

Α.Β.Σ. ΠΕΙΡΑΙΩΣ	
ΑΡΙΘΜΟΣ ΕΙΣΑΓΩΓΗΣ	5540
ΑΠΟΓΡΑΦΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ	

ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ

ΩΣ ΔΙΔΑΣΚΕΤΑΙ ΕΝ ΤΗ Α.Σ.Ο. & Ε.Ε.
ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ Ν. ΣΠΟΥΡΓΙΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ	
ΑΡ. ΕΣ.	73953
ΣΟΜΠ.	
ΤΑΞ.	
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ	

00173953

ΑΘΗΝΑΙ
1935

ΛΙΘΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Β. Α. ΠΕΤΡΗ

Ὁδὸς Χαρ. Τρικούπη, 79

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ι.

ΠΕΡΙ ΤΡΑΠΕΖΩΝ.

Ἱστορική Εἰσαγωγή.

Ἡ λέξις Τράπεζα, Τραπεζίτης, υμινή εἰς ἄλλας γὰρ γλώσσας (Banque, Banquier, Bank etc), ἀναφέρεται εἰς αὐτὴν τὴν Τραπεζάν, τὸ γνηστὸν ἐπιπλόν (πνεῦσα, πνευσάκις, Banckiese), ὅπισθεν τοῦ ὁποῦτος ἴστανται οἱ νομισματалаύμας πρὸς ἐνασχίτην τοῦ ἐπαγγέλματος τῶν.

Ἡ τραπεζιτικὴ ἐργασία ὑπὸ τὴν μεγαλειώδη, ἐυεσταμένην καὶ ἰδίως πιστωτικὴν αὐτῆς σημερινὴν μορφήν δὲν ἐδημιουργήθη διὰ μιᾶς οὔτε ἐξῆλθεν ἐκ τῆς μεφίλης ἐνός ἢ πολλῶν σοφῶν.

Ἡ ἀνάπτυξις εἶναι βαθμιαία, βασιζομένη ἐπὶ τῆς μιμρὸν καὶ κατ' ὀλίγον ἀναπτύξεως, τελειοποιήσεως τῶν συνθημάτων καὶ τῆς προσαρμογῆς αὐτῶν εἰς τελειοτέρας μεθόδους καὶ ἀνάγκας.

Αἱ ἀρχαὶ τῶν διαφόρων οἰκονομικῶν διαρρυθμίσεων περιβάλλονται ὑπὸ νεφέλης ἐν τῇ ἀναζητήσει αὐτῶν ἐν τῷ σὺνταί παρακρημένων αἰώνων.

Ἀπὸ τῆς σειρμῆς, καθ' ἣν τὰ μέταλλα ἐχρησιμοποιήθησαν ὡς μέσον ἀνταλλαγῆς, ὡς κρήμα, κατέστη ἀναπόφευκτος ἡ δημιουργία τοῦ ἐπαγγέλματος τοῦ τραπεζίτου.

Ἡ ὕπαρξις τραπεζικῶν ἰδρυμάτων τὸ πρῶτον βεβαιούται ἐν Βαβυλωνίει κατὰ τὴν 6^{ην} πρὸ Χριστοῦ ἑξατονταετηρίδα.

Ἐκεῖ ἐπαντᾷται ὁ μέρας Τραπεζικιῶς οἴμος τῶν Ἰδιγί

οὗ ὁ ἀρχηγὸς Συβα ἀπέθανε κατὰ τὸ ἔτος 518 π.Χ.

Αἱ ποιμιλότεραι τραπεζιτικαὶ ἐργασίαι φαίνονται διενεργούμεναι παρ' αὐτοῦ.

Δέχεται χρήματα εἰς παραματαθήμην καὶ δανεῖζει κατὰ παντοίους τρόπους, δέχεται πρὸς φύλαξιν ἐμπορεύματα ἐπ' ἀμοιβῇ, παρέχει ἐγγυήσεις.

Ἀπαντᾷται ἐμεῖ καὶ εἶδος τραπεδορομματίου, πληρωτέου ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει.

Ἐν Αἰγύπτῳ ἐπὶ τῆς ἐποχῆς τῶν Πτολεμαίων ἐπίσης παρατηρεῖται τραπεζιτικὴ ἀνάπτυξις.

Ἐμεῖ ὑπῆρξαν πλείσται δημόσιαι τράπεζαι, εἰς ἃς ἀνετίθετο ἡ εἰσπραξις τῶν φόρων καὶ αἵτινες διενήρουν πληρωμὰς διὰ λ/σμὸν τοῦ Δημοσίου.

Εἰς τὰς Ἰωνίας πόλεις, Μίλητον, Σμύρνην, Ἐφεσον φαίνεται, ὅτι τὸ πρῶτον ἐρμатеύτησαν αἱ τράπεζαι αὐτῶν οἱ ἀργυραμοιβοί.

Ἡ Κέρυνθος εἶναι ἡ πρώτη πόλις, εἰς ἣν μνημονεύονται οἱ τραπεζίται κατὰ τοὺς Μηδικοὺς πολέμους.

Ἐμεῖθεν μεταφυγεύονται εἰς Ἀθήνας, ἐνθα δρῶσι καὶ προήγονται.

Ἐν Ρώμῃ φαίνονται μεταγριζόμενοι ἐκ τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὴν 3^{ην} ἑκατονταετηρίδα π.Χ.

Τὸ γήγημα λίαν ἀμφισβητεῖται ἐκὶ πόσον εἶχεν ἀναπτυχθῆ ἡ τραπεζιτικὴ τέχνη ἐν τῇ ἀρχαιότητι.

Αἱ πηγαὶ δὲν εἶναι πολὺ πλούσιαι. Ἐν τούτοις γνωρίζομεν πολλὰ ἐκ τῶν δημηγοριῶν τοῦ Ἰσοκράτους καὶ Δημοσθένους ἐν δικαίαις, καθ' ἃς ἀνελαμβάνον τὴν ὑπεράσπισιν τραπεζιτικῶν ὑποθέσεων.

Αἱ πληροφορίες ὅθεν, ἃς ἔχομεν εἶναι τρόπον τινὰ τυχαῖαι, διδόμεναι οὐκ ἀπὸ σιοπωῦ, ἀλλ' ἐπ' ἄλλαις ἀφορμαῖς.

Ἐπισημονιῇ οὕτως εἶπεν ἐπισμότιποις καὶ ματάτα-
ξικ δὲν ἀπαντάται οὔτε παρ' Ἕλλησιν, οὔτε παρὰ Ρωμαίοις.

Τὸ πρᾶγμα ἐμποιεῖ ἐντόπωσιν πῶς ἡ τοιαύτη ἐπεξεργασί-
α διέφυρεν τὸ μὲν τὸ λεπτὸν πνεῦμα τῶν Ἑλλήνων, τὸ δὲ τὸν πραι-
τιμὸν νοῦν τῶν Ρωμαίων.

Ὁ λόγος ἀναμφισβητήτως μεῖται εἰς τὸ ὅτι οἱ Ἕλληνες προσ-
έβλεπον πάντοτε μετὰ περιφρονήσεως πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ
ἐθεώρουν ἀπαντα τὰ ἐπαγγέλματα τοῦ κερδαίνειν ὡς ἐμποι-
οῦντα ὄνειδος καὶ ἄτινα ἐξήσμουσιν ξένοι, μέτοιμοι, ἀτελεύ-
θεροι.

Ὁ μέγας Τραπεζίτης Πασίων ἦτοσ δοῦλος ἀτελευθερωθεὶς.
Καὶ ἐὰν πολλοὶ τῶν Τραπεζιτῶν ἀνῆλθον εἰς πλοῦτον καὶ περσι-
πὴν καὶ ἐὰν ἀπέμνησαν τὸ διμναίωμα τοῦ πολίτου, πάντοτε
ὕπῆρχον ἐναντίον αὐτῶν ἐρριδωμέναι προλήψεις.

Ὁ Ἀπολλόδαμρος, ὁ υἱὸς τοῦ Πασίωνος λαβὼν ἐλευθερίαν
ἀνατροφὴν, δὲν ἀμολουθεῖ τὸ τόσον προσοδοφόρον ἐπάγγελμα
τοῦ πατρὸς του.

Καὶ παρὰ Ρωμαίοις αἱ οὗται ὑπάρχουσιν ἀφορμαὶ καὶ
ἐπιπροσθέτως, ὅτι οἱ νομιμοὶ δυσμύλας κερτανοοῦσι τὴν ἀ-
πειρον παιμλίαν τῶν ἐμπορικῶν συναλλαγῶν, ὅπως συστη-
ματοποιήσωσιν αὐτάς.

Ἡ ὑπαρξικ μεγάλου ἐμπορίου παρὰ τοῖς Ἕλλησιν, οἵτινες
διεδέχθησαν τοὺς Φοίνικιας, τοὺς ἐπιτηδεῖουσ καὶ τολμηροὺς ἐν
τῷ θαλασσίῳ ἐμπορίῳ, παρέχει τὸ ἀσφαλὲς ἐνδόσιμον ὅτι καὶ
ἡ Τραπεζικὴ ἐργασία δὲν ὑστέρησε.

Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ λεχθῇ καὶ διὰ τὴν Ρωμαϊκὴν παντο-
κρατορίαν, ἥτις ἐδημιούργησε ἐμπόριον εὐκτεινόμενον εἰς ὅλον
τὸν τότε γνωστὸν κόσμον.

Παρ' Ἕλλησιν ἤδη ἀπαντάται πλήρης χωρισμὸς ἐργασί-
ας μετὰ τῶν ὡς ἐπάγγελμα ἐχόντων τὰς περίττω χρῆμα

συναλλαγῶν.

Ὁ ἀργυρομοιβός, κολλυβιστής, κερματιστής, ἀντίκει εἰς τὴν καταστάτην βαθμίδα τῆς κοινωτίας καὶ περιορίζετο εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν τῶν νομισμάτων.

Ὁ Τραπεζίτης ἐδέχετο καταθέσεις καὶ παρείχε πιστώσεις.

Ὁ κομιστής, δανειστής, ἐδάνειζε συνήθως ἐπὶ ἐνεχυρῶν, ἐπὶ τόμοις μεγάλοις, περιφρονούμενος καὶ μισούμενος ἔνευεν τῶν κομορφυμιῶν μεθόδων αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ πλήθους, ὅπερ ἔκαρματιήρκεν αὐτοὺς διὰ διαφόρων σωματικῶν λέξεων, ὡς ὀβολοσκάται, ἀργυρομαπήλους κ.τ.λ.

Ἡ Τραπεζία διέμενον εἰς τὴν ἀγοράν.

Κατὰ ταῦτα ἡ γνώμη τοῦ Βερναδάκη (Les Banquiers dans l'antiquité, Journal des Economistes βετ. 4, r 14 p. 336-354, 15, 181-217), ὅστις χαρακτηρίζει τὸν ἀρχαῖον Τραπεζίτην ὡς ἀπλοῦν κολλυβιστὴν καὶ συγκρίνει αὐτὸν πρὸς τὸν σαράφην τῆς Κωνσταντινουπόλεως, δὲν εἶναι ὀρθή, ὡς ἐξ ἑτέρου σφάλλονται ἐπίσης ἡμεῖνοι, οἵτινες, ἐν εἰς ἐνθουσιασμῶ αὐτῶν, εὐρίσκουσιν ὅτι ἐν τῇ ἀρχαιότητι τὰ πάντα ἔφθασαν εἰς τό τελευταῖον ὄριον ἀναπτύξεως καὶ ἀναμαλύπτουσιν παρ' αὐτῇ καὶ τὴν ὕπαρξιν τῆς διὰ τῆς ὀπισθογραφίσεως κοινοποιήσεως συναλλαγματοῦ.

Ἡ χρησιμοποίησις τῶν Τραπεζικῶν πλεονεκτημάτων παρὰ παντός διαθέτοντος χρῆμα δεινύεται ἐν πλείστον μαρτυριῶν.

Δημοσθένης πρὸς Κάλυπτον ὁ ἀναφέρει: « Λύμων ὁ Ἡρακλειώτης τῇ Τραπεζῇ τῇ τοῦ πατρὸς ἐχρήσατο, ὡς περ καὶ ἄλλοι ἔμποροι... »

Δημοσθένης ὁ πατήρ τοῦ ῥήτορος, εἶχε καταθέσει τὸ μέγιστον μέρος τῆς περιουσίας τοῦ παρὰ διαφόροις Τραπεζῶν (Δημοσθένης κατὰ Ἀφόβου 11).

Ὁ θεμιστοκλῆς εἶχε καταθέσει 70 τάλαντα εἰς τὴν Τραπεζάν τοῦ Φιλοστεφάνου ἐν Κορίνθῳ, ἧτοι περίπου δραχμῶν σημερινῶν 392.000 μεσαλλιῶν.

Ἐν τῇ ἀρχαιότητι ὡς Τραπεζαί ἐλειτουργήσαν καὶ αὐτοὶ οἱ ναοί, ὡς τῶν Δελφῶν, τῆς Ἐφέσου, τῆς Δήλου τῆς Σάμου κ.τ.λ.

Εἰς οὓς, λόγῳ τῆς μεγαλυτέρας ἀσφαλείας, ἦν παρεῖχον χάρις εἰς τὴν ἱερότητα τοῦ τόπου, συνέρρεον καταθέσεις τῶν ἰδιωτῶν καὶ τῶν πόλεων καὶ ὡς οἱ ναοὶ ἐκρησιμοποιοῦν ἐπίσης πρὸς παροχὴν δανείων.

Αἱ ἐργασίαι τῶν Τραπεζῶν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις ἦσαν ὁ μὲν χρηματικαί, συνιστάμεναι εἰς τὴν ἀγοραπωλησίαν ξένων νομισμάτων (ματαλλαγή, ἐπιματαλλαγή) καὶ ἀνταλλαγὴν τῶν ἐρχομένων, τὸ δὲ πιστωτικαί. Ἐδέχοντο καταθέσεις καὶ παρεῖχον πιστώσεις.

Συνήθη ἦσαν τὰ δάνεια μετ' ἐνεχύρου, ἀλλὰ καὶ ἀνευ ἐνεχύρου, ὡς καὶ ὑποθῆναι ἐπὶ αἰνιγμάτων.

Μία τῶν σπουδαιοτέρων τοις τραπεζικῶν ἐπιχειρήσεων ἦσαν τὰ ναυτοδάνεια, συνιστάμενα εἰς τὸν δανεισμόν ἐπὶ τοῦ σμαίφους ἢ τοῦ φορτίου ὑπὸ τὴν αἴρεσιν τῆς ἀφίξεως τοῦ πλοῦ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον, ἐάν δηλ. ναυαγήσῃ τὸ πλοῖον, ὁ δανειστῆς ἀπόλλυσι τὴν προματαβολήν.

Ἡ βραῖς τοῦ ἐπαγγελματος ἦτο ἡ πίστις.

Οἱ Τραπεζίται διὰ τὰς ἐνεργητικὰς αὐτῶν λειτουργίας δὲν μετεχειρίζοντο ἴδια χρήματα, ἀλλὰ ξένα.

Ὁ Πλάτων ἐμισθώσας τὴν Τραπεζάν εἰς τὸν Φορμίωνα, ἀφαιρεῖ τὴν ἰδίαν περιουσίαν, τῆς μισθώσεως περιορισθείσης εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην τῆς Τραπεζῆς καὶ τὰς παραματαθῆναι (Δημοσθένης ὑπὲρ Φορμίωνος 44).

Ἄλλὰ καὶ αἱ λεγόμεναι βοηθητικαὶ τραπεζικαὶ λειτουργ

αι δὲν ἦσαν εἶναι εἰς τὴν ἀρχαίαν Τραπεζικὴν τέχνην.

Ὁ Τραπεζίτης διενήρει πληρωμὰς διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν του.

Ἄλλὰ καὶ αἱ μεταφοραὶ ἀπὸ λ/σμοῦ εἰς λ/σμόν ἦσαν συνήθεις (Διαγραφαί, ρεσκιρτίο).

Ὁ Τραπεζίτης παρέιχεν ἐγγυήσεις ὑπὲρ τοῦ πελάτου του. Ἐχρησίμευεν ὡς μεσάζων διὰ τὴν τοποθέτησιν κεφαλαίων (καθαρῶς μεσιτικαὶ ἐργασίαι).

Ἀνελάμβανε τὴν εἰσπραξὶν καθυστερουμένων απαιτήσεων. Διενήρει τὴν μεταφορὰν χρημάτων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον (ὡς γίνεται σήμερον διὰ τὰς ἐπιταγὰς).

Ἔδιδε τὴν γνώμην διὰ τὴν σύνταξιν καταστατικῶν ἢ συμφωνητικῶν καὶ συνέτασεν αὐτὰ ὀΐδιος, μὴ ὑπαρχόντων τότε συμβολαιογραφῶν.

Ἄλλὰ καὶ αὐταὶ αἱ ὀΐδιον λογαριασμὸν καὶ ἐπ' ἰδίῳ κινδύνῳ ἐπικειρήσεις ἦσαν συνήθεις παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Τραπεζίταις καὶ αὐταὶ αἱ κερδοσκοπικαί, ὡς ἀγοραὶ σιτηρῶν διὰ μέλλουσαν παραδοσιν, καὶ αἷτινες πολλάκις ἐμανονίζοντο διὰ πληρωμῆς τῆς διαφορᾶς.

Ἐν τῶν ἄνω δεικνύεται ὅτι ἡ Τραπεζικὴ ἐργασία παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, καὶ ἂν δὲν εἶχε τεχνικῶς τελειοποιηθῆ ὡς νῦν, ἐπράξετο εἰς εὐρύτερον κύκλον ἢ ὡς γίνεται σήμερον.

Ἡ νεωτέρα Τραπεζικαὶ ἀνάγκη δὲν ἔχει τὰς εἰσὰς αὐτῆς εἰς τὴν ἀρχαιότητα.

Ἐξερίχθη βαθμηδὸν ἀπὸ τῆς μεσαιωνικῆς ἐποχῆς καὶ τὸ ἐπάγγελμα τοῦ νομισματολάου (Argentarius, numularius) ὑπῆρξεν ἡ ἀφετηρία, ἐξ ἧς ὁρμήθησαν οἱ μολοσσικοὶ Τραπεζικοὶ ὄργανισμοὶ τοῦ παρόντος.

Τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Τραπεζίτου τὸ πρῶτον περιορίσθη εἰς τὴν κωλυβιστικὴν ἐργασίαν, εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν εἰς τὴν

ἀγοράν καὶ πώλησιν καὶ τὸ ἐμπόριον πολυτίμων μετάλλων.

Ἡ νομισματολαυσιτικὴ ἔρρασια καθίστατο ἔτι ὑπὸ τῆς μεσαιωνικῆς ἐποχῆς καὶ ἐν τοῖς μετέπειτα χρόνοις ἀναγματοτέρα, καθ' ὅσον ὁ κόσμος ἦτο διτηρημένος εἰς μικρὰ αὐτόνομα κρατίδια, ἰδίως δημοκρατουμένας ἐμπορικῆς πόλεις τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἡσπείας, αἵτινα ἐξέδιδον ποικίλα νομίσματα.

Ἀλλὰ δὲν ἦτο τούτο μόνον. Τὸ βάρος τῶν κυκλοφορούντων τούτων νομισμάτων δὲν ἀνταπευρίνετο εἰς τὸ βάρος τοῦ πολυτίμου μετάλλου, ὅπερ ὑπὸ πιστοποιήσιν τῆς Πολιτείας ἐπρεκε νὰ περιέχωνται.

Ἡ μείωσις τοῦ βάρους ἐπῆρχετο εἰς τὰς ἐποχὰς ἐμείνας οὐ μόνον διὰ τῆς ἐπιτελεσθεῖσης φθορᾶς, ἀλλὰ καὶ διὰ διαφορῶν δολίων μέσων, ἀποξέως κ.τ.λ., δι' ἃν κατορθοῦτο ἡ ἀφορέσις καὶ ἡ ὑπεξαίρεσις μέρους τοῦ περιεχομένου μετάλλου, καὶ αἱ τότε Κυβερνήσεις δὲν ἦσαν ποσῶς διατεθειμέναι νὰ προσβῶναι εἰς ἀνακατώσεις καὶ ἀνταλλαγὰς τῶν ἐλλειποβαρῶν νομισμάτων.

Ἀλλὰ τὸ χεῖριστον ἦτο ὅτι καὶ αὗται αἱ Κυβερνήσεις καθ' ἑαυτὰς πρὸ πάντων προσβῶναι εἰς ἐπιτελεσθεῖσιν νομισμάτων, εἰς ἃ ἐδίδον ὀνομαστικὴν ἀξίαν μείζονα ἐμείνης ἢν εἶχε τὸ χρησιμοποιοῦμενον μέταλλον.

Ἡ τοιαύτη ποικιλία καὶ τὸ ἐλλειποβαρὲς τῶν νομισμάτων παρενέβαλον ἀνταπευρίνετους δυσχερείας εἰς τὰς συναλλαγὰς πρὸ πάντων διὰ τὴν ἀγορὰν ἐμπορευμάτων καὶ ἐξόφλησιν ὀφειλῶν, διότι ὁ λαμβάνων δὲν ἠδύνατο νὰ ἦναι εἰς θέσιν νὰ ἐξελέγη τὸ βάρος καὶ τὴν καθαρότητα τοῦ μείγματος.

Αἱ δυσχερεῖαι αὗται ὑπερῶς ἐξεδηλοῦντο εἰς τὰς ἐμπορικὰς πόλεις τῆς Γαλλίας, Ἰταλίας, Γερμανίας καὶ ὀλλανδίας καὶ ἰδίως ὑπὸ τὰς ἐποχὰς τῶν ἐμπορικῶν πανηγύρεων, ἐνθα συνέρχοντο πανταχοῦθεν εἰς ἐμπορευόμενοι, προσομιζόντες πλείους

θὺν ποιμίλων νομισμάτων.

Ἡ ἀνάγκη ὅλων τούτων τῶν ἔμπορευσομένων ἦτο διετή· τὸ μὲν εἶχον ἀνάγκη νὰ ἐξασφαλίσωσι τὸ χρημᾶτεον κατὰ ὑλοπῶν καὶ καταθέτοντες πρὸς φύλαξιν τοῦτο εἰς τοὺς νομισματολλαύτας, οἵτινες εἶχον τὰς ἀναγκαιὰς ἐργαταστάσεις καὶ παρεῖχον ἐπίσης ἐμπιστοσύνην, διαθέτοντες κεφάλαιον καὶ ὑπομείμενοι εἰς ἀστυνομικὰς διατάξεις, τὸ δὲ ν' ἀνταλλάξωσι τὰ νομίσματα, ἅτινα ἔφερον μεθ' ἑαυτῶν, δι' ἐγκουρίων, ὅτε καὶ πάλιν εἶχον ἀνάγκη τῶν νομισματολλαυτῶν, οἵτινες κρησιμοποιοῦντες Συρόν καὶ δουμασσιτὴν λίθον, ἦσαν εἰς θέσιν νὰ ἐλέγξωσι τὸ βάρος καὶ τὸ μίγμα.

Ἡ νομισματολλαυτικὴ αὕτη ἐργασία καὶ ἡ ἀποδοκὴ παραματαθησιῶν ἐρέοντο π' ἀφειρητῆ τῆς δρασίσεως καὶ τῆς λειτουργίας τῶν τότε δημιουργηθεισῶν μεγάλων τραπεζῶν.

Ἡ φυσικὴ ἐξέλιξις ἐπῆλθεν ἀφ' ἑαυτῆς.

Οἱ νομισματολλαυτοὶ διεμορφώθησαν εἰς τραπεζίτας.

Αἱ ἀρχικαὶ ὄθεν λειτουργίαι τῶν πρώτων Τραπεζῶν δὲν ἦσαν πιστωτικαί, ἀλλ' ἀνεφέροντο εἰς τὸ νόμισμα, εἰς τὴν ἀνταλλάξιν καὶ πρὸ παντός εἰς τὴν προσταθειαν ὅπως δημιουργήσῃ σταθερὸν νόμισμα.

Πρὸς τὸν τελευταῖον δὲ τούτων σιωπὸν ἐδέχθησαν ἀφηρημένην νομισματικὴν μονάδα, μὴ ὑπάρχουσαν, μονάδα λογαριασμοῦ, ὠρισμένου βάρους καὶ τίτλου, εἰς ὃ μετέτρεπον ἅπαντα τὰ λοιπὰ νομίσματα ἀναλόγως τοῦ βάρους καὶ τοῦ μίγματος αὐτῶν.

Ἐν τῆς ἐργασίας παραματαθησιῶν τῶν Τραπεζῶν, τῆς ἀποδοκῆς πρὸς φύλαξιν νομισμάτων καὶ ἄλλων πολυτίμων, ἅτινα αἱ Τραπεζαὶ ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ φυλάττωσιν ἀνεπαφᾶ, ὅπως ἀποδώσωσιν, ἐπὶ τῇ αἰτίσει τοῦ καταθέτου, αὐτούσια, ἐδημιουργήθη π' ἐργασία τῶν μεταφορῶν (γύρου,

γίτο, uitzement).

Ἐάν ὁ καταθέτης δέν ἤθελε νά λάβῃ εἰς μετρητὰ τό κρῆμα, ἀλλ' ἤθελε νά ματαβαλῇ αὐτό εἰς ἕτερον, ὅστις ἦτο δανειστής του καί ἐάν ὁ δανειστής του εἶχε παραματαθήμην παρά τῇ αὐτῇ Τραπεζῇ, προσήρχετο αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Τράπεζαν καί ἔδιδεν ἐντολήν, ὅπως μέ χρέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ του πιστωθῇ ὁ λογαριασμός τοῦ δανειστοῦ του, ἡ Τράπεζα μετέφερε τό ποσόν ἀπό τῆς μίας παραματαθήμης εἰς τὴν ἄλλην, διενήρκει τὴν σχετικὴν χρεωπίστωσιν καί τὰ βιβλία τῆς.

Ἡ κατόπιν εἰσαχθεῖσα χρησιμοποίησις διὰ τὰς μεταφορὰς ταύτας τῶν ἀποδείξεων, ὡς ἔδιδεν ἡ Τράπεζα πρὸς πιστοκοίτησιν τῶν παραματαθημῶν ἐγένετο ἀφορμὴ τῆς δημιουργίας τῆς ἐπιταγῆς καί αὐτοῦ τοῦ τραπεδογραμματίου, καί ἡ ἀνάγκη μεταφορᾶς κρηματικῶν ποσῶν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον ἐδημιούργησε τὴν συναλλαγματικὴν, ὡς θὰ ἴδωμεν ἐν τοῖς περὶ αὐτῶν κεφαλαίοις.

Βραδύτερον δ' αἱ Τράπεζαι ἤρξισαν χρησιμοποιοῦσαι εἰς ἐνηρητικὰς λειτουργίας τὰς παραματαθήμιας καί οὕτω αἱ ταυτιμαὶ παραματαθήμια μετετραπήσαν εἰς καταθέσεις καί ἐδημιουργήθησαν οἱ τύποι τῶν νεωτερωμένων Τραπεζῶν, ὡς θὰ ἴδωμεν ἐν τῷ περὶ καταθέσεων κεφαλαίῳ.

Αἱ λειτουργίαι τῶν Τραπεζῶν, κατὰ τὰ ἀνωτέρω, ἐν τῇ ἀρχικῇ αὐτῶν μορφῇ, συνίστατο εἰς τὴν νομισματολογικὴν ἐργασίαν, ἣν ἀνήγαγον εἰς περιωπὴν διὰ τοῦ συστήματος ἰδανικῆς νομισματικῆς μονάδος, ἐνεμεν τῶν ἔλλειπῶν κυκλοφορούντων νομισμάτων, λόγῳ ἰδίας κρατικῶν ματακρήσεων καί ἐργληματικῶν ἀλλοιώσεων, εἰς τὴν ἀποδοκὴν παραματαθημῶν, εἰς ἃς ἔδωκαν ἐπίσης μορφήν τελείας χρησιμοποίησεως διὰ τῆς ἐργασίας τῶν μεταφορῶν (γίτο-

Banken), ὡς καὶ εἰς πάσας τὰς βοηθητικὰς τραπεζικὰς ἐργασίας, ὡς μεταφορὰς ἀπὸ τόπου εἰς τόπον χρημάτων, εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς διὰ λογαριασμὸν τρίτων καὶ οὕτως αἱ τράπεζαι ἐγένοντο λογισταὶ καὶ ταμίαι τῆς πελατείας των.

Ὡς πρώτη κατ' ἀρχαιότητα μετὰ τῶν Τραπεζῶν, αἱ τινες ἀπέμειψαν φήμην, φέρεται ἡ Τράπεζα τῆς Βενετίας, ἰδρυθεῖσα τὸ ἔτος 1156 καὶ βαθμηδὸν ἀναπτωθεῖσα εἰς ερεῖς ἐργαταστάσεις, τὸ Monte Vecchio, τὸ Monte Nuovo καὶ τὸ Monte Nouissimo.

Ἡ Τράπεζα τῆς Βενετίας διελύθη τὸ 1797, παραμολογηθεῖσα τὴν ἐσχὴν τῆς Δημοκρατίας.

Ἄλλοι περιώνυμοι Τράπεζαι εἰσὶν ἡ Τράπεζα τῆς Βαρκελώνης, χρονολογούμενη ἀπὸ τοῦ 14^{ου} αἰῶνος, ἡ περιφημὸς Τράπεζα τῆς Γενούης, μαλουμένη ἡ monte di St George, ἰδρυθεῖσα τὸ 1408, ἡ Τράπεζα τοῦ Ἀμστελδαίμου τὸ 1609, ἡ Τράπεζα τοῦ Ἀμβούργου τὸ 1719, ἡ Τράπεζα τῆς Νυρεμβέργης τὸ 1734, ἡ Τράπεζα τοῦ Ρόττερδὰμ τὸ 1635.

Ἡ σπουδαιότερα πάσων ἐγένετο ἡ Τράπεζα τοῦ Ἀμβούργου, ἥτις ἐξελειοποίησε τὸ σύστημα τῆς ἰδανικῆς νομισματικῆς μονάδος καὶ τῶν μεταφορῶν καὶ ἥτις ἔζησε μακρὸν βίον μέχρι τοῦ 1873.

Ἄλλα τὸ σπουδαιότερον σημεῖον, ὅπερ ὀφείλει ἰδιαίτερον νὰ τονισθῇ διὰ τὰς Τράπεζας ταύτας ἀναφέρεται εἰς τὰς ἐργασίας μεταφορῶν.

Σύστημα δεικνύον τελείαν τραπεζικὴν ὀργάνωσιν, δι' οὗ καταρθεῖν νὰ διαργανῶνται ἅπασαι αἱ ἀμοιβαῖαι πληρωμαὶ τῶν πελατῶν τῆς Τραπεζῆς ἐπὶ τῇ βάσει ἰδανικοῦ νομισματός, μὴ κεκλιφοροῦντος, χωρὶς τὸ παράπαν νὰ γίνηται κρήσις τοῦ νομισματός.

Τὸ σύστημα τῶν μεταφορῶν δὲν ἐγενελεύθη δυστυχῶς

υαί μάλιστα ἐλπισμένη.

Αἱ ἀγγλοσαξωνικαὶ φυλαὶ ἐπέτυχον τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα διὰ τοῦ συστήματος τῶν ἐπιταγῶν υαί τοῦ γραφείου τῶν συμφηφισμῶν.

Ἡ Τράπεζα τῆς Γερμανίας ματέβαλε πᾶσαν δυνατήν προσπάθειαν, ὅπως ρεντιεύσῃ τό σῆστημα μεταφορῶν, υαί ἔσχε ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ λαμπράν ἐπιτυχίαν.

Εἰς Ἀγγλίαν μετεργίσθησαν τὰ τραπεζικτὰ συστήματα ἐξ Ἰταλίας διὰ τῶν Λομβαρδῶν, ἐξ οὗ υαί τό ὄνομα μιᾶς οὐδοῦ Lombard Street.

Ἐν Λονδίῳ υαί ἐμεῖ ἐπίσης οἱ λεγόμενοι χρυσοκόοι goldsmiths, ὑπῆρξαν οἱ πρόδρομοι τῶν Τραπεζῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙ

ΕΝΝΟΙΑ - ΚΑΤΗΓΟΡΙΑΙ

Αἱ Τραπεζαὶ εἰσὶ τὰ ἰδρύματα ἐμεῖνα, ἅτινα μεσολαβοῦσι διαφόροις πιστωτικῶς συναλλαγῶν.

Μεταξύ ἐμεῖνων, οἵτινες ἔχουσιν ἀνάγκην πιστώσεων, οἵτινες θέλουσι νά δανεισθῶσι υαί ἐμεῖνων, οἵτινες ἔχουσι διαθέσιμα χρήματα υαί θέλουσι νά τὰ δανείσωσι, παρεμβαίνει ὁ κρῖτος, ἡ Τράπεζα, ἥτις λαμβάνει υαί οἶδει πιστώσεις.

Τό τραπεζικτὸν γραφεῖον, δύναται νά λάβῃ οἰονδήποτε τύπον, νά ἰδρυθῇ ὡς ἰδιωτικὴ διαχείρισις ἢ κρατικὴ ἢ κοινοτικὴ υαί ὡς ἰδιωτικὴ ἐπίσης δύναται ν' ἀποτελέσῃ ἐπιχείρησιν ἐνός μόνον ἀτόμου ἢ νά περιβληθῇ οἰονδήποτε ἐταιρικῶν τύπον.

Ἡ λέξις βεβαίως Τράπεζα δέν προσαρμόζεται προσημμένου περι ὄλου ἀτομικῆς ἐπιχειρήσεως ἀναλαμβάνομέ-

νης ὑφ' ενός ἰδιώτου ἢ περισσοτέρων συνεταιριζομένων οὐ-
κί ἐν Ἀνωμύῳ Ἐταιρεία, ἀλλ' εἶναι δυσχερές νά εὑρεθῇ ἕτε-
ρος ὄρος δυνάμενος νά περιλάβῃ πάσας τὰς δεδομένας
περιπτώσεις.

Κυρία προϋπόθεσις ὅπως μία ἐπιχείρησις καραιτηρι-
σθῇ ὡς Τράπεζα, εἶναι ὅτι αὕτη ἔχει ὡς κύριον σκοπὸν τὴν
μεσολάβησιν μεταξύ ἑπιτήσεως καὶ προσφορᾶς τῆς πιστε-
ως καὶ ὅτι λαμβάνει ἀπ' εὐθείας πιστώσεις, ἵνα δώσῃ πι-
στώσεις, ἥτοι δὲν ἐργάζεται ἐπὶ τῆς πίσσεως ἐπιμωριμῶς
πρὸς ἐξυπηρέτησιν ἄλλης ἐργασίας, ὡς π.χ. ὁ ἔμπορος ὁ ἀγορά-
ζων ἐπὶ πιστώσει, ἵνα πωλήσῃ ἐπὶ πιστώσει.

Αἱ πιστώσεις ἔχουσι πάντοτε ὡς ἀντιτιμῆμενον τὸ χρῆ-
μα. Ὑπὸ τὰς σημερινὰς συνθήμας δάνεια ἐτέρων ἀντιματαστα-
τῶν πραγμάτων, τραπεζιτικὰ δὲν ἀπαντῶνται.

Κατὰ τὰ ἄνω ἢ Τράπεζα δανείζεται ὡς ὀφειλέτης, ἵνα δα-
νείσῃ καὶ αὐτῇ διδ. σκοποὺς παρακατωμοὺς καὶ λαβῇ τὴν θέ-
σιν δανειστοῦ.

Ὅπως ὅθεν ὁ ἔμπορος ἀγοράζει ἐμπόρευμα, ἵνα χωρὶς
μεταβολῆς τῆς οὐσίας αὐτοῦ μεταπωλήσῃ αὐτὸ ἐπὶ κέρδει,
διευκολύνων οὕτω τὸν ἀγοραστήν τοπιμῶς, χρονιμῶς καὶ διὰ
τῆς παροχῆς αὐτοῦ εἰς μικρὰ ποσότητα, οὕτω καὶ ἡ Τρά-
πεζα δέχεται τὸ χρῆμα ἐμείνων, οἵτινες δὲν δύνανται νά τὸ
χρησιμοποίησωσιν, ὅπως τὸ δώσῃ εἰς τοὺς παρακατωμοὺς πρὸς
ἐνμεταλλευσιν.

Ἐν τούτων ἔπεται, ὅτι δὲν δρῶνται νά καραιτηρισθῶ-
σι κυρίως ὡς Τράπεζαι τὰ ἰδρύματα ἐμείνω, ἅτινα εἰ καὶ
πολλάκις ἀντιποιοῦνται τοιοῦτον ζῆλον, διεξάγουσιν ἐμπο-
ρικὰς ἐργασίας καὶ ἐργασίας ἀγορᾶς καὶ πωλήσεως ἀμι-
νήτων, ἀλλὰ καὶ ἐμείνω, ἅτινα, εἰ καὶ κατὰ γενικὴν νοι-
τὴν συνήθειαν ρενιμῶς καραιτηρίζονται ὡς Τραπεζιτικὰ,

ἀγοράζουσι καὶ πωλοῦσι χρεώγραφα ἢ οἰασθῆποτε ἄλλας ἀξίας ἐπὶ κερδοσοπία.

Αἱ λειτουργίαι αὗται εἶναι πράξεις ἐμπορικαὶ καὶ οὐκ ἐπιχειρηματικαὶ καὶ ἐνέχουσιν κινδύνους μὴ ἐπιτρεπομένους εἰς τὸ ἐπάγγελμα τοῦ Τραπεζίτου, ὅστις ὀφείλει νὰ προσεταιρίζεται τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινοῦ διὰ τῆς θετικότητος τῶν ἐργασιῶν του.

Τὸ τοιοῦτον ὅμως δὲν σημαίνει βεβαίως ὅτι εἰς μίαν Τράπεζαν δὲν ἐπιτρέπεται ν' ἀγοράσῃ χρεώγραφα χάριν τοποθετήσεως διαθεσιμοτήτων καὶ νὰ ἐμποιήσῃ αὐτὰ ἐὰν ὑψωθῶσι. Τὸ τοιοῦτον δὲν ἀποτελεῖ ἐμπορικὴν ἐργασίαν. Ἡ κερδοσοπιτικὴ ἐργασία ὑπάρχει, ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ πρὸς τοῦτο πρόθεσις καὶ τὸ τοιοῦτον γίνεται κατ' ἐπάγγελμα.

Καὶ βεβαίως ἡ νομοθεσία δὲν δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν κερδοσοπίαν, διότι καὶ αὕτη εἶναι κερδοσοπία, ἀλλ' οὐδὲ ν' ἀπαγορεύσῃ εἰς τὸ κοινόν νὰ διδῆται τὸ κρῆμα τοῦ ὅπου βούλεται, ἀλλ' ἡ νομοθεσία δύναται ν' ἀπαγορεύσῃ ὅπως τὰ τοιαῦτα ἰδρύματα ὀνομάζωσιν ἑαυτὰς Τράπεζας καὶ πρὸς τοῦτο δύναται νὰ ὀρίσῃ νομοθετικῶς, ποῖαι εἰσὶν αἱ Τραπεζικαὶ λειτουργίαι, ὡς ἐὰν ἐπιχειρῇ ἰδρυματικῶς κερδοσοπίαν, δύναται νὰ καθαρτοποιηθῇ ὡς Τράπεζα καὶ οὕτω τὸ κοινόν θα γνωρίσῃ μὲ ποίους εἶδους ἰδρύματα συναλλάσσεται καὶ ἀναλόγως τῶν μέσων του καὶ τῆς ἰδιοσυμμετοχῆς του θα προσφεύρῃ εἰς Τραπεζικὰς ἢ κερδοσοπιτικὰς.

Ἐν τούτοις ἡ λέξις Τράπεζα λαμβάνεται πάντοτε εἰς εὐρείαν σημασίαν καὶ περιλαμβάνει καὶ τὰ ἰδρύματα ἐμείνα, ἅτινα ἔχουσιν ὡς κερδοσοπίαν τὴν ἐπὶ τῶν κερδοσοπιτικῶν ἀγορῶν κερδοσοπίαν.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης τὸ ζήτημα ἐξετάσθη ἐν τῇ

τως ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ ἤθη ἐνώπιον τοῦ Κοινοβουλίου καὶ ἐζητήθη νὰ καθορισθῇ νομοθετικῶς τί εἶναι Τράπεζα, οὕτως ὥστε νὰ δικαιουῦνται νὰ χαρακτηρίζωσιν ἑαυτὰς Τραπεζὰς μόνον τὰ ἰδρύματα ἐμείνα, ἅτινα ἐυτελοῦσιν ἄρισμένως ἐν τῷ νόμῳ καθοριστέας λειτουργίας (what is bank).

Ἐν τούτοις καὶ ἐμεῖ εὐρέθησαν πρό δυσχερεῶν διατάξων καθορισμὸν τοῦ τί εἶναι Τράπεζα καὶ τὸ ζήτημα δὲν ἐλύθη. Αἱ Τράπεζαι δύνανται νὰ ἔχωσιν ὡς κύριον σκοπὸν:

1) Τὴν ἐπιτυχίαν κέρδους. Μεσολαβοῦσιν διὰ τὴν πίστιν καὶ διεξάρουσι τὰς σχετικὰς ἐργασίας, ὅπως οἱ ἀναλαμβάνοντες τὴν ἐπιχείρησιν ἀποκομίσωσι κέρδος.

Ὡς ἐν τῷ ἐμπορίῳ ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις ἐμπορευμάτων σκοπεῖ τὴν ἐπιτυχίαν κέρδους ἐκ μέρους τοῦ ἐμπόρου οὕτω καὶ ἡ πιστωτικὴ μεσολάβησις σκοπεῖ ἐπιτυχίαν κέρδους τοῦ Τραπεζίτου.

Ἐν τούτοις πολλάκις παρατηρεῖται ὅτι Τραπεζικὰ ἰδρύματα ὀφείλουσι νὰ παραβλέπωσι τὸ ἀπομειστικὸν συμφέρον, χάριν τοῦ συμφέροντος τῆς γενικῆς οἰκονομίας.

Τοιαῦτα ἰδρύματα εἰσὶν αἱ ἔυδοτικαὶ Τράπεζαι, εἰς ἃς ἐπιβάλλονται τοιαῦτα ὑποχρεώσεις καὶ ἂν ὦσιν ἰδρυμένα ὡς ἀτομικαὶ ἐπιχειρήσεις, πρό παντός ἡ ὑποχρεώσεις τῆς μὴ ἐυδόσεως γραμματίων πέραν τῶν ἀναγκαζίων, εἰ καὶ βεβαίως ἔχουσι συμφέρον ν' αὐξήσωσι τὴν κομιτοφορίαν.

II. Τὴν ἐπιτυχίαν κοινῆς οἰκονομικοῦ σκοποῦ. Ὁ σκοπὸς τῶν ἰδρυμάτων τούτων ἔρχεται οὐχὶ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν κέρδους, ἀλλ' εἰς τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν ἐμείνων τῶν ἀτόμων, ἅτινα θέλουσι νὰ τοποθετήσωσι κεφάλαιον ἢ δα-
νεισθῶσιν.

Κυρίως τοιαῦτα ἰδρύματα εἰσὶ τὰ ὑπὸ Δήμων ἢ Κοινοτήτων ἢ τοῦ Κράτους ἰδρυόμενα λαίμα χαριευσθέντα καὶ

ένεχυροδανειστήρια.

Ἄλλ' ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὰ ταιαῦτα ἰδρύματα παρευθρέπονται τοῦ ἄνω σιμποῦ καὶ τὰ ἐν τῆς ἐργασίας ὠφελήματα χρησιμοποιοῦνται, ἀντὶ πρὸς βελτίωσιν τοῦ κόμου τῶν καταθετῶν τῶν ἢ τῶν πιστοληπτῶν τῶν, δῖανοποιήσιν ἀναρμῶν τοῦ Διμου ἢ τῆς Κοινότητος.

Πρόκειται δὲ πάντοτε ὁ κίνδυνος τῆς χρησιμοποίησεως καὶ αὐτοῦ τοῦ κεφαλαίου δι' ἀνάγκας ταιαύτας.

III. Τὴν ἐπιτυχίαν ἱκανοποιήσεως διὰ τῆς μεσολαβήσεως τῆς πίστωσης τῶν ἀναρμῶν τῶν μελῶν τοῦ συνεταιρισμῶν. Ὁ σιμποὺ ἔρμειται ἐνταῦθα οὐκ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν κέρδους ἐν τῆς ἐπιχειρήσεως διὰ τῆς διανομῆς μερισμάτων εἰς τὰ μέλη, ἀλλ' εἰς τὴν παροχὴν πιστωτικῆς βοήθειας εἰς ὠρισμένας τάξεις, συνδεόμενας διὰ κοινότητος συμφερόντων.

Διακρίνονται δὲ ἀπὸ τῶν ἰδρυμάτων τῆς ὑπ' ἀριθ. II κατηγορίας, ὅτι δὲν ἐπιδιώκουσι νὰ ἐξυπηρετήσωσι ξένα συμφέροντα, ἀλλὰ τὰ συμφέροντα τῶν μελῶν αὐτῶν.

Τοιαῦται εἰσὶν αἱ λεγόμεναι λαϊκῆς Τραπεζαί, δανειστικὰ Ταμεία.

Ἄλλα πολλὰ καὶ τὰ ἰδρύματα ταῦτα παρευθρέπονται τοῦ σιμποῦ τῶν καὶ ἐπιδιώκουσι κέρδη, ὅπως διανεμήσωσιν αὐτὰ εἰς τὰ μερίδια τῶν μελῶν.

Ἡ διαίρεσις τῶν Τραπεζῶν εἰς κατηγορίας δύναται νὰ ριθῆ ἀπὸ τριῶν ἀπόψεων, ἐν σχέσει πρὸς τὰς παθητικὰς λειτουργίας, ἐν σχέσει πρὸς τὰς ἐνεργητικὰς, ἐν σχέσει πρὸς τὰς οἰκονομικὰς τάξεις, εἰς ἅς κατ' ἕξοκὴν παρέχουσι τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν.

Ἐν τούτοις δὲν ὀφείλει νὰ νομισθῆ, ὅτι αἱ διακρίσεις αὗται ἀπανεῶνται ἀμυγῆς ἐν τῇ πρᾶσι τῇ, ἀλλὰ τούναντιον ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ἐπιτὸς ὠρισμένων εἰδικῶν Τραπεζικτικῶν ἰδρυ-

μάτων, ὡς ἐπὶ π.κ. τῶν ὑποθημιῶν Τραπεζῶν, ἐνεργούντων μόνον ἀριστέρας λειτουργίας, αἱ Τράπεζαι τύπου συνήθους συνδυάζουσι πολλὰς τῶν λειτουργιῶν τούτων καὶ ἵνα κατακρίσωμεν μίαν Τράπεζαν ὡς ἀνηήουσαν εἰς τοῦτο ἢ ἐμεινοτὸ εἶδος, ἀποβλέπομεν εἰς τὴν ἐργασίαν ἐμεινν, εἰς ἣν κατὰ προτίμησιν ἐπιδίδεται.

Μεγαλύτερα εἰδιωτοποιήσις ἀπαντᾶται ἐν Ἀγγλίᾳ, πολὺ ὀλιγωτέρα ἐν Γαλλίᾳ καὶ ἔτι ὀλιγωτέρα ἐν Γερμανίᾳ, ἐνθα αἱ Τράπεζαι διεξάγουσι σχεδὸν ἀπάσας τὰς τραπεζιτικὰς λειτουργίας καὶ αὐτὰς τὰς μὴ κυρίως Τραπεζιτικὰς, ὡς θαῖδωμεν ἐν τοῖς σχετιμοῖς κεφαλαίοις περὶ Τραπεζῶν τῶν χωρῶν τούτων.

Καὶ κατὰ περίεργον ἀντίθεσιν πρὸς τὰς Ἀγγλικὰς, ἐν Σκωτίᾳ παρατηρεῖται ἡ μεγαλύτερα συρμέντρωσις πασῶν τῶν λειτουργιῶν παρὰ τὰς ἐμεί τραπεζαῖαι, αἵτινες ἀπάσαι οὐσαι ἐμδοσιμαί, δὲν ἀμελοῦσιν οὐδεμίαν Τραπεζιτικὴν ἐργασίαν καὶ προσφέρουσι τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐλευθέρως εἰς πάσας τὰς τάξεις καὶ εἰς αὐτὰς τὰς πτωχευτικὰς.

Τὸ τοιοῦτον φαινόμενον παρατηρεῖται καὶ ἐν Ἑλλάδι, ὅσον ἀφορᾷ τὴν Ἑθνητὴν Τράπεζαν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΙΙ

ΔΙΑΚΡΙΣΙΣ Τῆς ΤΡΑΠΕΖῆς ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡὸς τὰς ΠΑΘΗΤΙΚΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ.

1) Ἐμδοσικαὶ Τράπεζαι

A) Συρμέντρωσις-Ἀποκέντρωσις.

Τράπεζαι Ἐμδοσιμαί εἰσὶν ἐμείναι, αἵτινες ἐμδίδουσι Τραπεζογραμμάτια.

Ἐνεμειν τῶν ἰδιοτήτων τοῦ Τραπεζογραμματίου, εἰσχωροῦν-

τος εἰς πάσας τὰς τάξεις καὶ ἀναπληροῦντος τὸ κρῆμα εἰς
πάσαν συναλλαγὴν καὶ αἴτινες ἰδιότητες δύνανται νὰ γίνω-
σιν ἀφορμὴ σιμονομιῶν μινδόνων καὶ καταστροφῶν, γενικῶς
σχεδὸν σήμερον ἐπιμαρτεῖ ἡ τάσις τῆς δι' εἰδιμοῦ προνομίου
παρακωρήσεως τοῦ ἐμδοκιμοῦ δικαιώματος εἰς μίαν καὶ μόνην
κεντριμὴν Τράπεζαν.

Ὡς θὰ ἴδωμεν ἐν τῷ περὶ Τραπεδικῶν γραμματίων
κεφαλαίῳ, ὑπὸ πολλῶν ὑποστηρίζεται ἡ ἐλευθερία παραπαν-
τός ἐμδοσις.

Ἐν ταῦτοις σήμερον τὸ δόγμα ἐλύθη τελειωτικῶς ὑ-
πὲρ τῆς προνομιακῆς παρακωρήσεως, ἐκτός τῶν ἠνωμένων
Πολιτειῶν, ἐνθα πᾶσα Τράπεζα δύναται νὰ ἐμδώσῃ τραπεδο-
γραμμάτια, ἀλλὰ καὶ ἐμεῖ αἱ ἐμδίδουσαι Τραπεδογραμμάτια
Τράπεζαι, καλούμεναι National Banks, ὑποβάλλονται εἰς πολ-
λοὺς περιορισμοὺς καὶ εἰδιμὴν διαμανόνειν.

Ὑπεστηρίχθη, ὅπως βασισθῆ ἡ τοιαύτη διὰ παρακωρήσε-
ως προνομίου σύστασις τῶν Ἐμδοκιμῶν Τραπεζῶν, ὅτι τὸ ἐμδοκι-
μὸν δικαίωμα ἀποτελεῖ κρατικὸν προνόμιον, διότι τὸ ἐμδι-
δειν Τραπεδογραμμάτια ἐξισούται πρὸς τὸ μύπτειν νόμισμα
καὶ ὅπως τὸ κράτος δικαιούται καὶ ὀφείλει νὰ βεβαιώσῃ τὸ
βάρος καὶ τὸν τίτλον τοῦ νομίσματος, οὕτως ὀφείλει νὰ ἐξασφα-
λίῃ καὶ τὴν ἐξαρύρωσιν τῶν Τραπεδογραμματίων διὰ καταλ-
λήλου νομοθεσίας.

Ἄλλα καὶ ἕτεροι λόγοι συνετέλεσαν ὅπως τὰ Κράτη ἀντι-
ποιθῶσι τὸ δικαίωμα τοῦτο, ὡς ἡ ἐξασφάλισις διαφόρων πλε-
νετημάτων ὑπὲρ αὐτῶν, μετοχῆ εἰς τὰ κέρδη, παροχὴ δωρεῶν
ὑπηρεσιῶν παρὰ τῶν Ἐμδοκιμῶν Τραπεζῶν, ἐπιτυχία δανείου
ἐν μέρους αὐτῶν καὶ ἔτι ἡ βούλησις ὅπως τὸ Κράτος ἐξασπιῇ
τὴν δέουσαν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῶν Ἐμδοκιμῶν Τραπεζῶν, αἴτινες ἀπο-
τελοῦσι καμμεγίστην δύναμιν, ἦσαν ἐπαρμυεῖς ἀφορμαὶ ὅπως

ὀδηγήσῃσιν εἰς τὴν συρμέντρωσιν.

Ὁφείλομεν ὅμως καὶ πάλιν νὰ διαυρίνωμεν μετὰ τὸ πρνομίου, οὗ παρακωρουμένου, τὸ Κράτος ἐπιφυλλάσει τὸ δικαίωμα νὰ παρακωρήσῃ καὶ εἰς ἑτέρας Τραπεζὰς τοιοῦτον καὶ τοῦ μονοπωλιαμοῦ πρνομίου, καθ' ὃ τὸ δικαίωμα ἀπονέμεται ἀπουλειςτικῶς εἰς μίαν καὶ μόνην Τραπεζάν.

Ἐν Γαλλίᾳ ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας εἶναι μονοπωλιακὴ. Ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Γερμανίᾳ, μετὰ γενομένην νομοθετικὴν διαρρυθμίσιν διετηρήθη τὸ ἐυδοκιμὸν δικαίωμα τῶν ὑπαρχουσῶν τότε ἐυδοκιμῶν Τραπεζῶν ὑπὸ περιορισμοῦ, ὡς λείψανον τοῦ παρελθόντος, αἰτνες ὅμως, πλὴν ἐλαχίστων αἰετες διατηροῦσι τὸ ἐυδοκιμὸν δικαίωμα μέχρι σήμερον, ἐξεκάρησαν τὸ ἐυδοκιμὸν δικαίωμα εἰς τὴν Κεντρικὴν Τραπεζάν ἀντὶ ἀποτιμώσεως. Νέαι ἐυδοκίμαὶ δὲν εὐναι νὰ ἰδρωθῶσιν.

Ἐν Ἑλβετίᾳ μέχρι ἐσχάτων ὑπῆρχε πλήθεις ἐυδοκιμῶν Τραπεζῶν, ἀλλὰ καὶ ἐμεῖ ζελευτικῶς ἐρένετο πλήρης συρμέντρωσις καὶ ἀπενεμήθη τὸ δικαίωμα ἐυδόσεως εἰς μίαν καὶ μόνην Τραπεζάν.

Ἐν Ἀμερικῇ ἐπιωραεῖ ἐυδοκιμὴ ἐλευθερία, ἀλλ' ὑπὸ φόρισμένας προϋποθέσεις καὶ ἐξασφαλίσεις.

Ἐν Σουεδίᾳ ὑπῆρχε πλήρης ἐυδοκιμὴ ἐλευθερία ἀνευ περιορισμῶν καὶ οὐδεμιᾶς ὄρισμένης ἐξασφαλίσεως.

Ὁνόμος Peel (1844) διερρύθησε καὶ ἐμεῖ τὸ ἐυδοκιμὸν δικαίωμα, περιόρισεν αὐτὸ εἰς τὰς τότε ὑπαρχούσας ἑυδοκιμὰς Τραπεζὰς.

Ἐν Ἑλλάδῃ παρεκωρήθη εἰς τὴν Ἑθνικὴν Τραπεζάν ἐυδοκιμὸν πρνομιον ἀπὸ τῆς συστάσεως αὐτῆς.

Ἄλλὰ πλήρης συρμέντρωσις τοῦ ἐυδοκιμοῦ δικαίωματος ἐρένετο ἀφοῦ ἐσυρχωνεύθησαν ἡ Τράπεζα Ἡπειροθε-

αλίας τὸ 1899, τῆς Τραπεζῆς Κρήτης τὸ 1919, καὶ ἀφοῦ ἔληξε τὸ ἔυδοσιμὸν δικαίωμα τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς τὸ 1920.

Τὰ κρᾶτη, ὡς εἶδομεν, πολλαίσι δὲν παραχωροῦσι μὲν ἀπουλεισιμὸν μονοπώλιον, ἀλλ' ἅπαξ ἰδρυθῆ ἢ Κεντρικῆ Τράπεζα, ἀποφεύγουσι ν' ἀπονεύμωσιν εἰς ἕτερας ἔυδοσιμὸν δικαίωμα καὶ οὕτω νομιμῶς μὲν δὲν υφίσταται μονοπώλιον, ἀλλ' ἐξασκεῖται πράγματι.

Νῶν τίθεται τὸ ἐρώτημα τί χρησιμώτερον διὰ τὴν οἰκονομίαν, παραχώρησις ἔυδοσιμοῦ δικαίουματος εἰς πλείονας ἔυδοσιμὰς Τραπεζὰς ἢ εἰς μίαν καὶ μόνην.

Οἱ αὐτοὶ λόγοι *mutatis mutandis*, οἵτινες συνηγοροῦσι καὶ ὑπὲρ τῆς ἀπουλεισιμότητος μίας Τραπεζῆς.

Μία μεγάλη Κεντρικῆ Τράπεζα, εἰς ἣν παραχωρεῖται τοιοῦτον ἐπιωφελὲς προνόμιον, ἐπιβάλλεται διὰ τοῦ ὄγκου αὐτῆς καὶ τὰ γραμματεῖα αὐτῆς κατατεῶσιν εὐθὺς ἀμέσως τὴν ἐμπιστοσύνην τοῦ κοινού.

Τὸ ὁμοίμορφον τῶν τραπεζογραμματικῶν μίας Τραπεζῆς καὶ ἡ ἐξαργύρωσις ὅλων τῶν κυκλοφορούντων ἐν τῇ χώρᾳ γραμματικῶν εἰς μόνας τὰς θυρίδας μίας Τραπεζῆς ἀπαλλάσσει πολλῶν ἐνοχλήσεων καὶ μαθιστῶσι περισσότερον ἐλευθερίαν τὴν κυκλοφορίαν.

Ὡς εἶδομεν ἀμέσως ἀνωτέρω, σήμερον ἐπιμαρτυρεῖται πρὸς πλήρη συρμάνθρωσιν καὶ ἐμεί ἔνθα διετηρήθησαν χάριν τοῦ παρελθόντος ὀλίγα ἔυδοσιμαί, αὐτὰ ματέχουσιν ὅπως δευτερεύουσιν θέσιν, κυκλοφοροῦσιν ἀσημαντον μέρος γραμματικῶν ἐνσχέσει πρὸς τὴν κυκλοφορίαν τῆς Κεντρικῆς Τραπεζῆς.

Β) Κρατικαὶ ἢ Ἰδιωτικαὶ Τράπεζαι.

Τὸ ζήτημα ἀμφισβητεῖται ἀνάλογως τῶν κρᾶτικῶν ἄν.

τιλήψεων, τῶν διαφόρων σχολῶν, ὡς πρὸς τὸ ἀφελίμον τῆς ἀναδοχῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους μεγάλων ἐπιχειρήσεων.

Ὁ ἀπὸ μαθέθρας σοσιαλισμός ἀναμφιβόλως θεωρεῖ τὴν Κρατικὴν Τράπεζαν ὡς ἐπιβαλλομένην.

Ἐν εἶναι βέβαιον ὅτι τόσῳ ζήτημα δὲν δύναται νὰ λυθῇ ἀπὸ θεωρίας, διότι ἐξαρτᾶται ἐκ πολλῶν ἐθνολογικῶν συνθηκῶν, δημιουργουμένων διὰ τῆς ἱστορικῆς ἐξελίξεως καὶ πρὸ παντός ἐκ μεταλλήλου κρατικῆς διαρρυθμίσεως, ὅπως εἶναι τὸ κράτος εἰς θέσιν ἡ ἀναλάβῃ τὴν ἐμμεταλλεύσιν ἔργων κοιᾶύτης ἐπιτάσεως.

Πρόκειται δὲ πάντοτε ὁ κίνδυνος τῆς ἐμμεταλλεύσεως ἐπὶ Τραπεζῆς ὑπὸ τοῦ Κράτους, εἰς ἀσπὴν προσφεύγοντος εἰς πᾶσαν στενοχωρίαν, ἐνῶς τῆ Ἰδιωτικῆς Τράπεζα παρουσιάζει πάντοτε πλεῖονα σημεῖα ἀντιδράσεως εἰς τὰς κρατικὰς ἀπαιτήσεις.

Μόνον ἐν Ρωσσίᾳ τῆ Τράπεζα εἶναι μαθαρῶς δημοσία, εἰς πᾶσας τὰς λοιπὰς χώρας εἶναι ἐπιχειρήσεις ἰδιωτικῆς, ἰδρυομένης ὡς ἀνάνυμος ἐξαιρεία, καὶ διοικουμένη μαθ ὠρισμένον μαθαστατικόν.

Ἐπιφυλλίσσεται ὅμως τῆ Κυβέρνησις οὐ μόνον δικαίωμα ἐποπτείας, ἐξαιρουμένης ὑπὸ εἰδικῶν ἀρχῶν, ἀλλὰ συνήθως καὶ τὸ δικαίωμα τῆς ἐμδοχῆς τοῦ Διοικητοῦ ἢ καὶ ἄλλως μελῶν τῆς Διοικήσεως καὶ τῆς παύσεως αὐτῶν.

Γ.) Τύπος τῶν Ἐμδοτικῶν Τραπεζῶν.

Ἡ Τραπεζικὴ ἐργασία δύναται νὰ περιβληθῇ οἰονδηποτε τύπον καὶ αὐτὸν τῆς ὅλως ἀτομικῆς ἐπιχειρήσεως.

Ἐν τούτοις προειρημένου περι Ἐμδοτικῆς Τραπεζῆς, ὁ ρενικῶς παραδεδεργμένος τύπος εἶναι ὁ τῆς Ἄνωτύμου Ἐξαιρείας.

Δι' αὐτοῦ καὶ μόνου δύναται πληρέστερον νὰ ἐνασκη-
θῇ ἡ κρατικὴ ἔπαρξια.

Ἡ Ἀνώτερος Ἐταιρεία παρουσιάζει τὰς μεγαλύτερας
ἐργασίαι, ὡς ὑποβαλλομένη εἰς μεγαλύτερας ὑποχρεώσεις
διὰ δημοσιεύσεως ἰσολογισμοῦ, λεπτομερῶν ἐπιθέσεων τῶν
Διοικητικῶν Συμβουλίων περὶ τῶν πεπραγμένων εἰς τὰς Γε-
νικὰς Συνελεύσεις, μείζονα δημοσιότητα ἐν γενεῖ κ.τ.λ.

Δ.) Ἐργασία Ἐπιδοκιμῶν Τραπεζῶν.

Εἰς τὰς Τραπεζὰς συνήθους τύπου, αἱ νομοθεσίαι δὲν ἐ-
πέβαλον περιορισμούς, ὡς πρὸς τὴν ἐνέργειαν τῶν διαφόρων
Τραπεζικῶν λειτουργιῶν, ὡς αὐταὶ ἐν πλήρει ἐλευθερίᾳ δι-
εξάγουσι.

Τούναντιον διὰ τὰς ἐπιδοκιμὰς Τραπεζὰς ἐπιβάλλονται
περιορισμοὶ καὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καθορίζονται αἱ ἐπιτρεπόμε-
ναι εἰς αὐτὰς λειτουργίαι.

Διὰ τῆς σχετικῆς νομοθεσίας ἐπιδιώκονται δύο τινα, ἡ
ἀσφάλεια τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν καὶ τὸ ρευστοποιήσιμον τῶν
Ἐνεργησίων αὐτῶν, ὅπως ὄσιν πάντοτε εἰς θέσιν νὰ ἐξαρρυ-
ρῶνται τὰ τραπεζογραμματία.

Τὰ ὅρια τῆς ἐνεργείας αὐτῶν ἀρχαιότερον ἐμεινώνοντο
πολύ πλεον περιωρισμένας, ἀλλὰ βαθμηδὸν ἐξετείνετο ὁ ὅ-
μος τῶν εἰς αὐτὰς ἐπιτρεπομένων λειτουργιῶν.

Ἐπιτὸς τῆς ἐπιδόσεως τραπεζογραμματίων, αἱ Τραπε-
ζαὶ αὐταὶ διεξάγουσι εὐρύτατα καὶ τὴν ἑτέραν μεφαιώ-
δη τραπεζικὴν ἐργασίαν τῶν καταθέσεων.

Αἱ καταθέσεις ἀποκελοῦσι δι' αὐτὰς τὴν μεγάλην πι-
ρὴν προσκορίσεως μέσων δράσεων.

Ἡ προσθήκη ὅμως αὕτη τῶν καταθέσεων ἐποιεῖται
τὰς ἐν ὄψει ὑποχρεώσεις τῆς Τραπεζῆς καὶ συνεπῶς τὰς

μινδύνους.

Διά τῶν καταθέσεων, αἵτινες πολλάκις ἀνέρχονται εἰς μεγαλύτερα ποσά τῶν κυκλοφορούντων γραμματίων, μαθίσσονται προβληματικαί αἱ ἐπιβαλλόμεναι ἔξασφαλίσεις διά τῶν Τραπεζογραμμάτων.

Ἐπεδητήθη ὅθεν, ὅπως τεθῶσι περιορισμοί καί εἰς τὰς καταθέσεις τῶν Ἑυδοτικῶν Τραπεζῶν καί αἵτινες περιορισμοί παρουσιάζουσι μερίστην ποιμίλιαν ἔξωτεριμεύσεως.

Ἀπηγορεύθη πολλάκις ἡ ἀποδοχή καταθέσεων ἐντόμων, ἵνα τὸ μοινόν ἀποφεύγη νά καταθέσῃ εἰς τὰς Ἑυδοτικὰς Τραπεζάς, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καί ἡ ἀποδοχή καταθέσεων προθεσμίας.

Ἐπεδράπη ἡ ἀποδοχή καταθέσεων μόνον ὑπὸ τὸν ὄρον τῆς ἀποδόσεως κατόπιν προειδοποιήσεως.

Ἀπηγορεύθη ἡ ἀποδοχή καταθέσεων πέραν τοῦ κεφαλαίου ἢ ἄρισμένου πολλαπλασίου τοῦ κεφαλαίου.

Ἄλλ' ἅπαντα τὰ περιοριστικὰ ταῦτα μέτρα οὐ μόνον εἰσὶν ἀνεπιτυχῆ, ἀλλὰ καί βλάπτουσιν ἐναντίον τοῦ σκοποῦ.

Αἱ ἐντομοὶ καταθέσεις ὀφείλονται μόνον νά ἐπιβάλλωνται ἢ ν' ἀποφεύρωνται.

Αἱ ἐντομοὶ καταθέσεις ἀποτελοῦσι τὸ ἰσχυρότερον ὄπλον εἰς χεῖρας τῆς Κεντρικῆς Τραπεζῆς ἐν περιπτώσει κρίσεων, καθ' ἃς συνήθως μόνον πρὸς αὐτὴν διατηρεῖται ἡ ἐμπιστοσύνη τοῦ μοينوῦ, ὅπερ θά ᾔδητήσῃ εἰς καινὰς περιπτώσεις νά δώσῃ ἐμει τὸ χρήμα του.

Ἐάν ὁμοῦ καὶ ἀρνοῦνται πάντα τὸμον θά προτιμήσῃ νά τὰ κρατήσῃ εἰς τὰ θησαυρὰ του.

Δύο ὁδοὶ μόνον πρόμειναι, ὅπως μὴ αἱ καταθέσεις καταστῆσιν ἐπιβαλεστέραν τὴν θέσιν τῶν Τραπεζογραμμάτων...

Ἡ πρώτη συνίσταται εἰς τὴν ἐξασφάλισιν προνομιακῆς πληρωμῆς τῶν τραπεζογραμματίων ἐν τῷ Ἐνεργητικῷ τῆς Τραπεζῆς καὶ τὴν ὁδὸν ταύτην ἠμολογήθησαν αἱ ἠνωμένα Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς, ἐν αἷς ἵνα μία Τράπεζα ἐκδώσῃ γραμμάτια, ὀφείλει νὰ καταθέσῃ δημόσια Χρυσῶν γραφῶν, ἅτινα καθίστανται ὑπὲρ γὰρ διὰ τὴν πληρωμὴν αὐτῶν, ὅπερ δένεσθαι ἐρεθὶν. Ἡ ἑτέρα ὁδὸς τυχάνει προτιμωτέρα καὶ συνίσταται εἰς τὴν ἐπιβολὴν τῶν καταθέσεων εἰς τοὺς αὐτοὺς περιορισμοὺς καλύμματος, εἰς οὓς ὑπόκεινται καὶ τὰ τραπεζογραμμάτια.

Νομοθεσίαι τινὲς ἠμολούθησαν τὴν ἀρχὴν ταύτην.

Ὁ Βελγικὸς νόμος τοῦ 1872 ἐπέβαλεν ὅπως οὐ μόνον τὸ $\frac{1}{3}$ τῶν γραμματίων, ἀλλὰ καὶ τῶν καταθέσεων ὀφείλει νὰ εἶναι κευαλυμμένον διὰ μεταλλιοῦ.

Παρά τῇ ἡμετέρᾳ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ ἀπαντῶνται καὶ αὐταὶ διατάξεις, ὡς θὰ ἴδωμεν ὅταν πραγματευθῶμεν περὶ αὐτῆς.

Αἱ ἐνεργητικαὶ ἐργασίαι τῶν τραπεζῶν τούτων εἰσὶ συνήθως περιορισμέναι.

Ἀμφότεραι αἱ πηγαὶ δίδωσι προσπορίζονται χρήματα, τὰ γραμμάτια καὶ αἱ καταθέσεις, εἰς τῆς αὐτῆς φύσεως ἢτοι δημιουργοῦσιν ἀπαιτήσεις ἀμέσως ἀπαιτητοῦ.

Συνεπῶς καὶ αἰτοποθετίσεις αὐτῶν ὀφείλουσι νὰ εἶσι διαρμείας βραχυτάτης καὶ εὐκόλως ῥευστοποιήσιμοι.

Ἡ ματὰ πρῶτον λόγον ὅθεν αὐταῖς προσαρμόζουσα ἐργασία εἰσὶν αἱ προεξοφλήσεις καὶ ματὰ δεῦτερον λόγον τὰ δάνεια ἐπὶ ἐνεκέρῳ καὶ εἰς ταύτας συνήθως περιορίζονται.

Ἄλλ' ἐμτὸς τούτων διεξάγουσι καὶ τὰς βοηθητικὰς λειτουργίας, τὴν μεταφορὰν κεφαλαίων, τοὺς συμψηφισμοὺς, τὰς μεταφορὰς ἀπὸ λογαριασμοῦ εἰς λογαρι-

ασμόν, εἰσπράξεις καὶ πληρωμὰς διὰ λογαριασμόν τῶν πελα-
τῶν τῶν καὶ ἐν ταύταις δεικνύονται ἐξόχως χρήσιμοι, συντελοῦ-
σαι εἰς τὴν διενέργειαν τῶν συναλλαγῶν διὰ τῆς χρησιμοπο-
ήσεως ἐλαχίστου μεταλλικοῦ.

Ε.) Σκοπός.

Αἱ Ἐυδοτικαὶ Τραπεζαὶ δὲν ἀποβλέπουσιν εἰς τὴν ἐπι-
τυχίαν μεγάλων κερδῶν καὶ διανομῆν παχέων μερι-
σμάτων.

Ὁ μέτοχος δὲν ὀφείλει ν' ἀποβλέπη εἰς τὴν διὰ τῆς
ὀφάσεως τῶν μετοχῶν κερδοσυστοίαν, ἀλλ' εἰς τὴν ἀσφα-
λῆ τοποθέτησιν τοῦ χρήματός του, ἀποχαμβάνοντος τό-
μον μισρόν.

Διὰ τὸν λόγον τοῦτον τὰ Κράτη παρέχοντα τὸ εὐδο-
τικὸν προνόμιον, ἐξασφαλίζουν ἐαυτοῖς μεγάλην συμ-
μετοχὴν εἰς τὰ κέρδη.

Κατ' ἐξοχὴν ὁ σκοπὸς τῶν Τραπεζῶν τούτων εἶναι ἡ
διαρρυθμισίς τῆς κυκλοφορίας, ὅπως αὐξάνουσαι ἢ περι-
σεύουσαι αὐτήν, προσαρμόζωσι ταύτην εἰς τὰς ἀνάγκας.
Αἱ Τραπεζαὶ αὗται διὰ καλῆς πολιτικῆς περιφρουροῦσι
τὸ μεταλλικὸν νόμισμα, ὅπερ ἀποθησαυρίζεται εἰς τὰ
ταμεία αὐτῶν καὶ διὰ καταλλήλου ταυτιμῆς παραμω-
λοῦσι τὴν ἐξαργωρὴν αὐτοῦ πέραν ἀρισμένων ὁρίων ἢ κερμα-
λοῦσι τὴν εἰσαργωρὴν αὐταῦ.

Εἰσὶν αἱ μεγάλοι δεξαμεναί, αἵτινες ἐν ἀνάγκῃ ἀνοί-
ρουν τοὺς κρουνοὺς αὐτῶν, ὅπως ἔλθωσιν εἰς βοήθειαν τῶν λοι-
πῶν Τραπεζῶν καὶ τῆς ἐν γένει οἰκονομικῆς ζωῆς.

Παραμολοθοῦσαι τὴν πραγματικὴν κατάστασιν προ-
λαμβάνουσι τὰς κρίσεις καὶ ἐπερχομένας ἐξομαλύνουσι
αὐτάς. -

2) Τράπεζαι Καταθέσεων.

Τράπεζαι καταθέσεως εἰσὶν ἐμείναι, ὧν τὴν κυρίαν παθητικὴν λειτουργίαν, τὸ μέσον ἐμείναι, δι' αὐτὴν ἐφοδιάζονται διὰ χρημάτων, ἀποτελοῦσιν αἱ καταθέσεις, αἵτινες παρουσιάζονται ὑπὸ διαφόρους μορφάς ὡς ὄψεως, ἀποδοτέαι κατόπιν προειδοποιήσεως, ἀποδοτέαι κατόπιν ὀφισμένης προθεσμίας.

Ἄλλαι αἱ κατ' ἐξοχὴν καταθέσεις εἰσὶν αἱ ὄψεως καταθέσεις, αἵτινες δίδουσι ὄφρημὴν εἰς τὸ ἄνοιγμα τρεχουμένων λογαριασμῶν, διὰ τὴν κίνησιν τῶν ὁποίων χρησιμοποιοῦνται αἱ ἐπιταγαί.

Αἱ ἐνεργητικαὶ αὐτῶν λειτουργίαι εἰσὶν κατὰ μανόνα αἱ προεξοφλήσεις, τὰ δάνεια ἐπ' ἐνεχύρω, σπανιώτερον ἄνοιγμα τρεχουμένων χρεωστικῶν λογαριασμῶν, ἀγοραὶ τίτλων, προ-καταβολαὶ ἐπὶ ὑπόθηκῃ κ.τ.λ.

Χρησιμοποιοῦσαι τὸ μέριστον μέρος τῶν κατατεθειμένων παρ' αὐταῖς χρημάτων εἰς τὰς ἐνεργητικὰς αὐτῶν λειτουργίας, εἰσὶν εἰς θέσιν νὰ μεταβάλλωσι τὸμον εἰς τοὺς καταθέτας αὐτῶν.

Διὰ τῆς καταθέσεως ἐπέρχεται στενέτερος σύνδεσμος μετὰ τῆς Τραπεζῆς καὶ τῆς πελατείας αὐτῆς, ἥτις χρησιμοποιεῖ τὴν Τράπεζάν της, τὴν Τράπεζαν παρ' ἣν ἔχει τὸν λογαριασμὸν της, διὰ τὴν ἐυτέλεισιν πάσης ἄλλης αὐτῆς Τραπεζικῆς λειτουργίας, ἀγοραπωλησίας χρεωγράφων, εἰσπράξεως συναλλαγματικῶν κ.τ.λ.

Ἐν Ἀγγλίᾳ εἶναι σῆμα τιμῆς διὰ πάντα ἐπαγγελματιαν νὰ ἔχη λογαριασμὸν καταθέσεως παρὰ μιᾷ Τραπεζῇ. Αἱ Τράπεζαι καταθέσεως ἀποτελοῦσι τὸν συνήθη τραπεζικὸν τύπον καὶ τὴν μεγαλυτέραν ματηροίαν τῶν Τρα-

πεζῶν. Ἐχουσαι πάντοτε ἀνοιχτάς τὰς θυρίδας τῶν, εἰς ἃς εἰσέρχεται τὸ χρῆμα καὶ τοῦ διαθέττοντος μιμρότατον ποσόν, ἀναλαμβάνουσι καὶ ἀντιστοιχοῦς ὑποχρεώσεις.

Ὁ δίδων τὸ χρῆμα του εἰς τὰς Τραπεζάς, αἰτίνες καταβάλλουσι μιμρὸν τόμον, τὸ δίδει ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν, ὅτι ἔχει πλήρη ἀσφάλειαν καὶ δύναται νὰ τὸ λάβῃ ὅποτε δεηθῆτε τὸ ἴση.

Ὅστις ἐπιζητεῖ τούτους μεγάλους πέντακα κέρδη δὲν δύναται νὰ ἔχῃ σχέσεις μὲ τὰς Τραπεζάς, ἀλλὰ τοποθετεῖ ἄλλως τὸ χρῆμα του ἢ εἰσέρχεται εἰς τὸ Χρηματιστήριον.

Διὰ τούτους λόγους τούτους ἐπιβάλλεται εἰς τὰς Τραπεζάς ταύτας ἄρα περισυμφερί δια τὴν ἑυλογίαν τῶν τοποθετήσεων αὐτῶν.

Ἐπὶ οὐδενὶ λόγῳ ἐπιτρέπεται ἡ διακινδύνευσις τοῦ χρηματός τῶν καταθετῶν τῶν, δίδει προμηθευόμενοι χρῆμα εὐθηνὸν εἰς ὑποχρεωμένοι νὰ μὴ ἐπιζητήσωσι κέρδη μεγάλα ἐξ ἐπιχειρήσεων παρατόλμων καὶ ν' ἀποφεύρωσι κερδοσκοπικὰς ἐργασίας.

Αἱ τράπεζαι καταθέσεων εἰσὶν εὐεῖναι, αἰτίνες εἰς μεγαλύτερον ἔκτασιν μεσολαβοῦσι διὰ τὰς πιστώσεις, δανείζονται καὶ γίνονται ὀφειλέται, ἵνα δανείσωσι καὶ γίνωσι πιστωταί.

Αἱ Τράπεζαι ἐμπορεύονται τὸ χρῆμα. Ὅπως ὁ ἔμπροσθεν ἀγοράζει τὸ ἐμπόρευμα, ὅπως πωλήσῃ αὐτὸ ἀκριβότερον καὶ ἀφελθεῖ τὴν διαφορὰν, οὕτω καὶ ὁ τραπεζίτης δανείζεται, ὅπως τοῦισῃ μὲ ὑψηλότερον τόμον καὶ ἀφελθεῖ τὴν διαφορὰν.

Ὁ κῶδλος τῆς πελατείας τῶν Τραπεζῶν τούτων εἶναι κωδὸς ὁ ἐμποριμὸς, ὅστις ἔχει ἀνάμνην πιστώσεων βραχυπροθέσμων.

Αἱ βιομηχανικαὶ ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ καὶ αἱ ρεωρημαὶ τὰ-
ξῆς ἔχουσιν ἀνάγκην μακροχρονίων πιστώσεων, διὰ τήνπα-
ροχὴν τῶν ὁποίων δὲν εἶναι ματὰλληλα τὰ ἰδρύματα ταύ-
τα. Διὰ τὰς τὰς ξῆς ταύτας ὑπάρχει ἀνάγκη ἰδρύσεως
εἰδικῶν Τραπεζῶν, αἷτινες νὰ δανείζονται δι' ἐμδόσεως
ὁμολογιῶν.

3) Τράπεζαι ἐκιδίδουσαι ὁμολογίας.

Κατ' ἔξοχὴν διὰ τῆς ἐμδόσεως τῶν ὁμολογιῶν, δι' ἃν ἀ-
ναλαμβάνουσι τὴν ἀπόδοσιν τῶν δανεισθέντων ποσῶν, συνή-
θως κρεωλυτικῶς, δανείζονται αἱ ὑποθημαὶ Τραπεζαί, αἷ-
τινες ποιοῦσι προματαβολὰς ἐπὶ ὑποθήμῃ, ἀποδοθησομέ-
νας μετὰ ἕτε πολλὰ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κρεωλυτικῶς.

Αἱ Τράπεζαι δηλ. αὗται-προσαρμόζουσαι τὰς παθητι-
κὰς αὐτῶν λειτουργίας πρὸς τὰς ἐνεργητικὰς, μαθ' ἄλλο τὸν
δανείζουσι ματὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δανείζονται.

Ἄλλὰ καὶ ἕτεροι Τράπεζαι, χάριν τῆς ἐμτελέσεως ἀρισμέ-
νων ἐργασιῶν, αἷτινες ἀπαιτοῦσι μακροχρονίους κατορθωτι-
σεις, προσφεύρουσι εἰς τὸ μέσον αὐτοῦ τοῦ δανεισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ IV

ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΑΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ

1) Τράπεζαι Προεξοφλητικαί.

Αὗται ὡς κερὴν ἐργασίαν ἔχουσι τὰς προεξοφλίσεις
συναλλαγματικῶν καὶ γραμματικῶν εἰς διαταρῆν, χωρὶς ἐμ-
ταύτου νὰ ἐξάρηται ὅτι αἱ Τράπεζαι αὗται ἀπουλείουσιν ἐξέ-
ρας λειτουργίας, ὡς δάνεια ἐνεχύρου κ.τ.λ.

Ἡ ἐργασία αὐτῶν πρὸς ἐξοφλήσεσιν εἶναι βεβαίη, ἥτις κατ' ἐξοχὴν ἀρμόζει εἰς τὰς Τραπεζὰς καταθέσεων καὶ τὰς ἐπιδοσιμαίας. -

2) Τράπεζαι δανειζούσαι ἐπὶ ἐνεχύρω.

Αὗται κατ' ἐξοχὴν ἐπιδιώκουσιν ἐργασίας ἐπ' ἐνεχύρω κινήτων πραγμάτων, τίτλων καὶ ἐμπορευμάτων.

Αἱ Τράπεζαι αὗται συμπήκτουσι συνήθως μετὰ τῶν προεξοφλησιμῶν, αἵτινες διενεργοῦσι καὶ τοιαύτας πράξεις ἰδίως ἐπ' ἐνεχύρω χρεωγράφων.

Αἱ ἐπ' ἐνεχύρω τοποθετήσεσι ἀποτελοῦσι κυρίως λειτουργίας τῶν Τραπεζῶν καταθέσεων καὶ τῶν ἐπιδοσιμῶν.

Ἐπειδὴ ὁμως πολλάκις αἱ προεξοφλησιμαῖαι Τράπεζαι ἀποφεύγουσι νὰ διενεργῶσι ἢ διενεργοῦσιν εἰς περιωρισμένην κλίμακα δάνεια ἐπ' ἐνεχύρω ἐμπορευμάτων, ἰδρύνονται καὶ εἰδικαῖαι Τράπεζαι, ὅπως ἐμμεταλλευθῶσι πληρέστερον τὸν κλάδον τούτον. -

3) Τράπεζαι κινήτης πίστεως (Crédit mobilier).

Αἱ κατὰ τὸ σύστημα τῆς ὑπὸ τῶν ἀδελφῶν Ρετζιττε ἐν Παρισίοις ἰδρυθέισης Τραπεζῆς, ὀργανούμεναι καὶ ἐργαζόμεναι τοιαῦται Τράπεζαι ἔχουσι τὸν προορισμὸν ν' ἀκτολαμβάνωσι τὴν ἐπίδοσιν καὶ τοποθέτησιν δανείων τοῦ Κράτους, ἐξέσεων προσώπων τοῦ δημοσίου δικαίου καὶ ἐξαιρειῶν, τὴν διενέργειαν μετατροπῆς δανείων (conversion), νὰ ἰδρύνωσιν ἀνωνύμους ἐταιρείας, νὰ διενεργῶσι μετατροπὰς ἐτέρων τύπων ἐπιχειρήσεων εἰς ἀνωνύμους, νὰ λαμβάνωσι συμμετοχὴν εἰς τοιαύτας ἰδρυθόμενας, νὰ συντελῶσιν εἰς τὴν ἐξυρίανσιν καὶ αὔξησιν τῶν κεφαλαίων τῶν ἐταιρειῶν.

Ἡ χρησιμότης τῶν λειτουργιῶν τούτων δὲν πρέπει νὰ

ὑποτιμᾶται, δίδει διὰ τῆς ἐνεργείας τῶν τοιούτων ἰδρυμά-
των υατορθοῦται ἢ ἐμδosis τῶν μεγάλων κρατικῶν δανείων,
ἢ στερεοποιήσις τῶν τιμῶν αὐτῶν καὶ ἢ συρμέντροσις με-
φαλαίου διὰ τὴν δημιουργίαν διαφόρων ἐπιχειρήσεων ω-
ρίως βιομηχανικῶν καὶ ἰδίως μεράλειτερας ἐκτάσεως, ὡς
μεταφορᾶς ὑδάτων, παραρρωρῆς ἠλευτρισμοῦ, κατασκευ-
ῆς σιδηροδρόμων, αἴτινες ἄνευ τῆς βοθηείας τῶν καταλλη-
λως ὤργανωμένων ἰδρυμάτων τοιούτου εἴδους δέν θά ἡδύ-
ναντο νά πραγματοποιηθῶσι.

Αἱ ἐργασίαι αὗται συνίστανται ἐπίσης εἰς τὴν μεσο-
λάβησις τῆς πίστεως, υαθῶσον αἱ Τράπεζαι παρεμβάλλον-
ται μεταξύ τῶν δανειζομένων δι' ἐμδosis ὁμολογιῶν καὶ
ἐμείναι παρ' οἷς αἱ ὁμολογίαι τοποθετοῦνται.

Ἐν τούτοις ἐπειδὴ αἱ τράπεζαι πολλάκις δέν διενεργοῦ-
σιν ἀπλῶς ὡς μεσάζουσα, ἀλλ' ἀναλαμβάνουσιν ὑπ' εἰδῶ ἴν
τῶν τὴν τοποθέτησις ὁλοκληροῦ τοῦ ποσοῦ τῆς ἐμδosis ἢ
ἡέρας ταύτης, αἱ λειτουργίαι αὗται εἰσὶν ἐξῶχως ἐπικινδύ-
νοι καὶ ἐπιφέρουσιν, ἐάν δέν υατορθωθῇ ἢ τοποθέτησις εἰς
τὸ κοινόν, μεγάλην ἀμνηστοποιήσις μεφαλαίου, ὡστε πολλάκις
ἐπέφερον τὸν υλονισμὸν μεγάλων Τραπεζῶν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους, αἱ ἐργασίαι αὗται δέν δύναν-
ται νά θεωρηθῶσι κατὰλληλοι διὰ Τραπεζᾶς υαταθέσεων,
εἰμὴ ἐν λίαν περιωρισμένῳ μέτροῳ, κρησιμοποιοιούμενου
πρὸς ταῦτο μόνον μέρος τοῦ μεφαλαίου αὐτῶν.

Παρ' ὅλα ταῦτα ἐν τῇ ἠπειρωτικῇ Εὐρώπῃ καὶ αἰται-
αὗται Τράπεζαι δέχονται υαταθέσεις καὶ αἱ τράπεζαι υα-
καθέσεων ἔχουσιν ὡς ἓνα τῶν υορίων αὐτῶν κλάδων τὴν
ἐμδosis δανείων καὶ τὴν συμμετοχὴν εἰς τὴν ἴδρυσιν ἐ-
ταιρειῶν τοιαύτης φύσεως.

4) Τραπεζαι, αίτινες ματ' ἔξοχήν τοποθετοῦσι τὰς διαθεσιμότητας αὐτῶν εἰς χρεώγραφα.

Ἐνταῦθα παρατηροῦμεν ὅτι δὲν πρόκειται περὶ ἰδρυμάτων, ἅτινα ἔχουσιν ὡς ἔργον τὴν ἀγορὰν καὶ πώλησιν χρεωγράφων, ὅπως μερδίσκωσιν ἐν τῆς διαφορᾷς τιμῆς, καὶ περιῶν μαζωτέρω.

Τὰ ἰδρύματα, ἅτινα διενεργοῦσιν ἀγοραπωλησίας χρεωγράφων ἐπὶ μερδοσκοπία, ἀντιποιοῦνται μὲτ' ὄνομα Τραπεζῆς, ἀλλὰ δὲν εἶναι Τράπεζαι, καθ' ὅσον δὲν μεσολαβοῦσι διὰ τὴν πίστιν, ἀλλ' εἶναι ἐμπορικαὶ ἐπιχειρήσεις, ἀγοράζουσιν καὶ πωλοῦσιν καὶ μερδοσκοποῦσιν ἐπὶ τῆς διαφορᾷς.

Αἰ λεικοῦργίαι, περὶ ὧν πρόκειται ἐνταῦθα, τῶν Τραπεζῶν, αίτινες διενεργοῦσι τοποθετήσεις εἰς χρεώγραφα, εἰσὶν μαθαρῶς τραπεζικαὶ, διότι συνίστανται εἰς τὴν ἐπωφελεῆ τοποθέτησιν τῶν ἐν τῶν καταθέσεων εἰσερχομένων χρημάτων.

Τὸ γεγονός δὲ ὅτι ἡ Τράπεζα ἐπωφελουμένη τῆς ἐπιπτώσεως τῶν τιμῶν, ἐπιποιεῖ τινὰ τῶν χρεωγράφων, ἵνα πραγματοποιήσῃ κέρδος δὲν μεταβάλλει τὴν φύσιν τῆς πράξεως, διότι ὀφείλει νὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν ἡ προϋπόθεσις τῆς ἀγορᾶς καὶ τὸ συνήθως συμβαῖνον, ὡς ἐξεθέσαμεν καὶ ἀνωτέρω.

Πάντως ὁμως, αἱ εἰς χρεώγραφα μερδοσκοπικαὶ τοποθετήσεις ὀφείλουσι νὰ ἀποφεύγωνται παρὰ τῶν τραπεζῶν καταθέσεων, διότι ταῦτα εἰσὶ πολλὰκις δυσκόλως ἐμπολησιμα καὶ ἐνέχουσιν οὐ μικροὺς κινδύνους.

Ἐξ ἑτέρου ὁμως οὐ μόνον ἐπιτρέπεται, ἀλλ' ἐπιβάλλεται ἡ τοποθέτησις μέρους τοῦ κεφαλαίου εἰς χρεώγραφα πρῶτιστης τάξεως, μὴ ὑποκειμένα εἰς συνεχεῖς καὶ ἀποκόμους διακυμάνσεις, διότι ἐν περιπτώσει ἀνάγκης αἱ τοιαῦτα τοποθετήσεις δύνανται νὰ ῥέως τοποτηθῶσιν ἔστω καὶ μέσημιαν.

5) Κερδοσκοπικαὶ Τράπεζαι.

Αἱ τράπεζαι αὗται ἔχουσιν ὡς κυρίαν ἐργασίαν τὴν ἀγορὰν κρεωγράφων καὶ τὴν μεταπώλησιν αὐτῶν ἐπιμερδεῖ. Αἱ λειτουργίαι αὗται, ὡς ἐξεθέσαμεν ἀνωτέρω, εἰσὶ μαθαρῶς ἐμπορικαί.

Αἱ Τράπεζαι διεξάγουσι τὸ ἐμπόριον τοῦ κεφαλαίου. Ἀποτελοῦσι τὸν σύνδεσμον μεταξύ προσφοράς καὶ ζητήσεως τῶν κρεωγράφων, ὡς τὸ ἐμπόριον ζητεῖ νὰ συνδέσῃ τὴν προσφορὰν καὶ ζήτησιν τῶν ἐμ/ων. Ἡ Τράπεζα ζητεῖ νὰ ἐπωφεληθῇ ὅλων τῶν δυνατῶν συνδυασμῶν, ὅπως προσηταιρισθῇ τὴν προσφορὰν καὶ συνάμα ἐπιδικῶσῃ τὴν ἀπέμειψιν τῆς ζήτησεως.

Ἐν τῇ ἠπειρωτικῇ Εὐρώπῃ αἱ τοιαῦται ἐπιχειρήσεις διεξάγονται συνήθως ὡς ἀτομικαὶ καὶ οὐκ ὑπὸ τὸν τύπον τῆς ἀνωμόμου. Συνδυάζουσαι δὲ μετὰ τῆς κερδοσκοπίας ταύτης καὶ τραπεζικῆς ἐργασίας, λαμβάνουσι τὸν τίτλον Τραπεζῆς. Ἐν Ἀγγλίᾳ ὑπάρχει πληρέστερος καιρισμὸς καὶ οἱ διενεργούντες τοιαύτας ἐργασίας δὲν χαρακτηρίζονται ὡς Τραπεζίται.

6) Τράπεζαι Ὑποθημικαί.

Αὗται συνήθως εἰσὶν εἰδικῶς διαρρυθμιζόμενα ἴδρυματα, ὅπως παρέχουσι δάνεια ἐπὶ ὑποθήκῃ αἰνιγμάτων.

Ὑπάρχουσιν ὁμως καὶ μιχαὶ Τράπεζαι, αἵτινες διενεργοῦσι τὰς συνήθεις τραπεζικῆς λειτουργίας καὶ πέραν τούτων δίδουσι προμεταβολάς, προμηθεύονται τὰ ἀναγκαῖα μέσα διὰ τῆς ἐυδόσεως ὁμολογιῶν.

Εἰς τὰς μαθαρῶς ὑποθημικῆς Τραπεζῆς ἀπαγορεύεται ἡ ἀποδοχὴ καταθέσεων ὄψεως, εἰμὴ ἐν μέτρῳ περιορισμένῳ,

συνήθως μέχρι τού καταβεβλημένου αὐτῶν κεφαλαίου.

Αἱ μισθαὶ Τράπεζαι δέχονται καὶ καταθέσεις ὄψεως, τοῦθ' ὅπερ δὲν εἶναι ἐπιμεινδρον ἐφ' ὅσον αἱ κλάδοι χωρίζονται, εἶναι δὲ καὶ χρησίμων διὰ τὴν πελατεῖαν αὐτῶν, τὴν περρωρικὴν, τὴν βιομηχανικὴν καὶ ἐμειντικὴν τῶν ιδιωτικῶν τῆς ἀμειντήτου κτησεως, διότι οὕτω αἱ Τράπεζαι αὐταὶ τίθενται εἰς θέσιν νὰ παρέχωσι πιστώσεις εἰς τὴν πελατεῖαν αὐτῶν βραχυπροθέσμιους, ἂν ἐπίσης ἔχουσιν ἀνάγκην αἱ τῶσες αὐταὶ, ὅπως κρησιμοποιήσωσιν αὐτάς, σύμφωνα μὲ τὸν συσπὸν, δι' ἃν παρακωροῦνται.

Καὶ ἐμδοτικαὶ τράπεζαι ἔξασμουσί τὸν ὑποθημικὸν κλάδον, ἀλλ' ἐν ταιαύτῃ περιπτώσει ὀφείλει νὰ ρινηται τὸ τοιαῦτον δι' ὅλων κρηχωρισμένου κμηματος, ὡς πράγματι ποιεῖ ἡ Αὐστρουγγικὴ Τράπεζα.

Τὸν ὑποθημικὸν κλάδον ἐκασμεῖ καὶ ἡ ἡμετέρα Ἐθνηκὴ Τράπεζα.

Ἡ Βαυαρία δύναται νὰ θεωρηθῇ ἡ κλασσικὴ κῶρα τῆς ἐξελίξεως καὶ ἀναπτύξεως τῶν Τραπεζῶν τούτων.

Ἡ Bayerische Kirotheken und wechsellbank εἶναι μία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων Τραπεζῶν τῆς Γερμανίας, ἔχουσα τὴν 31-12-14 κεφαλαίον 65 ἐκαστομμυρίων μάρκων, ἀποθεματικὸν 63,94 ἐκαστόμύρια καὶ κυκλοφορίαν ὁμολογιῶν 1,6 διεκαστομμύρια καὶ προαταβολὰς ἐπὶ ὑποθήκῃ 1,2 διεκαστομμύρια.

Ἐν Γαλλίᾳ τὸ Credit Foncier de France, ἴδρυθέν διὰ Β. Διατάγματος ἀπὸ 10-12-1852 συνεχῶνεν εἰς τὰς προῦπαρκῶσας ἐν Γαλλίᾳ ὑποθημικὰς Τράπεζας καὶ ἀπέμεινε μέχρι σήμερον ἐν Γαλλίᾳ τὸ μόνον μέγα ὑποθημικὸν ἴδρυμα, ἐμπληροῦν πληρέστατα τὸν προορισμὸν του

Τὸ καταστατικὸν τῆς Τραπεζῆς ταύτης ἐκρησῖμειν

ὡς ὑπόδειγμα διὰ πάσας τὰς μεταγενεστεράς ὁμοίας φύσεως ὀργανώσεις εἰς πάντα τὰ ἔθνη καὶ τὴν σύνταξιν τῶν σχετικῶν νομοθετημάτων.

Ἐν Γερμανίᾳ ἐψηφίσθη ζέλειον νομοθέτημα διὰ τὰς ὑποθημιαίας Τραπεζάς τὴν 15-7-1899 τεθὲν ἐν ἐφαρμογῇ τὴν 1-1-1900. Ἐν Ἰταλίᾳ τὰ τῶν ὑποθημιαίων Τραπεζῶν ἐρρῶθιμisen ἄνομος τῆς 17-7-1890 καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτου ἰδρύθη τὸ Istituto Italiano di Credito fondataio συγχωνεύσαν τὸν ὑποθημιαῖον κλάδον τῆς Banco Nazionale.

Ἐν Γερμανίᾳ ἀπὸ τοῦ 1861 καὶ ἐντεῦθεν καὶ ἄνευ εἰδικοῦ νόμου ἰδρύθη πληθὺς τοιούτων Τραπεζῶν ἐργαζομένων λιαν ἐπιτυχῶς.

Τὴν 31-12-1918 τὸ μετοχιμὸν αὐτῶν κεφάλαιον ἀνῆρχετο εἰς 777 ἑξατομμύρια μάρμα καὶ τὰ ἀποθεματικὰ εἰς 346. -

Αἱ προκαταβολαὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ ὑπερέβαινον καὶ 12 δισεξατομμύρια καὶ ἡ κυκλοφορία ὁμολογιῶν ἀνῆρχετο εἰς 116 δισεξατομμύρια (Deutsche Economis № 1666 5-12-14). Ἐν Γαλλίᾳ τὴν 31-12-13 τὸ Credit Foncier εἶχεν ἐν κυκλοφορίᾳ ὁμολογίας 4,47 δισεξατομμύρια καὶ αἱ προκαταβολαὶ εἰς ὑποθήκας καὶ εἰς πρόσωπα τοῦ δημοσίου δικαίου ἀνῆρχοντο εἰς 5,22 δισεξατομμύρια. Τὸ κεφάλαιον τοῦ Credit Foncier εἶναι 250 ἑξατομμύρια.

Ἡ Ἑθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος εὐθὺς ἔξ ἀρχῆς ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτῆς συμπεριέλαβε μεταξύ τῶν ἐπὶ αὐτῆς ἐπιδιωκόμενων σκοπῶν πρὸ παντός τὴν ὑποστήριξιν τῆς κτηματικῆς πίστεως (ἄρθρον 49 καταστατικοῦ).

Ἄλλοι θεμελιώδεις βάσεις διὰ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ἐργασίας ταύτης ἔθεσεν ὁ νόμος Φ.Κ.Σ.Τ. τοῦ 1859, δι' οὗ ἐδόθη τὸ δικαίωμα εἰς αὐτὴν ἐμδόσεως ὁμολογιῶν λαχειοφόρων πρὸς

διενέργειαν ὑποθημικῶν τραπεζῶν

Εἰδιμαί δὲ νομοθεσιμαί διατάξεις προνομιαμαί παρέχουσι πολλὰς διευκολύνσεις διὰ τὴν σύστασιν τῶν ὑποθημικῶν δανείων καὶ τὴν ἐτελέσειν αὐτῶν.

Διὰ μεταγενεστέρας συμβάσεως τῶν ἐτῶν 1864 καὶ 1896, τὸ ποσὸν ὅπερ ἡ Τράπεζα διωμοῦται νὰ δανεισθῇ δι' ὁμολογιῶν πύξηθη μέχρι τοῦ ὀκταπλασίου τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου αὐτῆς.

Ἐξέδωκε δὲ τὰ τρία γνωστὰ λαχιοφόρα δάνεια ὑπηρετικῆς πίστεως τῶν ἐτῶν 1880, 1904 καὶ 1912.

Νῦν ὅπως ἐπικρατοῦς ἀπεσπείσθη ὁ ὑπηρετικὸς κλάδος καὶ ἰδρύθη ἡ Κενηματικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Ἐν Ὀλλανδίᾳ ἐπὶ τῶν ὑποθημικῶν Τραπεζῶν, αἵτινες δανείζουσιν ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων καὶ αἵτινες ἀντὶ τούτου εἰς τὸν σεβαστὸν ἀριθμὸν 79, ἐργαζόμεναι δι' ελαχίστου κεφαλαίου καὶ ἔχουσαι τέλος ἐν κεκοινοφωρίᾳ τὸ 1913 ὁμολογίας ποσοῦ 508 ἑξατομμυρίων φιορινίων καὶ κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμερομηνίαν ἐπὶ ὑποθήκῃ προαταβολῆς ποσοῦ 623 ἑξατομμυρίων φιορινίων, ὑπάρκουσι καὶ εἰδιμαί ναυτικαὶ Τράπεζαι δανείζουσαι ἀπομεινιστικῶς ἐπὶ ὑποθήκῃ κλοίων καὶ ναυτικῶν ἐπιματαστάσεων.

Αὗται ἀντὶ τούτου τὴν αὐτὴν ἐποχὴν εἰς 10 καὶ εἶχον κεκοινοφωρίαν ὁμολογιῶν ποσοῦ 61 ἑξατομμυρίων φιορινίων καὶ προαταβολῆς ἐπὶ κλοίων ποσοῦ 61,5 ἑξατ. φιορινίων.

Ἐν Ἑλλάδι ἕτεραι Τράπεζαι δὲν ἐπαδόθησαν εἰς τισὶν ἐργασίας, εἰμὴ ἐν μικροτάτῃ κλίματι, ὁρθῶς ἀπὸ τραπεζικτικῆς ἀπόψεως, ὡς στεραύμεναι τῶν μεταλλῶν διαφρομίσεων. Μόνον ἡ Τράπεζα Ἀθηνῶν ἀπὸ τοῦ 1898 παρεχώρησεν ὑποθημικὰ δάνεια ἐπὶ ἀτμοπλοίων καὶ συνετέλεσεν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς Ἑλληνικῆς ναυτικῆς.

Αί υπόθημιαί τράπεζαι δίδουσι προματαβολάς επί υποθήκη αιμνήτων.

Ἡ αἰμνήτος κτησίς ἔχει ἀνάγκην μακροχρονίων πιστώσεων καί διὰ τοῦτο τὰ δάνεια ταῦτα παρέχονται διὰ μακράν σειρὰν ἐτῶν καί ὡς ἐπί τό πολὺ ἐξοφλούμενα χρεωλυτικῶς.

Ὁ λαμβάνων τὸ δάνειον ἐξοφλεῖ ἐντὸς 30-40 ἐτῶν, καταβάλλων ἐκτὸς τοῦ τόμου καί πρὸς τὸ 1-2% ἐτησίως πρὸς χρεωλυτικὴν ἐξόφλησιν, καί ἵνα τὰ δάνεια ταῦτα ἐμπληρώσῃ τὸν προορισμὸν των, ἀπαιτεῖται ὅπως τὸ εἰσόδημα τοῦ κτημάτος ἐπαρκεῖ ὅπως καταβάλληται ὁ τόμος καί τὸ χρεωλύσιον καί αὐτὸ διὰ τοῦ εἰσοδήματος ματορθοῦται ἡ ἐξόφλησις τοῦ δανείου.

Αἱ προματαβολαὶ αὗται ἐπί υποθήκη ἀπουροῦνται συνήθως ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν τύπου συνήθους καί δικαίως, δίδει δυσχερῶς εἰς ἔρευσοποιήσιμον καί δέν προσαρμόδονται πρὸς τὰς παθητικὰς λειτουργίας τῶν Τραπεζῶν τούτων, καί διὰ τὸν λόγον τοῦτον, εἰ καί διὰ τῶν δανείων τούτων παρέχεται πραγματικὴ ἐξασφάλισις, αἰτήσεις πρὸς παροχὴν τοιούτων πιστώσεων δέν ἵκανοποιοῦνται εὐχερῶς καί ὁ τόμος αὐτῶν εἶναι μεγαλύτερος συνήθως τοῦ προεξοφλητικῶ.

Ἀπαιτεῖται ὁθεν ἡ ἴδρυσις εἰδικῶν ἰδρυμάτων, εἰδικῶς ὀργανουμένων, ἅτινα δανεῖζονται ἐπίσης μακροχρονίως καί τίθενται εἰς θέσιν νὰ ἐλέγχωσι τὸ πρὸς τῶν κτημάτων, τὴν ἀξίαν αὐτῶν καί τὴν νομικὴν ὑπόστασιν τῆς ἰδιοκτησίας.

Τὰ ἰδρύματα ταῦτα δύνανται νὰ δρασωσιν λίαν ἐν-εργητικῶς διὰ τὴν οἰκοδόμησιν ἐν ταῖς πόλεσι καί δικαίτην ἴδρυσιν βιομηχανικῶν ἐργοστασίων.

Ἐν Ἑλλάδι τελευταῖον τὴν 5-6-1920 ἐψηφίσθη ὁ νόμος 2413 περὶ ὑποθημιαῶν Τραπεζῶν, παρέχων τὸ δικαίωμα

εις πᾶσαν Τράπεζαν, ἔχουσιν καταβεβλημένον κεφάλαιον ἐν 10
εκατομμυρίων νὰ ἐυδίδη ὁμολογίας

Ὁ νόμος οὗτος ἐπιτρέπει τὸν δανεισμόν οὐ μόνον ἐπὶ ἀμινή-
των, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ πλοίων καὶ οὕτω δύναται νὰ δοθῇ ἄωσις ἐν
τὴν ἀνάπτυξιν τῆς ναυτιλίας.

Τὸ δυνάμενον νὰ δοθῇ ποσὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ κτήματος
ὀρίζεται εἰς τὰ $\frac{3}{5}$ καὶ ἐπὶ πλέον εἰς τὸ $\frac{1}{2}$.

Ὁ νόμος ἐστὶ δὲν ἐτέθη ἐν ἰσχύϊ, μὴ ἐυδοθέντος τοῦ πρὸς
εὐτέλεσιν Β. Διατάγματος.

Περὶ τοῦ εἴδους, δι' οὗ προσπορίζονται αἱ Τράπεζαι τὰ
ἀναγκαῖα χρηματικὰ μέσα, πραγματευόμεθα εἰς τὸ περὶ ὁμο-
λογιῶν κεφάλαιον.

Τὰ τῶν ὑποθημιῶν Τραπεζῶν ἐσήτησε πληρέστερον νὰ
ῤυθμίση ὁ νόμος 3221 ἀπὸ 28-8-1924, ἰδίως ψηφισθεὶς, ὅπως ἀ-
ποσπασθεῶσιν αἱ κτηματικαὶ ἐργασίαι ἀπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τρα-
πέζης, ὅπερ καὶ ἐγένετο, ἰδρυθείσης τῆς Κτηματικῆς Τραπε-
ζης. Ὁ νόμος ἀναγνωρίζει μόνον καθαροῦς ὑποθημιῶς Τρα-
πέζας. Ἄλλ' ἔτι ἀτυχέστερον ἀποκλείει παντός δανεισμοῦ τὰ
πλοῖα καὶ τὰ μεταλλεῖα.

Ἐτέρα διαχείρησις τῶν Τραπεζῶν συνήθως γίνεταί ἀπὸ
τῆς ἀπόψεως τοῦ οἰκονομικοῦ κύβλου τῆς πελατείας αὐτῶν.
Ἐν τούτοις ὀφείλει νὰ παρατηρηθῇ ὅτι καὶ αἱ Τράπεζαι αὗ-
ται εἰσὶ μᾶλλον θεωρητικαί, διότι αἱ Τράπεζαι παρέχουσι τὴν
ἀρετὴν αὐτῶν εἰς πάντας τοὺς ἐργαζομένους κύβλους, ἀρετὴ
οἷς περὶ πάντας τὴν πίστων ἢ ἀνεπαρκούντων εἰς τοὺς ὅρους, ὅφ'
αὗς παρέχουσιν αὐταὶ εἰς πίστώσεις αὐτῶν.—

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ V.

ΕΝ ΣΧΕΣΕΙ ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΠΕΛΑΤΕΙΑΝ.

Συνήθως ἄμφος παραλαμβάνουσιν εἰδιυτὴν ὀνομασίαν ἐξ ἑνὸς οἰκονομιμοῦ κτύλου, εἰς ὃν δῆθεν μέλλουσι νὰ παρὰσχωσι τὰς ὑπηρεσίας τῶν, ἐνῶς ἐν τῇ ἐφαρμογῇ πολὺ ἀπέχουσι νὰ πράττωσι τοῦτο.

Ἐν τούτοις ὠρισμένοι οἰκονομιμοὶ κτύλοι ἔχουσιν ἴδιον τρόπον καὶ ἴδιους ὅρους τοῦ δανείζεσθαι, ὥστε ἐνταῦθα ἐπιβάλλεσθαι ἢ εἰδίμευσις διὰ τῆς ἰδρύσεως ἰδίων ἰδρυμάτων.

Κατὰ ταῦτα διαμερίνονται:

1) Ἐμπορικαὶ Τράπεζαι, αἵτινες κατ' ἐξοχὴν προσερίζονται διὰ τὴν παρακώρησιν βραχυπροθέσμων πιστώσεων, εἴτε διαπρεσφλήσεως, εἴτε διὰ δανείων ἐπ' ἐνεχύρω, εἴτε εἰς τρεχαυμένους λογαριασμοὺς, εἰς τὰς ἐμπορικὰς τάξεις. Αἱ πιστώσεις αὗται παρέχονται συνήθως ἐπιμηνοί, ὅσον ὑποκίθεται ὅτι συνήθως διαμετρεῖται εὐαίσθη ἐμπορικῇ ἐπιμαθῆρισι καὶ εἰς ἑπ' ἐνεχύρω. Διὰ τὴν καιρὴν παρακώρησιν τούτων πιστώσεων ὠριστὸς ματὰλληλοῖσιν αἱ ἔμδοξια καὶ αἱ Τράπεζαι ματαθέσεων. Τὴν πελατείαν τούτων ἀποτελοῦσι συνήθως οἱ μεγαλέμποροι καὶ οἱ μεγάλοι ἐπαγγελματῆαι.

2) Βιομηχανικαὶ Τράπεζαι. Αὗται ἰδρύονται ἐπιταῶσμοπαῖ τῆς ὑποστηρίξεως ἰδίας τῶν βιομηχανικῶν τάξεων, ἐφ' ὅσον αὗται ἔχουσιν ἀνάμνην βραχυπροθέσμων πιστώσεων διὰ τὴν κίνησιν τῆς ἐργασίας, ὡς καὶ αἱ ἐμπορικαὶ τάξεις.

Ἐφ' ὅσον ὁμοῦ αἱ τάξεις αὗται ἔχουσιν ἀνάμνην μακροπροθέσμων πιστώσεων, ὅπως ματορθώσωσι ν' ἀποδώσωσιν αὐτὰς μετὰ μακρὰν σειράν ἐξῶν διὰ τῆς ἀνακαταγωγῆς τοῦ

ληφθέντος κεφαλαίου ἐν τῷ προίοντι, ὀφείλουσι νὰ χρησιμοποιοῦνται εἰδικὰ εἶδη Τραπεζῶν, αἱ ὑποθημιαί.

Κατὰ τῶν Τραπεζῶν τούτων καὶ τῶν ὑπὸ ψηφίον 1) εἶναι ἄδεια τὰ παράπονα τῶν γεωργικῶν, τῶν ἰδιουκτησῶν ἀμινήτου κτησίσεως καὶ αὐτῶν τῶν βιομηχανῶν, ὡς ἐν μέντοι παντὸς ἔχοντος ἀνάμνην πιστώσεως μακροχρονίου, ὅτι δὲν βοηθοῦνται ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν τούτων, διότι τὸ τοιοῦτον εμπηράζει ἐξ αὐτοῦ τοῦ κτόπου, καθ' ὃν αἱ Τράπεζαι αὗται δανεῖζονται διὰ τῶν παθητικῶν αὐτῶν λειτουργικῶν, ὡς ἡ ἀποδοχὴ καταθέσεων ὄψεως, μὴ ἐπιτρεπουσῶν τὴν παροχὴν πιστώσεως μακρᾶς διάρκειας, ἃν ἔχουσιν ἀνάμνην αἰτήσεις αὗται.

Ἡ παροχὴ τοιοῦτων πιστώσεων θὰ ἐσθίμηνεν ἀπομακρυνεῖν ἀπὸ τῶν ὑριῶν τραπεζικῶν ἀρχῶν καὶ θὰ ἐυλόγηεν αὐτὴν τὴν ὑπόστασιν τῶν Τραπεζῶν τούτων.

3) Ἐπαρρηματιαὶ Τράπεζαι. - Αὗται παρέχουσι πιστώσεις εἰς τοὺς διαφόρους ἐπιτηθευομένους. Αὗται ἐρράζονται ὡς αἱ ἐμπορικαί, ἐξ ὧν δὲν δύνανται νὰ διακριθῶσι, διότι παρέχουσι πιστώσεις τοῦ αὐτοῦ εἶδους καὶ αἱ τὰς αὗται συρρέονται.

Διὰ τοὺς μικροὺς ἐπαρρηματίας ἰδρῦνται συνήθως εἰδικὰ ἰδρύματα διὰ τῆς ἐνώσεως αὐτῶν τούτων τῶν ἐπαρρηματιῶν καὶ καλοῦνται Λαϊκαὶ Τράπεζαι, δανειακτικὰ ταμεία, πιστωτικαὶ ἐνώσεις.

4) Γεωργικαὶ Τράπεζαι. - Αὗται παρέχουσι πιστώσεις προσωπικὰς καὶ ἐπὶ ἐνεχύρῳ εἰς τοὺς ἰδιουκτητὰς γαιῶν καὶ καλλιερητῶν, ὅπως χρησιμοποιήσωσιν αὐτάς κατὰ τὰς περιόδους τῆς προπαρασκευῆς τῆς ἐσοδείας, πρὸς ἐπιρῶν, καλλιέργειαν κ.τ.λ.

Αἱ τοιαῦται Τράπεζαι προορίζονται διὰ τὴν παροχὴν

πιστώσεων εἰς τοὺς μεγάλους ραιουτημόνας, οἷτινες ὅμως ἔχουσιν ἀνάγκην διαρμείας μείζονος τῶν τριῶν μηνῶν.

Αἱ Τράπεζαι αὗται δὲν παρευλίνουσι τῆς ἀρχῆς τῆς προεξοφλήσεως τριμήναν συναλλαγματιῶν ὅπως δύνανται νὰ δίδωσι τὰς συναλλαγματιὰς ταύτας εἰς προεξοφλήσιν παρὰ τῆ Κεντριῆ Τραπεζῇ, ἀλλ' ἐπόσχονται εἰς τὴν πελατεῖαν τῶν ἀνανέωσιν δι' ὅσον ἔτι διάστημα ἀναγκαιοῖ διὰ τὴν διαδιασίαν τῆς παραγωγῆς.

Αἱ Τράπεζαι αὗται ἐργάζονται ὡς Τράπεζαι ματαθέσεων, λαμβάνουσι ματαθέσεις παρ' αὐτῶν τούτων τῶν ραιουτημόνων.

Αἱ Τράπεζαι αὗται ἀπαιτεῖται νὰ ἔχωσι μεγαλύτερον κεφάλαιον, λόγῳ τοῦ μαυροχρονίου τῶν πιστώσεων τούτων.

Αἱ μιχαί ρεωρημαί τάξεις βοηθοῦνται διὰ τῶν σνεταρισμῶν..

5) Ἀστικαί Ὑποθημιαί Τράπεζαι. - Αὗται παρέχουσι προματαβολὰς ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀκινήτων ἐντὸς τῶν πόλεων ἐξευρίσμουσαι τὰ πρὸς τοῦτο μέσα διὰ τῆς ἐυδόσεως ὁμολογιῶν.

6) Ἀρροτικαί Ὑποθημιαί Τράπεζαι. - Αὗται παρέχουσι προματαβολὰς ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀρροτικῶν μαμάτων, ἐξευρίσμουσαι τὰ πρὸς τοῦτο μέσα διὰ τῆς ἐυδόσεως ὁμολογιῶν.

7) Ναυτικαί Τράπεζαι. - Αὗται παρέχουσι προματαβολὰς ἐπὶ ὑποθήκῃ πλωτῶν σωματῶν. Εἰδικαί ταῦτα Τράπεζαι ὑπάρχουσι μόνον ἐν Ὀλλανδίᾳ· καὶ αὗται δανεῖονται δι' ἐυδόσεως ὁμολογιῶν.

8) Τράπεζαι Κινητῆς Πίσσεως. - Αὗται ἔχουσι τὴν πελατεῖαν τῶν κυβερνήσεων, τῶν Κοινοτήτων καὶ

Ἐταιρειῶν πρὸς ἑυδοσίην καὶ τοποθέτησιν ὁμολογιῶν αὐτῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VI

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ ΠΛΕΟΝΕΚΤΗΜΑΤΑ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΣ

ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΕΩΣ.

Ἡ παρεμβολὴ τρίτων, τῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων, διὰ τὴν διαχείρησιν τῆς πίστεως, παρουσιάζει σπουδαῖα πλεονεκτήματα διὰ τὴν ἐν γένει οἰκονομίαν.

Ὁ πιστοδόχος, ὁ ἔχων διαθέσιμον κεφάλαιον πρὸς τοποθέτησιν, ἔχει πρόχειρον ἴδρυμα, εἰς ὃ θέλει φέρῃ τὸ κεφάλαιόν του καὶ ἀπαλλάσσεται οὕτω τῶν ἐνοχλήσεων καὶ ζητῆ εἰς ποῖον θέλει νὰ διαθέσῃ τοῦτο. Πρόβλεπται οἱ οὐτόν ἢ εὐνολίᾳ τῆς τοποθετήσεως καὶ ἡ μερακιετέρα τῆς τοποθετήσεως.

Τὸ τοιοῦτον πλεονέκτημα παρουσιάζει ἔτι πλείονα σπουδαιότητα προεπιμένου περὶ χρημάτων, ἅτινα ὁ κάτοχος θέλει νὰ τοποθετήσῃ ἄλλως προχείρως, ὅπως ἔχη αὐτὰ εἰς τὴν διαθεσίην του οἰανόποτε σιγμῆν καὶ ἅτινα ἄνευ τῶν πιστωτικῶν ἰδρυμάτων θὰ παρεμεινον νευρά, μὴ ἀποδίδοντα οὐδεμίαν ὠφέλειαν εἰς τὸν κάτοχον.

Τὸ αὐτὸ δύναται νὰ λεχθῆ καὶ περὶ τῶν μικροτάτων ποσοτήτων ἐμείνων, αἵτινες κατατίθενται καὶ ἂν οἱ κάτοχοι ἄλλως δὲν θὰ ἠδύναντο νὰ καταστήσωσι παραγωγικὰς εἰς συνήθεις δανειστικὰς πράξεις, ἔνευεν τῆς μικρότητος αὐτῶν.

Ἡ παροχὴ πιστώσεως προαπαιτεῖ προηγουμένῃν ἔρευνα περὶ τῆς φερεγγυότητος καὶ ἐντιμότητος ἐμείνου, εἰς ὃν πρόκειται νὰ ἐμπιστευθῆ τὸ χρῆμά του. Ὄφειλουν νὰ διερευνηθῶσιν ἅπανα αἱ προσωπικαὶ ιδιότητες, περιουσίας καὶ ἠθους, αἵτινες δημιουργοῦσι τὴν ἐμπιστοσύνην. Μόνον κα-

τόπιν τοιαύτης ἐξουχίσεως, ἢ παροχή πιστώσεως εἶναι σχε-
τικῶς ἐξασφαλισμένη καὶ συνάμα παραγωγική.

Ἄλλα καὶ προειμένον περι ἐξασφαλισμένης διέμπραγ-
μάτων ἐξασφαλίσασον, ὡς ἐνεχύρου, ὑποθήκης, πιστώσεως τὸ
πράγμα δὲν εἶναι ἀπλοῦν, διότι καὶ ἐνταῦθα ἀπαιτεῖται ἐπι-
μυσις καὶ ἔρευνα πολλῶν προϋποθέσεων.

Ταῦτα πάντα δημιουργοῦσι δυσχερείας διὰ τοὺς θέλον-
τας νὰ τοποθετήσασιν τὰ κεφάλαιά των, ἀλλὰ καὶ μὴ ἐπιθυμούν-
τας τὸ παράπαν νὰ ῥιψομινδυνεύσασιν αὐτὰ. Οἱ τοιοῦτοι εὐρί-
σμουσι προχειροτέραν τὴν τραπεζικὴν τοποθέτησιν.

Τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα ὀργανοῦνται, οὕτως ὥστε νὰ εἶ-
ναι εἰς θέσιν νὰ γνωρίζασιν καὶ νὰ παραυόλουθῶσιν ἐν τῷ σύ-
νεργῳ τῆς ιδιότητος ταύτης τῶν προσώπων καὶ τῶν πραγ-
μάτων.

Διὰ τῆς τοιαύτης δι' ἐπιρνώσεως δίδουσι καὶ ὠρισμέ-
νην ματεύθουσιν εἰς τὰς πιστώσεις, ὥστε αὐταὶ νὰ μὴ παρέ-
χωνται ἀβασανίστως, ἀλλὰ νὰ μαθίστανται παραγωγικαὶ καὶ
νὰ προσαρμόζωνται εἰς τὰς ἀνάγκας.

Ἐξ ἐξέρου ὁ ἔχων ἀνάγκην πιστώσεως καλύτερον θέ-
λει ἐξυπηρετηθῆ, ἀποτεινόμενος εἰς ἓν πιστωτικὸν ἱδρυμα, ὅ-
περ δύναται νὰ προσαρμόσῃ τὴν πίστωσιν πρὸς τὰς προϋ-
ποθέσεις ἐμείνας, ποσὸν, χρόνον ἀποδόσεως, ὅρους κ.τ.λ, αἵτι-
νες εἰσὶ συμφέρουσαι εἰς αὐτόν, ἐνῶ πολλαὶ αἱ δυσχεραὶα ἤπ-
τησεως ἰδιώτου χρηματοδότου, ὅστις θέλει προσπαθήσῃ
νὰ προσαρμόσῃ τὴν παροχὴν τῆς πιστώσεως πρὸς τὰς ἰ-
δίας αὐτοῦ βλέφαις καὶ συνηθείας.

Τὰ πιστωτικὰ ἱδρύματα προσλαμβάνουσι διαφόρους
τύπους καὶ ὀργανοῦνται καλύτερον καὶ ματαλλήλως, ὥστε
νὰ δύναται νὰ παρεχῶσι παντὸς εἴδους πιστώσεις, ἀναλό-
γως τῶν παρουσιαζομένων ἀναγκῶν καὶ τῶν τοπικῶν συ-

νηθειῶν καὶ ματορθάνουν οὕτω γὰ ἀποτελοῦσι τὸ κέντρον πίστεως.

Ὅσο τελειότερα ἡ Τραπεζικὴ ἀνάπτυξις, τόσο περισσότερον περισφιγγεται ὁ κλοιὸς τῆς πίστεως, ὥστε να συμφωνηθῶνται αὗται παρά τοῖς πιστωτικαῖς ἰδρύμασι.

Ἐν ταύταις τὸ τοιαῦτον δὲν σημαίνει ὅτι ἀπευλείσθησαν πάσαι αἱ παρ' ἰδιωτῶν γινόμεναι πιστωτικαὶ πράξεις καὶ παρ' αὐταῖς τοῖς ἔθνεσιν ἔνθα ἐξελίχθη τελείως ἡ τραπεζικὴ ἀνάπτυξις, πάντοτε παραμένει πεδῖον ἐλεύθερον.

Ἄλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως, καθ' ἣν αἱ Τράπεζαι παρέχουσι πιστώσεις, ἵνα λάβωσι πιστώσεις, καθ' ἣν δηλ. αἱ Τράπεζαι διενεργοῦσι τὸ ἐμπόριον κινήσων ἀξιών, ἡ ἀφέλεια διὰ τὴν ἐν γένει οἰκονομίαν δὲν εἶναι μικρά.

Ἡ ἀνάδοχή τῆς ἐμδόσεως κρατικῶν δανείων ἢ καὶ ἄλλων προσώπων Δημοσίου Διαιτοῦ ἢ καὶ Ἀνωκύμων Ἐταιρειῶν, ὡς καὶ ἡ ἀνάδοχή τῆς ἐμδόσεως μετοχῶν ἑταιρειῶν διευκολύνουσι τὰς τοιαύτας τοποθετήσεις εἰς τὸ κοινὸν καὶ οὕτω αἱ Τράπεζαι ἐπιφέρουσι τὴν ἰσορροπίαν μεταξύ προσφορᾶς καὶ ζητήσεως...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VII.

ΜΕΓΕΘΟΣ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ

Αἱ πιστώσεις οἰουδιπότε εἶδους, εἴτε προσωπικαί εἴτε πραγματικαί, ὀφείλουσι νὰ παρέχωνται παρὰ μιᾶς Τραπεζῆς πάντοτε ἐν μέτρῳ.

Δι' ἑμαυτὸν πελάζην ὀφείλει νὰ καθορίζηται ἐν μέριστον ποσὸν πιστώσεως. Τὸ μέριστον τοῦτο ὀφείλει νὰ περιλαμβάνη καὶ αὐταῖς τὰς δι' ἀνεκῦρου ἢ ὀπωσδιπότε ἄλλας ἐξησφαλισμένας πιστώσεις καὶ ἡ ἀρχὴ αὕτη ὀφείλει νὰ ἐπιρῆται ἀπαρρηλῆτως. Δι' ἑμαυτὸν ὀφείλει νὰ καθορίζηται ὠρισμένη πιστώσις μερίστη, ὀπωσδιπότε καὶ ἀν' οὗτος χρησιμοποιοῖ αὐτήν.

Ἡ μεγάλη πίστωσις, ἔστω καὶ ἡσφαλισμένη διὰ πραγματικῆς ἀσφαλείας, παρεχομένη εἰς ἓν πρόσωπον, δεσμεύει ἐν μέγα χρηματικὸν ποσὸν δι' ἓν ἄτομον καὶ πάντοτε δύναται νὰ δημιουργήσῃ δυσχερείας, ὁσονδήποτε καὶ ἀν εἶναι οὗτος φερέγγυος καὶ πρὸ παντός ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τοῦ ρευστοποιησίου.

Τῶν μεγάλων πιστώσεων ἀποτέλεσμα εἶναι ὅτι ὀλίγα πρόσωπα μονοπωλοῦσι τὴν Τράπεζαν, ἐνῶ πρῶτιστον συμφέρον πάσης Τραπεζῆς εἶναι ὅπως ἔχη ὅσον τὸ δυνατόν εὐρύτερον κύκλον πελατείας.

Ἐπὶ τῆς γενικῆς ταύτης πιστώσεως ὀφείλουσι νὰ καθορίζωνται τὰ ποσὰ δι' ἑμαυτὸν εἶδος πιστώσεως, ἰδίως τὰς προεξοφλητικὰς καὶ πιστώσεις εἰς ἀνοιχτὸν λογαριασμὸν.

Ἐφ' ὅσον δὲ αἱ προεξοφλούμεναι συναλλαγματικαὶ φέρουσι δύο ἢ περισσότερας ὑπογράφας, τὰ ὑπ' αὐτῶν ἀντιπρο-

σωρευόμενα ποσά κατανέμονται εἰς τὸν λογαριασμὸν κινδύνου ἐκείνου τῶν ὑπευθύνων, ἀναλόγως τοῦ μεγέθους τῆς πιστώσεως αὐτοῦ. —

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ VIII

ΜΟΡΦΗ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΣ.

Α.) Εἰσαγωγή

Αἱ ἐπίσημοι κέρδους ἰδρυόμενα Τράπεζαι, ὡς πᾶσα ἕτερα ἐπιχειρήσεις, ἀφίενται εἰς τὴν ἰδιωτικὴν διαχείρησιν καὶ λαμβάνουσιν οἰανδήποτε μορφήν, δι' ἧς ἐπιδιώκονται τὰ ἰδιωτικὰ συμφέροντα καὶ δὴ τὴν μορφήν ἀτομικῆς ἐπιχειρήσεως ἢ εταιρικῆς συνήθως ἢ ἀνωνύμου ἐταιρίας.

Ἐφ' ὅσον ὁμοῦ προύκειται νὰ δοθῇ προσασίᾳ ἢ προστατευθεῖσιν εἰδικὰ συμφέροντα ὠρισμένων τάξεων ἢ προύκειται περὶ διενεργείας ὠρισμένων πιστωτικῶν πράξεων γενικωτέρου ἐνδιαφέροντος (ὡς Ἐμδοτικῶν Τραπεζῶν, Ἐνεχυροδανειστηρίου, Ὑποθητικῶν Τραπεζῶν, Ταμιευτηρίων, Συνεργατικῶν Ἐνώσεων, Ἀσφαλιστικῶν Ἐταιρειῶν), λαμβάνονται εἰδικὰ νομοθετικὰ μέτρα.

Ἄλλὰ καὶ διὰ τὰς ἀνωνύμους ἐταιρίας αἱ νομοθεσίαι, ὁπως ἀποτρέψωσιν τοὺς ἐξ αὐτῶν κινδύνους, ἐπενέβησαν εἰς τὰ ἀφορῶντα τὴν διαρρῦθμισιν αὐτῶν ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἰδρυσιν, τὴν ἐκτίμησιν τῶν εἰς εἶδος εἰσφορῶν, τὴν κρατικὴν ἐποπτείαν κ.τ.λ.

Κατὰ ταῦτα ἡ Τραπεζικὴ ἐπιχειρήσις δύναται νὰ ἐναστυθῇ ὡς ὅλος ἀτομικῆ.

Ἡ Τράπεζα ἰδρύεται ὑφ' ἐνός καὶ μόνου ἀτόμου καὶ δι-

οικεῖται ὑπ' αὐτοῦ.

Εἰς τὴν αὐτὴν μαθηγορίαν ὑπάρχοντα καὶ αἱ Τραπεζαί, αἵτινες ἰδρύνονται ὑπὸ πλειόνων, ἀποτελοῦντων ἐταιρείαν ὁμόρρυθμον ἢ ἐξερόρρυθμον.

Τὴν μορφήν ταύτην τῆς ἐπιχειρήσεως, ἣν χαρακτηρίζομεν ὡς ἀτομικὴν ἐπιχείρησιν, διακρίνομεν ἀπὸ τῆς ἀνω-νύμου ἐταιρείας, ἥτις ἀποσπάται τῶν ἀτόμων καὶ ἀποσε-λεῖ συμμέντρως κεφαλαίων διὰ τὴν διοίκησιν τῶν ὁποι-ῶν τάσσονται ὄργανα ὠρισμένα, ὑποβαλλόμενα εἰς ὠρι-σμένους κανόνας.

Ὅτι αἱ Τραπεζαί ὡς ἀτομικαὶ ἐπιχειρήσεις δύναται νὰ εὐδοκημήσωσι δεικνύεται ἐκ τοῦ ὅτι εἰς ἀπαίσεις τὰς κώ-ρας ἀπαντᾶται πληθὺς κοιούσων Τραπεζῶν, αἵτινες διήνεκαν μέχρι τοῦδε μακρὸν εὐτυχῆ βίον.

Ἡ Τραπεζα ὡς ἀτομικὴ ἢ ἐταιρικὴ ἐπιχείρησις, κατ' ἀντίθεσιν τῆς ἀνω-νύμου ἐταιρείας, παρουσιάζει ἐναντι ταύτης ἀπὸ τινῶν ἀπόψεων πλεονευτήματα.

Ἀναμφιβόλως ὑπάρχουσι διαφοραὶ μετὰ τῆς εἰς ἓν μόνον ἄτομον ἀνηκούσης Τραπεζῆς καὶ τῆς συμερο-τουμένης εἰς ἐταιρείαν ὁμόρρυθμον ἢ ἐξερόρρυθμον, ἀλλ' ἀπαντα τὰ εἶδη ταῦτα, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εὐρίσκον-ται ἐν στενῇ ἐπαφῇ καὶ αἱ αὐταὶ ἀρχαὶ ἰσχύουσι ν' ἐφ' ὅλῳ τῶν εἰδῶν τούτων.

Ἡ ἐλευθερία κινήσεως καὶ δράσεως, τὸ δυνατόν τῆς τα-χείας λήψεως ἀποφάσεων καὶ ἐυτελέσεως τούτων εἰς ἑβραϊκῶς οὐκ ἐπουσιῶδη πλεονευτήματα, ἐνῶ ἐπὶ τῆς ἀνω-νύμου ἐταιρείας αἱ νομοθεσίαι καὶ τὰ ματαστατικὰ ἐπι-βάλλουσι πάντως περιορισμούς καὶ διὰ πᾶσαν σπουδαιο-τέραν ἐργασίαν ἢ διευθύνσις ὀφείλει νὰ ἐνεργῇ κατ' ὅλην ἀποφάσεων τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, αἵτινες ἔρχονται

πολλάκις λίαν ἀργά καί ἀπόλλονται εὐκαιρίαί ἐπιχειροῦσ
ἐργασίας.

Ἐπίσης ὅλως ἰδιαίτερος πρέπει νά τανισθῆ τὸ ἐνδιαφέ-
ρον, ὅπερ ὁ ἐπιχειρηματίας ἔχει διὰ τὴν εὐδοκίμησιν τῆς
ἐπιχειρήσεως, ἥς τῆ ἐπιτυχίᾳς ἔμβασις καί πρόοδος συντα-
ρίζονται μετὰ τοῦ ἰδίου αὐτοῦ συμφέροντος, ἐνῶ ἐπὶ τῆς
ἀνωνόμου ἐταιρείας πρόκειται πάντοτε περὶ τῆς διευθύν-
σεως ὑπὸ ξένων πολλάκις ἢ ὀλίγων ἐνδιαφερομένων εἰς τὴν
ἐπιχείρησιν καί οἷτινες πολλάκις περιορίζονται εἰς τὴν τυπι-
κὴν ἐυζέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των.

Ἐκτός ὅλων τούτων τῶν ἀτομικῶν ἐπιχειρήσεις παρου-
σιάζει πάντοτε οἰκονομίαν ἐξόδων ἕναντι τῆς ἀνωνόμου,
ἥτις διοικεῖται πάντοτε ὑπὸ ὀργάνων πολυμελῶν, πλουσί-
ως ἀμειβομένων, καί ἔχει πολυπληθέστερον προσωνκίω,
ἔχον πάντοτε μεγαλύτερας ἀξιώσεις καί ἀπὸ ἀπόψεως
μισθῶν καί ἐτέρων διαρρυθμίσεων, ὡς ταμεικῶν συντάξε-
ως, περιθαλψέως, διαμανονισμοῦ ἀδειῶν, ὁρισμένων ἠρῶν
ἐργασίας κ.τ.λ.

Τὰ πλεονεκτήματα ταῦτα καὶ ὅλην αὐτῶν τὴν βαρῦ-
τητα, δὲν δύνανται νά δώσωσι τὴν τελικὴν λύσιν.

Ἡ εὐθύνη τῶν ἀτόμων καὶ τῶν ὁμορρυθμῶν ἐταίρων
ἐπὶ τῆς ὁμορρυθμῶν καί ἐτερορρυθμῶν ἐταιρείας δὲν βα-
ρύνει πολὺ εἰς τὴν πλάστιγγα, διότι ὅσον μεγάλην περιο-
σίαν καί ἂν δεχθῶμεν ὅτι ἔχουσιν οὗτοι, πάντως, αὐτῆσ
δεικθῆ ἀνταρμῆς ἕναντι τῶν ὑποχρεώσεων μιᾶς Τραπε-
ζῆς ἐν περιπτώσει ματαστροφῆς.

Ἡ ταχύτης λήψεως ἀποφάσεων καί ἐτελέσεως δὲν
ἀποτελεῖ πάντοτε πλεονέκτημα διὰ μίαν Τραπεζῶν καί
ἰδίως τοιαύτην ματαθέσεων, διότι ἀμελέητοι ἀποφα-
σεις δύνανται νά ἐμθίσωσιν εἰς κινδύνους.

Ἡ ταχύτης εἶναι ἀναρμαία βεβαίως διὰ τὰς κερδο-
σοπιῆς Τραπεζῆς, ἀλλ' αὐταὶ συνήθως ἀνημπούσιν εἰς ἄτομα.

Αἱ ἐνεργητικαὶ λειτουργίαι μιᾶς Τραπεζῆς καταθέ-
σεων εἰς συνήθως περιορισμέναι, συνιστάμεναι εἰς προ-
εξοφλήσεις, δάνεια ἐπ' ἐνεχύρω, τοποθετήσεις εἰς χρεώγρα-
φα. Διὰ τὰς ἐργασίας ταύτας ἀπαιτεῖται μᾶλλον γνώσις
τῶν προσώπων καὶ τῆς φερεγγυόσεως αὐτῶν.

Ἡ ἐλευθερία δράσεως ἀνευ περιορισμῶν καθίσταται ἐ-
πιεινδυνος διὰ μίαν Τράπεζαν. Ἡ ἰδιώτης Τραπεζίτης δια-
χειριζόμενος τόσον ἕνρον χρῆμα, εὐκόλως παρεκλίνει τῆς
κανονικῆς τροχιάς, ἣν ὀφείλει νὰ ἀκολουθῇ μία Τράπεζα
καταθέσεων. Εὐκόλως εἴπτει τὸν ὕβρον καὶ διερχεται τὸν
Ρουβίωνα, ὅπως κλησίστιος ἀκολουθήσῃ τὴν ὁδὸν τῆς
κερδοσοπίας. Ἡ Τράπεζα παρέχει αὐτῷ ἀφθόνως τὰ
μέσα, ὅπως ἀνέλθῃ εἰς τὸν κορυφῶνα τοῦ πλούτου καὶ τῆς
δυναμείας. Συνήθως ὅμως συμβαίνει τὸ ἐναντίον καὶ οἷμα-
ταθεταὶ ἔχουσι νὰ πληρώσωσιν ἀκριβὰ τὰ ἔξοδα τῆς φιλο-
δοξίας καὶ φιλοκτηματίας ἑνὸς ἀτόμου.

β.) Ἀνώνυμος Ἐταιρεία.

Ἀναμφιβόλως εἰς τὸν μὴ ἐπαρμῶς μελετήσαντα καὶ
ἐμβραβύοντα εἰς τὰς πραγματικὰς καταστάσεις θέλει φα-
νῆ παράδοξον ὅτι ἐπευράτισεν ὁ κύκλος τῆς ἀνώνυμου ἑ-
ταιρείας διὰ τὰς Τραπεζικὰς ἐπιχειρήσεις, ἀλλ' ὅτι καὶ θε-
ωρητικῶς ἔξεκατομένου τοῦ ζητήματος ἡ ἀνώνυμος ἑται-
ρεία παρουσιάζει πλείονα ἐκέρρα ἀσφαλείας καὶ τοῦθ' ἐνε-
μεν ἡ πολιτεία ὁσαύτως ἐπενέβη διὰ τὴν σύστασιν ἐιδιωτῶν
ἰδρυμάτων, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ἐπιβάλλει τὸν τύπον τοῦτον καὶ
ἐν μέρους τοῦ νομοῦ ἡ ἐμπιστοσύνη στρέφεται πρὸς τὴν
ἀνώνυμον ἑταιρείαν καὶ οὐκί τὰς ἰδιωτικὰς ἐπιχειρήσεις.

Ἡ εὐθύνη τῶν ἀτόμων ἀντισταθμίζεται ἐν κῆ ἀνωνύμων
ἐταιρείᾳ ὑπὸ τοῦ μεφalaίου, ὅπερ συνήθως ὀρίζεται ὡς ἀ-
νεπαρμῆς, ἵνα μία Τράπεζα ἐμπνεύσῃ ἐμπιστοσύνην καὶ ἀ-
πουτήσῃ πελατσίαν.

Ἐν τούτοις ὅπως ἀντιθέτως ἐσυέκτοντο ἐν Ἀγγλίᾳ, πῶς
λίαν βραδέως ἠναρμίσθη νὰ προσαρμοσθῇ καὶ ἀναρρωρῆσῃ
τὴν περιορισμένην εὐθύνην (Limited liability).

Ἄλλὰ πρὸ παντὸς τὰ κλεονευτήματα τῆς ἀνωνύμου
ἐταιρείας εἶναι ὅτι τὰ ματαστασιακά καὶ ἡ νομοθεσία περὶ
ἀνωνύμων ἐταιρειῶν καθορίζουσι τοὺς ὅρους, ὑφ' οὓς αὐταὶ
ὀφείλουσιν, ἀν μὴ νὰ ἐργάζωνται, τοῦλάχιστον νὰ διοικῶνται.
Περὶ τούτων παραπέμπω εἰς τὸ ἔργον μου « Γενική Ἰδιωτικὴ
οἰκονομική », Κεφάλαιον II « Ἀνωνύμος Ἐταιρεία », σελ. 293 ἐπ.

Γ.) Δημόσια Ἰδιωτικά.

Τὸ ζήτημα ἔχει σπουδαιότεραν σημασίαν προκειμένου πε-
ρὶ Ἐυδοτικῶν Τραπεζῶν.

Ἄλλὰ καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὰς Τραπεζὰς ματαθέσεων τὸ ζή-
τημα εἶναι περιμάχητον.

Ὁ ἀπὸ μαθέρας λεγόμενος σοσιαλισμὸς δέχεται ὅτι τὸ
κράτος ὀφείλει νὰ ἀναλάβῃ πᾶσας τὰς μεγάλας ἐπιχειρήσεις
καὶ πρὸ παντὸς τὰς Τραπεζὰς, εἰς ἃς συλλέγεται τὸ χρῆμα
τοῦ ματοῦ καὶ διατρέχει κινδύνους.

Ἄνεξαρτήτως ἐπὶ τὸ κράτος δὲν δεικνύεται συνήθως
μαλὸς διαχειριστῆς οἰκονομικῶν ἐπιχειρήσεων, ἢ ἀναδοκῆ
τῶν Τραπεζῶν ματαθέσεων ὑπὸ τοῦ κράτους θὰ ἀπέλη-
γεν εἰς πλήρη συρμέντροσιν, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι ἐ-
πιθυμητή.

Τὸ ζήτημα θὰ ἡδύνατο μᾶλλον νὰ συζητηθῇ ἀπὸ
τῆς ἀπόψεως τῆς ἀναδοκῆς τοπικῶν Τραπεζῶν ὑπότων

Δημών και Κοινοτήτων.

Εί και από θεωρητικῆς ἀπόψεως δὲν θὰ ἠδύνατο νὰ προσταθῶσι σοβαροὶ λόγοι ματὰ τοιοῦτου συστήματος, καὶ πράγματι ὑπερέχουσι πολλαὶ τοιαῦται Τράπεζαι, δρῶσαι λίαν ἐπιτυχῶς, ὡς ἐν Ἑλβετία, διότι τὸν ἔλεγχον τῶν Μετόχων, ὅσους πράγματι ματὰ ὅλους ἰσωνιὸς καὶ παρὰ ταῖς ἀνωτύμοις ἐταιρίαις, δύνανται ἴσως ἀποτελεσματικώτερον ν' ἀντιματαστήσωσιν αἱ μοινοσιμαὶ ἀρχαὶ καὶ ὡς ἀνάτατος κριτῆς αὐτὸ τὸ Κράτος.

Ἐν τούτοις πρόκεινται δύο σοβαρώτατοι κίνδυνοι, μαθιστῶντες λίαν ἀμφιβόλου ἐμβάσεως τὴν ἐφαρμογὴν καὶ οἷτινες ἔρμεινται εἰς τὸ ὅτι ἡ Τράπεζα δύνανται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς ὄργανον πρὸς ἐνμετάλλευσιν εἰς τὴν ἐπιμερατουῦσαν φαρμίαν καὶ ὅτι ἐπίσης δύνανται νὰ χρησιμεύσῃ ὡς χρηματοδόσης τῆς μοινοσύνης καὶ οὕτω νὰ εὐρίσκηται εἰς ἀδυναμίαν ν' ἀνταποκριθῇ εἰς τὰς Τραπεζικὰς λειτουργίας, εἰς ἃς συνεστήθη.

ὑπὸ τὸν τύπον μοινοσιμῶν ἢ κρατικῶν ἰδρυμάτων ματὰ προτίμησιν, ἰδρῶνται ταμιευτήρια, ἐνεχυροδανειστήρια, ὑποθημιμαὶ Τράπεζαι καὶ τούτο διότι ἐπὶ τῶν ἰδρυμάτων τοῦ εἴδους τούτου διὰ τὴν μεσολάβησιν τῆς πίστεως δύνανται νὰ τεθῶσιν ὠρισμένοι κανόνες λειτουργίας.

Δ!) Ταμιευτήρια.

Περὶ τούτων παραματευόμεθα εἰς ἕτερον κεφάλαιον.

Ε!) Λοικαὶ Τράπεζαι, Δανειστικὰ Ταμεία.

Αἱ μικραὶ ἐπαγγελματικαὶ τάξεις, ἐπιτηδευματιῶν καὶ μικροεμπόρων, ἀλλὰ καὶ αἱ γεωργικαὶ ἔχουσιν ἀνάγκην

μικρῶν πιστώσεων. ἄς δὲν δύνανται νὰ ἐπιτύχωσι περὶ τῶν Τραπεζῶν συνήθους τύπου.

Αἱ τάξεις αὗται ὀφείλουσι νὰ βοήθησῶσι διὰ τῆς συνεργασίας. Οἱ ἑταῖρα συνενοῦνται, ὅπως δύνανται νὰ ἐπιτυγχάνωσιν εὐθυσὴν πιστώσεις.

Συνεπῶς ὁ κύριος σκοπὸς τῶν ἐνώσεων τούτων εἶναι νὰ ἱκανοποιῶσι τὰς πιστωτικὰς ἀνάγκας προσώπων ἀνηυόντων εἰς ὠρισμένα ἐπαγγέλματα ἢ σφαῖρας κοινῶν συμφερόντων.

Ὁ Schultze Delitzsch εἶναι μέγας προπαγανδιστὴς τοῦ συστήματος τῶν λεγομένων συνεργατικῶν ἐνώσεων, αἱ ζινεσμοποῦσι τὴν βρῆθειαν τῶν μικροτέρων τάξεων καὶ ἐπιδιώκουσι διαφόρους σκοποὺς.

Περὶ τούτων ἐπραγματεύθημεν ἐν τῷ περὶ Ἑταιρικῆς Πίστεως μεφαιαίῳ.

Τοιαῦτα ἱδρύματα ἰδρύνονται καὶ ἐπὶ τῷ σινοπῷ παροχῆς πιστώσεων εἰς μέλη.

Ὁ Schultze Delitzsch ἴδρυσε τὴν πρῶτην τοιαύτην πιστωτικὴν ἑνωσιν εἰς τὴν πόλιν Delitzsch, ἐξ ἧς μακρύτερα, ἕως 1352 καὶ ἀφωσιώθη μετ' αἰκιστοικιῆς αὐταπαρνήσεως εἰς τὴν διαίδοσιν αὐτῶν.

Ἔπειτα ἐν Γερμανίᾳ ἐπληθύνθησαν αἱ τοιαῦται ἐνώσεις καὶ εἰστήθησαν ἐπίσης εἰς τὴν Ἰταλίαν, τὴν Αὐστρίαν, τὴν Ἑλβετίαν καὶ τὰς Σκανδιναβικὰς χώρας.

Τὸ μεφαιαίον διαιρεῖται εἰς μεσοχάς, ἃς λαμβάνουσι τὰ μέλη καὶ αἵτινες ἐξοφλοῦνται διὰ βαθμιαίων δόσεων.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν μελῶν εἶναι ἀπεριόριστος. Ἐπὶ τὸν νεὸν μέλον εἰσερχόμενον ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ ποσόν τι εἰσόδου καὶ νὰ λάβῃ μεσοχὴν.

Ἐπὶ τὸν μεσοχικὸν μεφαιαίου ἑστῶν μερῶν καὶ

των συνεισφορών εισόδου των μελών, σχηματίζεται απο-
θημασιμόν.

Ἡ Τράπεζα δέχεται καταθέσεις ἐν σὸν μελών καί
μὴ μελών καί χρησιμοποιεῖ ταύτας, ὡς αἱ συνήθεις Τράπεζαι
καταθέσεων, εἰς βραχυπρόθεσμα δάνεια.

Ἐκ τῆς τριτάτης συνενώσεως παρέχεται ἀρωγή εἰς
ταῖς μικροῦς ἐπιτηδευματίας, οἷτινες ἄλλως μεμονωμέ-
νοι, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ καταφύγῃσιν εἰς τοιογκύφους.

Σοδεῖται ἐάν αἱ ἐνώσεις αὐταὶ ἀφείλωσι νὰ παρε-
χῶσι πιστώσεις μόνον εἰς τὰ μέλη ἢ καὶ εἰς τὰ μὴ μέλη. Ὁ
Ἄγγλικός νόμος παρέχει τοιοῦτον δικαίωμα εἰς πᾶσαν
ἐνώσιν αἰουδήποτε εἰδούς. Ὁ Γερμανικός νόμος τοῦ 1889
ἀπαγορεύει εἰς τὰς μιστωτικὰς συνεργατικὰς ἐνώσεις
νὰ συναλλάσσωνται μετὰ μὴ μελών. Ἡ ἐμδοχή αὕτη εἶναι
προσφιμετά.

Αἱ μιστωτικαὶ ἐνώσεις ἰδρύονται ὑπὸ ὠρισμέναν ἑ-
ταίρων, ὅπως οὗτοι δύνανται νὰ δανείζωνται ὑπὸ ὄρους ἐυ-
νοίμου. Ἄλλωστε δὲ ἡ ἐπιτυχὴς δράσις μιᾶς τριτάτης ἐ-
νώσεως ἐξαρτᾶται ἐν τῷ καταλλήλῳ δανεισμῷ, ὅστις
ἔχει ὡς προϋπόθεσιν τὴν ἀμριβῆ γνάσιν τῆς καταστά-
σεως τῶν συνεταίρων, τῆς φερεγγυότητος αὐτῶν καὶ τῆς
ἀνάγκης, οἱ ἦν θέλουσι νὰ δανεισθῶσι, καὶ ἐκ τοῦ τρόπου,
καθ' ὃν θὰ χρησιμοποιήσῃσι τὸ δάνειον.

Ἡ ἑλληνικός νόμος 602 τοῦ 1924 περὶ συνεταρισμῶν,
ἐν ἀρθρῷ 7 ἐδάφιον 13, ἀφίνει εἰς τὸ καταστασιμόν κατὰ προ-
διορίση, ἐάν θὰ ᾄσιν δευτοὶ εἰς συναλλακτὴν μετὸν συνετα-
ρισμὸν μὴ συνεταῖροι, ἐν ἀρθρῷ ὁμῶς 48 ἀπαγορεύει εἰς
τοὺς πεωρημῶς συνεταρισμῶς νὰ χορηγῶσι δάνεια
εἰς πρόσωπα, ἅτινα δὲν εἶναι συνεταῖροι.

Ὁ Schultze Delitzsch ὡς κῦριον προαπαυτοῦμενον

τῆς ἐπιτυχίας τῶν συνεργατικῶν ἐνώσεων ἀπότησε τὴν ἀλληλέγγυον εὐθύνην τῶν μελῶν, ἧτις ἔρμειται εἰς τὸ ὅτι ἅπαντα τὰ ἀποτελοῦντα τὴν ἔνωσιν πρόσωπα εὐθύνονται δι' ὅλης αὐτῶν τῆς περιουσίας διὰ τὰς ὑποχρεώσεις ταύτης. Ἡ τοιαύτη συνολικὴ εὐθύνη αὐξάνει τὴν πίστιν τῆς ἐνώσεως καὶ διευκολύνει τὴν ἐν μέρους αὐτῆς ἐπιτυχίαν δανείων καὶ παρ' ἐτέρων πιστωτικῶν ἰδρυμάτων, ἃς δὲν ἠθύναντο ἄτομα γὰρ ἐπιτυχῶσιν ἐν τῇ μονῶσει αὐτῶν, ἀλλ' ἐξ ἐτέρου ἢ παραδοχῇ τῆς τοιαύτης εὐθύνης μαθισταῖ δυσχερεστέραν τὴν σύμπληξιν τοιούτων ἐνώσεων, ἐνεμεν τῆς διαφορᾶς περιουσιῶν, διότι πρόσωπα μετρημένα μεγαλυτέραν περιουσίαν δυσχερῶς θὰ συνήθουν γὰρ συνεκχερῶσιν μετ' αὐξημόνων.

Ἡ ἀλληλέγγυος εὐθύνη προϋποθετεῖ ἄπειρον ἀμοιβαιαν ἐπιτίμησιν μεταξὺ τῶν μελῶν καὶ πεποιθήσιν ὅτι ἕνα-στος ἐνεχόμενος θὰ ματαβάλῃ πᾶσαν προσπάθειαν, ὅπως συνεισφέρῃ πρὸς πληρωμὴν τῆς ζημίας.

Ὁ Γερμανικὸς νόμος ἀφήμεν εἰς τὸ καταστατικὸν τὴν ῥυθμίσην τῶ ζήτημα.

Τὸ αὐτὸ καὶ ὁ Ἑλληνικὸς νόμος 609, ἐν ἀρθρῷ 7 ἐδα-ρίῳ 7, ἀφίνει εἰς τὸ καταστατικὸν τὴν ὀρίση τὴν ἔντασιν τῆς εὐθύνης, εἰν αὕτη ἀναφέρηται εἰς ὀλόκληρον τὴν περιουσίαν τῶν μελῶν ἢ εἰς αἰρισμένον ποσά.

Οἱ μικροὶ καλλιερηταί, αἱ γεωργοί, ἀποτελοῦσιν ἰδιαι-τέραν τάξιν ἐνεμεν τῆς μαυροτέρας διαδιωσσίας τῆς παρα-γωγῆς καὶ ἔχουσιν ἀνάγκην μαυροτέρας διαρμείας πι-στώσεων.

Ἄλλωςσε δε' καὶ αἱ ἀνάγκαι αὐτῶν διάφοροι εἰσὶ καὶ αἱ συνθήκαι (αἱ πιστώσεις ἀναγκατοῦσι μαθ' ὀρισμένην ἐ-ποχὴν τοῦ ἔτους, δυνάμεναι ἐπίκλης γὰρ ἐπιστραφῶσι μαθ'

ώρισμένας εποχάς), ώστε κατ'ανάγκην αποτελούσιν ιδιαίτεράς τάξιν, θεομένην ιδιαίτερας ὀργανώσεως.

Τὰ γεωργικὰ ταῦτα σωματεία ὀφείλουσι νὰ περιορίζωνται εἰς στενωτάτην περιοχὴν, διότι οὕτω μόνον δύναται νὰ ἐπιμηθεῖ ὁ χαρακτὴρ καὶ τὸ ἀξιοπρεπὲς εὐαίστου.

Οὕτω ἐδημιουργήθησαν καθ' ἕτερον τύπον τὰ ἄγροικὰ δανειστικὰ ταμεία, ὧν σκαυδαλιότερος ὀργανωτικὴ εἶναι ὁ Γερμανὸς Raiffeisen, ὅστις τὸ 1849 ἰδρύσεν εἰς Flammersfeld τὸ πρῶτον τοιοῦτον πιστωτικὸν ἴδρυμα. Ἐν Γερμανίᾳ μετεφυτεύθησαν εἰς Ἰταλίαν καὶ τὰς λοιπὰς εὐρωπαϊκὰς χώρας.

Τὸ ἄρθρον 6, παράγραφος 3, τοῦ Νόμου 602 μόνον εἰς τοὺς γεωργικοὺς πιστωτικοὺς συνεταρισμοὺς τοὺς ἐδρεῶντας ἐν κοινότητι, ἐπιτρέπει νὰ φέρωσι τὴν ἐπωνυμίαν « Ἄγροικὴ Λαϊκὴ Τράπεζα τῆς Κοινότητος » ἢ « Λαϊκὴ Τράπεζα τῆς Κοινότητος » ἢ « Γεωργικὸν Ταμεῖον τῆς Κοινότητος ».

Ἡ προμηθεὶα χρημάτων διὰ καταθέσεων δὲν εἶναι ἐπιωφελεῖς εἰς τὰς ὀργανώσεις ταύτας, διότι αὗται θὰ παρέμεινον ἄχρηστοι κατὰ τὸν χρόνον, καθ' ὃν οἱ συνεταῖροι δὲν θὰ εἶχον ἀνάγκην πιστώσεων.

Ὁ κατάλληλος τρόπος προμηθείας χρημάτων διὰ τὰς ἐνώσεις ταύτας εἶναι ὁ δανεισμὸς παρ' ἑτέρας Τραπεζῆς ἐξασφαλισομένης διὰ τῆς ἀλληλεγγύου εὐθύνης ὅλων τῶν μελῶν.

Παρ' ὅλα ταῦτα καταθέσεις ἐξ αὐτῶν τῶν μελῶν οὐ μόνον δὲν πρέπει γ' ἀπομυροῦνται, ἀλλὰ καὶ νὰ ἐπιδιώκωνται δραστηρίως, διότι οὕτω ἐπιτυγχάνεται ἕτεροσπουδαίως εὐοχὸς πρὸς τὸ συμφέρον τῶν μελῶν, ἐξωθουμένης τῆς τάσεως αὐτῶν πρὸς ἀπαταμίευσιν διὰ τῆς δημιουργουμένης μεταξύ τῶν μελῶν ἀμίλλης, εὐρεσινομένην

εις τὸσον στενὴν σχέσιν.

Πάντως ὁ οὕτω εἰς τοὺς συνεταίρους καταβαλλόμενος τόμος δὲν ὀφείλει νὰ εἶναι ὑψηλός, διότι ὀφείλει νὰ καταβάλλεται πάσα προσπάθεια, ὅπως αἱ εἰς τοὺς συνεταίρους παρεχόμεναι πιστώσεις γίνονται ὑπὸ τοὺς εὐνοϊωτεροῦς ὁρους καὶ διότι ὁ σκοπὸς τῶν ἐνώσεων τούτων δὲν ἀποβλέπει εἰς τὴν διανομὴν μεγάλων μερισμάτων εἰς τὰ μερίδια.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΙΧ

ΑΠΟΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΝ ΚΑΙ ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΤΙΚΟΝ

ΣΥΣΤΗΜΑ

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῆς κυρμεντρούσεως ἢ ἀπομεντρούσεως τῶν ἑυδοσιμῶν Τραπεζῶν ἐπραγματεύθημεν ἤδη.

Τὸ Σῆτημα ἔστι περισσότερον ἀμφισβητεῖται ἐνσχέσει πρὸς τὰς Τραπεζὰς καταθέσεων.

Ἀμφότερα τὰ ἔργα παρουσιάζουσι μειονετηματα καὶ πλεονετηματα, ὥστε εἶναι δύσμολον τὸ ἀπὸ θεωρητικῆς ἀπόψεως λύσις καὶ μάλλον ὀφείλει γὰρ ἀφεθῆ ἰς τὰς τοπιμαὶς συνθηκὰς καὶ τὴν ἰσορροπιάν ἑξέλιξιν.

Τὸ ἀπομεντρούσιον σύστημα συνίσταται εἰς τὴν ὑπαρξίν μικρῶν Τραπεζῶν εἰς ὅλας τὰς πόλεις, εἰς αἷς παρουσιάζεται τοιαύτη ἀνάγκη, ὑπὸ τῶν τῆς ἀκωνόμοσ, ὅτε προσφωτίζον αἱ μετοχαὶ ἐυδίδονται ὀνομαστικαί, εἴτε ἰδρυμένων ὑπὸ τῶν μοινοσήτων.

Αἱ τοιαῦται τοπιμαὶ Τραπεζαὶ ἀνακουρίονται πληρῆστερον εἰς τὰς ἀτομιμαὶς ἀνάγκας καὶ τὰς ἐπιθυμίας τῶν πελατῶν τῶν, οὗσ' οἱ διεθνται καλλίτερον γνωρίζουσι καὶ οἵτινες ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἔχουσι καὶ ἄμεσον ἐγδιαφέρον εἰς τὴν εὐδοιμίτην μιᾶς Τραπεζῆς, ὄντες συνήθως μερῶλοι μετοχαί.

Καὶ οὐ μόνον τούτο, ἀλλὰ προερχόμενοι ἐξ αὐτοῦ τοῦ τῶκου, ἔγθα αὕτη δρᾶ, ἔχουσι πληρῆστεράν γνώσιν τῶν τοπιμῶν σχέσεων καὶ ἀναγκῶν καὶ ἀποβλέπουσι περισσότερον εἰς τὸ συμφέρον τῆς περιοχῆς τῶν.

Αἱ ἀποφάσεις λαμβάνονται ταχύτερον, ἔγενεν τῆς ὑπαρ-

ξέως τῆς ἔδρας ἐν αὐτῷ τῷ κόπῳ καὶ μεγαλυτέρας ἡμε-
ρέας τῶν διευθύνσεων.

Ἡ θέσις τῆς Τραπεζίτης παραμολοθεῖται ἐν τοῦ ἐνεργ-
γῆς ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, οἵτινες λίαν ἀτελῶς δύνανται
να παραμολοθησῶσι τὴν θέσιν μιᾶς Τραπεζίτης διὰ τῶν
ἰσολογισμῶν αὐτῆς.

Τὸ συρμεντρικῶν σύστημα συνίσταται εἰς τὴν ὑπαρ-
ξιν μεγάλων Τραπεζῶν, συνήθως ἔχουσῶν τὴν ἔδραν τῶν
ἐν τῇ πρωτεύουσῃ καὶ διακλαδουμένων εἰς ἄλλην τὴν κώραν
διὰ τῶν ὑποματᾶστέγημάτων αὐτῶν.

Τὸ σύστημα τοῦτο παρουσιάζει ἀνάλογα μειονετη-
ματα πρὸς τὰ πλεονεκτήματα τοῦ ἀπομεντρικίου συ-
στήματος.

Αἱ μεγάλα αὐτὰ Τράπεζαι διοικοῦνται μαθ' ὠρισμέ-
νους γραφειοκρατικούς κανόνας, οἵτινες ὀφείλουσι νὰ ἐφορ-
μοῦνται ἀδιαφόρως πρὸς τὰς τοπικὰς συνθηκὰς.

Οἱ διευθύνοντες τὰ ὑποματᾶστέγηματα ὡς ἐπὶ τὸ πᾶν
δὲν συνδέονται μετὰ τοῦ κόπου, εἰς ὃν δρῶσι, ἀλλὰ καὶ τοῦ-
του δοθέντος, εἰσὶν ὑποχρεωμένοι ν' ἀμολογηθῶσιν ὠρισμένης
ὁδηγίας διδομένης ἐν τῶν ἄνω.

Ἐκτὸς τῶν συνήθων ὑποθέσεων τρεχούσης ὑπηρεσί-
ας, δὲν δύναται νὰ ληφθῇ οὐδεμίᾳ ἀπόφασις ἄνευ συνε-
νοήσεως μετὰ τῆς μεντρικῆς διευθύνσεως, ἀπαιτουμένου
οὕτω πάντοτε ἕταρμουῦ χρόνου, ὥστε νὰ ἐπέρχηται βραδύ-
της πάντοτε δράσεως.

Οἱ πελάται δὲν εὐρίσκονται εἰς οὐδένα σύνδεσμον μετὰ
τῆς Τραπεζίτης καὶ δὲν δύνανται νὰ παραμολοθησῶσι τὴν θέσιν
αὐτῆς. Ἐξ ἑτέρου ὁμως καὶ αἱ μεγάλα μεντρικὰ Τράπεζαι
παραυσιάζουσιν οὐκ εὐματᾶσφρόνητα πλεονεκτήματα.

Τὸ ὁμοίμορφον τοῦ τρόπου τῆς ἐργασίας δύναται νὰ ἰσχυ-

τελέση μειονέκτημα, ἀλλὰ καὶ ἐξ ἑτέρου ὑπάρχει καὶ πλεονέκτημα, ἐφ' ὅσον γίνεσθαι διαίρεσις ἐργασίας καὶ προσαρμόζεται ἀναλόγῳ τοῦ εἴδους τῶν ἐργασιῶν καὶ οὐκ κατὰ γενικὸν μέτρον, διότι ἐθίγει τὸ κοινὸν εἰς τὴν τάξιν καὶ ὀριζόμενος κατὰ Τραπεζικῆς συνθηκῆς.

Αἱ μεγάλαι μεντηριαὶ Τράπεζαι παρουσιάζουσι μεγαλύτεραν ἐμπιστοσύνην διὰ τοῦ ὄρου αὐτῶν καὶ πράγματι παρουσιάζουσιν ὀλιγωτέρους κινδύνους ἀποτυχίας, τὸ μὲν διότι ἔχουσι μεγαλύτεραν κατανομὴν αὐτῶν καὶ δὲν ὑφίστανται κλονισμόν, ἐὰν ἐνεμῶν εἰδικῶν περιστάσεων ἐπέλθωσι ζημίαι, τὸ δὲ διότι δὲν ὑπόκεινται εἰς τοπιμὰς ἐπιρροάς, δυναμὸς ἂν ἀποβῶσιν ἐπικινδύνοι, ἔνεμα τοῦ στενωτέρου συνδέσμου τῆς πελατείας πρὸς τὴν Τράπεζαν.

Ἐξερὸν μερίσσης σημασίας πλεονέκτημα τῶν μεντηριῶν τούτων Τραπεζῶν εἶναι ὅτι διὰ τούτων πραγματοποιεῖται ὁ σύνδεσμος πᾶσων τῶν συναλλαγῶν τῆς χώρας, διὰ τοῦ συστήματος τῶν μεταφορῶν, τῶν ἐπιταγῶν καὶ συμψηφισμῶν.

Οὐδὲν ἦσαν ὅμως εἶναι ἀληθές ὅτι διὰ καλῆς ὀργανώσεως δύναται νὰ ἐπιτευχθῆ τοιοῦτος σύνδεσμος μεταξὺ τῶν μικρῶν Τραπεζῶν, ὥστε νὰ πραγματοποιηθῆ πρὸς εὐρείαν κλίμακα ἐφαρμογὴ τῶν πιστωτικῶν τούτων μέσων. Αἱ μεντηριαὶ Τράπεζαι δύναται ν' ἀνταποκριθῶσι πληρέστερον εἰς τὴν ζήτησιν καὶ προσφορὰν τοῦ χρήματος, ἐμεινόμεναι εἰς μεγάλην περιοχὴν, ἐνφαιεῖς ὀριζομένην μικρὰν περιοχὴν ἐργαζόμεναι τοπιμαὶ Τράπεζαι εὐρίσκονται εἰς δυσχερῆ θέσιν, διότι ὅτε μὲν, ἀναλόγῳ τῶν τοπιμῶν συνθηκῶν, τὸ χρήμα θὰ εἰσέρη εἰς αὐτὰς καὶ ἀφθονῆ, ὅτε δὲ θὰ ἐπανιδῆ. --

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ X ΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΙ

Ἐν τοῦ βυσποῦ, ὃν ἐπιδιώκουσι αἱ τράπεζαι, οὐσαί
κί μετὰδουσαι διὰ τὴν κυκλοφορίαν καὶ πίστιν, αἱ διαχει-
ρισταὶ τοῦ χρήματος καὶ τῆς πίστεως, καθορίζονται καὶ
αἱ ἐργασίαι αὐτῶν.

Αἱ τράπεζαι δανεῖδονται, ὅπως δανείωσι καὶ ἀποτε-
λοῦσι τὰς μεγάλας δεξαμενάς, ἐν αἷς εὐρρέει τὸ χρήμα
εὐεῖθεν, ἐνθα δὲν εὐρίσκει τὴν ὀφείσαν χρησιμοποίησιν, ὅ-
πως διοχετεύῃ κατ'αλλήλους εὐεῖ, ἐνθα δύναται νὰ γίνῃ κα-
λὴ καὶ βιώσιμος χρησιμοποίησις αὐτοῦ πρὸς ἀνάγκωδιν
τῶν διαφόρων πλοστοπαραρρωσιῶν δυνάμεων. Αἱ κύρια
ὄθεν αὐτῶν λειτουργίαι παρουσιάζουσι διπλὴν κατεύθυν-
σιν καὶ εἰς παθητικὰ εὐεῖναι, δι' ὧν περιέρχεται εἰς αὐ-
τὰς τὸ χρήμα καὶ ἐνεργητικὰ εὐεῖναι, δι' ὧν χρησιμοποιο-
εῖται...

Ἡ μεσολάβησις τῆς πίστεως παρουσιάζει δύο ἐπιπέδη:

1) Ἡ τράπεζα παρέχει πιστώσεις ἢ ἀναδέχεται ἢ δὴ ὑ-
παρχούσας πιστωτικὰς ἀπαντήσεις, ἐνῶ ἐξ ἑτέρου λαμ-
βάνει τὸ καταβληθὲν ποσὸν παρὰ τοῦ κυρίου χρηματο-
δότου. Ἡ τράπεζα μεσολαβῆ, ὅπως δημιουργηθῇ ὁ σύνδε-
σμος μεταξὺ πιστοδότου καὶ πιστολήτου, οὕτως ὥστε ἡ τρά-
πεζα τίθεται εἰς θέσιν δανειστοῦ καὶ ὀφειλέτου.

Ἐνεαῦθα ἀνήκει ἡ ἀναδοχὴ τῆς ἐμδόσεως τιτλων δια-
τῆς καταβολῆς τῆς ἀξίας εἰς τὸν ἐμδίδοντα, ἐπὶ τῷ ἐμποτῷ
τῆς τοποθετήσεως αὐτῶν εἰς τὸ κοινόν. Τὸ κοινόν εἶναι κυ-
ρίως ὁ δανειστής καὶ τὸ δανειζόμενον κράτος ὁ ὀφειλέτης.

Ἐπίσης ἐνεαῦθα ἀνήκει καὶ ἡ προεξόφλησις συναλλαγ-

μαικιών, επί τῷ εὐοτιῷ ὅπως καί ἡ προεσοφλοῦσα τράπεζα προεσοφλήθη παρ' ἑτέροις τράπεζαις. τὸ εἶδος τοῦτο τῆς τραπεδικῆς μεγαλοφύσεως συμπίπτει μετ' ἐμπορικῆς συναλλαγῆς. Ἡ τράπεζα ἀποικῶν πιστωτικῶν ἀπαιτήσεις καὶ φέρει αὐτάς εἰς τὴν ἀγοράν ὅπως τὰς εἰποιήσῃ με' κέρδος.

Εἰς τὰς περιπτώσεις ταύτας ἡ παροχὴ τῆς πιστώσεως εἶναι τὸ πρῶτον, ἡ λήψις τῆς πιστώσεως εἶναι τὸ δεύτερον.

II) Κατὰ τὸν δεύτερον τύπον τὸ πρῶτον εἶναι ἡ λήψις τῆς πιστώσεως καὶ τὸ δεύτερον ἡ παροχὴ τῆς πιστώσεως. Ἡ τράπεζα λαμβάνει (καταθέσεις) πιστώσεις καὶ παρέχει πιστώσεις (προεσοφλήσεις, δάνεια), ἀλλὰ δὲν λαμβάνει χώραν εἰποιήσεως τῶν ἀποικηθῆσεως πιστώσεων. Αἱ παρεχόμεναι πιστώσεις χρησιμεύουσιν ὡς ἐγγυητικὴ βάσις τῶν ὑποχρεώσεων. Ἐνταῦθα ἡ τράπεζα παραμένει δανειστὴ καὶ ὀφειλέτης, δὲν ἀπεμπολεῖ τὸ κεφάλαιον, ὅπερ ἐδάνεισεν.

Ἐκτός ὅμως τῶν χρημάτων τούτων, ἅτινα περιέρχονται ἔσθθεν εἰς τὰς τράπεζας, αὐταὶ ἔχουσι κατὰ μανόνα καὶ μετὰ ἴδια, ἢτοι τὸ κεφάλαιόν των καὶ τὰ ἐκ τῶν κερδῶν των συσσωρευόμενα ἀποθεματικῶς. Ἀλλὰ τὰ ποσὰ ταῦτα ἀποσελοῦσιν ἐκεδὸν πάντοτε μικρὸν ποσοστὸν τῶν εἰς τὴν διαθέσιν παρα τοῦ κοινοῦ τιθεμένων χρημάτων.

Τὸ κεφάλαιον καὶ τὸ ἀποθεματικὸν δύνανται νὰ θεωρηθῶσι ὡς ἀποσελοῦσι μίαν ἐγγύησιν εἰς τὰς ὑποχρεώσεις αὐτῶν, δυνάμενα νὰ χρησιμεύωσι πρὸς κάλυψιν δημιῶν, ἵνα μὴ θιχθῶσι τὰ ξένα τὰ ξένα χρήματα, καὶ δημιώσιν οἱ ἐμπιστευόμενοι τὸ χρήμα των.

Αἱ εὐποδαιότεραι παθητικαὶ λειτουργίαι, δι' ἧν αἱ τράπεζαι προεσοφρίζονται χρήματα, εἰσὶν ἡ ἐμδοσις τραπεδικῶν ἀρραγματιῶν, αἱ καταθέσεις καὶ ἡ ἐμδοσις ὁμολο-

ριών, ἀλλ' ἐπίσης καὶ ἡ ἐμποίησις τῶν τίτλων μιντικῆς πίστεως, οὐσκίνας ἐξηγόρασαν ἐπὶ ἑμοτικῶ μεταπωλήσεως. Ἡ ἔνδοσις ρραμματιῶν, κατὰ μανόνα πλέον, ἐν Εὐρώπῃ, ἀποκελεῖ προνόμιον εἰδιμῶς παραχωρούμενον εἰς Κεντρι-μὴν Τράπεζαν καὶ οὕτω ἀπομεινόνται αἱ λοιπαὶ Τράπεζαι, ἢ δ' ἔνδοσις ὁμολογιῶν, εἰ καὶ ἐλευθέραι, συνήθως χρησι-μοποιεῖται ὑπὸ Τραπεζῶν ὠρισμένου τύπου, συνδιαδομένη μετ' ἀναλόγων ἐνεργησιῶν λειτουργιῶν.

Τὴν ματ' ἔσοχὴν ὅθεν παθητικὴν λειτουργίαν τῶν Τρα-πεζῶν σχεδὸν ρενιμῶς πρὸς παροχὴν χρημάτων, ἀποτε-λοῦσιν αἱ καταθέσεις.

Ἐκτὸς ὅμως τῶν τριῶν τούτων ρενιμωτέρων καὶ εὐρο-τέρας μορφῆς παθητικῶν λειτουργιῶν, αἱ Τράπεζαι χρη-σιμοποιοῦσι, ὡς εἶδομεν ἐν ἀρχῇ τῆς παραγράφου, καὶ ἑτέρους τῶπους, ἐν ρένει δὲ πάντα ἕκερον τρόπον, ὅπως δανεισθῶσι, πρὸ παντός δὲ ὅσον εὐρεθῶσιν εἰς ἀνάγκην. Δίδουσιν εἰς προεξόφλησιν τὸ χαρτοφυλάκιον αὐτῶν, ἰδίως εἰς τὴν Κεν-τριμὴν Τράπεζαν, δανείζονται ἐπ' ἐνεχῶρ τίτλων, ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀμι-νήτων, ἐμδίδουσιν ἢ ἀποδέχονται συν/μάς μ.ζλ. Αἱ ἐνεργητικαὶ λειτουργίαι εἰσὶ παρὰ εὐεῖναι, δι' ἃν ρίνονται χρηματικαὶ τοπο-θετήσεις, αἵτινες μαθιστώσιν τὴν Τράπεζαν πιστοδότην. Τοιαῦται εἰ-σὶν αἱ προεξοφλήσεις, δάνεια ἐπ' ἐνεχῶρ τίτλων ἢ ἄλλων πολυ-τίμων ἐμ/των, ἐπὶ ὑποθήκῃ ἀμινήτων, ἀνοίγματα τρεχουμένων λ/σμῶν ἐπὶ πραγματικῇ ἀσφαλείᾳ ἢ ἀνευ τοιαύτης, μεταφοραὶ χρεωγράφων, ἀναδοχὴ δι' ἰδίων λ/σμών τίτλων, συν/μῶν πρὸς το-ποθέτησιν ἢ περαιτέρω ἐμποίησιν, ἀγοραὶ ἀμινήτων.

Ἐν τοῖς μαθ' ἑμαστα θελομένῃ ἰδῆ ἐπὶ πόσον αἱ ἔργασίαι αὐ-ται εἰσὶ ματάλληλοι δι' ἄλλας τὰς Τράπεζας ἢ δι' ἰδιωρισμένα εἶδη Τραπεζῶν.

Ἀλλ' ἐμτὸς τῶν λειτουργιῶν τούτων, μαθ' ἄς αἱ Τρα-πεζαι ἐνοιάζονται δι' ἰδίων λογαριασμών καὶ ἐπὶ ἰδίῳ αὐτῶν

μινδόνων, εὐτελοῦσι καὶ ἑτέρας βοηθητικὰς λειτουργίας, καθὼς ἐργάζονται ἐπὶ προμηθείᾳ διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν τῶν. Ἀναλαμβάνουσι τὴν ἰδρύσιν ἐταιρειῶν καὶ τὴν τοποθέτησιν τίτλων εἰς τὸ μοιρῶν ὡς μεσαζούσαι, ἐμειδόμενων ὑπὸ ἐταιριῶν καὶ προσώπων δημοσίου δικαίου, διεξάγουσι τὴν μεταφορὰν χρημάτων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, δι' ἐμειδόμενων ἐπιταρῶν, ἐντολῶν πληρωμῶν, τηλεγραφικῶν καὶ μὴ, ἀνοίγουσι πιστώσεις ἀπλάς καὶ μεμυρωμένους, ἀποράγουσι καὶ πωλοῦσι χρεώγραφα διὰ λ/σμὸν τρίτων, εἰσπράττουσι γραμμάτια καὶ συναλλαγματικὰς ἐπιταγὰς ἢ εἰς ἄλλους τόπους, εἰσπράττουσι τοιομεριδία, ἀναλαμβάνουσι τὴν εἰσπράσιν τοιομεριδίων καὶ μερισματαποδείξεων τῶν ὁμολογιῶν καὶ μετοχῶν ἐταιρειῶν, τριτερῶν τὴν πληρωμὴν συναλλαγματικῶν, ἀποδέχονται συναλλαγματικὰς διὰ λ/σμὸν τῶν πελατῶν τῶν, δέχονται πρὸς φύλαξιν χρεώγραφα, ἐμπορεύματα καὶ ἄλλα πολυτίμητα ἀντικείμενα, ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐπιτήρησιν ἐμ/των, ἢ καὶ ἀναδέχονται τὴν εὐτέλεσιν πάσης ἐργασίας ὡς μεῖται. Πολλὰ καὶ ἀναλαμβάνουσι καὶ παραρρησιοδοκίαν ἐργασίας.

Περὶ τῶν διαφορῶν τούτων λειτουργικῶν, ἐφ' ὅσον τινὲς χρήσουσι περαιτέρω ἀναπτύξεως, θέλομεν παραματευθῆ ἐν ἰδιαιτέροις δι' ἐμειδόμενων κεφαλαίου. Περὶ ἐμειδόμενων χρεωγράφων καὶ μεταφορῶν θέλομεν παραματευθῆ εἰς τὸ βιβλίον περὶ Χρηματοπιστηρίου.

Ἐπιτὸς τῶν ἀνω ἀναφερομένων τῆς φύσεως ἐργασιῶν, αἱ Τράπεζαι πολλὰ καὶ διενεργοῦσι πωλήσεις χρεωγράφων, ἐπὶ τμηματικῇ μεταβολῇ τοῦ τιμήματος, πωλήσεις λαχτικῶν ὁμολογιῶν διὰ τὰς εἰς μὴ τὸ ἄριστον πληρωσεις.

Αἱ ἐργασίαι ὅμως αὗται ἐρένοντο πρότερον ἐν μερῶν ἐμειδόμενων, ἀλλ' ὑπὸ ἰδιωτικῶν γραφείων καὶ οὐχὶ Τραπεζικῶν.

Αἱ ἐπί χρηματικῇ καταβολῇ τοῦ τιμήματος πωλήσεις, ἔχουσαι, ὡς ἐπὶ τό πολὺ, ὡς ἀντικειμένον λαχειοφόρου ὁμολογίας, ἐδημιούργουν κινδύνους διὰ τοὺς ἀγοραστὰς, οὓς ἐξήπατων ὡς ἐπιτηδείοι οὐ μόνον ὡς πρὸς τὸ τίμημα, συμφαινόμενον ὑπερβολικόν, ἀλλὰ πολλὰς ἐφεύρισμον διαφόρους προφάσεις, ὅπως τελικῶς μὴ παραδώσασιν τὰς ὁμολογίας καὶ ἐνθλαυώσασιν τὰς ἤδη καταβληθείσας δόσεις.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ χρηματιστηριακὸς νόμος 1308 ἐν ἀρθρῷ 7 ἐπέτρεψε τὰς τοιαύτας πωλήσεις μόνον εἰς ἀκωνύμους ἑταιρίας καὶ ὑπέβαλεν αὐτὰς καὶ εἰς διαφόρους περιορισμούς πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν ἀγοραστῶν. Διὰ δύο νόμων, τοῦ 1887 καὶ 1904, ἀπηγορεύθησαν αἱ πωλήσεις τῶν λαχνῶν, ὡς καὶ ἐν γένει ἡ διαπραγματεύσεις ξένων λαχείων.

Ἡ ἀσφάλεισι διὰ τὴν κληρώσιν ὁμολογιῶν ἔχει τὸν σκοπὸν ὅπως ὁ κλάσχος ὁμολογιῶν μὴ ὑποστῇ τὴν ἐν τῆς κληρώσεως εἰς τὸ ἄρτιον ζημίαν, ὅταν ἡ τιμὴ τῶν ὁμολογιῶν τούτου εἶναι ἄνωτέρα τοῦ ἀρτίου.

Ἴνα ἡ ἐργασία αὕτη εἶναι ἐπωφελής, ἀπαιτεῖται ἵνα ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀσφαλισομένων οὕτω ὁμολογιῶν εἶναι ἐπαρκεῖς καὶ οὕτω ἀνημιουργῆται διὰ τοῦ μεγάλου ἀριθμοῦ κατανομῆ τῶν ἐν τῆς κληρώσεως εἰς τὸ ἄρτιον κινδύνων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΧΙ ΤΡΑΠΕΖΟΓΡΑΜΜΑΤΙΑ.

Τὸ τραπεζογραμματίον, τὸ τελειοποιημένον τοῦτο μέσον κυκλοφορίας, τὸ χρησιμοποιούμενον σήμερον γενικῶς εἰς τὸν κόσμον πρὸς ἀνευματώσασιν τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος, παρουσιάζει τὸν μὲν πλεονέκτημα ἀνυπολογίστου ἀξίας, τὸ δὲ μειονεκτήματα καὶ μερίστους κινδύνους. Ἐνῶ ἔδωμεν θαυμαστὴν ἔθησιν εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς οἰκονομικῆς ζωῆς, ἐξ ἑτέρου ἐρένετο ἀφορμὴ ματαστροφῶν καὶ ζημιῶν. Καλῶς διοργανούμενον καλῶς λειτουργοῦν, μαθίσταται ὁ ἔνθετος τῆς κυκλοφορίας, προσδίδον αὐτῇ τὴν θεούσαν ἐλαστικότητα, ἐν ᾧ ἐξ ἑτέρου, χρησιμοποιούμενον πολλάκις ὑπὸ τῶν υπερηγήσεων ὡς μέσον δημιουργίας κλήματος, ἐπιφερειφέρει ἀναστατώσεις καὶ ἐμυθμίαν εἰς ἅπασαν οἰκονομικὴν ζωὴν.

Τὸ τραπεζογραμματίον ἐρένετο ἀφορμὴ ἀτελευτήτων συζητήσεων ὡς πρὸς τὴν διαρρυθμίσιν αὐτοῦ καὶ ἐν γενεῇ ὅλαι αἰνομοθεσίαι εἰδικῶς περὶ αὐτῶ ἐπρόνοησαν. Πῶν δὲ μετὰ τὸν πόλεμον, ὅτε τὸ τραπεζογραμματίον ἐξήλθεν ἐντελῶς τῆς συνήθους αὐτοῦ τροχιάς καὶ κατέστη ἀναρμαστικὸν καὶ εἰς αὐτὰ τὰ μερὰ λυτέρα ἔθνη καὶ ἀπώλεσε μὲρα μέρος τῆς ἀξίας αὐτοῦ, ἐν ᾧ πρὸ τοῦ πολέμου εἶχεν ἴσην ἀξίαν πρὸς τὸ νόμισμα καὶ μάλιστα προεπιμάτο αὐτοῦ ἐν ταῖς συναλλαγαῖς, τὸ ζήτημα κατέστη πᾶσι ἢ περὶ φλέγον καὶ πανταχόθεν προεβιόνεται θεραπείας μέτρα πρὸς ἔξυρίανσιν.

Λέγεται ὅτι ἡ ἀρχὴ τοῦ Τραπεζογραμματίου δύναιται νὰ ζητηθῇ ἐν Κίνα καὶ Ἰαβῶ. Ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τοῦ θ. π. Χ. αἰῶνος δεικνύται: ὅτι ἐν Κίνα κατετίθεντο εἰς τὰ ταμεία τοῦ Δημοσίου πολυτιμα μέταλλα καὶ ἐξέδιδε καρτονόμισμα κυκλοφοροῦν ἀντὶ τοῦ ματαζιθεμένου μεταλλικοῦ νομίσματος.

Ἐν Εὐρώπῃ αἱ ἀρχαῖαι Τράπεζαι ἐξέδιδον ἀποδείξεις διὰ τὰ

έν αύταις κατατεθειμένα χρήματα, αίτινες διατηρούντο έν κυκλοφορία επί βραχύτερον ή μακρότερον χρονιόν διάστημα και έν κυκλοφόρουσιν άντι μετρητών.

Έν πάση περιπτώσει αί απόδειξεις αύται άντιπροσωπεύουσιν αφρισμένην καταθέσιν χρυσού ή αργύρου και ήσαν ίσως οι πρόδρομοι του τραπεζογραμμάτιου, αλλά έν ήσαν τραπεζογραμμάτια ως τά ματόπιν κυκλοφορήσαντα.

Η Τράπεζα της Στουχόλμης λέγεται ότι έν κυκλοφόρησε τά πρώτα τραπεζογραμμάτια υπό την σημερινήν αύτών μορφήν.

Τό τραπεζογραμμάτιον είναι χρεωστική απόδειξις της Τραπεζής πληρωτέα έν όψει και εις τόν νομιστήν.

Είναι απόδειξις καταθέσεως άγνωστων δικαιούχων, του κοινού έν ρένει, πιστοποιούσα πάντοτε άπείροθεσμον κατάθεσιν.

Η Έυδοσιμή Τράπεζα άντι να δίδη νόμισμα τραυματιών εις τόν έχοντα παρ' αύτης λαμβάνειν, δίδει απόδειξις εις αφρισμένα στρογγύλα ποσά, πληρωτέα παρ' αύτης και έπερ ποσά ο κάτοχος του τραπεζογραμμάτιου δύναται να ζητήσει παρ' της Τραπεζής, οιανόηποτε σιγμηήν θέλει, προσάφων αύτά προς έξαρύρωσιν.

Τό τραπεζογραμμάτιον ένδίδεται πάντοτε έν όψει, ήτοι είναι άμέσως έξαρρυρώσιμον; άμα προσαχθή και έν πάντοτε εις τόν νομιστήν, μεταβιβάζεται από χειρός εις χείρα. Ο λαμβάνων αύτό ουδέν δικαίωμα άναρρωτής έχει κατά του έκχωρητού του, διότι κυκλοφορεί ως νόμισμα.

Σχεδόν δε ρενιμώς υπό της νομοθεσίας εις τό τραπεζογραμμάτιον προσδίδεται τό λεγομενον σουτς βέγαλ (νόμιμος κυκλοφορία), ήτοι ένιαστος είναι υποχρεωμένος διδόμενον να λαμβάνη αύτό έν ταις συναλλαγαίς, διότι θ' άντεγέλει δυστροπίαν έν μερους ένεινού, όστις θ' ήρνεύετο να τό δεχθή, άφού ο λαμβάνων αύτό, εάν δεν τό θέλη, δεν έχει ή να προσαράγη αύτό εις την Τράπεζαν και λάβη άντ' αύτου χρήμα.

Η νόμιμος αύτη κυκλοφορία διαφέρει εις άναρρωστικότης, ή-

τις ἐρμειται εἰς τὴν ἀναστολὴν τῆς ἑξαργυρώσεως.

Τὸ τραπεζογραμμάτιον περιβαλλόμενον ὑπὸ τῶν ἄνω ἰδιοκτη-
των καὶ ἐυδιδόμενον εἰς στεργγύλα ποσὰ 50, 100, 250, 1000 ἢ καὶ
πλέον νομισματικῶν μονάδων, ἀλλὰ καὶ 20-25 πολλαπλαῖς 5 καὶ
10, ἰδίως ὅταν ἔχη εἰσαχθῆ ἀναρμιαστικῆ, ἀνταρμιστικῆ πλήρως
τὸ νόμισμα ἐν ταῖς πλείσταις αὐτῶν λειτουργίαις, ὡς μέσον κυ-
κλοφορίας, καὶ ἐφ' ὅσον τὸ legal tender, ὡς μέσον ἐξοφλήσεως
ἐνοχικῶν σχέσεων.

Ὡς βᾶσις ὅμως τοῦ τραπεζογραμματίου ὑπόκειται τὸ νο-
μισμα πάντοτε, ὅπερ παραμένει πάντοτε ὡς μέτρον τιμῆς καὶ ὡς
ἀντιπροσωπεῖον τὸ κεφάλαιον.

Ἀλλὰ καὶ τὰς ιδιότητας ταύτας ἀντιποιεῖται τὸ τραπεζο-
γραμμάτιον, ὅμα κερυκτῆ ἀναρμιαστικόν.

Τὸ τραπεζογραμμάτιον κατὰ τὰ ἄνω εἶναι μία χρεωστι-
κὴ ἀπόδειξις, εἰς ἣν συσσωματοῦται ἢ κατὰ τῆς Τραπεζῆς ὁπτα-
τησις. Εἶναι καὶ αὐτὸ, ὡς ἡ ἐπιταγή, μία συναλλαγματικὴ ὄψε-
ως ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς. Μία ἀπόδειξις καταθέσεως, ἥς ὁ ἄρρω-
στος καταθέτης δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀπόδοσιν ἐς οἰανδήποτε
στιγμὴν.

Ἐνεμεν τῆς τοιαύτης φύσεως τοῦ τραπεζογραμματίου, οἱ
ὀπαδοὶ τῆς ἐλευθέρου σχολῆς δὲν διαβλεποῦσι τὸν λόγον διὰ τὴν
περιορίζεται τὸ δειμαίωμα τῆς ἐυδοσεως τραπεζογραμματίου,
διὰ τὸ ἀποστεροῦνται τοῦ δειμαίωματος τοῦτο ὡς αἱ πλείστα Τρα-
πεζαὶ καὶ αὐτὰ οἱ ἰδιῶται. Ἀπαξ τὸ τραπεζογραμμάτιον ἀνή-
κει εἰς τὸν κύκλον τῶν τραπεζικῶν ἐργασιῶν, διὰ τὸ κεραῖος
ἀντιποιεῖται τῆς παρακωρήσεως τοῦ δειμαίωματος πρὸς ἐυδο-
σιν καὶ μάλιστα συνήθως μονοπωλιακῶς εἰς μίαν καὶ μόνην
Τράπεζαν, δεδομένου ὅτι κρινεῖται ἀναρμιαστικῶς, ὅτι τὸ πραγμα-
τικὸν ἀποτελεῖ ἐπιτοφελὴ τραπεζικὴν λειτουργίαν διὰ τὴν
καθόλου οἰκονομίαν, δὲν ὑπάρκει οὐδεὶς λόγος, ὅπως ἀπομει-
ῶται πάντες οἱ λοιποὶ, οἵτινες ἐνεργούντες ἀπομεινωτικῶς,
θὰ ἐπιτοφώρουν αὐτὸ ἐπιτοφελέστερον διὰ τὰς τοπιμακὰς ἀνά-
γκας καὶ οὕτω θὰ διενέμοντο εἰς ἅπαντας τοὺς κλοιδούς τῆς

παραγωγῆς, ὅπερ δὲν δύναται νὰ πράξη μία μεντεριῆ Τραπεζα.

Θεωροῦσι δὲ ἀβασίμους τῶς προβλεπομένους κινδύνους, θεθέντος ὅτι, ἵνα μία Τράπεζα εὐδώσῃ γραμμάτια καὶ δευτερῆ νὰ κυκλοφορήσῃ αὐτὰ, κατ' ἀνάγκην ὀφείλει νὰ ἀπολαμβάνῃ ἐξαιρετικῆς πίστεως, διότι τὸ κοινὸν ἀσφαλῶς δὲν θὰ ἐδέχετο νὰ λαμβάνῃ γραμμάτια ἀμφιβόλου ποιότητος Τραπεζῶν καὶ ἰδίως τοῦ πρώτου τυχόντος ἰδιώτου.

Τὰ ἐπιχειρήματα δύνανται νὰ ἔχωσι θεωρητικὴν βάσιν, ἀλλ' οἱ προβάλλοντες αὐτὰ παραβλέπουσι πολλὰ.

Αἰεὶ χαρακτερίζουσι τὰ τραπεζογραμμάτια ἰδιότητες, ἢ τὸ ἐν ὀφεί ἐξαργυρώσιμον ἢ εἰς τὸν μομιστὴν, ἢ εἰς στερογγύλα ποσὰ εὐδωσις, ἢ μὴ ὑποχρέωσις πρὸς ἐμφάνισιν καὶ ἐξαργύρωσιν ἐντὸς προθεσμίας, τὸ ἀπαράφραστον αὐτῶν, ἢ ἄλλειψις τῆς ἀνάγκης νομιμοποιήσεως τοῦ κατόχου καὶ πάσης εὐθύνης τοῦ δικαιούχου, ἔχουσι τὸν προορισμὸν, ὅπως τὸ τραπεζογραμμάτιον παραμῆνῃ ὅσον τὸ δυνατόν μακρότερον χρόνον ἐν τῇ κυκλοφορίᾳ καὶ ἀντικαθιστῶν τὸ μέταλλον.

Ἐνῶ τὸ συναλλαγματικὴ περιέχει ὀρισμένην προθεσμίαν λήξεως, ἐνῶ τὴ ἐπιταγὴ ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς βραχυτάτης προθεσμίας πρὸς ἐξαργύρωσιν, τὸ τραπεζογραμμάτιον ἔχει τὸν προορισμὸν νὰ κυκλοφορῇ διαρκῶς καὶ προσομιδῆται εἰς τὰς τραπεζὰς πρὸς ἐξαργύρωσιν μόνον παρ' ἰδιοτρόπιον κατόχων καὶ ὅταν καταστῆ παλὺ παλαιὸν, ἀλλ' ὅτε καὶ πάλιν, ἵνα ἀναλλαχθῇ διὰ νέων τραπεζογραμματίων.

Ἴνα ὅθεν τὸ τραπεζογραμμάτιον ἀπουτῆσῃ τὴν εὐρύτητα ταύτην τῆς κυκλοφορίας, ἵνα ἕκαστος λαμβάνῃ αὐτὸ ἀνεὺ οὐδενὸς ἐνδοιασμοῦ, ἵνα πράγματι ἀντικαταστήσῃ τὸ νόμισμα ἀπαιτούνται ἐργυρήσεις καὶ τούτων μεραλυτέρα εἶναι ἢ ἀπομειωτικότης τῆς ἐμδόσεως ἢ τούλάχιστον ἢ προνομιαιὴ παραχώρησις εἰς τινὰς Τραπεζὰς καὶ ἢ νομοθετικὴ διαμανόνισις τῶν ἐργασικῶν τῶν Τραπεζῶν τούτων ἢ καὶ ἐμείνῃ ἐνθα ἐπιμεινῶσιν ἀπομειωτικὰ συστήματα ἢ λήψις ὡ-

ρισμένων εξασφαλίσεων.

Ἐάν δέ οἱ ὑπερασπισταί τῆς ἐλευθέρως σχολῆς φέρωσι πάντοτε τό υλασιμιόν παράδειγμα τῆς Σικωτίας, ἔνθα αἱ Τράπεζαι ἐκυκλοφόρουν ἐλευθέρως τραπεδογραμμάτια πρό τοῦ νόμου Peel καί πράγματι ἠρράσθησαν ἐξαιρετικῶς εὐδοιμικῶς, τό κοιούτον οὐδέν ἀποδεικνύει, διότι μία κε-λιδῶν δέν φέρει ἀνοιξιν καί ἐάν, ὡς εἶναι ἀληθές, αἱ ἐξαιρε-τιμαί συνθήμαι τῆς Σικωτίας ἀπό τῆς ἀπόψεως τῆς ὑπάρξε-ως ἐξόχων τραπεδιστῶν καί ἐνεπιότητος καί φιλονομίας τοῦ λαοῦ, ἔσχον εὐάρεστα ἀποτελέσματα, ποσῶς δέν σημαίνει ὅτι κοιαυτά συστήματα ἐλευθερίας δύνανται, ἐφαρμοσόμε-να πανταχοῦ, νά εὐδοιμηώσῃσιν, ὡς ἄλλως τε ἡμαυρά ἱ-στορία τοῦ τραπεδογραμματίου ἐπαρικῶς ἀποδεικνύει.

Ἄλλως τε δέ τό τραπεδογραμματίον, εἰσχωροῦν εἰς πάσας τάς τάξεις, λαμβανόμενον ἀντί μετρητῶν ἀποτελοῦν μέρος τῆς περιουσίας πᾶν πωλητῶν, ὀφείλει νά περιφραυρῆται.

Τά ἐπερχόμενα μαυιά ἐν τῆς μαυῆς χρήσεως αὐτοῦ ἔχουσι πολύ εὐρύτερα δυσμενῆ ἀποτελέσματα ἢ τά πηραίνοντα ἐμα-υῆς χρησιμοποίησεως τῶν ματαθέσεων.

Εἶναι δ' ὀλίγον παραμεινδυνευμένος ὁ συλλογισμός τῶν ἀναφρονούντων, ὅτι τό κοινόν δέν θά λαμβανῆ τά τραπεδο-γραμμάτια ἀμφιβόλου ποιότητος Τραπεζῶν, διότι προὔποθε-ται μεγαλυ-έραν ἐπίρροσιν εἰς τό κοινόν, ἐμείνης ἦν πράγμα-τι ἔχει.

Ἄλλ' ἰδίως ἡ ὑπεροχή τοῦ σικωτικισμοῦ συστήματος δεικνύεται εἰς τὰς χρηματικῶς κρίσεις, ὅτε μόνον μία μεν-τριμῆ Τράπεζα ἐυδοιμική δύναται νά φανῆ ὡφέλιμος καί νά προλάβῃ ματαστροφῆς.

Τό πολύ κοινόν διατηρεῖ πάντοτε τήν πίστιν τοῦ πρὸς τήν Κεντρικὴν Τράπεζαν καί δέν ζητεῖ τήν εἰς μεταλλῶν ἐξαρ-γύρωσιν τῶν Τραπεδογραμμάτιων, ἀπερ ματέχει, ἐνῶ τοῦ-ναντίον θέλει συμβαίνει εἰς πᾶσαν ἀντίξοον περιστάσιν, ἐάν κυκλοφοροῦσι παντοσிடῆ γραμμάτια παντοσιδῶν Τραπεζῶν

μαί τούθ' ὅπερ συνέβη εἰς τὰς μεγάλας κρίσεις ἐν Ἀγγλίᾳ, ὡς θὰ ἴδωμεν ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῆς Ἀγγλικῆς Τραπεζῆς, μαθ' ἃς ἀνεστάλη ὁ τόμος Peel, τὸ μισθόν ἐστὶν τραπεζογραμματία, ὅπως ἐμπληρώσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ μαί οὐκὶ μέταλλον, μαί μόλις ἐδόθη τὸ δικαίωμα εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἀγγλίας νὰ ἐμδύσῃ ταῦτα πέραν τοῦ ὀρίου τοῦ νόμου, ἐξέλιπε πᾶς πανικός.

Ἐπάρχει δὲ μαί ὁ ἕτερος σοβαρὸς κίνδυνος ἐκ τοῦ διαμελισμοῦ τῆς κυκλοφορίας.

Αἱ πλείονες ἐμδοτικαὶ Τράπεζαι ἔχουσι βεβαίως συμφέρον γὰρ κυκλοφοροῦν ὅσον τὸ δυνατὸν πλείονα γραμματία, κατὰ μὲναι ὡς καὶ χρῆμα δωρεάν μαί εἶναι εὐνόητον πλέον ὅτι θὰ ἔχωσι ἐλευθεράν τὴν χεῖραν εἰς τὴν παροχὴν πιστώσεων, συντελοῦσαι οὕτω εἰς τὴν ἀνάπτυξιν μερδοσομίας, ἣν πάντοτε ἐπαμολοθοῦσι κρίσεις, ἐνῶ μία μενερικὴ Τράπεζα διαμειονομίζει τὰς πιστώσεις αὐτῆς παμολοθοῦσα τὴν κυκλοφορίαν μαί διὰ τῆς ὑψώσεως τοῦ τόμου ἢ ἄλλων μέσων περιορίζουσα αὐτήν.

Τὸ τραπεζογραμματίον ἐυτεχεῖ ὑψίστην οἰκονομικὴν ἀποστολήν.

Ἡ ὑπάρχουσα ἐν αὐτῷ δόναμις ν' ἀντιμαθιστᾷ τὸ χρῆμα μαθιστᾷ ματὰ δὴλον τὴν ἐνεργητικὴν αὐτοῦ ἐπίδρασιν.

Τὸ νόμισμα παύει νὰ κυκλοφορῇ μαί φυλάσσεται μεμειονομμένον εἰς τὰ θησαυροφυλάκια τῶν Τραπεζῶν.

Αἱ ῥάβδοι χρυσοῦ μαί ἀργύρου δὲν μύπτονται ἀμείσως εἰς νόμισμα, ἀλλὰ φυλάσσονται ἰη παύεται ἐπίσης ἐμεῖ. Τόσοιούτων ἐπιφέρει οἰκονομικὴν, διότι τῆς χρήσεως νομισμάτων ἐπιφέρει φθορὰν εἰς αὐτό.

Ἄλλα πρὸ παντός εἰς τὸ μισθόν παρέχεται μέσον κυκλοφορίας, ὑπερέχον τοῦ μετὰλλικῶς νομισματος ματὰ τὴν εὐχέρειαν χρήσεως, εὐμολίαν μεμειονομσεως, φυλάξεως μαί μεμειονομσεως ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μαί διὰ τοῦς λόγους τούτους τὸ μισθόν προσιμᾷ αὐτὸ διὰ τὰς συναλλαγὰς του.

Τὸ πολὺ μισθὸν λαμβάνον τὸ τραπεζογραμματίον δὲν ἐπιό-

μειται εις την ανάρτην έρευνης εάν τό διδόμενον νόμισμα είναι έλ-
λειπές έμ φθοράς ή έμμηλημασιαν άλλοιώσεων.

Η διενέργεια της κυκλοφορίας μιας χώρας διά τραπεζογραμ-
ματίων αντί νομίσματος αποτελεί πρώτης σημασίας παράγον-
τα διά την οικονομικήν ζωήν αυτής.

Έντός της φθοράς και των άλλοιώσεων των μετάλλων, τό
επιουδαιότερον όφελος έρμειται εις τό ότι μέγα μέρος πολυτί-
μων μετάλλων, καθ' ό δηλ. ποσόν ή κυκλοφορία των τραπε-
ζογραμματίων υπερβαίνει τό ως αντίκρουσμα αυτών χρησιμώ-
ν μεταλλικών απόθεμα, δύναται να χρησιμοποιηθή εις άλλας
ανάγκας διά προμήθειαν χρησίμων φαρμάκων, πρωτων ύλών
κ.τ.λ. έμ τού έξωτερικού, αντί να χρησιμοποιήται ως κυκλο-
φορικόν έργαλον.

Η μεταλλική κυκλοφορία και έποχός, είτε διότι έξέρχεται
μέταλλον εις τό έξωτερικόν, είτε διότι διανεμέται εις τούς τό-
πους παραγωγής, όταν είναι ή συρρομική, δέν έπαρμεί και
ή διά τραπεζογραμματίων κυκλοφορία χρησιμεύει ως σμυτή-
ρωμα και δημιουργεί έξίσωσιν και προσαρμογήν τού νομίσμα-
τος εις τας ανάγκας.

Έντός όλων τούτων, τό τραπεζογραμματίον φέρει εις μεγα-
λυτέραν επικοινωνικήν μέ τας Τραπεζάς, όπερ ούτω χρησιμο-
ποιείται διά την παραγωγήν.

Άλλ' ή ευεργετική και έδισωτική αυτή επίδρασις έπέρχε-
ται μόνον εάν τηρηται ή δέουσα τραπεζική πολιτική έν σχέ-
σει πρός τό τραπεζογραμματίον.

Άπαντα τό πλεονεκτήματα ταύτα δύναται να μετατρα-
πώσιν εις μειονεκτήματα, εάν τό τραπεζογραμματίον αντί να
χρησιμοποιηθή ως καλός ευθμιστής της κυκλοφορίας εκτρέ-
πεται τού προσρισμού αυτού και παρέχεται άφθόνως άνευ
ύπολογισμού, διδόμενον άφθόνως, όπου ού δει και ούτω σποβο-
ηθεί την υπερδοσιότητα, δι' ής δημιουργήσεται κρίσις, έμ όσω-
πως τού τραπεζογραμματίου είναι να προλαμβάνη τας κρίσεις.

Για όμως τό τραπεζογραμματίον λειουργήσιν κανονικώς,

ὀφείλουσι νὰ τηρῶνται οἱ ἀνόλουθοι μαγνόνες.

I.- Ὄφειλε νὰ εἶναι ἔξαργυρώσιμον ἐν ὄψει καί εἰς τὸν μομιστήν, ἄλλως δὲν δύναται νὰ χαραυτηρισθῆ ὡς τραπεζογραμμάτιον.

II.- Ὄφειλε νὰ εὐδίδονται ὑπὸ Κεντριμῆς Τραπεζῆς, ἀπολαμβάνουσης τῆς θεούσης πίστεως ἢ ἐφ' ὅσον ἐπιμυρατεῖ ἀπομεινωτικὸν σύστημα νὰ λαμβάνωνται αἱ θέουσαι ἔξασφαλίσεις.

III.- Τὸ ἐν ὄψει ἔξαργυρώσιμον ὀφείλε νὰ τηρῆται αὐστηρῶς, ἥτοι ἡ Τράπεζα δὲν πρέπει νὰ μεταφεύρῃ εἰς στρεφοδίμους βραδύτητας, ὡς εἶναι περιορίστη τὰς ὄρας ἔξαργυρώσεως, περιστέλη τὰς θυρίδας ἔξαργυρώσεως, οἱ ὑπάλληλοι αὐτοῖς σιωπῆως χρονοτριβοῦσιν. Εἰς τοιαῦτα μέσα παρελυθῆσως προσέφυρον ἐπανειλημμένως Τράπεζαι ἐν στενοχωρίᾳ.

III.- Ἡ ἔξαργυρώσιμος ὀφείλε νὰ ρινηται οὐ μόνον εἰς τὸ Κεντριμὸν, ἀλλὰ καί εἰς τὰ Ὑποματαστήματα τῶν Ἐυδοτικῶν Τραπεζῶν. Συνήθως αἱ Τράπεζαι ὀρίζουσιν ὅτι ἔξαργυροῦνται καί εἰς τὰ Ὑποματαστήματα, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουσιν ἐμεῖ διαθέσιμα μέσα, θὰ ἦτο καλὸν νὰ προσετιθετο ὅτι ἐν ἐναντία περιπτώσει θὰ ἐφρόνισκον ἀνευ ἀναβολῆς νὰ τὰ ἐφοδιάσωσι διὰ τῶν ἀναρμαίων μέσων.

V.- Ὡς τὸ χρῆμα ὀφείλε νὰ εἶναι ἄτοιμον. Ἡ ταχεῖα κυκλοφορία δὲν πρέπει νὰ παρεμποδίστη διὰ τῆς ἀνάγκης ὑπολογισμοῦ τόκων. Ὁ θέλων ν' ἀποκαμβάνῃ τόμου δύναται νὰ κρατῆ ἐλάχιστον ποσὸν καί νὰ καταθέτῃ τὸ ἐπιπλέον.

VI.- Ὄφείλουσι νὰ εὐδίδωνται εἰς πᾶσα στερογγύλα, ἀντακουρινόμενα εἰς τὰς συνθηκὰς τῆς ἀγορᾶς, ὅπως μετρῶνται εὐμόλως.

VII.- Τὰ τραπεζογραμμάτια δὲν εὐδίδονται συνήθως εἰς μικρὰ τμήματα.

Ἐλάχιστον τμήματα τῶν Ἀγγλικῶν Τραπεζῶν εἶναι Λ. Ἀγγλ. ας 5, τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς ₣s. 50, τῆς Ἑθνικῆς μας Τραπεζῆς δραχ. 25, ἐννοεῖται ὑπὸ μαγνητικῆν κυκλοφορίαν καί οὐκ ὀπί ἀναρμαστικῆν.

Ὁ λόγος εἶναι ὅτι τὸ τραπεζογραμμαζιον ἔχει τὸν προσρι-
σμόν του νὰ χρησιμοποιηθῆται ἐφ' ὅσον ἔχουσιν ἀνάγκην αὐτοῦ
αἱ ἐμπορικαὶ συναλλαγαὶ καὶ ἐφ' ὅσον αὗται περιορίζον-
ται καὶ συνεπῶς αἱ ἀνάγκαι ἐλαττοῦνται νὰ ἐπαναυιά-
πη ἔπει, ὅθεν ἐξήλθεν. Τὰ μικρὰ τμήματα 5, 10 καὶ 20
δρχ. χρησιμοποιοῦνται διὰ τὰς καθημερινὰς συναλλαγὰς,
εἰσέρχονται εἰς τὰ θυλάκια ὄλων τῶν τάξεων καὶ δὲν ἐ-
πανέρχονται.

Διὰ τὰς μικρὰς ταύτας συναλλαγὰς γίνονται χρήσις με-
ταλλικῶν νομισμάτων καὶ κερματικῶν ἐξ ἀργύρου, ἐπι-
δομένων τῶν τελευταίων ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ καὶ ποσοῦ γραμ-
ματικῶν μισθῶν τμημάτων, ὅπερ συνήθως εὐθιδοῖ ἀπὲς εὐθεί-
ας ἢ Κυβερνήσει.

Ὡς ἤδη ἀνεπτύξαμεν οἱ ἀρχαῖοι τραπεζικαὶ ὀργανι-
σμοὶ βαθμῶδ' ἐκατενόησαν, ὅτι ἐν σταθερὸν μέρος τῶν
παρ' αὐτοῖς κατατεθειμένων χρημάτων παρέμεινε δι-
αρκῶς ἀνεπαφὸν καὶ τοῦθ' ἐνεγεν ἔμρινον ὅτι ἡ δύναμις νὰ
χρησιμοποιηθῶσιν αὐτὸ εἰς ἐργασίαν, δανειζόντες καὶ αὐτὸ
αὐτὸ εἰς ἄλλοις ἢ ἄλλως διαθέτοντες.

Συνεστῆσιν ὁμοῦ πάντοτε τὸ δῆτημα, εἰάν ἐπρεπε γὰ
γίνηται τούτο διὰ τὰς ἐν ὄφει ὑποχρεώσεις τῶν Τραπεζῶν
καὶ τούτου δευτοῦ ρενομένου τὸ ποσοστὸν τούτου ἀφείλε
νὰ κρατῆται εἰς τὰ ταμεία τῶν Τραπεζῶν πρὸς ἀντιμετώπι-
σιν τῶν καταθετῶν τῶν.

Τὸ αὐτὸ δῆτημα προέχει καὶ ἐπὶ τῶν τραπεζογραμμα-
ζίων καὶ ὑπεστηρίχθη μάλιστα ἡ ἀπόλυτος ἀρχή, δητούσα
ὡς πρὸς τὰς καταθέσεις τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ κανόνος, ὅτι αἱ Τρα-
πεζαὶ ὀφείλουσι νὰ δανείζωσι, καθ' ὃν τρόπον δανείζονται, ὡς
πρὸς δὲ τὰ τραπεζογραμμαζία, ὅτι αἱ Τραπεζαὶ ὀφείλουσι νὰ
κρατῶσιν εἰς τὰ ταμεία τῶν εἰς μετρητὰ, ἀπαξ αἱ ὑποχρε-
ώσεις αὐτῶν εἶναι ἄμεσοι, ὁλόκληρον τὸ ὑπὸ τῶν ἐν κηλο-
φορῖα τραπεζογραμμαζίων ἀντιπροσωπευόμενον ποσόν.

Ἄλλ' ὑπὸ τὰς προϋποθέσεις ταύτας τὸ τραπεζογραμμα-

ειών δὲν θά εἶχεν ἄλλον σκοπὸν ἢ τῆς προμηθείας εἰς τὸ κοινὸν εὐκαρτεστεράς χρήσεως κυκλοφοριᾶς μέσου καὶ θά ἀπέβαινον ἔωλα πάντα αὐτοῦ εἰς πλεονεκτήματα καὶ ἐκτός τούτου αἱ Τραπεζαὶ δὲν θά εἶχον οὐδὲν συμφέρον νὰ ἐμείδωσι τραπεζογραμμάτια, ὑποβαλλόμενα εἰς τὰς δαπάνας εὐτυπώσεως.

Ἐπεμείρατησεν ὁθεν ἡ ἀρχὴ τῆς τήρησεως εἰς μετρητὰ ὠρισμένου ποσοστοῦ τῆς κυκλοφορίας, ἐνθ' ὃ ἕτερον κυκλοφοροῦν ποσόν, τὸ ἀμάλυπτον, ὀφείλει ν' ἀντιμερῶσται διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν ῥευστοποιησίμων ἀπαιτήσεων, ὡς αἱ διάφοροι νομοθεσίαι ὀρίζουσιν καὶ μεταξὺ τῶν ὁποίων τὴν πρωτίστην θέσιν κατέχουσιν αἱ προεξοφλήσεις.

Πῶς ἐν ταῖς διαφόροις νομοθεσίαις ἐμειωνίσθη τὸ ζήτημα τοῦ μαλύμματος τῶν Τραπεζογραμματίων θέλομεν ἐπιθέσει λεπτομερέστερον εἰς τὰ μεφάλαια, εἰς ἃ θά πραγματευθῶμεν περὶ τῶν ἑυδοσιμῶν Τραπεζῶν ἐμείωσης χώρας.

Ἐν τῷ παρόντι μεφαλαίῳ ἐπιθέμεθα εἰς γενικαὶν γραμμάτιων ἐν χρήσει συστημάτων.

1) Σύστημα Ἑπικρωτικόν. — Τὸ ἀρχικῶς χρησιμολογηθέν τούτου σύστημα, ἀλλὰ καὶ μέχρι σήμερον πολλοῦ ἐπιπαρατοῦ συνίσταται εἰς τὴν ἀπεριόριστον κατά τὰς ἀνάγκας ἑυδοσίαν τραπεζογραμματίων ἢ εἰς τὴν θέσιν ἀνωτάτου ὁρίου κυκλοφορίας, πέρασ τοῦ ὁποίου ἀπαγορεύονται ἐμείσεις ὑπὸ τὴν ἐπιφύλαξιν ὅτι καὶ εἰς τὰς δύο περιπτώσεις, αἷς ἀνευ ἢ μετ' ὁρίου ἐπιτρεπομένης ἐμείσεως, ἐν μέρος τῆς κυκλοφορίας ὀφείλει νὰ ἔχη ὡς ἀντιμερῶσμα μετρητὰ, τὸ ὅς ὑπόλοιπον ἀμάλυπτον μέρος ὀφείλει νὰ ἀντιπροσωπεύεται δι' ἐυλόως ῥευστοποιησίμων ἀπαιτήσεων, ὡς προεξοφλήσεων, δαναίων ἐπ' ἐνεχύρω, χρεωγράφων τοῦ δημοσίου.

Τὰ ἀντιμερῶσματα ὀφείλοσσι νὰ ἐμείρωνται οὕτως ὥστε νὰ παρέχωσιν οὐ μόνον ἀσφάλειαν, ἀλλὰ καὶ ῥευστότητα.

Τὸ συνήθως ὑποβαλλόμενον ποσοστὸν ἀντιμερῶματος

εις μερηνά είναι τό $\frac{1}{3}$ τής κυκλοφορίας, αλλά καί τό $\frac{2}{5}$ ἢ καί τό $\frac{1}{2}$ κ.τ.λ.

2) Τό Ἀγγλικόν σύστημα τοῦ νόμου Peel ἐτος 1844 καθορίζει ἐν ποσόν τραπεζογραμμάτων, ὅπερ θεωρεῖται ἀναρμαῖον διὰ τήν διενέργειαν τῶν συναλλαγῶν πέραν τοῦ ὑπάρχοντος μεταλλικοῦ ἀποθέματος.

Τό τοιοῦτον ἐξευρίσκειται ἐν τής κυκλοφορίας τῶν προπρουμένων ἐτῶν.

Κατά ταῦτα ὁρίζεται ἐν ποσόν, ὅπερ ἐπιτρέπεται νά ἐκδοθῆ καίθε Τράπεζα ἄνευ μεταλλικοῦ ἀντικυρῶσματος καί πέραν τοῦ ὁποῖου πᾶν ποσόν ἐκιδιδόμενον ὀφείλει νά καλύπτεται διὰ μεταλλικοῦ.

Τό σύστημα τοῦτο ἐμμιπήθησαν πολλάί ἕτεραι νομοθεσίαι μετὰ παραλλαγῶν.

3) Τό Γερμανικόν ἐπίσης σύστημα, ὅπερ ἐμμιπήθησαν πολλάί ἕτεραι νομοθεσίαι.

Κατά τό σύστημα τοῦτο ἐν ποσοστόν τῶν κυκλοφορούντων γραμματίων τής Τραπεζῆς ὀφείλει νά καλύπτεται διὰ μερηνῶν, ἐπιπροσθέτως ὁρίζεται τό ποσόν τῶν Τραπεζογραμμάτων, ὅπερ ἡ Τράπεζα δύναται νά θέτῃ εἰς κυκλοφορίαν.

Διαιουῦται ὁμως καί πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου ἡ Τράπεζα νά προβαίη εἰς ἐκδόσεις πάλιν μέχρις ὠρισμένου ποσοῦ, ἀλλ' ὅπερ ποσόν ὑποβάλλεται εἰς φορολογίαν, ὥστε νά καθίστανται ἀσύμφοροι αἱ τοιαῦται ἐκδόσεις καί συνεπῶς ἡ Τράπεζα νά προβαίη μόνον ἐν ἐσχάτῃ ἀνάγκῃ.

Ἀλλά καί πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου δύναται νά ἐπιτρέπωνται ἐκδόσεις, ἀλλά μέ ἐπι βαρυτέραν φορολογίαν.

4) Τό σύστημα τής Τραπεζῆς τής Γαλλίας. Κατ' αὐτό ὁρίζεται ἐν ὠρισμένον ποσόν τραπεζογραμμάτων, ὅπερ ἡ Τράπεζα δύναται νά κυκλοφορήσῃ χωρὶς νά ἐπιβάλλεται οὐδεμία ὀποχρέωσις δι' ἀντικυρῶμα.

Πέραν τοῦ ποσοῦ τούτου, κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τό Ἀγγλικόν

δέν επιτρέπεται έμφοσις καί αν τῶ υυυλοφοροῦντα πέραν τού ποσού τραπεζογραμμαζία εἰσίν εν τῶ συνόλω μεταλυμμένα διά μεταλλισού.

Τό ὄριον τούτο ἐπειτείνεται, ἐφ' ὅσον δεικνύουσι τήν ἀνάγκην αἱ συναλλαγαι.

5) Τό σύστημα εν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις. Ἐμεῖ κρατεῖ ὅλως ἀπομεινωτικόν σύστημα. Κάσα Τραπεζα εν τῶν χαρακτηρισθόμεναν ὡς Ἐθνικῶν Τραπεζῶν (Nationals) διακιοῦνται να ἐμῖδη γραμμαζία ποσού ἴσου πρὸς τό κεφάλαιόν της, ἀλλ' ἐχει τήν ὑποχρέωσιν να καταθέτη παρά δημοσία ἀρχή χρεώγραφα τῆς Ὁμοσπονδίας ἴσης ἀξίας. Τό 1932 εν ταῖς Ἠνωμέναις Πολιτείαις ἐλειτούργουν 18.000 Τραπεζαι, ἐξ ὧν 6.000 National Banks.

Περί τού συστήματος τούτου, ὡς καί τῶν μεταβολῶν, ἄς ὑπέστη διά τού νεωτέρου νόμου περί τῶν Ὁμοσπονδιακῶν Τραπεζῶν θέλομεν πραγματευθῆ λεπτομερέστερον εν τῶ σπερί Ἀμερικανικῶν Τραπεζῶν κεφαλαίω.

Τό κάλυμμα ἐμεῖ ἐνθα κρατῆ ὁ μονομεταλλισμός χρυσού συνίσταται βεβαίως εν χρυσού, ἐμεῖ ἐνθα ὁ διμεταλλισμός εν χρυσού καί ἀργύρου καί τό σημεῖον τούτο ἐμῖνετο ἀσθενές διά τήν Τράπεζαν τῆς Γαλλίας, συνεπεία τῆς ἐμπλώσεως τού ἀργύρου, ἐξ ὧ ἀύτη μαζείχε μέγα ποσόν καί ὅπερ ματά τῶ ἀρχαιότερα ἔτη ἦτο ὑπέρτερον τού χρυσού, βαθμηδόν ὁμως ἐλαττούμενον, ὡς τε τήν 30-11-1913 ἐπί μεταλλισμῶ ἀποθέματος 4 δισεκατομμυρίων 167 ἑκατομμυρίων, ὁ ἀργυρος ἀνήρχετο εις 645,4 ἑκατομμύρια.

Διαρκοῦντος ὁμως τού πολέμου καί μετ' αὐτόν ἡ τιμή τού ἀργύρου ὑψώθη πάλιν, ὡς τε ἡ μαζάστασις μετεβλήθη καί γον. (Τήν 10 Αὐγούστου 1922 ὁ ἄργυρος ἀνήρχετο μόνον εις 285,36 ἑκατομμύρια ἐπί μεταλλισμῶ ἀποθέματος 5 δισεκατομμυρίων 816 ἑματ.

Ἄντι ὁμως τό μεταλλισμῶν ἀντίκρουσμα, ἦτοι τό $\frac{1}{3}$ ἡ

πλέον ματά τας διαφόρους νομοθεσίας γὰ σύμπτυξιαι ἐπιμεταλλάτου, εἰς τινὰς χώρας ἐπετρέπη εἰς τὰς ἐμδοτικὰς Τραπεζὰς, ὅπως μέρος τούτου τοποθετῆται εἰς συναλλάγμα ἐπὶ τοῦ ἔξωτεριου, ὅπερ αἱ Τράπεζαι αὐταὶ πέμπουσιν εἰς τὰς μεγάλας Τραπεζὰς τοῦ ἔξωτεριου καὶ ἀποικῶσιν ἀπαιτήσεις ἐπὶ αὐτῶν καὶ ἐφ' ὧν δύνανται γὰ σύρῳσι δι' ἐπιταρῶν ἢ ἄλλως διαθέσωσι.

Τό τοιαῦτον παρουσιάζει δύο πλεονεκτήματα, τὸ μὲν ὅτι ἡ τράπεζα ἀπολαμβάνει τόμου ἐπὶ μερίδος τοῦ ἀποθέματος, τὸ δὲ εὐρίσκειται εἰς τὴν ματοχὴν συναλλάγματος, ὅπερ προσφερασαί εἰς τὴν ἀγορὰν ματά τὰς ἐποχὰς, μαθ' ἃς ὑπάρχει ζήτησις συναλλάγματος, ἐπενεργεῖ εὐεργετικῶς ἐπὶ τῶν συναλλάγματικῶν διακυμάνσεων καὶ τῶν διεθνῶν κληρωμῶν.

Τοιαῦτον διαικῶμα ἐδόθη εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Αὐστρίας, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Νορβηγίαν καὶ Σουηδίαν ἐφημερόσθησαν ἀνάλογοι ἀρχαί, ὡς καὶ τὴν Ἰταλίαν.

Ὁ νόμος ὅθεν ΓΧΜΒ τοῦ 1910 ἔργον τοῦ Βαλακυριτη, ὅν ἔταμε νεὰν ὁδόν, ἀλλ' εἶχε πολλὰ προηγούμενα, μὲ τὴν διαφορὰν ὅτι ὁ νόμος οὕτως ἐπιτρέπει τὴν ἐμδοσὶν τραπεζογραμματικῶν πέραν τῶν ὁρίων, ἐπιβάλλων τὴν ἀγορὰν συναλλάγματος εἰς τὸ ἄρτιον καὶ τὴν πώλησιν αὐτοῦ μὲ μικρὰν προμήθειαν, καὶ ὅτι ἐπιτρέπει ὅπως ὁλόκληρον τὸ ἀντίκρουσμα τοποθετῆται εἰς τὸ ἔξωτεριον, ἐνῶ αἱ νομοθεσίαι ἐμείναι ἐπιτρέπουσι τούτο μόνον δι' ὀρισμένον ποσοστὸν.

Βασικὰ διατάγματα ὀρίζουσιν ἐμῶστος τὸ ποσὸν συναλλάγματος, ὅπερ ἡ Τράπεζα διαικῶται ἢ ἀγοραῖσθαι ὑπὸ τοῖς ὅροις τοῦ ΓΧΜΒ.

Ἐπιτῆς μελέτης τῶν διαφορῶν τούτων συστημάτων προβάλλει τὸ ἐρώτημα ποῖον τὸ μαλῶτερον, ποῖον ἢ πείρα ἀπέδειξεν ὡς τὸ μᾶλλον ἀποτελεσματικόν.

Εἰς τὸ ἐρώτημα τούτο ἡ ἀπάντησις δὲν εἶναι εὐχερῆς

Ἐν εἶναι τὸ βέβαιον, ὅτι τὰ πλεῖστα τούτων εἰσὶ μηχανικά, ἐνεργούντα ἅπαντα μανονικῶς, ἐφ' ὅσον αἰτιασαστάσεις εἰσὶν ὀμαλαί, ἀλλὰ δεινυόμενα ἀναπαυῆ, ὅταν ἐπέλθωσι κρίσεις.

Τὸ Ἀμερικανικὸν σύστημα προσδίδει ἀσφάλειαν εἰς τὸ τραπεδογραμμάτιον, ἀλλὰ παραβλέπει ἐντελῶς τὸ ρευστοποιήσιμον, διότι ἐν ἡμέραις κρίσεως δέν πωλοῦνται εὐχερῶς ὁμολογίαί, ἔστω καὶ τοῦ ἀμερικανικοῦ κρέτους, διότι σπανίζει τὸ κρῆμα.

Ἡ κρίσις τοῦ ἔτους 1907 ματεῖσθησεν ἐμφαντῇ τὴν εὐνομίαν τοῦ συστήματος.

Τὸ σύστημα Peel δεικνύει ἐπίσης τὴν αὐτὴν ἔλλειψιν ἐλαστικότητος, ἀδυνατοῦν νὰ προσφέρῃ τὴν ἐλαχίστην βοήθειαν ἐν περιπτώσει κρηματικῶν κρίσεων καὶ ἡ Κυβέρνησις εὐρέθη πολλὰ εἰς τὴν ἀνάγκη ν' ἀναστραφῇ τὸν νόμον.

Ἄλλὰ ποία δύναται νὰ εἶναι ἡ χρησιμότης θεσμῶν, οἵτινες εἰς τὴν πρῶτην ἀντίξουν περιστάσει ὀπίπτονται εἰς τὸν μάλαθον τῶν ἀκρήσεων;

Τὸ Γερμανικὸν σύστημα εἶναι ἐλαστικώτερον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸ διὰ τῆς βαρείας φορολογίας καθιστᾷ πολὺ διστακτικωτέραν τὴν Τράπεζαν νὰ ἔλθῃ ἄρωγός εἰς κρίσεις καὶ ἥτις βοήθεια διὰ τῆς αὐξήσεως τοῦ τόμου καθίσταται λίαν ἐπαχθὴς.

Πραγματικώτερα τὰ παλαιότερα συστήματα, ὅσων ἐπιανόνισον ἐν ποσοστῶν μεταλλάξιμῶν ὡς μάλλυμα καὶ ἄφινον τὴν κυκλοφορίαν ἐλευθεράν, ὅπως προσαρμόζονται εἰς τὰς ἀνάγκας.

Προειμμένον περὶ Κεντρικῆς Τραπεζῆς, ἐχούσης ὡς προορισμὸν τὴν ῥύθμισιν τῶν κυκλοφορικῶν μέσων καὶ ὑποκειμένης εἰς κρατικὴν ἐποπτείαν, εὐθετετέρα εἶναι ἡ ἐυδοτικὴ ἐλευθερία καὶ ὅπερ δέχεται μόνον ἡ Γαλλία, διότι θετὴ μὲν ὄριον ἀνώτατον ἐυδόσεως, ἀλλὰ διακριτῶς

τούτο ἐπιευτείνεται ἀναλόγως τῶν ἀναγκῶν.

Ἡ τραπεζιτικὴ πολιτικὴ, ἰδίως τῶν Κεντρικῶν Τραπεζῶν, οὐ μόνον δὲν ὑστέρησεν, ἀλλ' ἐδείχθη ἐπαρμῶς ἐπιτυχής.

Τὰ μεταλλικὰ ἀποταμιεύματα τοῦ πολέμου ἀνήρχοντο εἰς πολὺ ἀνώτερον ποσὸν τοῦ ὑπὸ τῆς νομοθεσίας ἐπιβαλλομένου πησοστοῦ ἢ τοῦ ὑπὸ τῆς θεωρίας δεδουλευμένου.

Τὸ ἀποταμιεῦμα τῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλίας προσήρριξε τὴν ἀξίαν τῶν κυκλοφορούντων γραμματίων.

Τῆς Ἀγγλικῆς Τραπεζῆς τὸ μεταλλικὸν ἀποταμιεῦμα ὑπερέβαινε τὰ κυκλοφορούντα γραμμάτια καὶ ὅπερ δεικνύει ὅτι ἐνεῖ τὸ τραπεζογραμματίον ἀπεμπόλησε τὴν κατ' ἐξοχὴν ὄργανον τῆς κυκλοφορίας, ἀντικαθιστάμενον ὑπὸ ἑτέρων μέσων, ἅτινα ὁλονέν διαδίδονται περισσοτέρων, ὡς αἱ ἐπιταγαὶ καὶ συμπηφισμοί.

Ἐν τῶν ἀνω δεικνύεται ὅτι αἱ Ἐυδοτικαὶ Τραπεζαίαι τινες εἰμὴ διὰ τὸ ὄλον, τούτῳλάχιστον διὰ μὲν μέρος τῶν τραπεζογραμματίων, ἅτινα θέουσιν εἰς κυκλοφορίαν, ὀφθαίλουσι νὰ κρατᾶσι μεταλλικὸν καὶ ἐννεμεν ἄλλων πολλῶν ὑποχρεώσεων, αἷτινες ἐπιβάλλονται αὐταῖς, δὲν ἀπομιμῶσιν ἐν τῆς κυκλοφορίας τῶσα μεγάλα κέρδη, ὡς κοινῶς ἐνηθως νομίζεται.

Ἐκτός τῶν δαπανῶν ἐπιτιμώσεως, αἷτινες εἶναι σημαντικαί, διότι διαρμῶς ἀνταλλάσσονται τὰ πεπαλαιωμένα καὶ μάλιστα τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἀγγλίας μεταστρέφει τῶν εἰσερχόμενον εἰς τὰ ταμεία τῆς καὶ ἂν εἶναι ἐντελῶς μενούρητες, ὑπόκεινται εἰς βαρεῖαν φορολογίαν καὶ πολλάκις διανέμονται τὰ κέρδη μετὰ τοῦ κροίτους, ἀπαστὸ μέρος καὶ ὑπερβῆ μικρὸν ἀπτόμιον.

Τὸ μέρος δέ, ὅπερ λαμβάνει τὸ δημόσιον, αὐξάνεται, ἐρῶσον τὰ πρὸς διανομὴν κέρδη εἰς ἡμερῶν καὶ τέλος ἀναλαμβάνουσι τὴν διεξαγῆν παντοειδῶν ἐπιτηρειῶν διὰ τὸ δημόσιον, ἰδίως τὰς ταμιακὰς αὐτοῦ λειτουργίας.

Ἄλλως τε δὲ καὶ ὁ κίνδυνος τῶν ἐργασιῶν αὐτῶν καθο-
ρίζεται λίαν περιορισμένος, εἰς τὴν ἐπιλογὴν τῶν ὁποίων λαμ-
βάνεται ὑπὸ ὄψιν ἡ ἀσφάλεια καὶ ἡ θειστούτης καὶ ὀκνηρότης
τὸ ἐπιμερδές

Ἐπὶ ἀπομεντροποιητοῦ συστήματος, τὰ ὄφελι δὲν παρο-
σιάζονται ἐπίσης ὑπερβολικὰ, διότι τὸ μὲν δὲν κατορθου-
ται ἢ τοποθέτησις μεγάλου ποσοῦ τραπεζογραμματοῦ
τὸ δὲ ἐπιβάλλονται καὶ εἰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις.

Τὸ κοινὸν ἐδείχθη εἰς τὴν Γερμανίαν καὶ τὴν Ἀγγλίαν,
ἐνθα ἐπεκράτη κατὰ τὴν εὐδοσίαν τῶν σχετικῶν νόμων, ἡ δι-
ατήρησις τῶν ὑπαρχουσῶν ζῶσε ἑμιδοτικῶν Τραπεζῶν καὶ
ἐν τούτοις ἡ μία μετὰ τὴν ἄλλην πλην ἐλαχίστων, παρητή-
θησαν τοῦ δικαιώματος τούτου ὑπερ τῆς Κεντρικῆς Τρα-
πέζης.

Ἐν Ἑλλάδι εἰς τὴν Ἑθνητὴν Τράπεζαν ἐξ ἀρχῆς ἐπεβλή-
θησαν ἐλάχιστοι ὑποχρεώσεις καὶ διὰ τὸν λόγον τούτον
δίδει μεγάλα μερίσματα καὶ ἡ τιμὴ αὐτῶν μέχρι στιγμῆ-
ρον ἐδωδεκαπλασιάσθη.

Ἡ τοποθέτησις κεφαλαίου εἰς μετοχὰς ἑμιδοτικῆς Τρα-
πέζης δὲν ὀφείλει νὰ γίνηται ἐπὶ τῷ σιωπῶν ποσῶν με-
ρισμάτων καὶ ὑπολογισμοῦ βεβαίων μερῶν ἐν τῆς ὑψώ-
σεως τῶν μετοχῶν, ἀλλ' ἐπὶ τῷ σιωπῶν ἀσφαλῶς τοποθε-
τήσεως.

Τὸ διδόμενον προνόμιον ὀφείλει νὰ ἀποβαίη εἰς ὄφελος
τοῦ πολλοῦ κοινοῦ, τὸ μὲν διὰ τῶν εὐμοσιῶν, ὡς μία κοινὴ
Τράπεζα ὀφείλει νὰ παρέχη, τὸ δὲ διὰ τῆς ἐπαναφορᾶς με-
ρους τῶν μερῶν εἰς τὸ Δημόσιον.-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XII

ΑΙ ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ.

Α' Ἱστορικὴ Εἰσαγωγή.

Αἱ σπουδαιότεραι παθημαὶ λειτουργίαι τῶν Τραπεζῶν εἰσὶν ἡ ἔμδοσις τραπεδογραμματίων καὶ αἱ καταθέσεις.

Ἡ ἔμδοσις τραπεδογραμματίων συνήθως ἀποτελεῖ λειτουργίαν ὠριομένων Τραπεζῶν, ἐπιτρεπομένην δι' εἰδικοῦ προνομίου, ἐνῶς ἡ ἀποδοκὴ καταθέσεων ἐξασκεῖται ἐλευθέρως παρὰ πάσης Τραπέζης.

Δι' καταθέσεις ἐρέοντο ἱστορικῶς ἡ ἀφετηρία τῆς δημιουργίας τῶν Τραπεζῶν καὶ ἀπετέλεσαν τὸ βῆθρον, ἐφ' οὗ ἐκδομήθη τὸ μεγαλοπρεπὲς τραπεδιστικὸν οἰκοδόμημα τοῦ 19^{ου} αἰῶνος.

Αἱ Τράπεζαι δανεῖζονται, ἵνα δανείσασιν καὶ ἡ σπουδαιότερα πληρὴ δανεισμοῦ εἰσὶν αἱ καταθέσεις. Δι' αὐτῶν αἱ Τράπεζαι προμηθεύονται τὰ μέσα, δι' ὧν διενεργοῦσι τὰς ἐνεργητικὰς αὐτῶν λειτουργίας.

Διὰ τῶν διὰ καταθέσεων εἰσερχομένων χρημάτων προεξοφλοῦσι συναλλαγματικὰς, δίδουσι ἑάνεια ἐπ' ἐνεχύρω κ.τ.λ.

Ἄλλ' αἱ καταθέσεις ὑπὸ τὸν μεγαλειώδη τύπον, ἐφ' ὃν σήμερον παρουσιάζονται καὶ ἰδίως κατὰ κοινὰ καταπέσσονται, εἰς δύο δισσεματ. χίρας καὶ πλέον ἀνέρχονται τὰτερὰ καὶς Ἀγγλικαῖς Τραπεzaῖς κατατεθειμένα κοινὰ, δὲν ἐδημιουργήθησαν ἐν μιᾷ σειρῇ.

Ἰδίως ἡ ἐμφάνισις αὐτῶν ἐγένετο ἐφ' ὅλως διάφορον τοῦ σημερινοῦ τύπου.

Παντοῦ καὶ πάντοτε, ἐφ' ὅσον ὑπῆρξε εὐκαιρώδης τῆς κολιτισμοῦ καὶ πρὸ παντός, ἐφ' ἧς σειρῆς ἤρξατο νὰ γίνηται

κρίσις τού μεταλλιού νομίσματος, ιδίως δηλ. ἀφ' ἧς στιγμῆς ἤρξισε νά ἐπιυραζῆ ἡ λερομένη χρηματιική οἰκονομιική φάσις, παρουσιάζεσθαι ἡ ἀνάμνη, ἐνεμεν λόγων ποιμῶλων καὶ διαφόρων, ὡς ἀσθένεια, ἀποδημία, ἔλλειψις ἀσφαλῶν μέσων διὰ ματ' οἶμον φύλαξιν κ.τ.λ., τῆς παραδόσεως πρὸς φύλαξιν εἰς τρίτον τινά, οὔσα ἐτι ἐπιταυτειωτέρα ματὰ τὰς ἀρχαιοτέρας ἐποχάς, λόγῳ τῶν πολιτικῶν ματαστάσεων καὶ ἔλλειψεως δημοσίας ἀσφαλείας.

Τὸ πρῶτον παραματαθῆναι ἐρένοντο εἰς τούς ναούς, ἐνθα ἐτίθεντο ἀπλῶς ὑπὸ τὴν προστασίαν τῆς ἀριόσεως τού τόπου.

Ἄλλα καὶ ἐμεῖ δὲν ἀπέλιπον αἱ ἱεροσυλῖαι καὶ μαλιστα μαθ' ἐτέραν ἐυδοκὴν ὑποστηρίζεσθαι, ὅτι ἡ μνήμη ἀπαισίας πυρμαϊὰ τού ναοῦ τῆς Ἀρτέμιδος ὀφείλεται εἰς τοιοῦτον τινά λόγον, τῆς ἀπουρῦψεως προφηθείσης κλοπῆς καὶ οὐκ εἰς τὴν ἐπαθυμίαν μαύρης ὑστεροφημίας.

Ἡ λίαν ἀνωρῖς ἐμφανισθεῖσα ἀνάπτωξις τῶν ἰταλιῶν πόλεων καὶ ἡ συνεπεία ταύτης συρμέντερωσις πλούτου ἐδημιούργησαν τὰς ματαθέσεις.

Ἐμεῖ ἠεργάζοντο οἱ κολυβισταὶ (καμβίατοτε), οἵτινες ἐχρησιμοποιοῦν θυρόν καὶ δομμαστικὴν λίθον πρὸς μαθορισμόν τού βάρους καὶ τῆς μαθαρόσεως τῶν διαφόρων νομισμάτων, ἅτινα συνερρεον ἐξ ὅλων τῶν μερῶν, καὶ οἵτινες ἠλλάσον αὐτὰ εἰς ἐρχώριον νόμισμα.

Οὔτοι ἔχοντες μεφάλαια, ἐθωροῦντο ἄνθρωποι ἐμπιστοσύνης.

Εἰς αὐτούς ἐνεπιστεύετο τὸ πολὺ κρινόν τὸ χρῆμά του, ὡς καὶ οἱ ἐρχόμενοι ξένοι.

Ἐφ' ὅσον ὁμως ἡ ἐργασία ἐπυευτείνετο, ὁ νομισματαλλαμης μετεβαλλετο εἰς Τραπεζίσην.

Ἄλλ' αἱ τοιαῦται ματαθέσεις δὲν ἐμφανίζουσι τὴν σπιμερινὴν κρηφήν.

Ἐρένετο ἀκλῶς χάριν αὐτοῦσις φυλάξεως.

Ὁ θεματοφύλαξ, ὁ τραπεζίτης ἀνελαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ φυλάξῃ αὐτοῦσιον τὸ κατατιθέμενον, ἕτοιμος ὅπως τὸ αὐτοδῶσῃ, εὐθὺς ἅμα συνεπῆ.

Ἦσαν δηλαδὴ ἀκλαί παραμακαθήματα.

Χάριν δὲ τῆς ὑπηρεσίας ταύτης, ἦν παρείχον αἱ τράπεζαι, ὑποχρεοῦμεναι νὰ ἔχωσιν τὰς ἀναγκαιὰς ἐγκαταστάσεις φυλάξεως, ἐλαμβάνον ἀνάλογον ἀμοιβὴν παρὰ τῶν καταθετῶν.

Ἐπειδὴ δὲ πολλάκις συνέβαινεν, ὥστε δύο πρόσωπα, ἀτιναῖχον λογαριασμὸν παρὰ τῆ αὐτῆς τραπεζῆς νὰ συναλλαχθῶσι μεταξὺ τῶν, ὥστε τὸ ἓν τούτων νὰ ἔχη νὰ μερῆσιν εἰς τὸ ἕτερον, χρηματικὸν εἰ ποσόν, ἀντὶ ὃ ὀφείλων νὰ μεταβῆ εἰς τὴν τράπεζαν καὶ παραλάβῃ τὸ ἀναγκαιῶν ποσόν καὶ τὸ μερῆσιν εἰς τὸν ἕτερον, μετέβαινον ἀμφότεροι εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ὁ ὀφειλέτης ἔδιδεν ἐντολήν, ὅπως εἰ τῆς παραμακαθήτης τοῦ μεταφερέθῃ τὸ ποσόν καὶ προσεθεῖ εἰς τὴν παραμακαθήτην τοῦ ἕτερου.

Ἡ τράπεζα ματεχώρει τὸ τοιοῦτον εἰς τὴ βιβλία τῆς πιστώσεως τὸν λογαριασμὸν τοῦ λαμβάνοντος μὲ κρέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ δίδοντος καὶ ἐκρησίμευεν οὕτω ὡς μεσάζουσα διὰ τὴν διενέργειαν τῶν πληρωμῶν μεταξὺ τῶν πελατῶν τῆς.

Οὕτως αἱ τράπεζαι παραμακαθήτης ἐρέναντο τράπεζαι μεταφορᾶς.

Σπουδαϊότερον ἔτι βῆμα ἐρένετο μεταρρενεστέρως.

Ἐυρίθη ὅτι προειμμένον περὶ πράγματος ἀνειαταστατοῦ, ὡς εἶναι τὸ κρῆμα, δὲν ἐπέπραδε διαφορὰ, εἰάν ἀντὶ τοῦ κατατεθέντος κρῆματος ἀπεδίδοτο ἕτερον παρόμοιον.

Οὕτω αἱ τράπεζαι ἀντὶ νὰ φυλάξωσιν ἰδιαιτέρως τὴν παραμακαθήτην ἐμάστου πελάτου, ἀνεμίγνυον τὰς παραμακαθήμας ὅλων τῶν πελατῶν τῶν, ἐρίπτον αὐτὰς εἰς κοινὸν ταμεῖον καὶ διὰ τῆς ἐγγραφῆς αὐτῶν εἰς τὰ βιβλία τῶν, ἔδεικνύετο εἰ ποσόν ἑαυτοῦ εἶχε λαμβάνειν.

Δὲν ὑπῆρχε πλέον ἀνάγκη πραγματικῆς μεταφορᾶς τοῦ χρήματος ἀπὸ τῆς παραματαθήνης τοῦ ἑνὸς εἰς ἑυεινήν τοῦ ἑτέρου, ἀλλ' αἱ πληρωμαὶ ἐνπρῶτον δι' ἀπλῆς πιστωχρῶσεως τῶν δύο λογαριασμῶν.-

Ἡ τοιαύτη διαρροθμισίς κατέστησεν εὐμολον πλέον τὴν μετατροπὴν τῆς οὐσίας τῆς παραματαθήνης καὶ τὴν διαμορφώσιν αὐτῆς εἰς τὸ νέον εἶδος τῆς καταθέσεως.-

Ἐυρίθη ὅπλ. ὅτι αἱ τράπεζαι ἠδύνατο νὰ χρησιμοποιοῦν εἰμὴ τὸ ὅλον τοῦλάχιστον μέρος τῶν καταθέσεων δι' ἐνεργητικᾶς λειτουργίας, προεξοφλοῦσαι συναλλαγματικᾶς, παρέλκεσαι προυκαταβολὰς ἐπὶ ἐνεχύρω καὶ τοῦτο, εἰς τὴν ὁπερὶθετο καὶ ἡ κοινὴ πείρα ἐδιδίμυεν ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ ζητηθῇ ἀθρόα ἡ ἀπόδοσις τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν καταθέσεων.-

Ἐὰν ἀπέσυρον τινές, ἕτεροι προσευόμιζον καὶ οὕτω παρέμενε πάντοτε ἓν ποσὸν ἀνέπαφον, ὅπερ ἀντὶ νὰ ἔλασ. τοῦσαι, πύδαινεο ευνήθως διὰ τοῦ χρόνου.-

Χρησιμοποιοῦσαι οὕτω αἱ τράπεζαι τὰ ποσὰ τῶν καταθέσεων εἰς τοις τιμᾶς ἢ ἄλλας ἐργασίας, ἀπελαμβάνοντες κέρδους καὶ οὕτω ἀντὶ νὰ ζητῶσι πλέον δικαιοματά φυλάξεως παρὰ τῶν καταθετῶν των, κατέβαλον τὸν εἰς αὐτοὺς.-

Τὸ ἀρχαῖον εἶδος τῆς παραματαθήνης διατηρεῖται καὶ σήμερον διὰ μινητὰ πράγματα, τιμαλφῆ κρεώγραφα κ.τ.λ., ἀλλὰ παρουσιάζει ἔλας δευτερεύουσαν σημασίαν ἐναντι τῶν κορῶν καταθέσεων καὶ ἐμφανίδεσαι ὡς τραπέζιτικὴ βοηθητικὴ λειτουργία.-

Οὕτω δὲ διεμορφώθη ἡ νέα μορφή τῆς τραπέζης, ἡ ἐπικρατοῦσα νῦν ἀντὶ τῆς ἀρχαίας, τῆς χρηματικῆς, τῆς πιστωτικῆς τῆς μεσολαβοῦσης διὰ τὰς πιστώσεις.-

Ἡ οὕτω διαμορφωθείσα μορφή τῆς παραματαθήνης δὲν εἶναι πρᾶγμα παραματαθήνη, ἀλλ' ἀποτελεῖ δάνειον πρὸς τὴν τράπεζαν.-

Διεπρήθη όμως η λέξις καταθέσις λόγω τῆς ἰσορρομίας ἐξελίξεως.

Β' Σημασία τῶν καταθέσεων διὰ τὴν ρεντινὴν οἰκονομίαν.

Αἱ καταθέσεις ἀποσελοῦσι τὸ μόνον τῆς ἐνεργείας τῶν σημερινῶν Τραπεζῶν καὶ ζεῖνουν γὰ μειώσωσιν αὐτοφορίαν τῶν τραπεζογραμματίων.

Ἡ κινήτοικίσις τῶν καταθέσεων ἐπραγματοποιήθη τὸ πρῶτον εἰς τὰς Ἀγγλοσαξωνικὰς φυλάς διὰ τῶν πιστωτικῶν μέσων τῆς ἐπιταγῆς, τῶν συμφηφιστικῶν γραφείων, (clearing house), τῶν μεταφορῶν ἀπὸ λογαριασμοῦ εἰς λογαριασμόν.

Διὰ τῶν καταθέσεων ἐκατορθώθη ἡ δημουργία κολλοσιαίων ἰδρυμάτων τραπεζικῶν, ἅπανα σήμερον ματέχουσι θεοὶ ἔσθιν πρὸς τὰς κεντρικὰς ἐμδοσιμὰς τραπεζίας, χωρὶς γὰ ἐμδίδωσι τραπεζο/τα.

Διὰ τῶν καταθέσεων συσσωρεύεται τὸ κρῆμα, ὅπερ ἄλλως θὰ παρέμενε νευρόν καὶ ἄνευ οὔδεμιᾶς ὀφελείας διὰ τὸν κάτοχον εἰς τὰς τραπεζίας αἴτινες κυκλοφοροῦσιν αὐτὸ ἐπιφελῶς διὰ παραρωριτὴν ἐργασίαν, δανείζουσαι εἰς τοὺς ἐπιχειρηματίας, οἵτινες στεροῦνται κεφαλαίου, ἀλλ' εἰσὶν ἐνζιμοὶ, δραστήριοι, γινώσκουσι τῆς ἐργασίας, ἢ ἔχουσι μὲν κεφάλαιον, ἀλλ' οὐκ ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐπιχείρησιν, ἣν διεξάρουσιν.

Ἐρ' ὅσον δὲ ἀναπτύσσεται τὸ σύστημα καὶ τὸ πολὺ κοινόν ματαννοεὶ διὰ μεταλλήλου ἐνεργείας τῶν Τραπεζῶν τὰς ἐμ τῆς καταθέσεως τῷ κρῆματός του ὀφελείας, κατορθοῦται ἢ συρμέντρως καὶ τῶν μικροτέρων ποσῶν, ἅπανα ἄλλως θὰ ἔμενον διεσωρητισμένα εἰς ἀναριθμήτους χεῖρας, εἰς τὰς τραπεζίας καὶ οὕτω χρησιμοποιοῦνται ἐπιφελῶς.

Αἱ Τράπεζαι δύνανται νά παραβληθῶσι πρὸς ἀγκλίας, αἵτινες ἀπορροφῶσι πανταχόθεν τό μὴ δυνάμενον νά χρησιμοποιοῦν καταλλήλως χρήμα ὑπὸ τῶν ματόχων καὶ διαφέρουσιν αὐτό εἰς τὴν παραγωγὴν.

Θαυμασθαί ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης εἰσὶν αἱ Σικκιμαὶ καὶ Τράπεζαι, αἵτινες διὰ τῆς κέρυτάτης διαμλαδύσεως τῶν ὑπομασσαστημάτων αὐτῶν, ἀριθμοῦσαι κατὰ τὸ τέλος 1921 ἕως 1308, δὲν ἀρίνουσιν οὐδὲν χρήμα ἀχρησιμοποίητον.

Γ. Κατηγορίαι τῶν ματαθέσεων.

Τὰς καταθέσεις δυνάμεθα νά διακρίνωμεν εἰς δύο μερῶν καταθεσίας :

1) Τὰς καταθέσεις ὄψεως, ὧν δηλαδὴ τὴν ἀπόδοσιν μεριμῆν ἢ ὀλιμῆν δύναται νά ζητήσῃ οἷανδήποτε σιγμῆν ὁ καταθέτης.

Εἰς τὴν τοιαύτην καταθεσίαν ὑπάρονται καὶ αἱ καταθέσεις ἐμείναι διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ὁποίων συμφωνεῖται προειδοποιήσεις συνήθως ὀλίγων ἡμερῶν.

Τὸ τοιαύτον συνήθως γίνεται, προειμμένου περὶ ἀποδόσεως μεγάλων ποσῶν.

Ἐπὶ τῶν καταθέσεων τούτων (τῶν καταθέσεων ὄψεως) αἱ Τράπεζαι ἔχουσιν ἐπίσης τὸ δικαίωμα νά εἰδικαιῶσι τὰς καταθέτας ὅπως ἀποσύρουν αὐτάς.

Τοῦ δικαιώματος τούτου δὲν γίνεται χρῆσις, ἀλλ' αἱ Τράπεζαι συνήθως, ὡσαύτως δὲν εὐρίσμουσι ἐπιωφελεῖς τοποθετήσεις, ὑποβιβάζουσι τὸν τόμον.

Τὸ ἄρθρον 32 τοῦ καταστατικοῦ τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς ὀρίζει δεῖ διὰ τὴν ἀπόδοσιν τῶν ἐντόμων καταθέσεων ἀπαιτεῖται προειδοποιήσεις 30 ἡμερῶν.

Ἐν τούτοις ἡ Τράπεζα δὲν μάνει χρῆσιν τοῦ τοιαύτου δικαιώματος, ἀλλ' ἀποδίδει ἀμέσως ἅμα τῇ αἰτήσει.

2) Καταθέσεις προθεσμίας. - Αύται συνομολογούνται δι' απόδοσιν κατόπιν παρελεύσεως ώρισμένου χρονιού διαστήματος, τριῶν ἢ ἕξ μηνῶν, ἑνός, δύο καί πλέον ἔτων.

Αύται ὅμως αἱ χρονιαὶ καταθέσεις διαφέρουσι κυρίως τῶν καταθέσεων ὄψεως καί ὡς πρὸς τὸν σιμοπὸν, δι' ὃν γίνονται καί ὡς πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν τῶν ἐν τῶν τοιούτων καταθέσεων προερχομένων χρημάτων καί ὡς πρὸς τὸν τύπον καί τὴν καρτοσήμανσιν.

Αύται εἰσὶν ὁμολογίαι, πραγματικὰ ἔμπορικὰ ρεαλιστικά, ὑπομείμενα εἰς τὸ αὐτὸ κατ' ὄψιν τῶν ἐμπορικῶν ρεαλιστικῶν τοῦ άρθρου 14 τοῦ νόμου Α.Χ.Κ.Ε. περὶ καρτοσήμου καί δι' ὧν ἡ τράπεζα ὑπόσχεταί τὴν πληρωμὴν τοῦ ἐν αὐταῖς διαλαμβανομένου ποσοῦ εἰς τὴν καθωρισμένην ἐν τῶν προτέρων λήξιν.

Ἐπὶ αὐτῶν ἡ Τράπεζα δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα τῆς κατ' ἀρεσκείαν ἀποδόσεως, πρὸς τῆς προθεσμίας, ἀλλὰ συνήθως συνομολογεῖται τὸ δικαίωμα ὅπως ἐλαττώσῃ τὸν τίμον αὐτῶν.

3) Τὰς καταθέσεις ταμειευτηρίου, περὶ ὧν πραγματευόμεθα εἰς ἰδιαίτερον κεφάλαιον.

Ἐφ' ὅσον δὲ τελειοποιεῖται ἢ ρενιεύεται τὸ σύστημα, περιορίζεται ἢ κρῆσις τοῦ μεταλλικοῦ νομίσματος καί αὐτοῦ τοῦ τραπεζογραμμάτιου.

Τὸ σύστημα λαμβάνει τὴν τελειοτέραν αὐτοῦ μορφήν, διὰ τῆς διενεργείας ὅλων τῶν λογαριασμῶν τοῦ πελάτου μέσον τοῦ λ/σμοῦ καταθέσεων.

Ἀπάσαι αἱ εἰσπράξεις καί αἱ πληρωμαὶ τοῦ πελάτου διέρχονται διὰ τοῦ λογαριασμοῦ καταθέσεων, ὅστις ὅσο διαμορφούται εἰς τρεχούμενον λογαριασμὸν καί ὅσο αἱ διάφορα αὐταὶ δεσοληψίαι δὲν κλείονται ἢ ἐξοφλοῦνται ἰδιαίτερώς, ἀλλὰ ἀποβάλλουσι πρὸς ἀτομιμότητα αὐτῶν, συρμεινερούμενα εἰς ἓνα λογαριασμὸν, ὅστις δὲν κλείεται εὐάστωσε, ἀλλ' εἰς ὄρισμένας ἐποχάς, καθ' ἃς ἐξοφτεται τὸ

υπόλοιπον, ὅπερ φέρεται εἰς νέον.-

Ἰδίως τὸ εὖσθημα ἔλαβε τὴν μερίστην αὐτοῦ ἀνάγκωσιν εἰς τὴν Ἀγγλίαν καὶ Ἰμερικὴν.-

Ἐμεῖ κατὰ κανόνα δέν καταβάλλεται οὐδέν ποσόν τοῖς μετρητοῖς εἰς τὸν πελάτην, ὅστις ἔχει κρελούμενον λογαριασμὸν καταθέσεως παρὰ τῆ τραπεζῆ.-

Ἄπαντες δέ οἱ ἐπαρρηματῖαι καὶ αὐτοὶ οἱ μικροτάτων μέσων, θεωροῦσι δῆστημα ἀνέριπτις νὰ ἔχωσι λογαριασμὸν παρὰ μιᾶ τραπεζῆ.-

Ἐντὸς τῶν ἄλλων πλεονευσημάτων, ὁ ἔχων τοιοῦτον λογαριασμὸν, ἀναλόγως εἰς κινήσεως αὐτοῦ ἔχει τὸ περιεχόμενον πλεονευσημα, ὅτι ἡ τραπεζα εἶδαι δι' αὐτὸν καλὰς πληροφορίας, ἀναλόγως δέ εἰς κινήσεως τοῦ λογαριασμοῦ αἱ τραπεζαὶ ἀπαιτοῦσι ὅπως ποσόν τι παραμένει ἀνεπαφόν.-

Ἡ εὐρυστασία αὐτῆς ἐξων τῶν δοσοληψιῶν τοῦ πελάτου γίνεσθαι ὡς ἀκαλοῦσθωσ:-

Ἐάν ὁ πελάτης δώσῃ εὐναλλαγματοῦσ εἰς προεξοφλήσιν, τὸ ποσόν τῆσ προεξοφλήσεως δέν καταβάλλεται, ἀλλὰ φέρεται εἰς πίεσιν τοῦ λογαριασμοῦ καταθέσεως.-

Ἐάν ὁ πελάτης εὐνωμολογήσῃ δάνειον ἐπὶ ἐνεχόμενων, τὸ ποσόν φέρεται ἀμέσως εἰς χρέωσιν τοῦ ἡγρωμένου τοῦτου λογαριασμοῦ καταθέσεως.

Ἐν γένει πᾶν ποσόν εἰσπραττόμενον ἀπὸ λογαριασμὸν τοῦ πελάτου διὰ γραμματίων, ἅτινα ἐδόθησαν πρὸς εἴσπραξιν, ἐκ τοιομομεριδίων κ.τ.λ. φέρεται εἰς πίεσιν τοῦ λογαριασμοῦ καταθέσεως.-

Ἐφ' ὅσον δέ ὁ πελάτης ἔχει ἀνάγκην ποσοῦ ζινος, ἀποσύρει τοῦτου ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ καταθέσεως.-

Εἰς καλοῦσ πελάτας παρεχεσθαι παλλάμτις τὸ δικαίωμα, ὅπως ἀποσύρωσι καὶ πέραν τοῦ ποσοῦ τῆσ καταθέσεως τῶν μέχρις ὠρισμένου σημείου, ὅτε εἰς τὰς τοιαύτας περιπτώσεσ εἶναι διαφόρον τὸ ἐπιτοκίον μεταξὺ χρέωσεσ

μαί πιστώσεις.

Αἱ Εὐρωπαϊκαὶ Τράπεζαι διακρίνονται συνήθως εἰς τοὺς ἰσολογισμοὺς τῶν τῆς ματαθέσεις, αἷτινες δὲν διαμορφοῦνται εἰς τὸν τοιοῦτον τρεχούμενον μαί τῆς διαμορφουμένους εἰς τρεχομένους.

Εἰς τοὺς τελευταίους χρόνους πρὸ τοῦ πολέμου αἰμεγάλαι Τράπεζαι δὲν ἔδιδον τόμον, ἰδίως αἱ Ἀγγλικαί, ἢ ἐλάττωσον, μαθόντων παρέχουσιν ἄλλα πλεονεκτήματα εἰς τὴν πελατεσίαν τῶν, κρατοῦσιν τὴν ὅλην αὐτῶν ταμιακὴν κίνησιν, ἢτοι διενεργοῦσιν ἀπάσας τῆς εἰσπράξεις αὐτῶν μαί πληρωμὰς.

Δ' Προέλευσις τῶν ματαθέσεων.

Εἰς τὴν πρῶτην μαθηγορίαν τῶν ἐν ὄφει ματαθέσεων προσέρονται τὰ κτήματα ἐμείνα, ὅτινα ὁ μάτοκος δὲν δύναται νὰ κρησμοποιήσῃ ἐπὶ τοῦ παρόντος, ἀλλὰ συνάμα δὲν ἐπιθυμῇ νὰ δεσμεύσῃ περισσότερον χρόνον.

Προσιμῶ νὰ ματαθέσῃ ἐν ὄφει, ἔστω ἀπολαμβάνων τόμον μισθόν, ὅπως τὰ ἔχη διαθέσιμα, ὅταν δι' οἰονόητοκε λόγον λαβῇ ἀνάγκην αὐτῶν.

Αἱ διάφοροι ἐργαζόμενα ταῖς παλλοῖσι ματὰ τῆς διαφόρους ἐποχῆς τοῦ ἔτους, ὅτε μὲν ἔκαστι διαθέσιμον κτήμα, ὅτε δὲ τὸ ἄντικθον ἔλαφιν τοιοῦτου.

Αἱ τράπεζαι παρέχουσι τὴν εὐκαιρίαν ὅπως μαί ματὰ τὴν νεκρῶν ἐποχὴν τῆς ἐργασίας ἀποδίδεται τόμος εἰς τὸ πλεονάζον κτήμα, ὅπερ ἐφ' ὅσον ἀναρμαεῖ εἰς τὴν ἐργασίαν ἀποσύρεται πάλιν βαθμηδὸν ἀπὸ τῶν τραπεζῶν ματὰ τῆς παρουσιαδομένης ἀνάγκης.

Μικροεισοδηματικαὶ οἰαγῶητοκε ταῖς παλλοῖσι, ὑπάλληλοι ἔχουσι εἰσπράξεις ἐμ μισθῶν, ποσοστῶν, διαφορῶν τοποθετήσεων, οἰ ἐνασμοῦντες τὰ λεγόμενα ἐλευθέρια ἐπαγγέλματα, ματαθέτουσι μαί ἀποσύρουσιν ἐφ' ὅσον ἔκαστι ἀνάγκην διὰ τῆς αἰτιαμῶς

αὐτῶν θαπῶνας.-

Κεφαλαιοῦχοι καταθέτουσιν τὰς εἰσπράξεις αὐτῶν, μέχρι οὗ εὖρωσι τὴν κατάλληλον εὐκαιρίαν διαρμεστέρας καὶ ἔπωφελεστέρας τοποθετήσεως.-

Πρόσωπα τοῦ δημοσίου δικαίου, φιλανθρωπικὰ ἰδρύματα διενεργοῦσιν ἐπίσης καταθέσεις τοιαύτας, ἐφ' ὅσον εἰσπράττουσιν ἀναλόγως τῶν παρουσιαδομένων ἀναγκῶν.-

Ἄλλοι καταθέτουσιν ἐπὶ τῷ εὐρωπῶ ὅπως ἔχωσι πάντοτε διαθέσιμον ἕν ποσόν κρήματος καὶ οὕτοι ὄντι εἰς θέσιν νά ἔπωφελῶνται πάσης παρουσιαδομένης εὐκαιρίας δι' ἔπωφελῆ ἔργασιαν.-

Διὰ διεθνεῖς πληρωμὰς τῶν τόμων ἔξωτεριῶν δανείων κ.τ.λ. παραμένουσι κρήματα παρὰ τοῖς διαφόροις τραπεδαῖς, ἀλλὰ καὶ τὰ νεώτερα τραπεδικὰ θεσίσματα, καθ' ἃ παρέχονται διάφορα πλεονεκτήματα εἰς τοὺς ἔκοντας λογαριασμὸν καταθέσεως παρὰ τραπεδῆ γίνονται ἀφορμῆ, ὅπως οἱ πλείστοι τῶν κεφαλαιοῦχων καὶ ἐμπορευομένων, προθυμοποιῶνται νά ἔχωσι τοιοῦτον λογαριασμὸν.-

Ὅπως ὅμως διάφορος τυχάνει ὁ αἰμονομιμῶς εὐρωπῶς τῆς δευτέρας κατηγορίας καταθέσεων, τῶν ἐπὶ προθεσμίᾳ, ἴδιως ὅταν αἱ προθεσμῖαι εἶναι μικρότεροι, ἀσφαλτοῦς καὶ ἔπωφελουῦς τοποθετήσεως κεφαλαίου διὰ τὸν εὐνομολογηθέντα χρόνον, πρὸ τῆς παρελεύσεως τοῦ ὁποίου ὁ καταθέτης δέν δικαιοῦται ν' ἀποσύρῃ αὐτὰ.-

Ὁ καταθέτης καταθέτει, διότι δέν εὖρωσει ἔπωφελεστέραν τοποθέτησιν, μή παρουσιάδουσαν, ἀναλόγως τῆς ἰδιοσυμφρασίαις τοῦ, κινδύνοος καὶ προσιμῶ τὴν ἀσφαλτὴν τραπεδικὴν τοποθέτησιν διὰ νὰ κέρνον, ὅπως μετὰ παρέλευσιν τοῦτου ἢ ἀνανεώσῃ ἢ τοποθετήσῃ ἐπιμεροδέτερον.-

Εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν τοιοῦτων καταθετῶν ἀνήκουσι, μικροὶ κεφαλαιοῦχοι, εἰσοδηματῖαι, ὑπαλλήλοι, ἐπιστήμονες κ.τ.λ., εἰς τὴν ἐκτὸς τοῦ εἰσοδήματός των εἰς τὴν ἐργασίαν των κείμενοι καὶ μικρὸν κεφάλαιον ἢ ἐπιμακείδουσι διὰ τῆς αἰμονομίας

τοιούτων, ὅπερ πρό παντός ἐπιζητούσι νά τοποθετήσῃσιν ἀσφαλῶς.

Ε. Πιστοποιήσεις τῶν καταθέσεων.

Αἱ καταθέσεις προθεσμίας πιστοποιοῦνται δι' ἀποδείξεων (ὁμολογία), αἵτινες εἰσὶ συνήθως ὀνομαστικαί καί δέν δύνανται νά μεταβιβασθῶσιν εἰμή δι' εὐκωρίσεως.

Οὐδέν ὅμως καλῶς ὅπως εὐδοθῶσιν εἰς διακαγῆν καί εἰς τὸν νομιστήν.

Ἡ ὀνομαστικὴ εὐδοσις ἐπιμαρκεῖ, διότι σιωπῶς αὐτῶν δέν εἶναι νά χρησιμοποιοῦνται ὡς μέσα κυκλοφορίας, ἀλλὰ πρὸς κρηματικὴν τοποθέτησιν.

Αἱ καταθέσεις ὅπως ἐπίσης πολλοῖσι πιστοποιοῦνται δι' ἀποδείξεων ὀνομαστικῶν.

Εἰς τὸν νομιστὴν ἀποδείξεις τοιαῦται δέν δύνανται νά εὐδοθῶσιν, διότι θά ἠδύναντο νά κυκλοφορῶσιν ὡς κρήματα καί θά ἐξομολογῶντο πρὸς τὰ τραπεζογραμμάτια, τοῦθ' ὅπερ θά προέβλεπον εἰς τὰ προνόμια τῶν εὐδοκιῶν τραπεδῶν (ἀριθ. 9 νόμου ἀπὸ 17-3-1903, καθ' ὃ ἡ εὐδοσις καί κυκλοφορία παρ' ἄλλων οὐκ οὐδέποτε εἰληθεῖς τὸν νομιστὴν τιμωρεῖται κ.τ.λ.)

Ἐφ' ὅσον ὅμως ὁ καταθέτης πρόκειται νά συναλλάσῃσθαι διαρκέστερον, καταθέτων εἰς αἰστοτε καί ἀναλαμβοίνων, χρησιμοποιοῦται βιβλιᾶριον ἐπίσης ὀνομαστικόν, εἰς ὃ ἐγγράφονται ἅπαναι ἀδοσοληψίαι τοῦ πελάτου.

Ὅσαῖσι ὁ πελάτης καταθέσει, ἐγγράφεται τὸ ποσὸν εἰς πίστωσιν αὐτοῦ εἰς τὸ βιβλιᾶριον καί προσωπογράφει ὠντεταλμένος τῆς τραπεζῆς, χωρὶς νά δίδεται ἕτερα ἀπόδειξις, ὅσαῖσι δὲ ἀποσύρει ὑπογράφει ἰδιακέραν ἀπόδειξιν, καταχωρουμένου ἐπίσης τοῦ ποσοῦ εἰς τὸ βιβλιᾶριον καί εἰς τὴν κρέωσιν αὐτοῦ.

Ἀλλὰ τὸ τελειότερον σύστημα συνίσταται εἰς τὴν χρησιμοποίησιν τῆς ἐπιταγῆς, ὅπερ σήμερον ἐρευνικώθη.

Εἰς τὸν πελάτην δίδεται βιβλιᾶριον ἐπιταγῶν καί ἐφ' ὅσον αὐτὸς θέλει ἐπιδοῦν ἐπιταγὴν εἰς τὴν τραπεζῆς, δι' ἧς ἐντέλλεται ὅπως ἀσκήμα-

ταβάλλη εἰς διακατην τρίτου εἰνος ἢ εἰς διακατην αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ὠρισμένον ποσόν.-

Ἡ τράπεζα ἐδαρμυρώνει τὴν ἐπικατην, κρεώνουσα τὸν καταθέτην, τῆς ἐπικατῆς κρημενουσῆς ὡς ἀποδείξεως τῆς πληρωμῆς.-

πρὸς εὐμωλύτερον ἔλεγκον συνδιδάσκει τὸ σύστημα τῆς ἐπικατῆς μετὰ βιβλιαρίου καταθέσεων, ἵτοι εἰς τὸν πελάτην δίδεται καὶ βιβλιαρίον ὡς ἄνω, εἰς ὃ ἐγγράφονται τὰ κατακεθόμενα καὶ ἀποσυρόμενα ποσὰ καὶ ὅπερ ὁ πελάτης φέρει εἰς τὴν τράπεζαν εὐμωλύτερον, ὅπως ἀναγραφῶσι τὰ ἐν τῇ μεταξύ ἀποσυρθέντα ποσὰ.-

ΣΤ' Χρησιμοποίησις τῶν καταθέσεων.

Ἵνα ἀναπτυχθῇ εὐστημα καταθέσεων προαπαιτεῖται ἡ ἀπόλυτος ἐμπιστοσύνη τοῦ κοινοῦ πρὸς τὰς τραπεζὰς.-

Ὁ ἔχων διαθέσιμον κεφάλαιον φέρει τοῦτο εἰς τὰς τραπεζὰς καὶ ἀρμυεῖται ἐν γνώσει, εἰς τὸμον μικρότερον εὐμωλύτου, ὃν θα ἐλαμβάνει τοποθεκῶν ἄλλως, ἐν τῇ πεποιθῆσει, ὅτι ἐπὶ τῶν ὀφειῶν καταθέσεων, αἱ κινεσ ἀποτελοῦσι καὶ τὸν σπουδαιότερον καὶ κατ' ἐξοκὴν κλάδον, οὐ μόνον θέλει ἔχει ἀπόλυτον ἀσφάλειαν ἀποδόσεως διὰ τὸ εἶναι τῆς ἀπαιτήσεως αὐτοῦ, ἀλλ' ὅτι καὶ θέλει δοῦν. θῆ νὰ ἀεπράδῃ τῷ τῆν, οἷαν ὀπίσκει σιγμὴν θελήσῃ.-

Ἐπὶ δὲ τῶν ὑπὸ προθεσμίαν, ὅτι ἡ ἀπόδοσις αὐτῶν εἶναι βραβεία μετὰ τὴν σιγμὴν τῆς λήξεως.-

Αἱ δύο αὗται προῦποθέσεις ἐπιβόλλουσιν εἰς τὰς τραπεζὰς καταθέσεων ὑποκρεώσεις, ἥτις τοποθεκῶσι καὶ αὗται μετὰ τῆς μεγαλυτέρας δυνατῆς ασφαλείας καὶ μετὰ τοιοῦτον τρόπον, ὥστε κατὰ πάντοτε εἰς θέσιν ν' ἀνταπομυρῶνται εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν καταθετῶν τῶν, οἷαν ὀπίσκει καὶ ἂν λάβωσιν αὗται ἔκτασιν.-

Ἄλλ' ἐμὲς τούτου, αἱ δύο αὗται προῦποθέσεις ἀποτελοῦσι καὶ σῆμα δημοσίας ἀνάγκης, καθ' ὅσον προκειμένον περὶ περιουλογῆς τοῦ κρήματος ἐξ ἄλων τῶν τάσεων καὶ τῆς συμμεντωσῆς αὐτοῦ εἰς τὰς τραπεζὰς καὶ λαμβανομένου ὑπ' ὄφιν τοῦ ὅμου τῶν καταθέσεων, ὡς αὐτῶν ἀνεπεκὸχθησαν ἐν τῇ νῦν ἐποχῇ, κα-

σα αδυναμία ἐν μέρους αὐτῶν πρὸς ἐπιτέλεσιν τῶν ὑποχρεώσεών των θέλει ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα ἐμὸς τῶν καταστροφῶν τῶν ἰδιωτικῶν, καμ. μερίστου καὶ ἀνυπολογιστοῦ ἐπιτάξεως δημίας ἐπὶ τῆς ἐν ρένει οἰ. μονομιμῆς τῆς χώρας. —

Αἱ τοιαῦται ἀπόψεις τοῦ δημηγούργησαν παρὰ πολλοῖς συγγραφεῶσι τὴν ἀντίληψιν ὅτι αἱ ἐνεργητικαὶ λειτουργίαι τῶν τραπέζων ὀφείλουσι ν' ἀνταπομινῶνται ἐπιμεριβῶς εἰς τὰς παθητικὰς αὐτῶν ἐργασίας καὶ μάλιστα πολλοὶ τούτων ἀποκλίνουσιν ὑπὲρ τοῦ ἐν ρένει ἀπομεινῶντος πᾶσις χρησιμότη. σεως τῶν καταθέσεων. —

Ὁ Ημίβρετ (Βασίλειον 1 σελ. 296) λέγει, ὅτι ὁ τραπέζης εἶναι ἔμπορος, ἐμπορευόμενος τὴν πίστιν καὶ συνεπῶς ὀφείλει νὰ παρέχη τοιαύτην κατ' εἶδος, παρόμοιον πρὸς εἰσίνην, ἣν λαμβάνει. —

Ὡς τὸ διαχωρῆσαι ἢ ἀρχὴ τῆς κοποθετήσεως ἐν ὄφει καταθέσεων εἰς δάνεια ἐν ὄφει. —

Τὸ κοποθετῆσαι τὴν ἐκαστοῦ εἰς τὸν ἀρχαῖον τόπον τῶν παρακαταθητῶν. —

Οἱ συγγραφῆσαι οὗτοι λαμβάνουσιν ὡς προϋπόθεσιν τὸ ἀδυνατῆσαι ἀπὸ τῆς δημίας πάντων τῶν κατατεθειμένων ποσῶν. —

Ἄλλ' ἐπὶ τῶν ὁμολογητικῶν σχέσεων δὲν δύναται νὰ λαμβάνηται ὅτι ὄφει τὸ νομιμῶς δυνάσκον, ἀλλὰ τὸ πραγματικῶς συμβαῖνον. —

Καὶ ἡ μετὰ τούτῳ πεῖρα διδάσκει, ὅτι παντοσε παραμένον ποσὸν καταθέσεων ἀμετάβλητον διατηροῦνται ἀνεπαίσχυντον ὑπὸ τῆς καθ' ἑαυτῆς γενομένης κινήσεως τῶν διαφορῶν λογισμῶν, καὶ ὅσον αἱ ἀπομεινῶνται ἀντιμεινῶνται διὰ νέων. —

Ἐν προηγουμέναις δὲ ὁμολογητικῶν καταθέσεσι, τὸ κοποθετῆσαι τῶν ποσῶν τῶν καταθέσεων βραῖνα διακριτῶς ἀδυνατῶνται κατὰ τὴν ἐπιτάξιν καὶ τὸ παραμένον ἀνεπαίσχυντον ποσὸν τούτων. —

Συνεπῶς ἢ διακόπῳ τῆς κοποθετήσεως ὀφείλει νὰ μεταβληθῆ ὡς ὁμολογητικῶν. —

Αἱ ἐνεργητικαὶ λειτουργίαι τῶν τραπεζῶν ὀφείλουσι νὰ συ.

ανδρών αι πρότερος ιδιότητος των παθητικῶν λειτουργιών, εἰς ὅς
οφείλοσε να διδάσκει τὴν πρέπουσαν ματεώθουναι.

Ὅσα λοιπὸν ἐκικρέθηται ἡ παρέμβασις ἀπὸ τῆς ἀσθενοῦς
ἐκείνης ἀρχῆς, διότι ἄλλως θὰ ἔμενον ἀκρησιμοποίητοι αἱ μα-
ταθέσεις, θὰ ἐπανηρχόμεθα εἰς τὰς νηπιώδεις τραπεζιτικὰς
ἐποχὰς καὶ θὰ καθίσταντο ἐντελῶς ἀχρηστοὶ διὰ τὴν γενικὴν
οἰκονομίαν.

Ἄλλως τε δὲ τὸ σῆπημα φέρει γενικώτερον χαρακτῆρα καὶ τι-
θέμενον οὕτω θὰ ὄφειλε νὰ ἴσχυροσθῆ καὶ εἰς τὰ τραπεζογραμ-
ματῖα διὰ τὸ ἀναλόκετον μέρος αὐτῶν, τοῦθ' ὅπερ θὰ παρέλκεν
ἐντελῶς τὰς πιστωτικὰς πράξεις.

Κατὰ ταῦτα:

1) Πρῶτη βῆσις καλῆς τραπεζιτικῆς πολιτικῆς τῶν τραπεζῶν
καταθέσεων οφείλει νὰ εἶναι ἡ προστάθεια, ὅπως ἐπιδιώκει πρὸ
παντὸς τοποθετήσεως ἀσφαλούς εἰσπράξεως.

Ἀναμφιβόλως ἀκόλουτος ἀσφάλεια δὲν ἐδύναται νὰ ὑπαίρη, οἰ-
κονομικῶς καὶ ἂν ἢ ἡ φερεγγρότης τῶν δανειζομένων προσώπων,
αἰσιετήποτε καὶ ἂν σπηθῶσι πραγματικαὶ ἐργρησεις.

Ἄλλ' ὅφειλε νὰ καταβάλληται ἡ δέουσα φροντίς, ὅπως ἐπι-
τεχνῶνται ἡ μείζων βαθμὸς τῆς ἀσφαλείας κατὰ τὰς ἀνθρωπι-
νὰς δυνατάς προβλέψεις.

2) Δευτέρω βῆσις οὐκ ἥσσονος ἐπουδαιώσεως καὶ σημασί-
ας διὰ τὴν ἐν γενεὴ οἰκονομίαν, εἶναι ὅτι αἱ τοποθετήσεις οφεί-
λουσι νὰ ὦσι τοιαῦται, ὥστε ἡ τράπεζα νὰ ἐρριενηται πάντοτε
εἰς θέσιν ν' ἀντανακρινηται εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν καταθετῶν αὐτῆς,
οἰανόποτε καὶ ἂν λάβωσιν αὐτὰ ἔτασιν.

πρὸ παντὸς οφείλει πάντοτε νὰ κρατῆται ἐν ποσὸν εἰς μετρο-
πὰ ἢ ἐν καταθέσει παρά τῃ κεντρικῇ τραπεζῇ, ἀνάλογον πρὸς
τὰς ὑποτιθεμένας ἀναλήψεις.

Τὸ μέγεθος τοῦ ποσῶν τοῦτου δὲν ἐδύναται νὰ ὀρίσθῃ κατ' ἀρχὴν
γενικῶς.

Συνήθως δέχονται ὅτι ὁ ποσὸν τοῦτο οφείλει ν' ἀνέρχεται εἰς τὸ
τῶν καταθέσεων ἐξ ἀναλογίας πρὸς τὸ ποσὸν, ὅπερ, καλλὰ

νομοθεσείν ἐπιβάλλουσιν ὡς κώλυμα τῶν τραπεζογραμματίων.

Πᾶς προσδιορισμὸς τοιοῦτου ποσότητος τυχάνει οὐδαίμοντος καὶ μὴ ἀντακουρινόμενος εἰς τὰς εὐάστωσε ἀνάγκας, ἔξαρτώμενας ἐν κολλᾷ προϋποθέσεων, τῆς ἐν προόδῳ ἢ στασιμότητι εὐρισυομένης οἰκονομικῆς καταστάσεως, τῆς πολιτικῆς καταστάσεως, τῶν διαφόρων ἐποχῶν τοῦ ἔτους, τῆς ἀφθονίας ἢ σπανίας τοῦ χρήματος, τῆς θέσεως τοῦ τόμου, τῆς τιμῆς τοῦ συναλλάγματος, τῆς ἀναπεύσεως τῆς μεροσμοτικῆς, τῆς ἀρχαιότητος καὶ τοῦ κέρους τῆς τραπεζῆς.

Ἡ λύσις ὅθεν τοῦ ζητήματος ἔξαρτᾶται ἐξ ὅλων τῶν εἰδικῶν περιπτώσεων, ἃς μόνον μία ἐπιτοχῆς τραπεζικῆς πολιτικῆς δύναται νὰ ἐπιτιμήσῃ, βασιζομένη ἐπὶ τῆς διὰ τοῦ παρελθόντος μετῃθεσίης γωνικῆς πείρας, τῆς εἰδικῆς ἐν τῇ ἐξελίξεως ὀρισμένης τραπεζικῆς θέσεως, καὶ ἐπιαιμῆσεως ὅλων τῶν συμπαραρομαρτουσῶν περιστάσεων τῆς παρούσης στιγμῆς.

Ἄλλὰ δὲν περιορίζεται ἕως ἐδῶ ἡ προφύλαξις διὰ τὸ ἐνδεχόμενον ἀναλήψεων ἐν τῶν καταθέσεων.

Δὲν ἀρνεῖ ἡ τήρησις ἐνὸς ὀρισμένου χρηματικῆς ποσότητος, ἀλλ' ἀπαιτεῖται ὅπως καὶ τὸ ὑπόλοιπον τῶν καταθέσεων τοποθετηθῆται κατὰ τὸν ἄνω μανόνα, οὕτως ὥστε νὰ εἶναι εὐχερῶς, συντόμως καὶ διαρμῶς εἰσπράξιμον.

Τό εἰς μετρητὰ ποσότητα ἀντακουρινᾶται εἰς τὰς πράξαις ἀνάγκας, ἀλλ' ἀφείλουσι καὶ αἱ ἕτεροι τοποθετήσεις νὰ ὦσι τοιαύτης φύσεως, ὥστε ἐξ αὐτῶν νὰ εἶναι δυνατόν νὰ εἰσέρχηται χρῆμα ἀδιαμύπτως καὶ βαθμηδὸν πρὸς ἀνεπιτόπισιν τῶν περαιτέρω ἀναγκῶν.

Τὴν κατ' ἐξοχὴν καταλλήλων διὰ τοιαύτας τοποθετήσεις ἐνεργητικὴν λειτουργίαν ἀποτελοῦσιν αἱ προσδιορίσεις συντόμου λήξεως, κατὰ μανόνα ἐρισῶν μηνῶν.

Κατὰ ὁῦτερον λόγον αἱ δάνεια ἐπὶ ἐνεκέρῳ ζήτησιν καὶ μετὰ ταῦτα ἐπὶ ἐνεκέρῳ ἔμεινον.

Εἰ καὶ τὰ ἐπ' ἐνεχύρωσιν ὀφείματα παρέχουσι μείζονα ἀσφάλειον, ἐν ταῦτοις ἔρχονται εἰς δευτέραν μοῖραν ἄναντι τῶν προεξοφλήσεων, ἐπειδὴ ὑστεροῦσι ματὰ τὴν δευτέραν βίαν τοῦ εὐχερῶς φευστοποιήσου.

Αἱ εἰς κρεώρηφα τοποθετήσεις, ἐφ' ὅσον πρόκειται περὶ τοιούτων πρωτίστης τάξεως, ἰδίως ὁμολογιῶν τοῦ δημοσίου καὶ ὁμολογιῶν ἐπιτηρησμένων ἐμπραγματίας, ἀποτελοῦσιν ἐπίσης στοιχεῖον τοποθετήσεως, ὅπως μὴ παραμῆνη χρήμα νεμερῶν, εἴοτι δύναται ἐν περιπτώσει ἀνάγκης νὰ ἐπιποιηθῶσιν ἕστα καὶ μετ' ἡμῶν.

Ὀφείλουσι νὰ ἀπομείνουν ματὰ κανόνα αἱ εἰς ἀμίντητα τοποθετήσεις, αἱ ἐπ' ἀμίντητων (τοποθετήσεις) ὑποθημια καὶ ἐν γένει πᾶσιν ἐργασίαι φέρουσα κερδοσκοπικὸν χαρακτῆρα.

Ἀλλὰ περὶ ὅλων ταύτων θέλομεν πραγματευθῆ ἐν τῇ ἀναπόσει τῶν ἐνεργητικῶν λειτουργιῶν τῶν τραπεζῶν.

Σ' Νομοθετικὰ μέτρα διὰ τὰς ματαθέσεις.

Τὸ σύστημα τῆς θέσεως γενικῶν κανόνων ὡς πρὸς τὴν λειτουργίαν τῶν τραπεζιτικῶν μεταθέσεων, ὥστε νὰ παρέχεται ἐπιφυγὴ ἀσφάλεια εἰς τοὺς μεταθέτας καὶ συνάμα νὰ εἶναι φευστοποιήσιμον τὸ ἐνεργητικὸν αὐτῶν, ἐκτός ἀπὸ τινῶν ἀπόψεων ἐν Ἀμερικῇ, δὲν ἔκυκε μέχρι τινὸς νομοθετικῆς διορθώσεως.

Αἱ νομοθεσίαι ἀπισκολήθησαν μέχρι τοῦδε ἀπομεινιστικῶς μετὰς ἐμδοτικῶν τραπεζογραμματίων τραπέζας καὶ ἐν τῇ διορθώσει τοῦ καλύμματος τῶν τραπεζογραμματίων συμπεριλαβὸν ἤντισε καὶ τὰς μεταθέσεις, αἵτινες ἔθεωρηθησαν ὡς ἐπιχωρῶν τοῦ εὐχερῶς φευστοποιήσου, τὸ μὲν ὀρίζουσαι ὅτι τὸ ποσοστὸν τοῦ καλύμματος τῶν τραπεζογραμματίων ἀναφέρεται καὶ εἰς τὰς μεταθέσεις, τὸ δὲ προσδιορίζουσαι τὰ ποσά, εἰς ἃ ἔσονται νὰ ἀνερχῶνται αὐταί, ἐν σχέσει πρὸς τὸ μέγαλον τῆς

Τραπεζῆς.

Ἐξ ἑτέρου ὅμως ὑπὸ πολλῶν ἐνδιαφερομένων κύκλων καὶ ἐν μέρει ὑπὸ κτῆς Ἐπισημῆς υποδεικνύεται ὅτι εἶναι ἀνάγκη νὰ ληφθεῖσι νομοθετικῶς μέτρα τινὰ κατὰ τῶν ἑαυταῖς χρησιμοποιοήσεως τῶν καταθέσεων εὐνύμων καὶ ἰδίως πρὸς πληρωστέραν ἀνταπομεινομένην εἰς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὀφρῖναι τῶν Τραπεζῶν καταθέσεων καὶ τοῦτο, καθ' ἑσὸν καὶ ἀδῆαι εἰσὶν ὄψεως ὡς καὶ τὰ τραπεζορραμματῖα καὶ προσλαμβάνουσιν ἐπισημότερον χαρακτήρα.

Αἱ ὑποδείξεις αὗται στρέφονται πρὸς τριπλὴν ματεύθυνσιν. Ὑποδεικνύεται ἡ ἀνάγκη τοῦ διαμεινομένου ὀφρῖμένου ποσοστοῦ, ὅπερ νὰ κρατῆται εἰς μετρητὰ ἐν σχέσει πρὸς τὸ ποσὸν τῶν καταθέσεων, συνδεῖσθαι ὁ προσδιορισμὸς τῆς ὑπάρξεως ἀναλόγου κεφαλαίου πρὸς τὰς καταθέσεις, μὴ δυναμένας νὰ υπερβῶσιν ὀφρῖμένον πολλαπλασιαστικὸν αὐτοῦ καὶ τέλος ὁ καθορισμὸς τῶν ἐργασιῶν, ἅς θὰ οἰκιοῦνται νὰ διενεργῶσιν αἱ Τραπεζῆαι καταθέσεων, καὶ ἰδίως ἡ ἐνεργὴ ἀπαφῶρεσις ὀφρῖμένων πράξεων, ὡς ἀγοραπωλησίας ἀμπορευμάτων, ἀμνησίων, συμμετοχῆς εἰς ἐπιχειρήσεις, χρηματιστηριακῶν μεταφορῶν ἰδίως ἐν γένει κερδοσκοπιῶν πράξεων.

Ἐν Γερμανίᾳ ἡ διὰ τὴν ἔρευναν τῶν ἀναφερομένων εἰς τὴν ἀνανέωσιν τοῦ προνομίου τῆς Αὐτοκρατορικῆς Τραπεζῆς τῆς Γητημάτων Ἐπιτροπὴ προέβη καὶ εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ τῆς Γητημάτων τῶν καταθέσεων, ἀλλὰ δὲν κατέληξεν εἰς ὀφρῖμένα συμπεράσματα, ἀλλὰ μᾶλλον ὑπέδειξε τὰς δυσχερεῖς αἰτούτου νομοθετήματος.

Καὶ ἐν Γαλλίᾳ πολλάκις τὸ τῆς Γητημάτων ἐπέση ἐπὶ τοῦ ταπητος καὶ ἐν Ἀγγλίᾳ συνεζητήθη καὶ μάλιστα λίαν ἐσκαίτως μετὰ τὸν πόλεμον, ὑποδεικνυομένης τῆς δυσαναλογίας τῶν εἰς μετρητὰ διαθεσίμων πρὸς τὰ ποσὰ τῶν καταθέσεων, ἥτις δυσαναλογία βραίνει διαριμῶς ἐν αὐξήσει.

Τὸ τῆς Γητημάτων ἐπισημὸν πάντοτε δύσλυτον καὶ οὐδὲν μέχρι τοῦδε ἐνομοθετήθη.

Ἡ ὑπόβολή εἰς ὠρισμένους τύπους, εἰς κοινὰς γενικὰς διαρρυθμίσεις τῶν καταθέσεων καὶ τῆς διαθέσεως τῶν ἐκ τούτων προερχομένων χρημάτων, θὰ ἐδημιούργηαι ποικίλας ἀσχερείας εἰς τὴν κίνησιν τῶν τραπεζῶν ταύτων καὶ θὰ ἀφήρει τὸ δυνατόν πάσης ἐλαστικότητος καὶ προσαρμογῆς εἰς τὰς συμπαρομαρτούσας περιστάσεις.

Οἱ τοιοῦτοι δὲ περιορισμοὶ καὶ ἡ ἐπέμβασις τοῦ κράτους θὰ καθίστων τὸ κοινὸν ὀλιγότερον προσηκτικόν, ἐν τῇ πεποιθήσει τοῦ κρατικοῦ ἐλέγχου, ἐνῶ εἶναι ζήτημα ἐὰν τοιαῦτα μέτρα ἔλας μηχανικὰ θὰ προελάμβανον καταστροφάς, ἐὰν ἐπιβουεῖται νὰ ἐπέλθωσι.

Ἐρωτᾶται ὅθεν ἐὰν δὲν εἶναι προσιμότερον νὰ παραμύψωμεν τοιαῦτα μέτρα, πρὸ παντός ἵνα μὴ ἐπενεργήσωσι περιοριστικῶς ἐπὶ τῶν καταθέσεων, αἰτίνας ἀποτελοῦσι τὸ "since when", πάσης τραπεζιτικῆς δράσεως.

Παρά τῶν πλείστων ὅθεν ἀπομυροῦνται πᾶσα νομοθετικὴ ἐπέμβασις καὶ ὡς τὸ μόνον μέσον πλείονος ασφαλείας συνίσταται ἡ ἀπαιτήσις εὐρωτέρας δημοσιότητος διὰ δημοσιεύσεως κατὰ βραχύτατα χρονικὰ διαστήματα λογιστικῆς καταστάσεως, καθορισμοῦ τοῦ τύπου τοῦ ἰσολογισμοῦ, ὥστε νὰ ἦ τοῦτος σαφῆς, δεινύων χωριστὰ τὰ διάφορα μόνύλια, καὶ οὕτω νὰ γίνωνται κατὰδηλοὶ αἱ διάφοροι τοποθετήσεις, εἰδημοποιήσεως τῶν διαφορῶν ἄρθρων τοῦ λογαριασμοῦ κερδῶν καὶ ζημιῶν καὶ ἐν γένει τῆς μὴ ἀπομυρώσεως παντός στοιχείου, ἐνδιαφέροντος τοῦς μετὰ τῆς Τραπεζῆς συναλλασσομένους.

Ἡ εὐρεία αὕτη δημοσιότης θέλει καταστήσει προσηκτικωτέρας τὰς διοικήσεις, ὅπως τηρῶσι τὰς αὐστηραὶς τραπεζικαῖς ἀρχαῖς καὶ ἐνημερώτερον τὸ κοινόν.

Ἡ τοποθέτησις τοῦ κεφαλαίου καὶ τῶν ἀποθεματικῶν τραπεζικῶς δὲν δύναται ἢ νὰ εἶναι ἀφέλιμος καὶ βοηθητικὴ, οὕσα ξευσεποικιτίσιμος.

Ἐν τούτοις διὰ ταῦτα ἢ μέρος τούτων δύνανται νὰ μὴ ὦσιν ἐπιμεινδύνοι καὶ παρῖώτεροι τοποθετήσεις ὡς ὑποθη-

και, αγορα. αιμινήτων, χρεωγράφων.

Ἐν ἄλλαις λέξεσι διὰ τὴν κατοθέτησιν τῶν κεφαλαίων καὶ τῶν ἀποθεμασιῶν, ἡ τράπεζα δύναται νὰ πορβλεπῇ πλέον εἰς τὴν ἀσφάλειαν ἢ τὸ ῥευστοποιήσιμον.

Η. Ὀφελήματα πηράζοντα ἐκ τῶν καταθέσεων.

Τὰ ἐκ τῶν καταθέσεων πηράζοντα ὠφελήματα ἀφο-
ρῶσιν:

1) Τοὺς καταθέτας ἀπὸ τῶν ἀμολούθων ἀπόψεων:

α.) Εἰς αὐτούς παρέχεται τόμος. Τὸ μέγεθος τοῦ ἐπιτομίου ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς κατηγορίας τῶν καταθέσεων.

Εἰς τὰς καταθέσεις ὄψεως ἡ τράπεζα εἶναι ὑποχρεωμέ-
νη νὰ διατηρῇ μεγαλύτερον ἀντίρροσμα πρὸς ἐξυπηρέτη-
σιν αὐτῶν καὶ τὸ διδόμενον ἐπιτόμιον εἶναι ἐλάχιστον.

Δίδεται σχετικῶς μεγαλύτερον ἐπιτόμιον, προειμμένου
περὶ καταθέσεως ἀποδοτέας κατόπιν εἰδοποιήσεως.

Πολλάκις τὸ ἐπιτόμιον διαβαθμίζεται ἀναλόγως τοῦ μεγέ-
θους τοῦ ποσοῦ, μειούμενον διὰ μεγαλύτερα ποσά.

Τὸ ἐπιτόμιον εἶναι μεγαλύτερον, προειμμένου περὶ κατα-
θέσεων προθεσμίας, καὶ ἐφ' ὅσον ἡ προθεσμία εἶναι μακροτέ-
ρα ἐκί ποσοῦτον γίνεσθαι αὐξήσις τοῦ ἐπιτομίου.

Τὰς μακρῶν προθεσμιῶν καταθέσεις αἱ Τράπεζαι δύ-
νυνται νὰ χρησιμοποιήσωσι καθ' ὅλον αὐτῶν τὸ ποσόν, δια-
μαννίζουσαι τὰς σχετικῶς λήξεις τῶν ἀπαιτήσεών των
πρὸς τὰς λήξεις τῶν καταθέσεων.

Αἱ μεγάλαι μεντρηκαὶ Τράπεζαι δὲν καταβάλλουσι τὸ-
μιον εἰς τοὺς καταθέτας αὐτῶν καὶ πολλάκις δὲν δέχου-
νται εἰμὴ μόνον ὄψεως καὶ οὐχὶ προθεσμίας, καθ' ὅσον ἐκί τῶν
τελευταίων θά ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ καταβάλλουσι τόμον.

Ἄρχει δύναται νὰ πορρίζονται, χρήματα διὰ τῆς εὐδόσε-
ως ρραμματιῶν.

Ἄλλὰ καὶ ἕτεροι Ἀγγλικοὶ μεγάλοι Τράπεζαι πρὸ τοῦ πολέμου δὲν ἔδιδον τόκον. Τῶν ἄλλων μεγάλων ἔθνων ἐπίσης ἔδιδον μικρότατον τόκον.

Αἱ Γαλλικαὶ συνήθως πρὸ τοῦ πολέμου ἔδιδον 1/2%.

β) Αἱ τράπεζαι ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐυζέλευσιν διαφόρων ὑπηρεσιῶν ὑπὲρ τῶν καταθεσῶν τῶν, ἀναλαμβάνουσι τὴν διενεργεσίαν τῆς ἄτης ταμιακῆς αὐτῶν κινήσεως, εἰσπράττουσαι εἰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν καὶ ἐξοφλοῦσαι τὰς ὑποχρεώσεις τῶν καὶ πολλάκις ἀνευ προμηθείας.

γ) Ὁ καταθέτης ὁ ἔχων τρεχούμενον λογαριασμὸν παρὰ τῆς τράπεζης, χρησιμοποιοῦν τὰ συστήματα μεταφορῶν καὶ συμψηφισμῶν, ἀπαλλάσσεται τῆς ὑποχρεώσεως νὰ ἔχη εἰδικὸν ταμίαν καὶ τῶν ἄλλων δαπανῶν διὰ τὰς σχετικὰς ἐμμεταστάσεις καὶ οὕτω ἀσφαλίζεται κατὰ πῦρὸς καὶ ἀπωλείας.

δ) Ὁ καταθέτης, ἔχων οὕτω ἐν ὄψει τὸ κρῆμα τοῦ καὶ πάντοτε διαθέσιμον, δύναται νὰ ἐπωφεληθῆται πάσης εὐκαιρίας, ὅπως χρησιμοποιοῖ αὐτὸ ἐπιμερδῶς.

ε) Ὁ λογαριασμὸς καταθέσεως παρὰ μιᾶς τράπεζης φέρει τὴν καταθεσὴν εἰς διαρκεῖ ἐπιμοιωνομίαν μετ' αὐτῆς, ὥστε αὕτη λαμβάνει ἀφορμὴν νὰ παραμολογηθῆ διαρκῶς τὴν θέσιν αὐτοῦ καὶ ἐν δεδομένη στιγμῇ δίδει περὶ αὐτοῦ πληροφορίας, ὅταν ζητηθῶσι.

στ.) Ἡ τοιαύτη παραμολούθησις τῆς θέσεως τοῦ πελάτου, συντελεῖ ὅπως ἡ τράπεζα, πειθομένη περὶ τῆς μακρῆς πορείας τῶν ἐργασιῶν αὐτοῦ καὶ οὕτω ἐν τῆς μεγαλυτέρας ἢ μικροτέρας κινήσεως τοῦ λογαριασμοῦ, ἐν τοῦ ποσοῦ ὅπερ κατὰ μανόνα παραμένει ἀνεπαφόν, ἐν τοῦ εἶδους τῶν διενεργουμένων δολογησιῶν, συρματαλέγη αὐτὸν μεταξὺ τῶν πιστούχων τῆς.

2) Τοὺς ἐπιχειρηματίας τοὺς ἔχοντας ἀνάγκην πιστώσεων. Αἱ καταθέσεις καθίστασι εἰς Τράπεζας μεγάλας ἀποθήκας χρήματος, ὅπως ἐξ αὐτῶν ἀνελθῶσιν οἱ ἔχοντες

ανάμνην πιστώσεων.

Αι Τραπεζαί παρεχούσι πιστώσεις προσωπικώς καί εμπραγ-
ματους καί δεν δύναται να ληθῆ ὅτι τὰ πρόσωπα ταῦτα ὄντα
φερέγγυα, θα εὐρίσκων πάντοτε τοιαύτας.

Ἄνευ τῆς μεσολαβήσεως τῶν Τραπεζῶν εἶναι δυσχερέστε-
ρον νὰ τεθῶσιν εἰς ἐπαφῆν οἱ θέλοντες νὰ δανείσωναι πρὸς τοὺς
ἔχοντας ἀνάμνην πιστώσεων.

Ἄλλα καί τούτου δοθέντος εἶναι δυσχερέστερα ἢ συμφω-
νία ὡς πρὸς τὸ δανεισθῆσόμενον ποσόν, τὸν χρόνον ἀποδόσε-
ως, τὰς ἐξασφαλίσεις κ.τ.λ.

Ἄλλως θὰ ἔλλειπον καὶ τὰ ἀναρμαιοῦ μέσα πρὸς δανει-
σμόν, διότι μόνον διὰ τῶν Τραπεζῶν κατορθοῦται τὴ περισυλ-
λορῇ τῶν μικρῶν ποσῶν, ἅτινα πανταχόθεν εἰσομιζόμενα,
συσσωρεύονται εἰς ὄμιον ἐπαρμῆ ὅπως ἱμανοποιῶσι τὰς
ἀναρμιας.

Ὀλίγοι ἐπιχειρηματῆαι θὰ ἠδύναντο ἐν ἔλλειψει τῶν Τρα-
πεζῶν καταθέσεων νὰ ἐπιτυγχάνωσι πιστώσεις καί τούτο
ὕπο πολὺ δυσμενεστέρους ὄρους.

3) Τὰς Τραπεζὰς. - Αὗται ἐκτὸς τῆς ὠφελείας, ἣν ἀ-
πομιμίζουσιν ἐκ τῆς διαφορᾶς τοῦ τόκου μεταξὺ τοῦ κρήμα-
τος, ὅπερ πορίζονται διὰ τῶν καταθέσεων καί ἐκείνου ὅπερ
χρησιμοποιοῦσιν εἰς σκοποθετήσεις, ἔχουσι καί τὸ μέγα πλεο-
νέμημα, ὅτι ἐκ τῆς μινῆσεως καί τοῦ εἴδους τῆς μινῆσε-
ως τοῦ λ/σμοῦ ἐκαστοῦ πελάτου, δύναται ἀσφαλέστερον νὰ
υφίνασθῃ ἄνοιγμα πιστώσεως.

Κατὰ ταῦτα ἡ παθητικὴ αὕτη λειτουργία τῶν Τραπε-
ζῶν τούτων χρησιμεύει οὐ μόνον ὡς πληρῆ, ἐξ ἧς ἀντλοῦται τὸ
ἀναρμαιοῦν ὑλιῶν διὰ τὰς ἐνεργητικὰς αὐτῶν λειτουργίας, ἀλ-
λά καὶ ὡς τὸ κεντρικόν αὐτῶν.

Ἐκτὸς ὅμως τούτων, αἱ καταθέσεις γίνονται ἀφετηρία
προσμιμίσσεως καί πολλῶν ἑτέρων βοηθητικῶν ἐργασιῶν, καί
ἰσχυρῶς ἐπιτελεῖται θὰ προτιμήσῃ βεβαίως τὴν Τραπεζάν του
ὅπως διεξάγῃ πᾶσαν τραπεζικὴν αὐτοῦ ἐργασίαν.

4) Τὴν ρενιμὴν οἰκονομίαν. - Περί τῆς σημασίας τῶν καταθέσεων διὰ τὴν ἐν γένει οἰκονομικὴν ζωὴν μιᾶς χώρας ἐπαραματεύθημεν ἐν τῷ παρόντι μεφολαίῳ ὑπὸ στοιχείῳ Β.

Πάν βιβλιάριον καταθέσεων παρ' οἷωδέποτε ὀργανισμῶ διαιουμένων νὰ δέχεται καταθέσεις φορολογεῖται ἀνά λεπτά 0,50 καθ' ἕκαστον φύλλον ἐκ σελ. 4. Πᾶσα καταθέσις ἢ ἀνάληψις εἰς τέλος δεχ. 2 (Ν. 4756 / 1931 ἄρθρ. 18 παρ. 1 καὶ 2).

Αἰ ἀποδείξεις ἐντόμων καταθέσεων ἐπὶ προθεσμίᾳ ἀποδόσεως (ὁμολογίαι) ἢ ἄνευ προθεσμίας, ἀλλ' ἀποδοτέαι μετὰ τρίμηνον, εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τῶν ἐμπορευμῶν ἐγγράφων (ἄρθρ. 14 παρ. 7).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIII ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΥ.

Αἱ καταθέσεις ταμιευτηρίου ἀποτελοῦν ἰδιαίτερον εἶδος καταθέσεων, διότι ἐξυπηρετοῦσιν ἐν πολλοῖς ὄλως διάφορον σκοπὸν, προέρχονται πρὸ παντὸς ἐκ τῶν μιμρῶν καὶ μεσαιῶν τάξεων καὶ παρέχονται αὐταῖς ἰδιαίτερα τινὰ πλεονεκτήματα.

Τὰ χρήματα ταῦτα συλλέρονται καὶ κατατίθενται κατὰ μιμρότατα ποσὰ καὶ μέχρι δραχμῶν 5 ἢ ἕλαττον (τό δημόσιον Ἑλληνικὸν ταχυδρομικὸν ταμιευτήριον δέχεται καὶ μέχρι μίας δραχμῆς), ὥστε δὲν δύνανται γὰρ χαρακτηρηθεῖσιν ὡς τραπεζικαὶ καταθέσεις καὶ χρησιμεύουσι πρὸς σχηματισμὸν μιμροῦ κεφαλαίου καὶ εἰ καὶ εἰσὶν ἐν ὄψει, παρουσιάζουσι μᾶλλον διαρρητὴ ἢ πρόσκαιρον χαρακτῆρα.

Δὲν προσρίζονται διὰ κατανόλησιν, εἰ καὶ πολλάκις καταναλίσκονται, ἐνεκεν τοῦ δυνατοῦ τῆς μεταβολῆς τῆς καταστάσεως τῶν τάξεων τούτων.

Ἄλλα καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης, ἡ χρησιμότης τῶν ταμιευτηρίων εἶναι μερίστη καθ' ὅσον τὰ χρήματα ταῦτα ἀποτελοῦσι μίαν σάνίδα σωτηρίας εἰς τὰς περιπτώσεις ἐλλείψεως ἐργασίας ἢ ἀσθενείας.

Κατὰ τὰ ἄνω ὁ σκοπὸς τῆς τοιαύτης ἀποταμιεύσεως εἶναι διπλοῦς.

Ἡ ἀποταμίευσις σκοπεῖ τὸν σχηματισμὸν ἐνὸς κεφαλαίου, τὴν προσθήκην εἰς τὴν περιουσιακὴν κατάστασιν, ὅπως αὕτη δι᾽ ἡ εἰσόδημα, ἀλλὰ σκοπεῖ καὶ τὴν φύλαξιν ἐνὸς ποσοῦ, ὅπως εὐρίσκηται τοῦτο ἐμεί πρόχειρον εἰς τὴν διάθεσιν πάντοτε τοῦ ἀποταμιεύοντος, ἵνα δύναται ἂν ἀνταποκριθῆ ἐκ τῶν ἐπιταμιεύουσιν ἀπαιτήσεων γερωνότων ζυῶν τοῦ βίου, ὡς εἰσὶν αἱ γεννήσεις, γάμοι, θάνατος, καὶ ἄλλα ἄλλως ἐκείθεν

εις δυσχερή θέσιν τὸν οἰογενειάρχην.

Εἰς τὰς καταθέσεις ταμειωτηρίου παρέχεται συνήθως ὑπὸ τῶν τραπεζικῶν ἰδρυμάτων μεγαλύτερον ἐπιτόμιον τοῦ συνήθως διδομένου εἰς τὰς συνθήσεις καταθέσεις, τὸ μὲν διότι φέρουσι διαρμύστερον χαραυτῆρα, ἔνευεν τοῦ σιμποῦ, ὃν ἔχουσι, τοποθετήσεως, τὸ δὲ χάριν ἐξωθήσεως τῶν μικρῶν τάξεων πρὸς συλλογὴν καὶ ἀποταμιεύσιν.

Ἐνευεν δὲ τῆς εἰδικῆς προελεύσεως τῶν χρημάτων τούτων, ἀναποταμιευομένων τις εἶδε διὰ πύσων στερηήσεων, καὶ ἔνευεν τοῦ προορισμοῦ αὐτῶν, ὅπως προιμοδοτηθῆ υἱὸς ἢ θυγάτηρ, ἐξασφαλισθῆ τὸ γῆρας καθ' ὅλην αὐτῶν εὐνη ζωὴν ἐργασθέντων προσώπων, ἐπιβάλλεται ἰδιαίτερα μέριμνα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν αὐτῶν.

Ἄλλὰ καὶ εἰδικῶς ἔνευεν τοῦ τοιούτου ὡς ἄνω προορισμοῦ τῶν χρημάτων τούτων, ὀφείλει νὰ λαμβάνηται πρὸ παντός ὑπ' ὅσιν τὸ συμφέρον τῶν καταθετῶν μᾶλλον ἢ τὴ ἐπιτυχία κέρθους ἐν μέρους τοῦ πιστολήτου καὶ νὰ καταβῶληται πᾶσα μέριμνα πρὸς ἐξωθήσιν τῶν ἄνω τάξεων εἰς τοιαύτας ἀποταμιεύσεις, τοῦθ' ὅπερ πραγματοῦται, εἰάν παρέχηται εἰς αὐτάς ἡ εὐκαιρία πρὸς ἐπιωφελεῖ ἔντομον καταθέσιν, δι' ὑπάρξεως ραφείων οὐ μόνον εἰς τὰς πόλεις, ἀλλὰ καὶ εἰς τὰ μικρότερα χωρία.

Ἄλλὰ καὶ ἀπὸ ἄλλης ἀπόψεως ἡ πολιτεία ἔχει ὑπέρτατον συμφέρον νὰ συντελῆ διὰ παντός μέσου εἰς τὴν ἐξωθήσιν τῶν λαϊκῶν τάξεων εἰς ἀποταμιεύσιν, ὅπως μὴ αἰσθῆται περιέρχονται εἰς πενίαν, ἐξωθῶνται εἰς τὴν ἑταιρικήν καὶ ἀληθειῶν καὶ προσφαιγῶσιν εἰς τὴν δημοσίαν ἀρωγὴν, ἐπερχομένου αὐτῶν εὐνοισμοῦ τοῦ ὅλου οἰκονομικοῦ καὶ πολιτικοῦ οἰμοδομήματος.

Χάριν τῆς ἀσφαλείας τῶν χρημάτων τούτων καὶ πρὸς ἀποφυγὴν ἐπιμεταλλεῦσεως εἰς πολλὰ κράτη ἢ ἰδρυσεῖς ταμειωτηρίων ὑποβάλλεται εἰς ὄρισμένους ὄρους καὶ ἰδρυόμενα πρὸς τὸν σιμπον τούτον εἰδικὰ ἰδρύματα (Λαϊκαὶ Τρα-

πεζοί.

Πολλοὶ δὲ ἀναλαμβάνει καὶ αὐτὸ τὸ υἷος τὴν ἐπιχειρήσιν.

Πρόκειται δὲ πάντοτε τὸ ζήτημα εἰς τὴν ἡμορφὴν τῶν ταμιευτηρίων πρέπει νὰ εἶναι δημοσία ἢ ἰδιωτικὴ.

Καὶ πάλιν διὰ τὸ πρῶτον ἐρωτᾶται εἰς υἱοποιήσιν ἢ μοινοποιήσιν.

Τὰ ὀργανούμενα ὑπὸ τῶν μοινοποιήσων ταμιευτήρια εἰς λίαν συνήθη καὶ σχεδὸν πάντοτε εἰργάσθησαν ἐπιτυχῶς. Ταμιευτικὰ ταμιευτήρια παρουσιάζονται συνήθως ὑπὸ τὸν τύπον τῶν ταχυδρομικῶν ταμιευτηρίων.

Ὁ Γλάδστων τὸ 1861 ἴδρυσεν τὸ πρῶτον ταχυδρομικὸν ταμιευτήριον.

Ἰμολούθησαν τὰ πλεῖστα υἷα μετ' εὐνοϊκῶν ἀποτελεσμάτων. Τὰ ταχυδρομικὰ ταμιευτήρια παρουσιάζουσι τὸ πλεονέκτημα ὅτι τίθενται εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ μοινοῦ τὰ ταχυδρομικὰ γραφεῖα, ἅτινα εἰς διεσπαρμένα εἰς ὅλην τὴν χώραν.

Τοιαύτην μερᾶν διαυλάδωσιν δὲν δύναται βεβαίως νὰ παρουσιάσῃ οὐδεμία ἕτερα ὀργανώσιν. Ἐὰν δὲ παρέχεται πῆλυοκία ὅπως ὁ ματαθέτης διαμαρτυρεῖται ἢ ἀποσύρη ἐξ οἰουδήποτε γραφείου, ἀδιαφόρως εἰς ποῖον γραφεῖον ματαθέσιν, δι' ἀπλῆς προνομίσεως τοῦ βιβλιαρίου, τὸ ταχυδρομικὸν ταμιευτήριον ἀπομαθίσταται εἰς μίαν πλήρη διαρρύθμισιν μεταφορᾶς χρήματος, ὡς ἐρένετο ἐν Αὐστρία διὰ θαυμασίας πραγμάτων ὀργανώσεως.

Τὰ χρήματα τοῦ ταμιευτηρίου εἰς χρήματα ματαθέσεων ὄψεως.

Ταῦτα δὲν ἐπιδέχονται προθεσμίαν. Ὁ ματαθέτης ἐν περιπτώσει ἀνάγκης ὀφείλει νὰ δύναται πάντοτε νὰ τὰ ἀποσύρη.

Κατὰ συνέπειαν καὶ ἡ χρησιμοποίησις αὐτῶν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς ὀφείλει νὰ εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν τῶν ματα-

θέσεων.

Όφείλουσι γὰ τοποθετῶνται εἰς βραχυπροθέσμους ρευστοποιησίμους ἀπαιτήσεις.

Ἐν τούτοις τὰ χρήματα τοῦ ταμιευτηρίου ὑπόκεινται εἰς μικροτέρας διακυμάνσεις, ὡς ἐν ἀρχῇ ἐρρέθη, καὶ σχεδὸν ἡ παραμονὴ αὐτῶν καθίσταται παρὶα καὶ τοῦθ' ἔνευεν μέρος τοῦτων δύναται γὰ ἐπιτραπῆ ἢ μακροχρονικωτέρα τοποθέτησι καὶ δὴ εἰς ὑποθήκας.

Ἐξ ἑτέρου ὁμως, προερχόμενα ἐμὲν λαϊκῶν τάξεων, ἐφ' ὧν ἐπιδρῶσιν ευμολώτερον δυσμενεῖς διαδόσεις, δύναται καὶ δημιουργήσῃ πανικοῦς καὶ συρροὴν τοῦ πλῆθους τῶν καταθετῶν εἰς τὰς τραπεζικαῖς θυρίδας.

Πάντοτε τὰ χρήματα τοῦ ταμιευτηρίου εἰσὶν ἐμείνα, ἀτινα πρῶτα ζητοῦνται καὶ ἐπενεργοῦσι ψυχολογικῶς καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων καταθετῶν.

Προειμένον ὁμως περίμρατικῶν ἢ μαινοσιμῶν ταμιευτηρίων ὀφείλει νὰ παρατηρηθῆ, ἐν σχέσει πρὸς τὴν χρησιμοποίησιν αὐτῶν, ὅτι πρόκειται ὁ κίνδυνος τῆς ἀναμίξεως τῶν χρημάτων τοῦ ταμιευτηρίου μετὰ τῶν οἰκονομικῶν τοῦ κράτους ἢ τῶν μαινοσιμῶν ἢ τῆς παροχῆς δανείων εἰς τὸ κράτος ἢ τὰς υἰότητας.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης τὰ μαινοσιμὰ ταμιευτήρια παρυσιαζοῦσιν ἐπιμεγαλυτέρους κινδύνους.

Τὰ κρατικὰ καὶ μαινοσιμὰ ταμιευτήρια ὀφείλουσι νὰ ὀργανωθῶσιν ὡς ἰδιαίτερα νομικὰ πρόσωπα διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ, διοικούμενα δι' ἰδιακερτῶν μαινοσιμῶν.

Μόνον οὕτω δύναται νὰ ἐμπροτίσῃσιν ἐμπιστοσύνην. Ἐν Ἑλλάδι τὰ ταχυδρομικὰ ταμιευτήρια εἰσὶν παρανόμος Γ.Υ.Μ.Σ.Τ (3446) ἀπὸ 18-11-1900, τροποποιηθεῖς διὰ τοῦ νόμου 495 ἀπὸ 15-12-1914 καὶ γενομένου τοῦ μαινοσιμῶν αὐτοῦ ἀπὸ 15-12-1914, ἐμειθέντος διὰ Β.Δ.τῆς ἡμερομηνίας.

Νεαὶ τροποποιήσεις ἐγένοντο διὰ τοῦ νόμου 2954 ἀπὸ 23-7-1920, ὡς καὶ ἐπιπολλοὶ νεώτεραι τροποποιήσεις καὶ

συμπληρώσεις.

Καταθέσεις εἰσὶν ὀρεζαὶ ἀπὸ δραχμῆς μιᾶς μέχρι δραχμῶν πενταμιασχιλίων καὶ διὰ νόμιμα πρόσωπα κοινῆς ὠφελείας μέχρι δραχμῶν δεκαμιασχιλίων, εὐτός ἐάν τὸ ἐπί πλέον προσέρχεται ἐν κεφαλαιοποιηθέντων τόμων (ἄρθρον 1 Νόμου 2954).

Διὰ τῶν προηγουμένων νόμων ἀνώτατος τόμος ὀρίζεται εἰς 3%, αὐξηθεὶς εἰς 3½% διὰ τοῦ νόμου 495, εἰς 5% διὰ Β.Δ. ἀπὸ 29-11-18 καὶ τῆς 1-1-19.

Τὰ ταχυδρομικὰ ταμιευτήρια ὑπάρχοντα εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συρμουικωνίας, ἐνθα συνιστᾶται Ταχυδρομικὸν τμήμα, φέρων τὸν εἶλον «Τμήμα Ταχυδρομικῶν Ταμιευτηρίων» (Ν.Δ. 14-10-1919).

Ἡ ὄπηρεσία ἀνατίθεται εἰς τὰ ταχυδρομικὰ καὶ τηλεγραφικὰ γραφεῖα, ἐν οἷς τὰς ἐργασίας συρμεντροὶ εἰς ὑπόλογος.

Ἡ ἐπιβλέψις ἀνήκει εἰς ἐπιστατικὸν συμβούλιον (ἄρθρ. 1, 16, 19 Νόμου τοῦ 1909, 6 Ν. 495, 5, 13 Ν. 2954).

Τὸ ταχυδρομικὸν ταμιευτήριον ἔχει ἴδιον προϋπολογισμὸν ἐξόδων (ἄρθρ. 14 Νόμου τοῦ 1909, 4 Ν. 495, 12 Ν. 2954).

Τὰ εἰσπραττόμενα χρήματα ἐμβαίοντα κατὰ δεκαπενθήμερον εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Συρμουικωνίας καὶ κατατίθενται εἰς τὸ κεντρικὸν Δημόσιον ἢ εἰς τινὰ τῶν ἀνεργασμένων τραπεζῶν, κατόπιν διομολογηθεσομένης συμφωνίας (ἄρθρον 20 κανονισμοῦ).

Διὰ διαφόρων διατάξεων ὁ νομοθέτης προσπαθεῖ νὰ διεκωλύσῃ τὰς καταθέσεις εἰς τὰ ταμιευτήρια ταῦτα:

- 1) ὀρίζεται κατώτερον ὄριο καταθέσεως μιᾶς δραχμῆς.
- 2) Αἱ καταθέσεις δύνανται νὰ διενεργῶνται διὰ κοινῶν γραμματσοτήμου (ἄρθρ. 12 Ν. τοῦ 1909, 52-58 κανονισμοῦ).
- 3) Εἰσάγονται τὰ σχολικὰ λεγόμενα ταμιευτήρια, ὡς καὶ ἰδρυμάτων ἀλληλοβοηθείας ἢ μᾶλλον φιλανθρωπικῶν, καθ' ἃ οἱ διδασκαλοὶ καὶ οἱ Διευθυνταὶ συλλέγουσι τὰς οἰκονομίας μαθητῶν ἢ ἑτέρων καὶ μέχρι λεπτῶν πέντε καὶ καταθέ

τουςι συλλήβδην, λαμβάνοντες ἔν βιβλιάριον.

Ἀπαξ τὸ ποσὸν ἐνὸς καταθέτου φθάση μίαν δραχμὴν λαμβάνεται δι' αὐτῷ ἰδιαιτέρον βιβλιάριον (ἄριθμ. 11 Ν. τοῦ 1909, 42-51 τοῦ κανονισμοῦ).

4) Καταθέσεις καὶ ἀποδόσεις διενεργοῦνται καὶ διὰ τῶν ἀρροτιῶν διανομῶν μέχρι ποσοῦ δραχμῶν 50 (ἄρθρον 1 κανονισμοῦ).

5) Ἀπαγορεύεται κατάσχεσις μέχρι δραχμῶν δισχιλίων. Ἐπίσης ἀπαγορεύεται τὴ ἐνεχυρίασις (ἄρθρ. 7 Νόμου 2954). Πρῶτερον τὸ μὴ ὑποκειμενον εἰς κατάσχεσιν ποσὸν εἰσέζοτο εἰς δρχ. 500 (ἄρθρ. 21 Ν. τοῦ 1909).

6) Ἡ ἀπόδοσις δύναται ναί γινήη καὶ δι' ἐπιταγῶν (ἄρθρ. 15 Ν. τοῦ 1909).

7) Πᾶσαι αἱ δόσοληπτικαὶ ἀπαλλάσσονται τελευτῶν καρτοσημου (ἄρθρ. 15 Ν. τοῦ 1909, 16 κανονισμοῦ).

8) Δύναται ναί γινήη μεσαφορὰ ἀφ' ἐνὸς γραφείου εἰς ἕτερον (ἄρθρ. 61 κανονισμοῦ).

9) Ἀποδόσεις δύναται ναί γίνωσιν ἀνεξόδως καὶ παρ' ἄλλων γραφείων ἢ ἐκεινῶν, ἅτινα ἐξέδωσαν τὰ βιβλιάρια (ἄρθρ. 8 Ν. τοῦ κανονισμοῦ 20 τοῦ 1909).

Παρ' ὅλα ταῦτα ὑπάρχουσιν ὅροι τινὲς μὴ συντελοῦντες εἰς τὴν πλήρη διάδοσιν τῶν ταμιευτηρίων τούτων.

α) Δὲν δημιουργεῖται, αὐτὸ φελλεν, εἰς ὅπως μεχωρισμένος περιουσιακὸς ὄργανισμὸς, διαχειριζόμενος καὶ τοποθετῶν τὸ χρεῖμα ματ' ἐλευθέραν κρίσιν καὶ ἀπόφασιν.

Τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Νόμου 2954 εἰσέζοει τὰς τοποθετήσεις εἰς ἐθνιαῖα χρεώγραφα, ἔντομα γραμματῖα, καταθέσεις εἰς ἀνεργωρισμένας τραπεζάς, ἀλλὰ καὶ τὸ Ἐπιχειρησιὸν συμβούλιον δύναται ν' ἀποφασίσῃ τὴν διάθεσιν ματ' ἄλλον τρόπον.

β) Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Νόμου τοῦ 1909 (καὶ ἄρθρον 19 κανονισμοῦ) εἰσέζοει ὅτι αἱ ἀποδόσεις μόνον μέχρι δραχμῶν 100 γίνονται ἀμέσως καὶ τούτο μόνον ἐφ' ὅσον ὑπάρχει ἀπο-

ταμείωμα παρά τῷ προκειμένῳ γραφείῳ, ἄλλως μετὰ οὐτα-
ήμερον προθεσμίαν.

Διὰ μεγαλύτερα ποσὰ κατὰ κλίμακα ἐτάσσοντο προθε-
σμιαὶ ἀποδόσεως μέχρι διμήνου.

Τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 2954 καταρρεῖ τὸ ἄρθρον 7 καὶ
ὀρίζει μόνον, ὅτι προκειμένου περὶ ἀποδόσεως ποσοῦ μείζο-
νος τῶν δραχμῶν 500, δέν δύναται νὰ γίνη αὐτὴ πρὸ παρελεύ-
σεως 15 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς καταθέσεως.

ρ) Ἡ ἀπόδοσις οἰουδήποτε ποσοῦ παρ' ἄλλου γραφείου
ἀπαιτεῖ ἄδειαν τοῦ Ὑπουργείου Συρμουικωνίας (ἄρθρον 20
κανονισμοῦ).

Καταθέσεις παρ' οἰουδήποτε Ταμειουτηρίῳ, ὡς καὶ ἀναλή-
ψεις καὶ τὰ ἀντίγραφα τῶν πράξεων τούτων εἰς οὐδέν ὑπόμειν-
ται τέλος (Ν. 4755/1931 ἄρθρ. 18 παρ. 2).

Νεαὶ ρυθμίσεις:

Ἡ σχολικὴ ἀποταμίευσις περιλαμβάνει νῦν περίτους 25.000
μαθητῶν. Ἡ μικροτέρα καταθέσις μαθητοῦ ἐρραάφεται εἰς μα-
ταλῶρον καὶ ἄμα δι' ἓνα τῶν μαθητῶν συμπληρωθῆ ποσὸν δρ. 15
ἀνοίγεται δι' αὐτὸν βιβλιᾶριον.

Κατὰ τὰ μέσα Αὐγούστου 1934 ἐτέθη εἰς ἐφαρμογὴν ἡ ὑπηρε-
σία τῶν Κομπαραδῶν. Τὸ προϊόν τοῦ κομπαραδῶ ἀνοιγομένου
κατατίθεται εἰς τὸ Ταμειουτήριον καὶ ἐρραάφεται εἰς εἰδικὸν βι-
βλιᾶριον, ὀφείλον νὰ παραμείνη ἐφ' ὠρισμένον χρόνον.

Τὰ Τ.Τ. γραφεῖα ἐμβάζουσι τὰ ἐν τῶν καταθέσεων ὑπόλοιπα
εἰς τὸν Ταμίαν τοῦ Ταχ. Ταμειουτηρίου ἀπεύθεσις, εἴτε μέσοι τῆς Ἐ-
θνικῆς Τραπεζῆς.

Ἐντομοὶ καταθέσεις εἰσὶ δευκαὶ μέχρι δρ. 100.000. Οἱ τόμοι
ὑπολογίζονται ἀνά 15 μερον καὶ ἀνατομίζονται κατ' ἔτος με-
φαλαιοποιούμενοι.

Ὁ τόμος ἄρκεται ὑπολογιζόμενος ἀπὸ τῆς 1^{ης} ἢ 16^{ης} ἐμά-
στου μηνός, καὶ ἐπαιμολογουμένη ἀπὸ τὴν ἡμέραν τῆς κατα-
θέσεως καὶ παύει ἐπίσης ἀπὸ τῆς 1^{ης} ἢ 16^{ης} ἐμάστου μηνός, ἡ-
τις προηγείται τῆς ἡμέρας τῆς ἀποδόσεως.

Αι όσοληφιαί διά των άγροαιών διανομέων άνέρχονται μέ-
χαι όρ. 500 διέμασίτην περσίν άποδόσεως ή ματαθέσεως.

Τό έπιτόμιον των ματαθέσεων είναι νόν 4%.

Παρ είσιδήησε Γαλ. Γραφείκ έδύναται να ρινησει ματαθέ-
σεις κιά άποδόσεις διά λ/σιμόν άλλου Γραφείου.

Μεταφορά λ/σιμού από του ενός Γραφείου εις άλλο ρινησαι αι-
τησει του ματαθέτου.

Εις τας άναλήψεις ούδείς περιορισμός. Μόνον νέον ματα-
αθέμενον ποσόν άνω των όρ. 500 άποδίδεται μετά 15θήμερον.
Κατάσχεσις άπαρρεύεται μέχρι του 1/3 του όρίου ένζόμου
ματαθέσεως.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIV

ΕΠΙΤΑΓΗ

I. Ιστορική Εἰσαγωγή.

Ἡ ὕπαρξις συναλλαγματικῆς κινήσεως δι' ἐπιταγῶν παρὰ πολλῶν ὑποστηρίζεται, ὅτι χρονολογεῖται ἀπὸ τῶν πλέον μακρυσθενῶν ἐποχῶν. Συγγραφεῖς τινεὶ υποστηρίζουσιν ὅτι ἡ ἐπιταγή ἤτο ἐν χρῆσει ἤδη περίπου πρὸ δισχιλίων ἐξῶν ἐν κίνα.

Ἐπίσης ἀμφισβητεῖται ἐὰν ἐρένετο χρήσις τῆς ἐπιταγῆς παρὰ τοῖς ἀρχαίοις Ἕλλησι καὶ Ῥωμαίοις.

Παρ' αὐτοῖς ἐρένετο συνθηθεωτάτη χρῆσις τῆς μεταφορᾶς ποσοῦ τινος ἀπὸ λογαριασμοῦ εἰς λογαριασμόν, ἀνεῖς κρησιμοποίησεως νομίσματος, συνεκεία ἐντολῆς τοῦ πελάτου εἰς τὸν τραπέζιτην, ὅπως μεταβάλη εἰς ἕξερρον μὲ χρᾶσιν τοῦ λ/σμοῦ του.

Ἐν τῷ Δημοσθένι πρὸς Κάλλιπον ὃ ἀναφέρεται ὅτι Ὀλύμων μελλῶν εὐπλεῖν καταθέσει παρὰ τῷ Πασίωνι καὶ παραγγέλει, ὅπως ἡ καταθέσις ἀποδοθῆ εἰς τὸν Κηφισιάδην, ἀλλὰ τὸ τοιοῦτον πολὺ ἀπέχει ἀπὸ τοῦ ν' ἀποδείκνῃ τὴν χρῆσιν τῆς ἐπιταγῆς, ὡς σήμερον διεμορφώθη.

Εἰς τὸν μεσαιῶνα παρὰ ταῖς κόσον ἀνεπτυγμέναις Ἰταλιμαῖς ἐμπορικαῖς πόλεσιν, ἰδίως ἀπὸ τῶν ἀρχῶν τῆς 13^{ης} ἑξατονταετηρίδος, ἀπαντῶνται ἔγγραφα ὁμοιάζοντα πρὸς τὴν ἐπιταγὴν.

Ἐμεῖ εἰς τοῖς Τραπεζῆς ἤτο ἀναθεθεμένη ἡ λαμιακή κίνησις τῶν πελατῶν ζων.

Αἱ μεταφοραὶ ἀπὸ λογαριασμοῦ εἰς λογαριασμόν ἐρένοντο διὰ τῆς μεταγραφῆς εἰς τὰ γράφειά τῆς Τραπεζῆς. Ἀλλὰ κατόπιν ἐδίδοντο καὶ ἀποδείξεις μεταθέσεως *pede*

di deposito.

Επίσης εσίδοντο αποδείξεις δια μεριάς καταβολάς *federe di partito di banco, federe di credito*, αλλά και *dieta banchiezi, dieta di banco, contadi di banco, buono di banco* αλλά και απλώς *bancu*.

Αι αποδείξεις αὗται ἀπετέλουν τὸ μέσον, δι' οὗ ὄματα-θέταις ἠδύνατο νὰ μεταβιβάσῃ τὴν κατάθεσίν του.

Εἰς τὸς τότε χρόνον συνήθεις πανηρύρεις (*foiztes*), ἔνθα συνέτρεπον πανταχόθεν οἱ ἐμπορευόμενοι, ὑπῆρχεν ἡ συνήθεια, ὅπως οὗτοι καταθέτωσι τὰ χρήματα τῶν παράτοις ἐκεί Τραπεζίταις καὶ ὅπως δι' ἐγγράφου αὐτῶν ἐντολῆς μεταφέρονται διάφορα ποσὰ εἰς πίστιν ἑτέρων προσώπων, χρεομένου τοῦ λόγου τῶν.

Αἱ *rolizze bancazie* ἦσαν ἐπίσης παρεμφερῆ ἐγγράφα πρὸς τὰς ἐπιταγὰς.

Ἐξεδίδοντο ὑπὸ δημοσίων ἀρχῶν ἐπι τῶν τραπεζιτικῶν, παρ' οἷς αὗται εἶχον κατατεθειμένα χρήματα *à vista*, ἀλλά καὶ παρ' ἰδιωτῶν διὰ τὸν αὐτὸν λόγον.

Εἰς τὸ Ἀμβούργον τὸ 1619 ἰδρύθη ἡ Τράπεζα τοῦ Ἀμβούργου.

Κατὰ τὰς ἐποχὰς ἐμείνας ἐμυυλοφόρον νομίσματα ἄλλεπιτῆ, ἅτινα λόγῳ κέρδους ἐξεδίδον οἱ διάφοροι κυβερνηταί.

Τὰ διάφορα ταῦτα νομίσματα ὑπέμεινται εἰς διαρμεῖς διακυμάνσεις.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ἡ Τράπεζα ὡς μέτρον ἀξίας ἐδέχθη ἰδανικὴν νομισματικὴν μονάδα.

Αἱ καταθέσεις ἐρένοντο συνήθως εἰς ραβδούς ποχυτῶν μεταλλῶν.

Ὅσοις δὲ τις ἤθελε νὰ καταβάλῃ εἰς ἕτερον ποσόν τιδὲν ἔδοξε μερμητὰ, ἀλλὰ ἔδοξε ἐντολὴν εἰς τὴν Τράπεζαν, ὅπως πιστώσῃ τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἑτέρου τούτου μὲ χρεῶσιν τοῦ ἰδίου αὐτοῦ λογαριασμοῦ (πράξεις γύρου ἢ μεταφορᾶς).

Ἡ κοινὴ ἐντολὴ ἐδίδετο προφορικῶς, παρουσιαζομένου αὐτοπροσώπου τοῦ καταθέτου.

Βραδύτερον εἰσήχθησαν τὰ Bankzettel, ἢτοι ἡ δὲ ἔρραφου ἐντολὴ.

Ἀλλὰ παρ' ὅλα ταῦτα ἡ ὀλλανδία καὶ ἡ Ἀγγλία ἔχουσι τὴν ἐμὴν ὡς δημιουργήσασαι τὴν ἐπιταρτὴν ὑπὸ τὴν νεωτέραν τελείαν αὐτῆς μορφῆν.

Ἐν ὀλλανδία ἀνεπτύχθη ἰδιαιτέρως τὰς τραπεζικῶν, τῶν Kassiers (ταμιῶν), οἵτινες εἶχον, ὡς ἀπουλειστικὴν ἐργασίαν τὴν φύλαξιν χρημάτων τῶν πελατῶν των καὶ τὴν διενεργεῖαν τῶν ὁσοληψιῶν αὐτῶν.

Ἡ τὰς τραπεζικῶν ὑφίσταται μέχρι σήμερον εἰς τὴν ὀλλανδίαν.

Ὁ πελάτης ἐδίδεν ἔρραφον ἐντολὴν εἰς τὸν Τραπεζίτην του, ὅπως πληρώσῃ εἰς διαφόρους ποσά, μὲ χρῆμασιν τοῦ λογαριασμοῦ του (Ταμιακὴ ἐπιστολή, Kassier briefje)

Αἱ ἐπιστολαὶ αὗται ἦσαν μεταβιβάσιμοι.

Τὸ ἔτος 1776 ἐψηφίσθη πλήρης κανονισμὸς διὰ τὰς ταμιακὰς ἐπιστολάς ταύτας, ὅστις ἐχρησίμευσε ὡς βῆσις τοῦ ὀλλανδοῦ δικαίου περὶ ἐπιταρτῶν, συμπεριληφθέντος εἰς τὸν ἐμπορικὸν νόμον τοῦ 1858.

Ἐν Ἀγγλίᾳ κατὰ τὴν 17^{ην} ἐμαζονταετηρίδα οἱ ἔμποροι κατέθεσαν τὰ χρήματά των παρὰ τοῖς χρυσοκόοις, ὅαντες εὐεκτήνητο τὰ καταλλήλα μέσα πρὸς φύλαξιν.

Οἱ καταθέται ἐδίδον ἔρραφον ἐντολὴν, ὅπως πληρώσασιν εἰς τρίτους διάφορα ποσά (cash notes, goldsmith notes) καὶ κατόπιν ὅτε πολλοὶ τῶν χρυσοκόων τούτων μετεβίβλλοντο εἰς τραπεζίτας, τὰ ἔρραφα ταῦτα ἐκλήθησαν bankers notes.

Ἡ Ἀγγλία ἐρένετο ἡ υλασσιμὴ χώρα τῆς γενικῆς ἐν τῇ μουλοφορίᾳ χρησιμοποίησεως τῆς ἐπιταρτῆς καὶ ἐπὶ τῶν ἐμειυράτουμένων ἐβασίσθησαν ἡ πρραυτικὴ καὶ ἡ νομοθεσία ὅλου τοῦ κόσμου.

Ἐμαὶ αἱ Τράπεζαι εἰσὶ διεσπαρμέναι εἰς ἀπασαν τὴν χώραν

καί πάντες οἱ ἄνθρωποι τῆς ἐργασίας θεωροῦσιν ὡς ἐπιβεβλη-
μένην ἀνάγκην διὰ τὴν ἐξάσκησιν ἐνός ἐπαγγελμάτος, να ἔ-
κασι τρεχοῦμενον λογαριασμόν παρὰ μιᾶ Τραπεζῆς, εἰς τὴν
καταθέτουσιν πᾶσαν αὐτῶν εἰσπραξίν καί ἐξ οὗ διενεργού-
σι πᾶσαν αὐτῶν πληρωμὴν διὰ τοῦ μέσου τῆς ἐπιταγῆς.

II. Ἑτυμολογία. Ὁρισμός. Ἐννοια.

Σχέσις τῆς ἐπιταγῆς πρὸς τὴν συναλλαγματι-
κὴν καὶ τὸ τραπέζιο γραμματεῖον.

Ἡ λέξις *cheque* ἔχει ἐτυμολογηθῆ εἰς ἀπόσας τὰς γλώσ-
σας. Ἡ παραφωρὴ τῆς λέξεως εἶναι ἀμφίβηλος.

Οἱ μὲν δέχονται ὅτι παράγεται ἐκ τῆς λέξεως *exchequer*
(*tesaurarius, echequier*), θησαυροφυλάκιον. Ἄλλοι ἐκ τοῦ ῥήματος
check = ἐλέγχειν.

Ὁ νόμος 1338 δὲν δίδει ὄρισμόν τῆς ἐπιταγῆς, ἀλλὰ προβαί-
νει ἀμέσως εἰς τὸ ἄρθρον 1 εἰς τὴν ἀπαρίθμησην τῶν προσαί-
τουμένων ἐσίνων, ἃ πρέπει νὰ περιέχῃ ἡ ἐπιταγή, ἵνα ἰσχύσῃ
ὡς τοιαύτη. Τὸ τοιοῦτον εἶναι ἕρπον, διότι διὰ τοῦ ἐν τῷ νόμῳ
ὀρισμοῦ εἶναι ἀδύνατος ὁ ἐπαρμῆς προσδιορισμὸς τοῦ ἐν-
τικειμένου καὶ πρὸ παντὸς θεσμῶν, ὡτικειμένων εἰς διαρ-
κεις μεταβολὰς (*ostensis definitio periculosa est*), καὶ διὰ
τοῦτο τοιοῦτοι ὀρισμοὶ δὲν ἔχουσιν ἀξίαν.

Ἡ ἐπιταγή εἶναι ἔγγραφος ἀνευ ὄρων ἐντολὴ πληρω-
μῆς, δοσμένη ἐν ὄφει εἰς τραπεζίτην, ἐκ ποσού ὅπερ ἔχει
διαθέσιμον παρ' αὐτῶν ὁ ἐμδότης (ἄρθρ. 3).

Ἡ ἐντολὴ δίδεται δι' ἔγγραφου, ὅπερ ἀποσελεῖ τὴν ἐπι-
ταγὴν καὶ ὅπερ ὀφείλει νὰ ἦ συντεταρμένον ὡς ὀρίζει ὁ νό-
μος, εἰς ὃ ἔγγραφον συσσωματοῦται τὸ διαλαμβανόμενον ἐν
ἐαυτῇ ποσόν.

Ἡ ἐπιταγή, ὡς καὶ ἡ συναλλαγματικὴ, καθίσταται ὁ φο-
ρεὺς τῆς ἐν αὐτῇ ἀναγραφόμενης ποσότητος, ἥτις παραμο-

λουθεῖ τὸ ἔγγραφο καὶ ἀνῆκει εἰς τὸν υἰάτοχον αὐτοῦ

Ἄμφότεροι, ἢ τε ἐπιταρῆ ὡς καὶ ἡ συναλλαγμασιυτή, εἰσὶν ἔγγραφα προνομιοῦχα καὶ τυπικά, ἀφηρημένα, ὑποβαλλόμενα εἰς ἄρισμένον αὐστηρὸν τύπον καὶ περιέχοντα ὑπόσχεσιν πληρωμῆς, ἀνεξάρτητα πάσης προηρουμένης αἰτίας καὶ διὰ τοῦτο κατὰ τοῦ νομιστοῦ τῆς ἐπιταρῆς δὲν δύναται ν' ἀντιταχῶσιν ἐνεστάσεις, ἐπιτηγάδουσαι ἐμ τῆς σχέσεως τοῦ ὀφειλέτου τῆς ἐπιταρῆς πρὸς τὸν ἐυδότην.

Ἡ ἐπιταρῆ δύναται γὰ χαρακτηρισθῆ ὡς μία συναλλαγμασιυτή ὄψεως καὶ ἡ Ἀγγλικὴ νομοθεσία λέγει, ὅτι ἡ ἐπιταρῆ εἶναι συναλλαγμασιυτή ὄψεως, ευρομένη ὑπὸ τραπεζικοῦ

Ἐν αὐτοῖς διάφορος ὁ σκοπὸς, ὃν ἐπιδιώκει ἡ ἐπιταρῆ καὶ διὰ τοῦτο αἱ νομοθεσίαι, ὅπως ἐπιτευχῆ ὁ οἰκονομικὸς προορισμὸς τῆς ἐπιταρῆς, ὑπέβαλλον τὸ ἔγγραφο τῆς ἐπιταρῆς εἰς διατυπώσεις ἄλλοίας ἐμείναν, αἵτινες ἰσχύουσι διὰ τὰς συναλλαγμασιυτάς.

Ὁ σκοπὸς τῆς συναλλαγμασιυτῆς εἶναι, ὅπως χρησιμοποιηται ὡς πιστωτικὸν μέσον καὶ οὐκ ὡς μέσον πληρωμῆς.

Ἡ ἐπιταρῆ τούναντιον εἶναι ὄργανον πληρωμῶν καὶ αἱ νομοθεσίαι αἱ μὲν πληρέστερον, ἕτεροι χαλαρώτερον, προσπαθοῦσι νὰ περιφρουρήσωσι τὴν τοιαύτην τῆς ἐπιταρῆς ἰδιότητα, ὡς μέσου πληρωμῶν, ὡς ἔγγραφου μεσάζοντος πρὸς ἐτελέσειν πληρωμῆς.

Ἡ ἐπιταρῆ ἐυδίδεται μόνον ἐν ὄψει, ὀφείλει νὰ παρουσιασθῆ πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς βραχυτάτου χρονικοῦ διαστήματος, δύναται νὰ ἐυδοθῆ εἰς τὸν νομιστὴν, ἀπαγορεύεται πᾶσι πᾶσι ἀποκλή αὐτῆς. (ἄρθρ. 4,5).

Ἡ ἐπιταρῆ προσερριδίει πολὺ πρὸς τὸ τραπεζογραμμασιον. Καὶ αὕτη καὶ ἐμείνο ἔχουσι τοῦ προορισμὸν ν' ἀντιμαθιστώσιν τὰς εἰς μετρητὰ πληρωμὰς, νὰ οἰδῶνται καὶ λαμβάνωνται ἀντὶ μετρητῶν.

Ἄμφότερα τὰ ἔγγραφα καθίστανται ληξιπρόθεσμα ἀμὰ τῆ ἐμφανίσει καὶ διαλαμβάνουσι ὠρισμένην ἄτομον χρημα-

τιμήν ποσότητα.-

Ἀλλ' ὑπάρχουσι οὐσιώδεις μεταξύ αὐτῶν διαφοραί.-

Ἡ ἐμδότησι τοῦ τραπεζογραμμάτιου ἐξαρτάται ἐν τῆς παρα-
ρακώρησεως προνομίου, ἐμδίδεται ὑπὸ τραπέδης, βασιίζεται ἐ-
πί τῆς πίστεως αὐτῆς, ἐμδίδεται εἰς τρογγύλα ποσά καὶ πάν-
τοτε εἰς τὸν μομιστῆν, ἔχει τὸν ὡπλον κρέωσι τῆς ἀποδείξεως
καὶ τὸν προορισμὸν νὰ κυκλοφορῇ ἐπὶ μακρότερον χρόνον,
ἐν ᾧ ἡ ἐπιταγή βασιίζεται ἐπὶ τῆς πίστεως τοῦ ἐμδότηου ἢ
τοῦ ἐνεμεν ὀυχερεστερα ἢ κυκλοφορία αὐτῆς, εὐτός ἐάν
πρόκειται περὶ τραπεζιτικῆς ἐπιταγῆς, ἐμδίδεται εἰς ἀνοδῆ-
ποτε ποσόν, δύναται νὰ ἐμδοθῇ ὀνομαστικῇ καὶ εἰς διαταγῆν,
ἀποτελεῖ ἐντολὴν πρὸς πληρωμὴν καὶ ἔχει τὸν προορισμὸν
νὰ παρουσιασθῇ ἐντός βραχέως χρονικοῦ διαστήματος πρὸς
ἐξαρτύρωσιν.-

Τὸ τραπεζογραμμάτιον καὶ ἡ ἐπιταγή παρεμβαίνουν
ἀμφότερα πρὸς ἐνέργειαν πληρωμῶν.-

Ἀναπληροῦσι τὸ κρῆμα καὶ κρησιμεροῦσιν πρὸς ἀντιμα-
τάστασιν αὐτοῦ.-

Τὸ τραπεζογραμμάτιον ὁμωσ προεργίζει περισσότερον
πρὸς τὸ κρῆμα, οὗ προοιμειοῦται τὰς πλείετας λειτουργίας
καὶ παρουσιάζει πλείονας μινδύνουσ καὶ ἐνοκλήσεις διὰ τὴν
φύλαξιν αὐτοῦ εἰ ἢ ἐπιταγή.-

Ὁ κρησιμοποιῶν τραπεζογραμμάτια διὰ τὰς συναλλαγὰς
αὐτοῦ, κρησιμοποιεῖ βεραίως ἀντιμεῖμενον εὐχερεστερα κρη-
σεως καὶ εὐχερεστερα φυλάξεως ἢ τὸ μεσαλλικὸν νόμισμα,
ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ τραπεζογραμμάτιον ἔχει ἀνάγκην κρηματο-
μιβωτίου ἢ ἄλλων ἐμματασεισεων πρὸς φύλαξιν κατὰ πυρ-
καϊῆς ἢ κλοπῆς καὶ συνάμα ταμιαικῆς ὀπηρεσίας, ἐν ᾧ
ἡ ἐπιταγή ἀπαλάσσει αὐτὸν πάντων τούτων.-

Τὰ τοιαῦτα πλεονεκτήματα παρέκει ἡ ἐπιταγή διὰ τῆς
διωτικῆς οἰμονομίας, ἀλλ' ἐκ βπουδικοστερα καὶ μεγαλο-
τέρας εὐτάσεως εἶναι ἢ διὰ τῆς κρησεως τῆς ἐπιταγῆς κρη-
ρενομένη ὡφέλεια εἰς τὴν συνολικὴν ἐθνικὴν οἰμονομίαν.-

Ἡ χρησιμοποίησις παρ' ἐμαυτοῦ μέσου τῶσον ἀπλοῦ πρὸς κινή-
ων τῶν διαθέσιμων κεφαλαίων αὐτοῦ, παραμνεῖ πάντα ὅπλα μα-
ταθέρη πᾶν τὸ κεφάλαιόν του εἰς τὰς τραπεζάς.

Τὸ οὕτω δὲ εὐσεβερῶμένον κεφάλαιον χρησιμοποιεῖται διὰ
τὴν παραγωγὴν καὶ δημιουργίαν νέου κεφαλαίου.

Ἐπίσημη δὲ πληρωμὴ δι' ἐπιταγῆς καθιστᾶ περιουσίαν κρη-
μοποίησιν οὐ μόνον μεταλλικῶν, ἀλλὰ καὶ τραπεζογραμμάτιον.

Ἐν ᾧ δηλαδὴ τὸ τραπεζογραμμάτιον ἀντικαθιστᾶ τὸ μεταλλικὸν
χρῆμα, ἢ ἐπιταγὴν ἀντικαθιστᾶ καὶ τὸ τραπεζογραμμάτιον. Εἰς τὴν Ἀγ-
γλίαν αἱ ἐλακίσται πληρωμαὶ δι' ἀγορὰν πραγμάτων πρὸς τὸν ἀνθρώ-
που ρίνονται διὰ τοῦ μέσου τῆς ἐπιταγῆς.

III Νομοθεσία.

Ἡ ἐπιταγὴ εἶχε γενικευθῆ ἐν τῇ πρακτικῇ πολὺ πρὶν ἢ αἰνο-
μοθεσίαι ἀποφασίσωσι τὰ κατ' αὐτήν. Ἐν Γερμανίᾳ ἡ Αὐτοκρα-
τορικὴ Τράπεζα ἤδη ἀπὸ τῆς συστάσεώς της τὸ 1875, κατέβα-
λεν προστάθειαν πρὸς διάδοσιν αὐτῆς, ἀλλὰ μόλις τὸ 1908 ἐ-
ψηφίσθη εἰδικὸς περὶ αὐτῆς νόμος. Ἐν γένει ἅπαντα τὰ Κράτη,
τὸ ἓν μὲν τὸ ἄλλο, ἐνομοθέτησαν περὶ ἐπιταγῆς, ἀλλὰ
μὲν ψηφίσαντα εἰδικῶς ἐντελῶς νομοθέτημα, ἀλλὰ περιλα-
βόντα τὸ δίκαιον τῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸν ἐμπορικὸν νόμον ἢ
συνδέσαντα αὐτὸ μὲν τὴν συναλλαγματικὴν. Μεταξὺ τῶν δια-
φόρων κτύπων νομοθετημάτων ἀπαντῶνται πολλαίσι οὐσιῶ-
δεις διαφοραί. Εἰς τινὰς ἐπιβάλλεται ὅπως ὁ πληρωτὴς ἢ τρα-
πεζίτης, εἰς ἄλλας οὐκ, ἢ ἀποδοκὴ δὲν ἀπαγορεύεται εἰς
πάσας τὰς νομοθεσίας· ἢ ἀναγραφὴ τῆς λέξεως ἐπιταγὴ ἐν
τῷ κειμένῳ δὲν ἐπιβάλλεται γενικῶς· ἢ ἀνάκλησις τῆς ἐπι-
ταγῆς δὲν κρατεῖ εἰς ὅλας τὰς νομοθεσίας· ἢ ἀπαλλαγὴ τοῦ
ἐμδότη, εἰ μὴ γίνῃ ἔγκαιρος παρουσίασις, δὲν εἶναι γενικῶς
δευτέρη· κατὰ τινὰς νομοθεσίας ὁ κομιστὴς δύναται νὰ γραφῆ
κατὰ τοῦ πληρωτοῦ, ἐφ' ὅσον ὑπάρχει πρόβλεψις.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ ἐπιταγὴ μνημονεύεται τὸ πρῶτον εἰς τὸν νό-

μον ΑΧΙΕ (1887) περί καρτοσήμου απλώς μόνου προς μαθηρισ-
 μόν του τέλους, ως και εις άλλους προγενεστερούς νόμους, κω-
 ρίς παραίτησιν ρυθμίσεως. Ειδιώς περί επιταγής νόμος έρε-
 νετο το 1338 τής 18/28/4/1913 ενώ εις το αυτό φύλλον τής Εφημερί-
 δος τής Κυβερνήσεως έδημοσιεύετο ο νόμος 1372 τής 4/4/1913 (πε-
 ρί τελών καρτοσήμου), όσος δίδει και όρισμόν μάλιστα τής έπι-
 ταγής και τίσσει και ώρισμένους κοινάς δια παραβάσεις, έν
 ώ ο νόμος 1338. ορθότερον ποιών, δέν δίδει όρισμόν. —

Η κοινωμία τών Έθνών επέσθησε την διακρόφωσιν ένιαίου
 δικαίου περί επιταγής την 19/3/1931 υπεγράψαν τρεις συμ-
 βάσεις ήτοι: α) περί ένιαίου νόμου περί επιταγής, β) περί μανο-
 υλαίου συμμρούσεων νόμων ενών επί τής επιταγής, γ) περί καρ-
 τοσημιάσεως. Αί συμβάσεις επέτρεπον όπως τά ήραση έφ'ώ-
 ρισμένων θεματων ποιήσονται έπιφυλάξεις. Ο νόμος 5368 τής
 16/20/10/1933 έυώρωσε τας συμβάσεις τούτας. Τελιώς δε ρυθ-
 μιτικώς τής επιταγής έψηφίσθη ο νόμος 5960 τής 23/12/1933
 « περί Επιταγής » δι' ου ματηρηγήθη ο νόμος 1338 και ου η ίε-
 κός άρκεται από τής 1/1/1934 (άρθρ. 81) μόνου διατάξεις περί
 προσεαίας του έθνικου νομισματος δέν θίγονται.

Αί παραπομπά εις άρθρα έν τώ παρόντι, κωρίς άλλης μείας
 αναφέρονται εις τον τελευταίου νόμον 5960. Είμαι τονίζομεν
 την οίονομητινή σημασίαν τών σχετικών διατάξεων, δέν πα-
 ραλείπομεν έν τούτοις να προσθέσωμεν εις φενίμας γραμ-
 μάς και τας λοιπάς ούσιωδεςτέρας διατάξεις, τας διεκρού-
 σασ τού δικαίου τής επιταγής, όπως ο αναρνωσε τής όμήνο-
 μιός, λάβη μιαν περιληπτικην ιδέαν του συνόλου του δι-
 καιου τής επιταγής. —

IV. "Εμδosis και τύπος τής"Επιταγής, άρθρα 1-12.

Η επιταγη ματέχει προνομιούκαν θέσιν μεταξύ τών έμ-
 πορικών έγγραφων και διά τούτο δέν να ήναι μαθηρισ-
 μένη ή έξωτερικη αύτης μορφή. Αυτη δέν να διακωπούται
 έγγραφως. Έφ' όσον τού έγγραφον τής επιταγής ματά μανόνα

είναι έντοπον καί ώρισμένα μέρη αὐτοῦ γραφόνται διά χει-
ρός, ταῦτα πρέπει, εἴ καί ὁ νόμος οὐδέν λέγει, νά γραφών-
ται διά μελάνης, διότι ἄλλως ἢ ἀλλοίωσις εἶναι εὐχερής.
Οὐδέμια τράπεζα βεβαίως θά δεχθῆ νά πληρώσῃ ἐπιταγήν,
ὧν τά πρόσθετα ταῦτα μέρη ἔχουσι γραφήν δια μολυβδίδος.

Ἡ ἐπιταγή εἶναι έντολή πληρωμῆς εἰς τρίτον πρόσωπον
ἐν τοῦ παρ' αὐτῷ λαβεῖν τοῦ ἐμδότη. Ὁ νέος νόμος δέν δίδω
ὄρισμον, ἀλλά περιορίζεται ἐν ἄρθρῳ 1 νά συμπεριλάβῃ τά
στοιχεῖα εἰκείνα ἐν τῷ κειμένῳ, ὧν ἡ ἔλλειψις στερεῖ τὸ ἔπι-
ρα φον τῆς ιδιότητος ἐπιταγῆς. Πρέπει νά περιέχῃ:

1) τὴν λέξιν ἐπιταγή, ματαῶριστομένην ἐν αὐτῷ τῷ κειμένῳ
τοῦ τίτλου, εἰς ἣν γλώσσαν συντάσσεται, 2) τὴν ἀτιλήν καί μα-
θαράν έντολήν πληρωμῆς ὄρισμένου ποσοῦ, 3) τὸν πληρωτὴν,
4) τὴν σημείωσιν τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς, 5) χρονολογίαν καί
τόπου ἐμδόσεως, 6) τὴν ὑπογραφήν τοῦ ἐμδότη. Ἐάν ἔλλείπῃ
ἐν τῶν ἄνω ἀναφερομένων στοιχείων τὸ ἔπιγραφον δέν ἰσχύει
ὡς ἐπιταγή, εἰκὸς ὄρισμένων περιπτώσεων ἐν σκέσει πρὸς
τὸν τόπου πληρωμῆς καί τόπου ἐμδόσεως, περί ὧν μωτωτέρω.

Ἐπὶ τῶν ἀπαιτουμένων τούτων στοιχείων, ἄκίνα θεόν νά
περιέλωνται ἐν τῷ ἔπιγραφῳ, ὅπως κατατηρηθῆ ὡς ἐπι-
ταγή, παρατηρούμεν:

1) Ἡ ῥήτρα τῆς ἐπιταγῆς. Ἡ λέξις ἐπιταγή θεόν νά αναγρα-
φηται ἐν τῷ κειμένῳ, εἰς ἣν γλώσσαν ἐμδίδεται ὁ τίτλος. Ἡ
τοιαύτη ἀναγραφή ἀποτελεῖ δήλωσιν τοῦ ἐμδότη ὅτι θέλει
τὸ ἔπιγραφον, ὅπερ ὑπέγραψεν, νά ἔχῃ τὰς ιδιότητας τῆς ἐπι-
ταγῆς, τοσοῦτῳ μᾶλλον ὅσον ἡ ἐπιταγή ματέχει ἰδιαιτέραν
θέσιν ἐν ταῖς συναλλαγαῖς καί ὑπόκειται εἰς ἰδιαιτέρας νομο-
θετικὰς διατάξεις.

2) Ποσόν. Τὸ ποσόν δι' ὅπερ δίδεται ἡ έντολή πρὸς πληρω-
μὴν τῆς ἐπιταγῆς, πρέπει νά εἶναι πλήρως ὄρισμένον, κατὰ μέ-
γεθος καί εἶδος. Ἐάν ἔχῃ γραφήν ὀλογραφῶς καί ἀριθμητικῶς
καί ὑπάρχει διαφορά, ἰσχύει τὸ ὀλογραφῶς. Ἐάν ὑπάρχῃ δι-
αφορά, μεταξύ πλειόνων ἀναγραφῶν, ὡς πρὸς τὸ μέγεθος

του ποσού, ισχύει το μικρότερον. Το ποσόν πρέπει να είναι άζουμον. Ρήτρα τόλαι θεωρείται ως μή γεγραμμένη. -

3) Πληρωτής. Τήν εύχερῆ καί ταχεῖαν κυκλοφορίαν τῆσεπιταγῆς προσπαθοῦσιν αἱ νομοθεσίαι νά ὑποβοηθήσωσι διά παντός τρόπον. Τό μέγιστον μέρος τῶν πληρωτῶν εἰς πολλά κράτη γίνεταί δι' ἐπιταγῆς καί συμφέρον τῆς ὅλης οἰκονομικῆς ζωῆς ἐρκεῖται ὅπως μή παρεμβάλλωνται προσκομματα εἰς τήν κίνησιν ταύτην. Ὁ θεκόμενος μίαν ἐπιταγήν βασίζεται εἰς τήν φερερρῶτητα τοῦ ἐμδότη, ὀπισθογράφου καί τραπερηκῶν, ἐφ' ὅσον τοιοῦτοι ὑπάρχουσιν. Ἐμ πρώτης ἔθεν ὄφρα τὸ πρόσωπον τοῦ πληρωτῶ δέν ἀσμεῖ ἐπιρροήν, ἐπειδὴ ὁ κομιστής δέν ἔχει ἀπαιτίσιν κατ' αὐτοῦ, εἰάν δέν πληρώσῃ. Παρόλα ταῦτα καί τὸ πρόσωπον τοῦ πληρωτῶ ἐνέκει σημασίαν καί πρέπει καί αὐτος ν' ἀπολαμβάνῃ ἐμπιστωδότης, νά ὑπάρκη τ' βεβαίότης ὅτι ἔχει πάντοτε διαθέσιμα χρήματα καί δέν θά ἐρρεθῆ εἰς δυσχερείας νά ἐξοφλήσῃ τὰς ἐπ' αὐτοῦ συρομέναις ἐπιταγὰς, διότι ὁ κομιστής βασίζεται καί ἐπὶ τῆς προῦποθέσεως ὅτι ἡ ἐπιταγή θέλει πληρωθῆ κατὰ τήν ἐμφάνισιν καί δέν θά ἐρκαίς ἐνοκλήσει ἀναρωγῆς κατὰ τῶν ὑποχρέων. Ἐνεμεν τοῦ λόγου τούτου ὀρίζεται ἐν τῷ νόμῳ εἰεῖνος, ἐφ' οὗ σῶρεται ἡ ἐπιταγή, ὅσον νά ἦναι τραπεδικῆς καί διά τοῦ ἀρθρου 54 ὀρίζεται ὅτι ἡ λέξις τραπεδικῆς περιλαμβάνει φυσικά ἢ νομικά πρόσωπα ἐξομοιούμενα ὑπό τοῦ νόμου πρὸς τραπεδικὰς. Ὅσον δ' ἀφορᾷ τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐμδιδόμεναις ἐπιταγὰς καί πληρωτέαις ἐν Ἑλλάδι, τὸ ὄριον τῆς ιδιότητος τοῦ τραπεδικοῦ τίθεται εἰς στενώτερον, διότι ἀπαιτεῖται ὅπως ἐπιταγή ἐμδοθεῖσα καί πληρωτέα ἐν Ἑλλάδι ἰσχύει ὡς ἐπιταγή μόνου εἰάν ἐξεδόθη ἐπὶ τραπεδικῆς ἐταιρίας, ἀνεξαρτήτως μορφῆς, (ἰδιότητος ὅθεν τραπεδικῆς δέν ἀρκεῖ) ἢ Ἑλληνικοῦ νομιμοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ἀεκοῦντος τραπεδικῆς ἐργασίας. Καί κατὰ τὸν νόμον 1333 ἀρθ. 2 ἐκίθετο, ὅπως ὁ συρομένος εἶναι τραπεδικῆς. Ὑπάρκει ὅμως καί ἄλλος λόγος τῆς τοιαύτης ἀποκλειστικότητος τῶν προσώπων, ἐφ' ὧν θέου νά σῶρανται αἱ ἐπιταγαί. Πρόκειται τὸ συμ-

σομφέρον του όσον το όφραγον περιορισμού των εις μετρητά πληρωμών. Εφ' όσον αι έπιταγαί συμμενερώνονται εις κείρας των τραπεζιτών, καθίσταται όφραγή η διά συμψηφισμού διενέρμια των πληρωμών και ευνεπώς περιορίζεται η ανάγκη χρησιμοποίησης μετρητού χρήματος. Ως τόπος πληρωμής όφραγή να όρισθῆ και η μασιμία τρίτου, άλλ' ούτως όθεν να ηναι έπίσης τραπεζιτής -

4) Αντίρροση. - Παρά τῶ πληρωτῆ όθεν να ύπαρξη κεφάλαιον του έμδότου, έπαρμούν προς πληρωμῆν τῆς ευρομένης έπιταγῆς. Το αντίρροση εις κεφάλαιον δέν ύπαρχει ανάγκη να συνίζονται εις λαβείν του έμδότου παρά τῶ πληρωτῆ, άλλ' αρμει και ανοικθείσα παρ' αὐτῶ πιστωσις ύπερ αὐτου. Εξέτερος όμως η ύπαρξις κεφαλαίου αὐτῆ καθ' έαυτην δέν παρέχει το δικαίωμα εις τον έκοντα λαμβάνειν, όπως προς ανάληψιν του πιστωτιμου του ύπολοίπου, σύρη έπιταγῆς. Απαιτείται η ύπαρξις σχετιμῆς προσυμφωνίας, ητις όφραγή να ηναι και σιωπηρά, έξαρτωμένη εμ του ειδους τῆς συναλλαγῆς. Η ύπαρξις ώρισμένης π.χ. καταθέσεως παρά τραπεζῆ δέν παρέχει το δικαίωμα ανάληψεως δι' έπιταγῶν, υπερ παρέχειματά ρενιμόν κανόνα καταθέσεως εις ανοικτόν λογαριασμόν. Το αντίρροση αρμει οαι ύπαρχει κατά τον χρόνον τῆς πληρωμῆς, ογε μόνον, εάν δέν ύπαρξη, έπιβάλλεται πεινή (άρθρ. 79), ενώ κατά τῆν προπρωμένην νομοθεσίαν (ν. 1338 άρθρ. 29 α) έπρεπε να ύπαρξη άμα τῆ έμδόσει. Η επειμετετέρα αὐτῆ έμδοχή είναι ορθότερα, διοτι ουχι σπανίως δέν ύπαρχει το αναρμαίον κεφάλαιον προς πληρωμῆν έπιταγῆς άμα τῆ έμδόσει αὐτῆς, ενώ μέχρι τῆς πληρωμῆς μέλλουσι να έμβασθῶσι κρηματα παρά τρίτων εις τον πληρωτῆν διά λογαριασμόν του έμδότου. Εν περιπτώσει ηῆ ζητήσεως των διαζάσεων, καθ' οαι η έπιταγή έμδίδεται επί τραπεζιτου, έχοντος κεφάλαια εις τῆν διάθεσιν του έμδότου, η ιαχός του τίτλου ως έπιταγῆς δέν θίγεται. -

5) Τόπος πληρωμῆς. Εάν δέν αναγράφεται τόπος πληρωμῆς

τοιούτος λογίζεται ὁ σημειούμενος τόπος παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ. Ἐάν παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ ἀναγράφονται πλεονες, ὁ πρῶτος ἀναγεγραμμένος. Ἐάν δὲν σημειῶται τόπος πληρωμῆς, ἢ ἐπιταρῆ θεωρεῖται πληρωσέα εἰς τὸν τόπον ἐυδόσεως.

β) Τόπος ἐυδόσεως. Ἐάν δὲν σημειῶται τόπος ἐυδόσεως, ἢ ἐπιταρῆ θεωρεῖται ἐυδοθεῖσα εἰς τὸν σημειούμενον τόπον καθαπλευρῶς τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐυδότου.

γ) Ὑπογραφή τοῦ ὑπόρουτος. Βεβαίως ἀνεῦ ὑπογραφῆς δὲν δύναται νὰ ὑπάρῃ ὑποχρέωσις, ὡς δὲν δύναται νὰ ὑπάρῃ ἐξ οἰασθήκοσε ἄλλης αἰτίας. Ὁ νόμος δὲν λέγει τί πλέον. Ἀπλῶς αἰπαιεῖ διὰ τὸ ἔρμυρον τῆς ἐπιταρῆς ὅπως αὕτη ὑπογραφή παρὰ τοῦ ἐυδότου. Ἐάν, ἢ ἐπιταρῆ φέρῃ ὑπογραφὰς ἀνιμάνων πρὸς ἀνάληψιν ὠρισμένων ὑποχρεώσεων ἐξ ἐπιταρῆς, πλαστὰς ἢ ὑπογραφὰς ἀνιπαρμιτων προσώπων, αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἄλλων παραμένουσιν ἰσχυραί. Ὁ ὑπογράφας ἐπιταρῆν ὡς ἀντιπρόσωπος προσώπου ἀνεῦ ἐξουσιοδοτήσεως ἢ ὑπερέβη τὰ ὄρια ταύτης, ὑποχρεοῦται αὐτὸς καὶ ἐάν πληρωσῇ ἐκεῖ τὰ αὐτὰ διαιτήματα, ἅπερ θὰ εἶκεν ὁ φερόμενος ὡς ἐμπροσωπευθεῖς.

Ἡ νομοθεσία ὀρίζει οἱ ὠρισμένοι ὄροι, οὓς θεωρεῖ μὴ συμβιβαστέους μὲ τὸν θεακμὸν τῆς ἐπιταρῆς, δὲν ἐπιφέρουσι τὴν ἀκύρωσιν ταύτης, ἀλλὰ θεωροῦνται ὡς μὴ γεγραμμένοι. Τοιοῦτοι εἰσὶν ἡ ἀπαροχή μίαις ἐπιταρῆς, ἢ ῥήτρα τοῦ τόμου, ἢ ἀπαιλληρῆ τοῦ ἐυδότου ἀπὸ τῆς εὐθύνης, ἢ θέσις προθεσμίας.

Ἡ ἐπιταρῆ δύναται νὰ λάβῃ καὶ τὰς τρεῖς μορφὰς, καθ' ἃς δύναται νὰ μεταβιβασθῇ. Δύναται νὰ ἐυδοθῇ ὀνομαστικῆ, εἰς διαταρῆν, εἰς τὸν νομιστὴν. Ὁ τρόπος μεταβιβάσεως ὀνομαστικοῦ ἐγγράφου εἶναι ἡ εὐκέρησις. Ἐπι τῆς ἐπιταρῆς ὁμοίως ἡ νομοθεσία ἄλλως ὀρίζει, ὡς θὰ ἴδωμεν ἐν τῇ περὶ ὀπισθογραφίσεως κεφαλαίῳ. Ἡ εἰς διαταρῆν μεταβιβάζεται δι' ὀπισθογραφίσεως. Ἡ εἰς τὸν νομιστὴν ἐπιταρῆ εἶναι ἡ εὐκέρηστερον μεταβιβαζομένη, διότι μεταβιβάζει τὴν κυριότητα δι' ἀπλῆς παραδόσεως καὶ ἀκυλεῖται πᾶσα ἐρεῦνα ἐν μέρους τοῦ πλη-

ρωτού, διά τήν νεμιμοποίησιν τοῦ προσάροντος. Ἐάν δέν ση-
μειούται διαιουόχος, ἦτοι ἐν τῇ ἐπιταγῇ σημειούται ἀπλῶς
“ πληρώσατε », ἢ ἐπιταγή ἰσχύει ὡς εἰς τὸν νομιστὴν, ὡς ἐπι-
σης εἰάν γίνηται μνεία ἢ εἰς τὸν νομιστὴν ἢ ἄλλη ἰσοδύνα-
μος φράσις. Ἡ ἐπιταγή δύναται νὰ ἐυδοθῇ εἰς διαταγὴν αὐ-
τοῦ τοῦ ἐυδότου. Δύναται δὲ νὰ ἐυδοθῇ καὶ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ
ἐυδότου, ἦτοι τὸ αὐτὸ πρόσωπον δύναται, νὰ εἶναι ὁ σύρων
καὶ ὁ πληρωτής, ἀλλ' ὑπὸ δύο προϋποθέσεις ὅτι πρόκειται
περὶ ἐπιταγῆς ἐυδιδόμενης μεταξύ διαφόρων καταστημά-
των καὶ δέν πρόκειται περὶ ἐπιταγῆς εἰς τὸν νομιστὴν. Ἡ
ἐπιταγή δύναται νὰ ἐυδοθῇ καὶ διὰ λ/σμόν τρίτου.

Ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἐπιταγῆς ἀπαγορεύεται. Τὴ ἐμμένη δὲ λο-
γίζεται ὡς μὴ γερραμμένη. Ὁ λόγος τῆς ἀπαγορεύσεως εἶναι
ὅτι μία ἐπιταγή, γινομένη ὀκειτὴ παρὰ μίαν Τραπεζῆς, θέλει νο-
μιλοφορῆ ὡς τραπεδογερραμμάτιον.

V. Μεταβίβασις. ἄρθρ. 44-24 (N. 1338. ἄρθρ. 9, 10).

Τὸ εὐχερὲς τῆς μεταβίβασεως προσθέτει εἰς τὴν ἐπιταγὴν τὸ μέ-
ριστον πλεονέκτημα, ἵνα ἐυκολωθῆ τὸν ἀιμονομιῶν αὐτῆς προο-
ρισμόν, τοῦ περιορισμοῦ τῶν διὰ μεταλλιοῦ νομίσματος πλη-
ρωμῶν καὶ δι' αὐτοῦ τοῦ τραπεδογερραμματίου. Τὸ ὀνομαστικὸν ἔγ-
γραφον, τὸ ἐυδιδόμενον πληρωτέον εἰς ὠρισμένον πρόσωπον, ὁ-
περ ἀναφέρεται ὀνομαστικῶς ἐν τῷ ἔγγραφῳ, εἶναι μεταβιβασιμον
διὰ ταυτιότητος ἐυχωρήσεως, τοῦθ' ὅπερ καθιστᾷ τὴν μεταβίβα-
σιν δυσχερῆ. Ἡ νομοθεσία ἐπιδικάζει ὅπως καὶ ἐπὶ τῆς ὀνομασ-
τικῆς ἐπιταγῆς διευκολύνῃ τὴν μεταβίβασιν καὶ πρὸς τοῦτο ὁ-
ρίζει ὅτι ἡ ὀνομαστικὴ ἐπιταγή καὶ χωρὶς τῆς προσθήκης εἰς
διαταγὴν, εἶναι μεταβιβασιμος δι' ὀπισθογραφίσεως, προϋποθέ-
των ὅτι ὁ ἐυδίδων ὀνομαστικὴν ἐπιταγὴν δέν ἀποβλέπει νὰ σε-
ρῆσῃ αὐτὴν τῆς εὐχεροῦς νομιλοφορίας. Ἐν περιπτώσει ἄλλως, καὶ
ἢν ὁ ἐυδότης θέλῃ, ὅπως ἡ ἐπιταγή νὰ δύναται νὰ μεταβίβα-
σθῇ μόνον διὰ κοινῆς ἐυχωρήσεως, δύναται νὰ ἐπιτύχῃ τῷτο,

ἀπουλείων τὴν ὀπισθογράφησιν διὰ προσθήκης τῆς ἐπιταρᾶς «αὐ-
χί εἰς διαταρτὴν», ἢ ἄλλης ἰσοδυναμίου φράσεως. Τὸ αὐτὸ περὶ
ὀνομαστικῆς ἐπιταρῆς ἔσχυε καὶ ματὰ τὸν παλαιὸν νόμον
1338 ἄρθρον 9.

Ἡ ἐπιταρῆ δύναται καὶ ὀπισθογραφηθῆ ὑπὲρ τοῦ αὐτοῦ ἐμ-
δότου ἢ οἰουδήποτε ἄλλου ὑποχρέου, ὅτε αὐτὰ δύνανται νά
τὴν ὀπισθογραφῆσασιν ἐμ νέου. Ἡ πρὸς τὸν πληρωτὴν ὀπισθο-
γράφησις ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐξόφλησιν, ἐκτός ἐάν πρόκειται πε-
ρὶ διαφόρων ματαστημάτων καὶ τὴν ὀπισθογράφησις γίνεται ὑ-
πὲρ ἐνός, διαφόρου ἐμείνου, ἐφ' ᾧ τὴ ἐπιταρῆ ἐξεδόθη.

Ἡ ὀπισθογράφησις γράφεται ἐπὶ τῆς ἐπιταρῆς ἢ ἐπὶ φύλ-
λου προσθέτου (allonge) καὶ μεταβιβάζει ἅπαντα τὰ ἐξ αὐ-
τῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα. Ἡ εἰς λευκὸν ὀπισθογράφησις, ἐν
ἣ ὅπλα δὴ δὲν σημειοῦται πρόσωπον οἰμαιούχου ἢ συνίστα-
ται ἀπλῶς εἰς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ὀπισθογράφου μεταβιβα-
ζει πλήρως τὴν κυριότητα ματὰ τὸν νόμον, ρεαφομένη ὀ-
πισθεν τῆς ἐπιταρῆς ἢ ἐπὶ τοῦ προσθέματος. Ὁ μάτοχος τῆς
ἐν λευκῷ ἐπιταρῆς δικαιούται νά συμπληρώσῃ τὸ λευκὸν, νά
ὀπισθογραφήσῃ αὐτὴν ἐμ νέου ἢ καὶ νά τὴν παραδώσῃ ἐν
λευκῷ, ὡς τὴν ἔλαβε. Ὁ μάτοχος ὀπισθογραφησίμου ἐπιτα-
ρῆς θεωρεῖται νόμιμος μομιστής, ἐάν στερῆσῃ τὸ δικαιώ-
μα του ἐπὶ ἀδιαμόλου σειράς ὀπισθογραφῆσεων ἢ ἐάν τὴ τε-
λευταία εἶναι ἐν λευκῷ. Αἱ διαγεγραμμέναι ὀπισθογραφῆσεις
θεωροῦνται ὡς μὴ γεγραμμέναι.

Ἡ ἐνδεστέρα βεβαίως δυναμένη νά κυκλοφορήσῃ ἐπι-
ταρῆ εἶναι ἢ εἰς τὸν μομιστὴν, διότι αὕτη μεταβιβάζεται
δι' ἀπλῆς παραδόσεως. Ὁ νέος νόμος ἐπιτρέπει ἀπολύτως τὴν
εἰς τὸν μομιστὴν ἐπιταρτὴν, ἐνῶ ματὰ τὸν Ν. 1338 ἄρθρα 25
καὶ 26, ὃ ἀνάγκη ἐπιταρτὴ ἐπιτρέπετο νά ἐμδοθῆ μόνον προ-
κειμένου περὶ τοιαύτης ἐμδοθείσης εἰς τὴν ἀλλοδαπὴν καὶ
πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι καὶ τανάπαλιν. Ἀπηγορεύθη δ' ἀπολύτως
ἢ εἰς τὸν μομιστὴν ἐμδοσις τῆς ἐσωτερικῆς ἐπιταρῆς, ἥτοι
ἐμδομένης ἐν Ἑλλάδι καὶ πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι (Νόμος 1338

άρθ. 8 παρ. 3).

Ὁ παραδίδων εἰς ἄλλον ἐπιταγὴν εἰς τὸν νομιστὴν δὲν φέρει ἀδεμίαν εὐθύνην διὰ τὴν πληρωμὴν. Ὁ λαμβάνων ἔχει ὑπεύθυνον μόνον τὸν ἐυδόκην. Πολλοὶς ὅμως οὗτος θέλει νὰ ἔχη ὑπεύθυνον ἐμείνον, παρ' οὗ λαμβάνει τὴν ἐπιταγὴν, ὁδὸτι εἰς αὐτὸν ἔχει ἐμπιστοσύνην. Ὅπως ἀποφευχθῆ ἡ δυσχέρεια αὐτῆ δια τὴν μεταβίβασιν, ὁ νόμος ὁρίζει ὅτι ὁ ὀπισθογραφῆσας ἐπιταγὴν εἰς τὸν νομιστὴν μαθίσταται ὑπεύθυνος κατὰ τοὺς ὅρους τῶν διαποικῶν διατάξεων τὴν ἀναγραφὴν, χωρὶς ἐν τούτοις ὁ τίτλος νὰ μετατρέπηται εἰς ἐπιταγὴν εἰς διαταγὴν. Ἡ ὀπισθογράφησις εἰς τὸν νομιστὴν ἰσχύει ὡς τοιαύτη ἐν λευκῷ.

Τιθέμενος ὁρος εἰς τὴν ὀπισθογράφησιν δὲν ἐπιφέρει τὴν ἀνύρωςιν αὐτῆς, ἀλλὰ λογίζεται ὡς μὴ γερραμμένος. Μερικὴ ὀπισθογράφησις, ἥτοι μὴ ἀναφερομένη εἰς ὀλόκληρον τὸ ποσόν, εἶναι ἄμυρος, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ γινομένη. Πᾶς ὀπισθογράφος φέρει ἀμεραίαν τὴν εὐθύνην δι' ἔλλειψιν πληρωμῆς, ἀλλὰ δύναται ν' ἀπαρρηθεύσῃ νεὰς ὀπισθογραφίσεις, ὅτε δὲν εὐθύνεται ἐναντι ἐμείνων, εἰς οὓς ἡ ὀπισθογράφησις ἐγένετο μεταρνευστέρως.

Ἡ γενομένη ὀπισθογράφησις μετὰ τὸ διαμαρτυριὸν ἢ μετὰ τὴν λήξιν τῆς προθεσμίας τῆς ἐμφανίσεως παρέχει τὰ ποτελέσματα κοινῆς ἐυχωρήσεως. Ἐκτὸς ἐναντίας ἀποδείξεως ἢ ἀχρονολόγητος θεωρεῖται γενομένη πρὸς τῆς διαμαρτυρίσεως ἢ πρὸ τῆς λήξεως τῆς πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμίας.

Ὅσαῖς ἡ ὀπισθογράφησις περιέχει τὴν μνείαν «ἀξία πρὸς εἰσπραξίν κατὰ πληρεξουσιότητα», ἢ πᾶσαν ἄλλην ἐνέχουσαν ἀπλὴν ἐντολήν, ὁ νομιστὴς δύναται ν' ἀστυίση πάντα τὰ ἐν τῆς ἐπιταγῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα, ἀλλὰ δὲν δύναται νὰ τὴν ὀπισθογραφήσῃ παρὰ μόνον λόγῳ πληρεξουσιότητος. -

VI. Τριτεργύσις, ἄρθρα 25-27. (Ν. 1558 ἀρθ. 12).

Προειμμένου περὶ ἐγγράφου πιστωτικῶν, πᾶσα προσπα-

θεια δέον να τεινη προς περισσοτερην εξασφαλισιν της πληρωμης. Πολυ μαλλον ισχυει τουτο, προκειμένου περι επιταρτης, δι της διενεργειται το πλειστον των πληρωμών, και μαθησθησεις εις την κανονικην αυτης πορειαν επιφερουσι κλονισμον εις την ολην συναλλακτικην κινησιν.

Δια της τριεργρησεως επιτυχανεται μειζων εξασφαλισης της πληρωμης, του τριεργρητου μαθισταμένου αλληλεγγυου δια την πληρωμην. Τριτος τις εντος της επιταρτης, αλλα και αυτοι οι υπογραφεις, εξαιρεσει του πληρωτου, δονονται να ρινασιν εργρηται, αναλαμβανοντας την ευθυνη της πληρωμης, δι ολουληρον το υπο της επιταρτης αντιπροσωπειομενον ποσον η δια μέρος αυτου. Η εργρησις παρεχεται επι της επιταρτης η του προσθεματος (αρθρου) δια της φρασεως «δια τριεργρησιν», η αλλης ισοδυναμου, υπογραφομενης υπο του τριεργρητου, αλλα και μονη η υπογραφη τεθειμενη εις το εμπροσθεν μέρος της επιταρτης ισχυει ως τριεργρησις, εντος εαν προκειται περι της υπογραφης του ευδοτου. Η τριεργρησις δυναται να δοθη υπερ του ευδοτου, ισχυουσα ως υπερ αυτου δοθεισα, εαν δεν σημειουται υπερ τινος εδοθη, η και μονον υπερ ενος των αλλων υποχρεων. Ο τριεργρητης ενεχεται ως ευεινος, υπερ ου ηγγρηθη και απουσα ολα τα δικαιωματα εναντιον αυτου και ευεινων, οτινες ενεχονται απεναντι ευεινου, υπερ ου ηγγρηθη.

VII. Εμφάνις και πληρωμή.

Άρθρα 28-36. (N. 1338 άρθρα 13,28).

Η επιταρτη δεν πιστοποιει μιαν απαιτησιν, αλλ ευδιδαται προς ευπληρωσιν μιας υποχρεωσης, προς εξοφλησιν της οποιας ο υποχρεως διδαι εντολην εις τριτον να ματαβαλη το ποσον εις τον ευ της επιταρτης δικαιουχον. Το οικονομικον συμφερον απαιτει οπως αι τοιαυται πληρωμαι ρινασιν το ταχυτερον, να αι δημιουργουμεναι εχεςεις ευμα-

υαρίζονται.

Ἡ ἐπιταγή δεόν νά ἐμφανισθῆ πρὸς πληρωμὴν τῶ βρα-
δύτερον ἐντὸς οὐκῶ ἡμερῶν, ἐφ' ὅσον ἐξεδόθη καὶ εἶναι πλη-
ρωτέα ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ, εἴκοσι ἡμερῶν ἐν τῇ αὐτῇ Ἠπει-
ρῳ καὶ ἑβδομημίοντα ἐν ἄλλῃ Ἠπειρῳ. Ὁ νόμος 1538 ἔδιδε
μαυροτέρας προθεσμίας, 30 ἡμέρας διὰ τὴν ἐσωτερικὴν ἐ-
πιταγὴν καὶ 100 ἡμέρας διὰ τὰς ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὐδοθείσας
καὶ πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι. Ἡ οὐκῶ ἡμέρος νῦν τεθειμένη δύ-
νάται νά θεωρηθῆ βραχεῖα πλέον καὶ δεόντος, δεδομένου ὅ-
τι αἰσυριμονωνία ἐν Ἑλλάδι ὑστεροῦσιν.

Ἡ ἐπιταγή εὐδίδεται μόνον ὄψεως. Τεθειμένη προθεσμία
λογίζεται μὴ γνηραμμένη, ἐνῶ ὁ νόμος 1538 ἀρθρ. 5 ἦτο αὐ-
στηρότερος, καραυκτηρίζων ἄνωρον τὴν περιλαμβάνουσαν
προθεσμίαν ἐπιταγῆν. Διαρμύσσης τῆς προθεσμίας ὁ νομι-
στὰς δύναται νά ἐμφανίσῃ αὐτὴν οἰανδήποτε ἡμέραν θέ-
λει καὶ ἀφοῦ τὴν ἐμφανίσῃ, δύναται νά ἐμφανίσῃ αὐτὴν ἐν-
νέου μέχρις ἐμπνεύσεως τῆς προθεσμίας. Ἡ ἐπιταγή ἐμφα-
νιζομένη πρὸς πληρωμὴν πρὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἡμερομηνίας
τῆς χρονολογίας τῆς εὐδόσεως, εἶναι πληρωτέα κατὰ τὴν
ἡμέραν τῆς ἐμφανίσεως. Ἐάν ἡ ἐπιταγή ἐξεδόθη μετὰ τὴν
δύο τόπων, ἐχόντων διάφορον ἡμερολόγιον, ἡ ἡμέρα τῆς εὐ-
δόσεως ἀνάγεται εἰς τὴν ἀντίστοιχον ἡμέραν τοῦ τόπου τῆς
πληρωμῆς. Ἡ ἐπιταγή δύναται ν' ἀνακληθῆ παρὰ τοῦ εὐδό-
του, ἀλλὰ μόνον μετὰ τὴν ἐμπνευσίν τῆς προθεσμίας ἐμφα-
νίσεως. Ὁ πληρωτής μετὰ τὴν ἐμπνευσίν τῆς προθεσμίας
δύναται, ἐάν θέλῃ, νά πληρῶνῃ τὴν ἐπιταγῆν, ὅπερ ὅμως
δέν διαισιῶται νά πράξῃ, ἀφ' ἧς σιγμῆς εἰδοποιήθη πε-
ρὶ τῆς ἀνακλησεως. Ὁ πληρωτής πληρῶνων ἔχει νά ἐξε-
τάσῃ τὴν μανονιωτότητα τῆς συνεκείας τῶν ὀπισθογραφῶν
καὶ ὄχι τὰς ὑπογραφὰς αὐτῶν. Ὁ νομιστὴς ὑποχρεοῦται νά
μὴ δεχθῆ μερικτὴν πληρωμὴν. Εἰς τὴν περίπτωσιν ἀρνήσε-
ως πληρωμῆς συνεκίσσεται διαμαρτυρία εἰς τὸν τόπον τῆς
ἐνώπιον συμβολαιογράφου ἀνευ μαρτύρων. Ἐάν ὑπάρχωσ

πλείονες πληρωταί, συντάσσεται ἔν μόνον διαμαρτυριῶν ἢ ἐμφάνισις εἰς συμψηφιστιῶν γραφεῖον ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐμφάνισιν πρὸς πληρωμὴν. Διὰ Διατάγματος δύναται νὰ ὀριζήται ποῖα θεωροῦνται συμψηφιστέα γραφεῖα ἐν Ἑλλάδι. Ὁ θάνατος ἢ ἡ ἀνιμισανότης τοῦ εὐδότου μετὰ τὴν εὐδοσίαν δὲν θίγει τ' ἀποτελέσματα τῆς ἐπιταγῆς.

Ἐὰν ἡ ἐπιταγὴ ἐξεδόθη εἰς νόμισμα, μὴ κωλυοφοροῦν εἰς τὸν τόπον τῆς πληρωμῆς, τὸ ποσὸν δύναται νὰ πληρωθῇ εἰς τὸ νόμισμα τοῦ τόπου κατὰ τὴν ἀξίαν αὐτοῦ κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς πληρωμῆς, ἐκτός ἐὰν ὁ εὐδότης ὤρισεν ὀτιδήποτε πληρωμὴ θέλει γῆν εἰς τὸ σημειούμενον νόμισμα (ῥῆτρα μεταβολῆς εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα). Εἰς ἐξαιρητικὰς περιπτώσεις ἀφορώσας τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ νομίσματος, τ' ἀποτελέσματα τῆς ῥήτρας μεταβολῆς εἰς ἀλλοδαπὸν νόμισμα δύναται νὰ ἀναιρῶνται διὰ τῆς νομοθετικῆς ὁδοῦ, προκειμένου περὶ ἐπιταγῶν ἐυδιδομένων εἴτε ἐν Ἑλλάδι, εἴτε ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

VIII. -- Διαγράμμισις καὶ ἢ εἰς λ/σμίον Ἐπιταγὴ (Crossing, Chèque bazzé). Ἄρθρα 37-39.

Ὁ νομιστής μιᾶς ἐπιταγῆς τρέχει τὸν κίνδυνον τῆς ἀπώλει-
ας ἢ τῆς κλοπῆς, ὡς καὶ πάσης ἄλλης ἀφαιρέσεως, ἐφ' ὅσον
πρόκειται περὶ ἐγγράφου περιουσιῶν ἀξίας. Ὑπάρχει ἡ
πιθανότης χρησιμοποίησεως αὐτοῦ παρ' ἑτέρου μὴ διουα-
λοῦχο καὶ ἀναλόγως τῆς μορφῆς τῆς εὐδόσεως, ὁ κίνδυνος
ἐμφανίζεται μικρότερος ἢ μεγαλύτερος. Προκειμένου περὶ
ἐγγράφου ὀνομαστικοῦ, ἵνα συμβῇ κατὰ κρησὶς, ἀπαιτεῖται πλα-
στοπροσωπεία, περὶ ἐγγράφου εἰς διαταγὴν, πλαστογραφία.

Τὸ εἰς τὸν νομιστὴν ἐγγράφον παρέχει εὐχερέστερον ἔδαφος
καταχρήσεως δεδομένου ὅτι ὁ πληρωτὴς εἶναι ὑποχρεωμένος
νὰ τὸ πληρῶσῃ εἰς τὸν πρῶτον ἐμφανίζοντα ἄνευ οὐδεμιᾶς
ἐρεῦνης. Ὅπως μὴ ἡ ἐπιταγὴ, εὐδιδομένη ἄλλως τε καὶ εἰς τὸν
νομιστὴν, ἐυτραπῆ τοῦ προορισμοῦ της, ἐφευρέθη τὸ λεγό-

μενον crossing (διαγράμμις).-

Ἡ διαγράμμις ἔρμειται εἰς τὸ ὅτι ἡ ἐπιταγή δὲν δύναται νὰ πληρωθῆ ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ παρὰ μόνον εἰς τραπεζίτην ἢ πελάτην τοῦ πληρωτοῦ καὶ συνίσταται εἰς τὴν κάραν δύο παραλλήλων γραμμῶν μετὰ τῶν ὁποίων οὐδεμίαν φέρεται σημεῖωσις ἢ ἀπλῶς τίθεται ἡ λέξις τραπεζίτης, ἢ ἄλλη ἰσοδύναμος, ἐπὶ τοῦ ἔμπροσθεν μέρους τῆς ἐπιταγῆς, ὅτε εἶναι ρηνιή καὶ ἔχει τὸ ἄνω ἀποπέλεμα. Δύναται ὁμῶς νὰ ρηθῆ καὶ πλέον περιορισμένην περιεκτικότητα, ὅταν ἐνεὸς τῶν δύο γραμμῶν ἀναγραφῆ τὸ ὄνομα τοῦ τραπεζίτου, ὅτε εἰς αὐτὸν μόνον δύναται νὰ ρηθῆ ἢ πληρωθῆ ὡς καὶ εἰς τὸν πελάτην αὐτοῦ, ἐάν οὗτος εἶναι ὁ πληρωτὴς. Ἡ ρηνιή δύναται νὰ μετατραπῆ εἰς εἰδιυτήν, καὶ τὸν ἀπάλιν. Ὁ σημειούμενος τραπεζίτης δύναται νὰ στραφῆ εἰς ἄλλον τραπεζίτην ἐπὶ εἰσοπῶ εἰσπράξεως. Ὁ τραπεζίτης δύναται ν' ἀπαιτήσῃ ὅπως ρηθῆ διαγράμμις ἐπιταγῆς μόνον ὅταν πρόκειται περὶ τινὸς τῶν πελατῶν τοῦ ἢ παρ' ἄλλου τραπεζίτου.-

Διαγραφὴ τῆς διαγράμμισης ἢ τοῦ ὀνόματος τοῦ τραπεζίτου θεωρεῖται ὡς μὴ ρεγραμμένη. Ὁ ἑλληνικὸς νόμος 1338 ἀρνοεῖ τὴν διαγράμμισην, διότι ἐρένετο εἰπὶ τῇ βῆσει τῆς γερμανικῆς νομοθεσίας, ἣτις ἐπίσης τὴν ἀρνοεῖ. Ἡ γερμανικὴ νομοθεσία ὁμῶς χρησιμοποιοεῖ ἄλλο μέσον, δι' οὗ ἐπιτυγχάνει τὸν αὐτὸν σκοπὸν. Χρησιμοποιοεῖ τὴν συμψηφιστικὴν ἐπιταγὴν. Ἐπ' αὐτῆς σημειοῦται μόνον πρὸς συμψηφισμόν, ὅτε ὁ συμρόμενος ὑποχρεοῦται νὰ ἐξαφλήσῃ τὴν ἐπιταγὴν διὰ συμψηφισμοῦ, διὰ μεταφορᾶς ἀπὸ λογαριασμοῦ εἰς λογαριασμόν, ἀπομειωμένης τῆς εἰς κρήμα πληρωμῆς. Ὁ νέος νόμος εἰνὸς τοῦ crossing δέχεται καὶ τὸ εἶδος τοῦτο τῆς ἐπιταγῆς. Ὁ εἰσδοτὴς καὶ ὁ υφιστάτης δύνανται ν' ἀπαγορεύωσι τὴν εἰς κρήμα πληρωμὴν διὰ τῆς ἀναγραφῆς εἰς τὸ ἔμπροσθεν μέρος τῆς ἐπιταγῆς τῆς φράσεως « πληρωτέα εἰς λογαριασμόν » ἢ ἄλλης ἰσοδύναμου. Ἡ ἐπιταγὴ ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ δύναται νὰ παραστῆ ἀπὸ μέρους τοῦ πληρωτοῦ ἀφορμὴν μόνον εἰς λογιστικὸν κανονισμόν (πίστωσις εἰς λογαριασμόν, ῥῆρος ἢ συμψηφισμός). Διαγραφὴ τῆς μνείας πληρωτέας εἰς λογαριασμόν θεωρεῖται ὡς μὴ

πεγραμμένη. Ὁ πληρωτής μὴ τηρῶν τὰς ἀνωτέρω διατάξεις εὐθύνεται διὰ τὴν ἐντεῦθεν προεφάσσαν δημίαν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς ἐπιταγῆς.

IX. Ἀναγωγή Ἐλλείπει πληρωμῆς. Ἄρθ. 40-48 (Ν. 1338 ἀρθ. 16-20).

Οἱ ὑπόχρεοι ἐν τῆς ἐπιταγῆς, ὀφειλόντες νὰ ἱκανοποιήσωσι τὸν κομιστήν, εἰς τὸν εὐδόκην, οἱ ὀπισθογραφοί, οἱ τρισεγγρητοί, εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ πληρωτής ἀρνήθη νὰ ἐξοφλήσῃ αὐτήν. Ὁ νόμος τὸ μὲν δεῖται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν κομιστήν διὰ ταχεῖας διαδικασίας καὶ αἰτ' εὐθείας ἀγωγῆς καθ' ὅλων τῶν προσωπικῶν τούτων καὶ ἀλληλεγγύου αὐτῶν εὐθύνῃς, τὸ δὲ ἐπιδιώκει ὅπως ἐμπληρωθῶσιν ὠρισμένα διασωπώσας καὶ ἐντὸς βραχυτάτων προθεσμίων εἰδοποιήσῃσιν ἅπαντα καὶ ὑπεύθυνα τὰυτὰ πρόσωπα. —

Εἰς τὴν περίπτωσιν ἀρνήσεως τοῦ πληρωτοῦ ὅπως πληρώσῃ τὴν ἐπιταγὴν, ὁ κομιστής ἵνα περιβῶσῃ τὴν δικαιοσύνην του, ὀφείλει νὰ προῆλθῃ εἰς τὴν συντάξιν διαμαρτυριῶν, ὅπερ δύνανται νὰ ὑπομαρτυρήσῃ δὴλωσις τοῦ πληρωτοῦ γραφομένη ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς, μετὰ σημειώσεως τῆς χρονολογίας τῆς ἐμφανίσεως, εἴτε διὰ δηλώσεως γραφείου θυμψηφισμοῦ. Ἐάν ἡ ἐμφάνισις γίνῃ τὴν τελευταίαν ἡμέραν, ἡ διαμαρτυρησις ἢ ἡ ἰσοδυναμία βεβαίως δύνανται νὰ γίνῃ τὴν ἐπομένην ἐργάσιμον ἡμέραν. Εἰς τὴν περίπτωσιν μὴ πληρωμῆς, ὁ κομιστής ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ὀπισθογραφῆσαν αὐτοῦ καὶ τὸν εὐδόκην ἐντὸς τῶν ἐπόμενων ἡμερῶν ἀπὸ τῆς διαμαρτυρίας ἢ τῆς δηλώσεως καὶ ἐπὶ ἀνεξίδου ἐπιστροφῆς, συνισταμένης εἰς τὴν προσηύκτην τῆς φράσεως « ἀνέδοδος ἐπιστροφή, ἢ ἀνεὸ διαμαρτυριῶν ἢ ἄλλης ἰσοδυναμίας καὶ ἥτις ἀπαλλάσσει τὸν κομιστήν συντάξεως διαμαρτυριῶν, ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως. Πᾶς ὀπισθογραφὸς ὀφείλει νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ὀπισθογραφῆσαν τοῦ καὶ τὸν τρισεγγρητὴν αὐτοῦ ἐντὸς δύο ἡμερῶν, ἀφ' ἧς εἰδοποιήσῃ. Ἡ προθεσμία θεωρεῖται τηρηθεῖσα καὶ ἐάν ἡ εἰδοποιήσις ἢ ἐπισκοπὴ εἴδοθῃ εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἐντὸς τῆς προθεσμίας. Ἡ παράλειψις τῆς ἐμφανίσεως εἰδοποιήσεως δὲν συντελεγεται ἐκπτώσιν τοῦ δικαιώματος ἀναγωγῆς, ἀλλ' ἐπιφέρει εὐθύνην ἀποδημιώσεως δι' ἐπι-

συμβάσαν τυχόν Δημίαν, μέχρι τού ποσού τῆς ἐπιταγῆς. Ἡ ἐμφάνεισις εἶναι ὑποχρεωτικὴ καὶ ἐπὶ ἀνεξόδου ἐπιστροφῆς. Ἐάν ἡ ῥήτρα τῆς ἀνεξόδου ἐπιστροφῆς ἐξεθῇ ὑπὸ τοῦ ἐμδότη, ἔχει ἀποτελεσματικὰ ἔναντι ὅλων τῶν ὑπογραφῶν. Ὑθεμένη παρά τινος τῶν ὀπισθογράφων ἢ τρικερροπῶν ἰσχύει μόνον ἔναντι αὐτοῦ.

Ἐν τῶν ὑπεθόντων ἔναντι τοῦ μομιστοῦ, ἐμδότη, ὀπισθογραφῶν καὶ τρικερροπῶν, ὁ ἐμδότης δὲν δύναται νὰ ἀπαλλαγῇ τῆς εὐθύνης δι' αἰσθηθεὶς ῥήτρας, ἐνῶ αἱ ὀπισθογραφαὶ δύνανται. —

Ἡ εὐθύνη ἀπάντων τῶν ἐν τῆς ἐπιταγῆς ὑποχρέων εἶναι ἀλλήλην. Ἡ ἀναρωρὴ δύναται νὰ λάβῃ χῆραν καθ' ὅλων ὁμαδιῶς ἢ ἀτομικῶς κατὰ τινων ἢ κατὰ τινος, ἀδιαφόρως χειρῶς. Ἡ ἀναρωρὴ κατὰ τινος δὲν ἐμποδίζει τὴν δίωξιν κατ' ἄλλων ἔστω καὶ ἐπομένον τοῦ ἐναχθέντος. Τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἔχει πᾶς πληρωσῆς τὴν ἐπιταγὴν ὑπόχρεως. Ὁ μομιστὴς δικαιούται ν' ἀπαιτήσῃ εὐκὸς τοῦ ποσού τῆς ἐπιταγῆς καὶ τόμον 8% ἀπὸ τῆς ἐμφάνισεως καὶ τὰ ἔσοδα, ἐξαιρέσει ἐπιταγῆς ἐμδεδομένης καὶ πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι, καθ' ἣν ὑπολογίζεται ὁ ἐν Ἑλλάδι ἰσχύων νόμιμος τόμος. Τὰ αὐτὰ δικαιώματα ἔχει καὶ πᾶς πληρωτῆς. Ὁ πληρωσῆς δύναται ν' ἀπαιτήσῃ τὴν παράδοσιν τῆς ἐπιταγῆς μετὰ τοῦ διαμαρτυριοῦ καὶ ἐξωφλημένου χρομιοῦ καὶ δύναται νὰ διαγράψῃ τὴν ὑπογραφὴν του καὶ τῶν ἐπομένων ὀπισθογραφῶν. Παράτασις τῆς προθεσμίας ἐμφάνισεως ἢ συντάξεως διαμαρτυριοῦ ἐπέρχεται μόνον λόγῳ ἀνοικτεβλήτου καλύμματος. Ἐν περιπτώσει ὅμως ἐξαμολουθήσεως τοῦ καλύμματος ἐπὶ δευαπενθήμερον δύναται νὰ γίνῃ ἀναρωρὴ καὶ ἀνευ ἐμφάνισεως ἢ διαμαρτυριοῦ.

X. Ἀντίτυπα.

Ἄρθρα 49-50. (N.1338 ἀρ.37).

Ἡ εἰς πλείονα ἀντίτυπα ἐμδότης δύναται νὰ προυαλέσῃ μινδύνους μεταβιβάσεως πλείονων τοιοῦτων καὶ οὐκ ἔχοντων καθίσταται ἔτι μεγαλύτερος, προειμῆνον περὶ ἐπιταγῆς εἰς τὸν μομιστὴν. Τοῦθ' ἐνεμῆν ὁ νόμος κατ' ἀρχὴν δέχεται

τήν εἰς πλείονα ἀντίτυπα ἔμδοσιν, ἀλλ' ὑπό δύο ἑξαιρέσεις. Ἐμδοσις εἰς τὸν νομιστὴν ἐπιταρῆς ἀπολύτως ἀπαγορεύεται, ὡς ἐπίσης ἀποκλείεται ἐπὶ ἐπιταρῆς ἐμδιδομένης καὶ πληρωτέας εἰς τὴν αὐτὴν χώραν. Ἐπιτρέπεται ἡ ἔμδοσις εἰς πλείονα ἀντίτυπα ἐπιταρῆς ἐμδοθείσης ἐν μιᾷ χώρᾳ καὶ πληρωτέας εἰς ἄλλην ἢ εἰς ὑπερπόντια μέρη τῆς αὐτῆς χώρας καὶ ἀντιθέτως, ὡς καὶ ἐμδοθείσης καὶ πληρωτέας ἐν τῇ αὐτῇ μέρει (ὑπερποντίας χώρας), ἢ εἰς διάφορα μέρη ὑπερποντίας τῆς αὐτῆς χώρας. Ὁ νόμος, ἐνῶ δὲν ἐπιτρέπει τὴν ἔμδοσιν εἰς πλείονα ἀντίτυπα ἐπιταρῆς ἐμδιδομένης καὶ πληρωτέας ἐν τῇ αὐτῇ χώρᾳ, ἐπιτρέπει τοῦτο εἰάν προϋπάρχει περὶ ὑπερποντίας χώρας, διότι ἐνεμεν τῶν ἀποστάσεως καὶ τῆς ἐλλείψεως συμφωνητικῶν κρινεται σιλόπιον. Ὁ νόμος 1338 ἐπιτρέπει τὴν εἰς πλείονα ἀντίτυπα ἔμδοσιν ἐπιταρῆς ἐπὶ τοῦ ἔξωζερμιου, ἀλλὰ μόνον τῆς ὀνομαστικῆς

Ἐν τῷ μειμένῳ τοῦ τίτλου δεῖον νὰ ὑπάρχη ἀσθητικῶν ἐμδοθέντων ἀντιτύπων, διότι μὴ ὑπαρκούσης τοιαύτης σημασίας, ἕμιστον ἀντίτυπον ἀποστέλλει ἀδοσελῆ ἐπιταρῆν καὶ ἡ πληρωμὴ τοῦ ἑνὸς ἀντιτύπου ἀπαλλάσσει. Ὁ μεταβιβάσας ὀπισθογράφος ἀντίτυπα εἰς διάφορα πρόσωπα, ὡς καὶ οἱ ἐπόμενοι ὀπισθογράφοι, ὑποχρεοῦντα διὰ πάντα τὰ ὑπογεγραμμένα παρ' αὐτῶν καὶ μὴ ἐπιστραφέντα.

XI. Ἄλλοιωσεις. Ἄρθρ. 51.

Εἰς τὴν περίπτωσιν ἀλλοιώσεως τοῦ μειμένου τῆς ἐπιταρῆς, οἱ μεταγενέστεροι τῆς ἀλλοιώσεως ὑπογραφεῖς ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀλλοιωθέντος μειμένου, οἱ προγενέστεροι ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀρχικοῦ μειμένου.

XII. Παραγραφή.

Ἄρθρα 52-53. (Ν. 1338 ἀρ. 21).

Ἀνταποκρίνεται εἰς τὸ συμφέρον τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας

ἢ σύντομος ἐπιμαθάρσις τῶν ἐν τῶν συναλλαγῶν πηγαίου.
 τῶν ὑποχρεώσεων καὶ πρὸ παντὸς τῶν ἐν τῆς ἐπιταγῆς προ-
 υπουσιασῶν τοιούτων. Ὁ νόμος ὀρίζει ἑξαμήνην παραγραφὴν
 ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς προθεσμίας πρὸ τῆς ἐμφάνιστος διὰ τὴν
 ἀργερὴν τοῦ νομιστοῦ ματὰ τοῦ ἐυδότου, τῶν ὀπισθογραφῶν
 καὶ ἄλλων ὀποχρέων καὶ ἐπίσης τὴν αὐτὴν διὰ τὰς ἑξά-
 ναργερῆς ἀργίας τῶν διαφορῶν πρὸς πληρωμὴν ὑποχρέων,
 τῶν μὲν ματὰ τῶν δέ, ἀφ' ἧς ἡμέρας ὁ ὑπόχρεως ἐπλήρω-
 σε τὴν ἐπιταγὴν ἢ ἀφ' ἧς ἡμέρας ἐνίκηθη. Διαμοιρῆ τῆς πα-
 ραγραφῆς ἔχει ἀποτέλεσμα μόνον ματ' εὐεῖνου, ὡς πρὸς
 ὃν ἔλαβε χώραν τὸ γεγονός, τὸ διαυόπτων τὴν παραγραφὴν.

XIII. Γενικαὶ καὶ Πρόσθετοι Διατάξεις. Ἄρθ. 54-69.

Ἡ ἐμφάνισις ἢ ἡ σύνταξις διαμαρτυριῶν ἢ ἐνέργεια ἰ-
 σοδυναμίου πράξεως, ὡς καὶ ἡ ἐπιχειρησις πράξεων σχετι-
 ζῶν πρὸς τὴν ἐπιταγὴν, εἰάν ἡ τελευταία ἡμέρα τῆς προ-
 θεσμίας εἶναι ἐορτασίμος, αὕτη παραλείπεται μέχρι τῆς προ-
 της ἐργασίμου ἡμέρας μετὰ τὴν ἐμπνευσιν τῆς προθεσμίας,
 διότι πᾶσα τοιαύτη πράξις δέν δύναται νὰ γίνη παρὰ μό-
 νον ἐν ἐργασίμῃ ἡμέρᾳ. Αἱ διάμεσα ἐορτασίμοι ἡμέραι
 συμπεριλαμβάνονται εἰς τὸν ὑπολογισμὸν τῆς προθεσμίας. Νό-
 μιμος ἐορτασίμος ἡμέρα εἶναι ἐκτὸς τῆς Κυριακῆς, πᾶσα
 τοιαύτη πλήρους ἀργίας τῶν δημοσίων γραφείων. Αἱ προ-
 θεσμιαὶ δέν περιλαμβάνουσι τὴν ἡμέραν τῆς ἀφετηρίας αὐ-
 τῶν. Ἡμέρα χάριτος νόμιμος ἢ διαστικὴ ἀπουλιεῖται.
 (ἄρθ. 55-57, 62).

Αἱ ἐξ ἐπιταγῆς δικαιοπραξίαι υπρὸσσονται ἐμπορικαὶ
 καὶ ἡ ἱκανότης πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρεώσεως ἐξ ἐπιτα-
 γῆς παρέχεται εἰς πάντα ἱκανὸν νὰ ὑποχρεωθῇ ἐν συμ-
 βάσεως (ἄρθ. 58-59).

Ὅς εἶδομεν ἐν τοῖς ἀνω, ἐφ' ὅσον δέν ἐπιτελεσθῶσιν ὠρισμέ-
 ναι διατυπώσεις, ἀπὸλλονται τὰ ἐν τῆς ἐπιταγῆς ὡς τοιαύτης
 ἀπορρέοντα δικαιώματα ἀναγκωῆς, ὡς ἐπίσης εἰς τὴν περι-

πλευσιν ἐπιπτώσεως λόγῳ παραγραφῆς. Ἐν τοιαύτῃ ὁμῶς περιπτώσει χωρεῖ κατὰ τὸ νομιστοῦ καὶ τῶν ὑπισθογραφῶν ἀφῆρη ἐξ ἀδικοιολογικοῦ πλουτισμοῦ (ἀρθ. 60). Εἰς τὰ ἄρθρα 64-69 ἐπιθένται τὰ ζητήματα ἀπώλειας καὶ κλοπῆς, περὶ ὧν πραγματεύομεθα κατωτέρω.

ΧΙΥ. Διατάξεις Διεθνούς Ἰδιωτικοῦ Δικαίου.

Ἄρθρα 70-76.

Εἰς τὰ ἄρθρα ταῦτα ἀναφέρεται κατὰ ποῖον νόμον τῆς ἐκδόσεως ἢ τῆς πληρωμῆς, ῥυθμίζονται ἡ ἱκανότης πρὸς ἐκδοσιν ἐπιταγῆς, τὰ πρόσωπα ἐφ' ὧν δύναται νὰ ἐκδοθῇ, ὁ τύπος τῶν ἐξ ἐπιταγῆς ὑποχρεώσεων, τὰ ἀποκλεισμάτα τῶν ὑποχρεώσεων, αἱ προθεσμῶν, εἰάν ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ ρινη ἀποδεχθῆ, εἰάν ὁ νομιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ δεχθῇ μερικτὴν πληρωμὴν, εἰάν ἡ ἐπιταγὴ δύναται νὰ εἶναι ὀφραμμος, καὶ περιέχῃ τὴν ῥήτραν εἰς λογαριασμὸν καὶ τινὰ ὑποτελέσματα, εἰάν ὁ νομιστὴς ἔκῃ τὸ δικαίωμα ἐπὶ τῆς προβλέψεως, εἰάν ἡ ἐπιταγὴ εἶναι ἀναίτητη, τινὰ μέτρα λαμβάνονται ἐν περιπτώσει κλοπῆς ἢ ἀπώλειας.

ΧΥ. Ἀπώλεια, Κλοπὴ.

Ἄρθρα 64-69. (N.1338 ἄρθρον 23).

Τὰ ἄρθρα ταῦτα πραγματεύονται περίτῶν περιπτώσεων ἀπώλειας, κλοπῆς, ληστείας, πειρατείας, καταστροφῆς, ἐπισυμβαινουσῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Ἐπισητεῖται τὸ σύντομον τῆς διαδικασίας καὶ αὕτη γίνεται ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

ΧΥΙ. Ποινικὰ Διατάξεις.

Ἄρθρα 79-80. (N.1338 ἄρθρ. 29).

Ἐνφ' εἰς πᾶσαν ἄλλην ἀναδοχὴν ὑποχρεώσεως δὲν ὀρίζεται ὑβρσις ποινικὴ, τοῦναντίον, ἐπειδὴ ἡ μὴ πληρωμὴ τῶν ἐπιταγῶν ἐπιφέρει γενικὸν κλονισμὸν εἰς τὴν πίστιν, δυσχεραί-

νει τὴν κυκλοφορίαν αὐτῶν καὶ στερεῖ τὴν οἰκονομίαν ἐνέ-
των αὐθαισιότατων μέσων διενεργείας τῶν πληρωμῶν, ἡ
νομοθεσία χαρακτηρίζει ὡς μοχλαίσιμον τὴν ἐμδосιν ἐπιτα-
γῆς μὴ πληρωθείσης καὶ ἐπιβάλλει ὠρισμένας ποινάς, εἰς
περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ἐμδόςτης δὲν ἔχει διαθέσιμον μεροῦσαι-
ον παρὰ τῷ πληρωτῇ, οὔτε κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἐμδόςσεως,
οὔτε τῆς πληρωμῆς. Ὁ παλαιότερος νόμος 1353 ἦτο αὐστη-
ρότερος, ἀπαιτῶν ὅπως τὸ ἀντικείμενον ὑπάρχη ἅμα τῇ ἐμ-
δόσει καὶ ποινικῶς μοχλαίει τὴν ἀνυπαρξίαν αὐτοῦ κατὰ
τὴν ἐμδосιν, ἀδιαφόρος εἶναι ὑπῆρχεν κατὰ τὴν πληρωμὴν.

XVII. Χαρτοσημανσις. Ἄρθ. 78.

Ἡ ἐπιταγὴ παραμένει ἰσχυρὰ καὶ ἐάν μὴ καρτοσημαν-
θῇ ἅμα τῇ ἐμδόσει. Ὃταν ὅμως πρόκειται νὰ γῆνη ἀσυμπτῶν
ἐξ αὐτῆς δικαιωμάτων, ἐπιβάλλεται ἡ καρτοσημανσις μετὰ
τοῦ σχετιμοῦ προστίμου.

Ἡ νομοθεσία προσπαθεῖ διὰ παντός μέσου νὰ ἐπιτελεί-
νῃ τὴν διάδοσιν τῆς ἐπιταγῆς, ὥστε καὶ φορολογικῶς εὐνοεῖ
αὐτὴν, τὸ μὲν ἀπαιτούμενον ποντός τέλους ὠρισμένα εἰ-
δη ἐπιταγῶν, τὸ δὲ ἀεχομένη μικρότερα τέλη ἢ ἐπὶ ἄλλων
παραμετρῶν ἐγγράφων. Οὕτω αἱ ἐν Ἑλλάδι ἐμδιδόμεναι ἐ-
πιταγαὶ καὶ πληρωτέαι ἐν Ἑλλάδι, ἐφ' ὅσον εἶναι πληρωτέαι
ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐμδόςσεως τῶν, δὲν ὑπόκεινται εἰς οὐδέν τέ-
λος. Ἡ ἀεδοσις αὕτη δύναται διὰ διαταγμάτων νὰ ἐπιτελεί-
νῃται καὶ ἐπὶ ἐπιταγῶν ἐμδιδομένων καὶ πληρωτέων εἰς
πόλεις τοῦ ἐσωτερικοῦ, κειμένας πλησίον ἀλλήλων. Ἐφ' ὅ-
σον ἡ ἐπιταγὴ εἶναι πληρωτέα εἰς τόπιον διάφορον τῆς ἐμ-
δόςσεως, ὑπόκειται εἰς τέλος 2 δραχ. κατὰ τὴν ἐμδосιν καὶ
τὴν ἐξόφλησιν.

Ἐπιταγαὶ ἐμδιδόμεναι ἐν Ἑλλάδι καὶ πληρωτέαι εἰς τὸ ἐ-
ξωτερικόν ἢ τὰν ἀπάλιν ἢ ἔξωθεν εἰσερχόμεναι καὶ ὀπισθο-
γραφούμεναι ἐν Ἑλλάδι, ὑπόκεινται εἰς τέλος μέχρι δραχ. 1000
δρ. 1, ἀπὸ δραχ. 1000 μέχρι δραχ. 10.000 εἰς τέλος δραχ. 5 καὶ ἀπὸ δραχ.

100000 και άνω εις τέλος δρ. 10. Έπιταγή έμδοθεΐσα έν Ελλάδα και πληρωτέα εις τον τόπον της έμδόσεώς της, έμφανημένη προς πληρωμήν, μακόπιν όπισθογραφήσεως εις την άλλοδαπήν, καρτοσημαίνεται ματά τας άνω διακρίσεις έν σχέσει προς τό ποσόν. Έάν έχη όπισθογραφηθή ούχι εις την άλλοδαπήν, άλλ εις έτερον τόπον, από ευείνον της έμδόσεώς της, υπόκειται εις τέλος δρ. 2. (Νόμος 4755 της 28/7/1931 περί εκδόμιος των νόμων περί τελών καρτοσήμου, άρθρ. 18 παρ. 3).

XVIII. Έργυλιος Έπιταγή.

Άλλ' ευτός τούτου προς άποφήν πλαστογραφήσεως εφαρμόζεται και έτερον είδος, ιδίως έν Αμερικη και ιδίως δια τας λεγομένας έργυλιους έπιταγάς, τό σύστημα, μαθ' ό εις έν άμρον της έπιταγής αναγράφονται διάφορα ποσά υλιμαιδόν, π.χ. 1-1000, 1001-2000, 2001-3000, και ματά την έμδοσιν της έπιταγής διαγράφονται τά ποσά από 1001 και άνω και ούτω βεβαιούται ότι η έπιταγή δέν έξεδόθη δια ποσόν άνωτερον των 1000.-

Έν Αμερικη όμοις ιδίως έδημιουργήθησαν διάφοροι τύποι έπιταγών, όπως έξυπηρετώνται αι ανάγκαι της πελατείας. Αναφέρονται τας έπιταγάς ταξειδιωτών (travelers checks).

Ό ταξειδιώτης έχει ανάγκη να λαμβάνη χρήματα εις οίανδήποτε πόλιν ευρεθή.

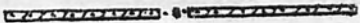
Η Τραπεζα ευδίδει έπιταγήν έργυλιον, ήν ό νομιστής δύναται να πωλήση εις οίανδήποτε πόλιν και παρ' οίανδήποτε τραπεζιτη.

Αι έπιταγαί αύται ευδίδονται συνήθως εις μικρά ποσά και δίδονται πολλά τσιαύται εις τον πελάτην.

Η αύτή έπιταγή ευδίδεται εις διάφορα νομίσματα, φράγμα, χίρας, μαρμα, μετατρεπομένων των διαφόρων νομισμάτων επί τη βάσει του άρτίου, ήνα ό

δικαιοῦχος δύναται νά λαμβάνη εἰς εὐλαίστην κώραν τὸ νόμισμα της.

Ἡ ἔξαργυράουσα τράπεζα καταβάλλει τὸ ἀντίτιμον καὶ χρεώνει μὲ τὴν προμήθειαν τὸν ἐυδόξου ἢ καί, ἐάν ἔχη τοιαύτην ἐναπόνην, λαμβάνει τὴν προμήθειαν ἀπὸ τὸν πελάτην.-

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XV
ΣΥΜΨΗΦΙΣΜΟΙ - ΟΙΚΟΣ
ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΕΩΣ.

Αἱ εἰς τρεχοῦμενον λογαριασμὸν καταθέσεις ἀπετέλεσαν τὴν βῆσιν, ἐφ' ἧς ἀσπρήχθησαν καὶ ἐπληθύνθησαν αἱ διὰ τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ἐπιταγῶν συναλλαγαί.

Ἄλλ' ἡ τραπεζικὴ ἀνάπτυξις δὲν ἤρμεσεν εἰς τοῦτο. Ἐμμελεῖ τὸν ἦν θέλε νά ἐνεργήσῃ γνηρωμὴν, διὰ τῆς ἐμδόσεως ἐπιταγῆς ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς, εἰς ὃν ἔχει λογαριασμὸν.

Ἡ τράπεζα αὕτη ὀφείλει νά ἐξοφλήσῃ διὰ μετρητῶν τὴν ἐπιταγὴν εἰς τὸν ἐμφανίζοντα αὐτήν.

Ἐν τῷ συστήματι ὅθεν τῶν δι' ἐπιταγῶν συναλλαγῶν τελικῶς δὲν ἀποφεύγονται αἱ διὰ πραγματικῷ χρήματος μεταβολαί.

Ἄλλ' ὁ σκοπὸς τελείου τραπεζικιοῦ συστήματος εἶναι ὅπως διὰ τῶν πιστωτικῶν μέσων αἱ εἰς χρήμα μεταβολαί περιορισθῶσιν εἰς τὸ ἐλάχιστον, εἰμὴ ἐμλείψωσιν ἐν τελῶς.

Ἐπῆρχεν ὅθεν ἀνάγκη ἐφαρμογῆς νέων συστημάτων καὶ τοιαῦτα εἰσὶ εἰς τὰ συστήματα μεταφορῶν (γύρου) καὶ συμφηφισμῶν διὰ τῆς δημιουργίας τοῦ λεγομένου οἴκου συμφηφισμῶν ἢ ἐμμαθαρίσεως (Clearing house).

Τὸ σύστημα μεταφορῶν ἐφήρμοσαν εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς αἱ ἀρχαῖαι τράπεζαι (gίτο banken).

Τὸ σύστημα τοῦτο ἀπαιτεῖ, ὅπως ἀμφοτέρω, ὁ ἐπιθευμῶν νά διενεργήσῃ γνηρωμὴν καὶ ἐμαῖνος, εἰς ὃν ρίναται αὕτη, ἔκκει λογαριασμὸν παρὰ μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ τρα-

πέστη.

Ὁ νομιστής τῆς ἐπιταρῆς ἢ συναλλαγματικῆς ἔχων καὶ αὐτὸς λογαριασμὸν παρὰ τῇ τραπεζῇ, ἐφ' ἧς σύρεται αὕτη, παρουσιάζει τὴν ἐπιταρῆν εἰς τὴν τράπεζαν κατὰ τὴν, ἧς εἶναι εὐρὴ αὐτὴν ἐν τῷ, πιστώνει τὸν λογαριασμὸν αὐτοῦ, ἐνφ' ὑπάρχοντος χρεώνει τὸν λογαριασμὸν τοῦ ἐυδότου τῆς ἐπιταρῆς.

Ὅτις ἡ πληρωμὴ γίνεται δι' ἀπλῆς μεταγραφῆς εἰς τὰ βιβλία τῆς τραπεζῆς, ἀνευ τοῦ παράπαν χρησιμοποιοῦσθαι χρήματος.

Τὸ σύστημα τοῦτο ἐπέφερε πλήρως τ' ἀποτελέσματα αὐτοῦ παρὰ ταῖς ἀρχαίας τραπεζαίαις, καὶ ὅσον παρ' ἐκείνη αὐτῶν, ἰδρυομένη ἐν ἐκείνῃ ἐμπορικῇ πόλει, συρμεντροῦντο οἱ λογαριασμοὶ ἀπάντων τῶν σπουδαιοτέρων ἐμπορευομένων.

Ἐν τῇ νεωτέρᾳ ἐποχῇ εἰς τὸ σύστημα ἔδωκε νέαν αἰγλήν ἡ Αὐτοκρατορικὴ Γερμανικὴ Τράπεζα, ἧς δι' εὐρέως συστήματος ὑποκαταστημάτων συρμεντροῦνται τοὺς λογαριασμοὺς τῶν πλείστον ἐμπορευομένων καὶ ἐδημιούργησεν ἰδιαιτέρον τύπον ἐπιταρῆς, τὴν ἐρυδρᾶν λεγομένην, δι' ἧς ὁ ἐυδότης δὲν ἐντέλλεται πληρωμῆν εἰς τρίτον, ἀλλὰ μεταφορᾶν εἰς πιστίντου τρίτου ἐν τῇ ἐπιταρῇ ἀναγραφομένου ποσοῦ, μετ' ἔκτασιν τοῦ λογαριασμοῦ του.

Ἐφ' ὅσον ὁμοίως νῦν ἐδημιουργήθησαν πολλάι τράπεζαι, κατ' ἀνάγκην διανέμονται τὴν πελατείαν τῶν διαφόρων ἐμπόρων, οἷτινες ἀνοίγουσι παρ' αὐταῖς λογαριασμοὺς.

Τὸ σύστημα τῶν μεταφορᾶν δύναται νὰ λάβῃ κώδων μόνον ἐφ' ὅσον ἀμφότεροι, ὅτε ἐυδότης καὶ ὁ νομιστής, ἔχουσι λογαριασμὸν παρὰ τῇ αὐτῇ τραπεζῇ.

Ἐφ' ὅσον δὲ ἐξαηλοῦται τὸ σύστημα τῶν τρεχομένων λογαριασμῶν, οἱ ἔχοντες τοιοῦτον παρὰ μιᾶς τραπεζῆς, ἀναθεύουσιν εἰς αὐτὴν ἀπάσας τὰς εἰσπραξίας

αυτῶν καὶ πληρωμῆς.

Ἐκαστος πελάτης μίας τραπέτης δίδει εἰς αὐτήν πρὸς εἰσπραξίν τὰς συναλλαγματικὰς τῆς ἐπιταγῆς ἃς ἔχει ἐπὶ ἑτέρων τραπέζων, τὰ τοιομεριδία κ.λ.π., ἐνῶ συνάμα σὺρει ἐπὶ αὐτῆς ἐπιταγὰς πρὸς πληρωμὴν.

Ἡ Τράπεζα λαμβάνουσα ἐπιταγὰς παρὰ τῶν πελατῶν τῆς πρὸς εἰσπραξίν, συρομένης ἐπὶ ἑτέρων τραπέζων, παρ' αἷς οἱ ἐυδότηαι ἔχουσι λογαριασμόν, θφείλει νὰ ζητήσῃ τὴν πληρωμὴν παρὰ τῶν τραπέζων ἐμείνων, ἐφ' ὧν σὺρονται.

Ἐφ' ὅσον ἔθεν οἱ πελάται τῶν διαφόρων τραπέζων παραδίδουσι τὰς ἐπιταγὰς, ὧν εἰσὶ νομιστάι, κὼς ἐπίσης καὶ ἕτερα χρηματόγραφα, ἅτινα ἔχουσι πρὸς εἰσπραξίν, εἰς τὰς τραπέζας, παρ' αἷς ἔχουσι λογαριασμόν, ἔστω καὶ ἂν τὰ ἔργραφα ταῦτα εἰσὶ πληρωτέα παρ' ἑτέροις τραπέζαις, δημιουργεῖται πληθὺς ἀπαιτήσεων καὶ ὑποχρεώσεων μεταξὺ τῶν διαφόρων τραπέζων.

Ἡ λύσις τοῦ ζητήματος ἀπλοποιεῖται, ἐὰν ἐκάστη τράπεζα συμφηφίδη μετὰ πάσης ἑτέρας τὰς ἀπαιτήσεις καὶ ὑποχρεώσεις τῆς καὶ οὕτω ἐκάστη τράπεζα, ἐφ' ὅσον παραμένῃ ὑπόλοιπον εἰς πίστιν τῆς, λαμβάνει ταῦτα εἰς μετρητά, ἐφ' ὅσον δὲ παρ' ἑτέρα παραμένει ὑπόλοιπον εἰς χρεὸς τῆς, καταβάλλει τούτο εἰς μετρητά.

Ἀλλὰ καὶ πάλιν θέν λύεται τὸ ζήτημα ἐν τῇ ὁλόκει συμψηφιστικῶς παρεμβάλλεται καὶ πάλιν τὸ κῆμα, ἔστω καὶ ἐν μέτρῳ περιορισμένῳ, τοῦ ὁποίου τὴν μεσολάβησιν ζητοῦσι ν' ἀπουκλιῶσι τὰ πιστωτικὰ μέσα καὶ πρὸς τοῦτο ἐδημιουργήθη διὰ τῆς ἐνώσεως τῶν τραπέζων ὁ οἶμος συμψηφισμῶν, ὅστις ἀποτελεῖ ἰδιαιτέραν ὀργάνωσιν καὶ ἐνῶ ἐπιτυγχάνεται ρενιτιή ἐξίθωσις ὄλων τῶν, μεταξὺ τῶν τραπέζων τῶν ἀνηπιουσῶν εἰς τὸν σύνθετον, ὑπαρχουσῶν ἀπαιτήσεων καὶ ὑποχρεώσεων.

Οὕτω δὲ δημιουργεῖται ἡ συμμέντρωσις καὶ ἐπιτυχία

νεσαι η εξίσωσις πασῶν τῶν μεταξύ τῶν ἐμπορευομένων συναλλαγῶν συμψηφιστικῶς, ἐάν τὸ σύστημα φθάσῃ εἰς τοιοῦτον βαθμὸν τελειότητος, ὥστε ἅπαντες οἱ ἐμπορευόμενοι νὰ ἔχωσιν λογαριασμὸν παρὰ μιᾶ τραπεζῆς καὶ ἅπανσαι αἱ τράπεζαι μετέχωσιν εἰς τὸν τοιοῦτον μηχανισμόν, ὡς ἐν μερίσει κλίμαται γίνεσθαι ἐν Ἀγγλίᾳ. -

Ἐάν θέλωμεν νὰ ἀνατρέξωμεν ἱστορικῶς, ἀνεκρίβωτον ἦδη συστήματα ἐπαρκῶς ἀνεπτυγμένα συμψηφιστικῶν ἀπὸ τῆς μεσαιωνικῆς ἐποχῆς, ἐφαρμοσθέντα κατὰ τὰς τότε πολὺ ἐν χρῆσει ἐμπορικῶς ἰκανοπύρει. -

Αἱ ζωτικαὶ τράπεζαι εἶχον εὐσεβῆσαι συμψηφιστικὰ γραφεῖα πρὸς ἀνταλλαγὴν τῶν τραπεζογραμματίων, καθ' ὅσον ἀπηγορεύετο εἰς αὐτοὺς νὰ θέτωσιν εἰς κυκλοφορίαν ξένα τραπεζογραμμάτια. -

Ὡς τέλειος ὁμῶς συμψηφιστικὸς ὄργανισμὸς εὐθὺς εἰς ἀρχῆς ἰδρύθη τὸ 1775. -

Ἐν Λονδίῳ, ὅπερ δύνανται ν' ἀδύνη πρωτοπορίαν, ἔλαβε τραπεζίων ἀνάπτυξιν καὶ ἐκρησίμωσεν ὡς ὑπόδειγμα δι' ἅπαντα τὰ εἰς ἄλλας χώρας συστηθέντα τοιαῦτα ἰδρύματα, ἅτινα κατάρθωσαν νὰ μιμηθῶσιν τὴν τελείαν αὐτοῦ διαρρύθμισιν, ἀλλὰ δὲν κατάρθωσαν, ἐμὲν τῆς Ἀμερικῆς, νὰ ἐπιδείξωσιν οὐδέ κατὰ προσέγγισιν ἐφ' ἁμῶν αὐτὰ τελέσματα. -

Ἐν Γερμανίᾳ ἀφείλομεν νὰ μνημονεύσωμεν τὸ κατ' ἔτος 1825 εἰς Βερολίνον ἰδρυθέν Κασσεπυεσσίον, ἀποσελεσθὲν ἐμὲν δέμα τραπεζῶν καὶ ὕπερ, ὑπὸ τὴν ἀρχαίην αὐτοῦ μορφήν, ἐκρησίμωσεν ὡς συμψηφιστικὸν γραφεῖον τῶν τραπεζῶν τούτων. -

Ἄλλὰ τὸ ἔτος 1848 μετετράπη εἰς ἀνώνυμον ἐταιρίον καὶ ἐξετράπη τοῦ προορισμοῦ του. -

Ἡ Γερμανικὴ τράπεζα ὡς ἀνεφέραμεν δι' εὐρέως συστήματος μεταφορῶν ἀνεπτυγμένον εἰς τὰς ἀνάγκαις, χωρὶς τούτοις ν' ἀναπληρωθῆαι ἐντελῶς ἢ ἔλλειψις συμψηφιστικοῦ γραφείου κατὰ τὸ Ἀγγλικὸν σύστημα καὶ πρὸς τοῦτο τὸ

Έτος 1833 τη πρωτοβουλία επίσης της Αυτοκρατορικής Γερμανικής τραπεζής, ιδρύθη εν Βερολίνω τὸ πρῶτον συμψηφιστικὸν γραφεῖον, ὅπερ ἠκολούθησαν μαζὸν ἕτερα εἰς τὰς ἐπισημωτέρας ἐμπορικὰς πόλεις.-

Ἐπίσης ἐν Ἠγγλίᾳ ιδρύθησαν καὶ εἰς ἑτέρας πόλεις συμψηφιστικὰ γραφεῖα εἰς Λίβερπουλ, Μάντσεστερ κ. κ. εἰς Ἐδιμβούργον καὶ Γλασκώβην τῆς Σκωτίας, Δουβλίνον τῆς Ἰρλανδίας.-

Εἰς Νέαν Ὑόρκην ιδρύθη τὸ πρῶτον τοιοῦτον γραφεῖον ἐν ἔτει 1856, ὅπερ ὑπερέβη καὶ αὐτὸ τὴν πρῶτον τοῦ Λονδίνου κατὰ κόσμον ἐργασίαν.-

Ἐνεκεν τοῦ ὅτι ἐκχύοντες ἀπελευθερωτὴν τραπεζικῆς ἐπιτήδεως, ιδρύθησαν μαζὸν κατὰ δευτέραν ταύτην γραφεῖα εἰς τὰς διαφόρους ἀμερικανικὰς πόλεις.-

Εἰς τὴν Γαλίαν ἡ Chambre de compensation συνεστήθη μετὰ τὸν Γαλλογερμανικὸν πόλεμον τὸ 1870 καὶ ἤρχισε νὰ λειτουργῇ κατὰ Μάρτιον τοῦ 1872.-

Εἰς Βιέννην ιδρύθη τὸ 1784 τὸ *Saldisung's saof* (αἰθουσα ἀπολοίπων) μετὰ κώλου περιορισμένου ἐργασιῶν καὶ ἤ τις δὲν ἐπέζησε.-

Κατολιν κατὰ Μάρτιον 1873 ιδρύθη τὸ Αὐστριακὸν συμψηφιστικὸν γραφεῖον.-

Εἰς τὴν Ἰταλίαν ἀπὸ τοῦ 1882 συνεστήθησαν πολλὰ τοιαῦτα γραφεῖα εἰς τὰς ἐπισημωτέρας Ἰταλικὰς πόλεις.-

Τὸ *clearing house* ἀποκαλεῖται μὲν ὀφ' ἑωρισμένου ἀριθμοῦ τραπεζῶν, ἀλλὰ εἶναι αὐτομέφαλος ἰδιαίτερος ὀργανισμὸς, ἐπιτελεστικῆς τοῦ ὁποῦ ὁπάρχει ἀνεξάρτητος ἀνώτερος διοικήσεως καὶ συνένομα λειτουργεῖ ὡς ἐμπορτικὴ ἀρχὴ ἐπιτεροτὴ ἐν τῶν μελῶν αὐτοῦ.-

Ἡ προουμένη διαδικασία ἐν Λονδίνω ἔχει ὡς ἀκολούθως. Εἰς ἀντιπρόσωπος ἐμάστις τῶν εἰς τὸ *clearing* μεσεχουσῶν τραπεζῶν μεταβαίνει κατ' ἑωρισμένην ὥραν τῆς πρωΐας εἰς τὸν τόπον τῆς συνεδριάσεως, φέρει μεθ' αὐτοῦ ὅσα κρηματογράφα ἔχει νὰ

παρουσίαση πρὸς πληρωμὴν καὶ συνάμα σημείωμα, ἐν ᾧ ἀνα-
γράφονται αἱ ἀπαιτήσεις, αἷς ἔχει ἡ τραπεζὰ ἢ ἀντιπροσωπεύ-
ει, διαμεριζόμενος καθ' ἑκάστης τῶν λοιπῶν τραπεζῶν.-

Ἐπει παραδίδοι εἰς τοὺς ἀντιπροσώπους τῶν λοιπῶν τραπεζῶν
τὰ χρηματόγραφα καὶ τὸ σημείωμα, ὅπως ἐξελερχθῆ τὸ σύμ-
φωνον αὐτῶν πρὸς τὸ σημείωμα.-

Ἐξ ἑτέρου λαμβάνει παρὰ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν λοιπῶν τρα-
πεζῶν τὰ ἀντιπροσωπεύοντα τὰς ἀπαιτήσεις αὐτῶν χρηματογρα-
φα, κατὰ τῆς τραπεζῆς ἢ ἀντιπροσωπεύει, ὡς καὶ τὰ σχετιὰ σημει-
ώματα.-

Ἀφοῦ γίνωσιν αἱ ἀθροίσεις ἀμφοτέρων τῶν σημειωμάτων καὶ
ἡ σχετιῆ ἀφαίρεσις, ἐξάγεται τὸ ὑπόλοιπον ὅπερ ἐκάλει τρά-
πεζα ἔχει νὰ λαμβάνῃ ἢ δίδῃ.-

Ἀποῦσων τῶν σημειωμάτων τὸ ὅσον ἢ ἀμριβία ἐξελέγχεται ὑ-
πὸ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ ἀφοῦ ἐυτελεσθῶσι ταῦτα.-

Ἐκαστος ἀντιπρόσωπος λαμβάνει μεθ' ἑαυτοῦ τὰ εἰς βάρους
τῆς Τραπεζῆς, ἢ ἀντιπροσωπεύει χρηματόγραφα, αἵτινα οἱ ἕτε-
ροι ἀντιπρόσωποι τῶν ἐμπιστευόμενων καὶ φέρει αὐτὰ εἰς τὴν τρά-
πεζάν σου, ἐνθα ἐλέγχονται καὶ ἀπορακτίζονται τοῖα εἰσὶ δεικτὰ
καὶ ποίων ἀπομυροῦνται ἢ πληρωμῇ.-

Μετὰ μεσημβρίαν μεταβαίνουναι πάλιν εἰς τὸ clearing house οἱ
ἀντιπρόσωποι, ἐπιστρέφουσι τὰ ὑπὸ τῆς τραπεζῆς εὐν ἀπορρι-
φθέντα χρηματόγραφα καὶ παραλαμβάνουσι τὰ ὑπὸ τῶν ἄλλων
ἀπορριπτόμενα.-

Τὰ ἀπορριπτόμενα ἐγγράφονται ἐμ νέου εἰς πίστιν τῶν τρα-
πεζῶν, ἐφ' ἧν σύρονται καὶ ἐξάρονται πλέον τὰ νέα ἀμριβιῦ ὑπό-
λοιπα.-

Τούτου γενομένου καὶ τεθέντος ὅτι, ἐάν οἱ λογαριασμοὶ ᾤ-
σιν ἀμριβεῖς, τὸ ἄθροισμα τῶν ὀφειλομένων ποσῶν παρὰ
τῶν τραπεζῶν, αἷς τὰ τελεῖα ἐξαγόμενα παρουσιάζουσιν
ὀφειλέτιδας, ὀφείλει νὰ εἶναι ἴσον πρὸς τὸ ἄθροισμα τῶν πο-
σῶν, αἵτινα ἔχουσι νὰ λαμβάνωσιν αἱ ἕτεροι τραπεζαὶ δὲν μέ-
νει ἕτερον ἢ αἱ ὀφείλουσι τραπεζαὶ ναυαθέσωσιν εἰς τὸ

Creating house τὰ ποσά, ἅτινα ὀφείλουσι καὶ ὅπερ διανέ-
μει ταῦτα εἰς τὰς τραπεζάς, αἵτινες ἔχουσι νὰ τὰ λαμβά-
νωσιν.

Ἄλλα καὶ τὰς κοινὰς τελικὰς εἰς μετρητὰ ματαβο-
λαῖς ματαβόσκων νὰ ἀποφύγωσιν.

Ἐκείνη τῶν τραπεζῶν τοῦ Creating house ἔχει λο-
γαριασμὸν παρὰ τῆς τραπεζῆς τῆς Ἀγγλίας. αἱ ὀφείλουσαι τρα-
πεζαὶ δίδουσι διὰ λευκοῦ ἐντόπου ἐντολὴν εἰς τούτην, ὅπως
πιστώσῃ μὲ κρέωσιν τῶν τῶν λογαριασμῶν τοῦ Creating hou-
se ὅπερ ἔχει ἐπίσης λογαριασμὸν παρὰ τῆς τραπεζῆς τῆς
Ἀγγλίας, μὲ τὸ ποσὸν ὅπερ ἔχουσι, νὰ μετρήσωσι. -

Αἱ τραπεζαὶ τούτων, αἵτινες ἔχουσι νὰ λαμβάνωσιν,
ἐνέλλονται διὰ πρασίνου ἐντόπου, ἐπιμεμρωμένου ὑπὸ
τοῦ ἐπιθεωρητοῦ, τὴν τραπεζάν τῆς Ἀγγλίας ὅπως τὰς πισ-
τώσῃ, μὲ κρέωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τοῦ Creating house. -

Ὅπως ὁ λογαριασμὸς τοῦ Creating house παρὰ τῆς τρα-
πεζῆς τῆς Ἀγγλίας ματαλήγῃ εἰς τὸ μηδέν, ἀφοῦ διέλθωσι δ'
αὐτοῦ αἱ ἐγγραφαὶ ἑξατομμυρίων λιρῶν. -

Εἰς τὸ Creating house τοῦ Λονδίνου μετέχουσι μόνον αἱ
τραπεζαὶ τοῦ City. -

Αἱ ἐπαρχικαὶ λεγόμεναι τραπεζαὶ καὶ εἰμῆναι αἵτινες ἔ-
χουσι τὴν ἑώραν τῶν ἐμὸς τοῦ City, ἦσαν ὑποχρεωμένοι νὰ
υπολοθῶσιν τὰς παλαιὰς μεθόδους. -

Εἰς τὸν John Lubbock γραμματέα τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ crea-
ting house ὀφείλεται ἡ θεραπεία. -

Ὅτω ὑπέδειξεν τὴν λύσιν. -

Ἐκείνη τῶν τραπεζῶν τούτων καὶ ἐπὶ τῶν ἄλλων τραπε-
ζῶν χρηματογράφα τῆς, ἀποστέλλει εἰς τὸ Λονδίνον ἀνταπο-
κριτὴν τῆς. -

Ὅστος πάλιν παρουσιάζει ταῦτα, ἐφ' ὅσον οἱ ἐπιρόμενοι δὲν
ἀνήλωσιν εἰς τὸ Creating house εἰς Λονδίνον ἀνταποκρι-
τὴν αὐτῶν. -

Πρὸς ἐμιαθάρσιον ὅλων τούτων λαμβάνει χώραν ἰδίαι-

τέρα συνεδριάσεις, ή λεγομένη Country Clearing, διεξαγομένη κατὰ παρόμοιον τρόπον ὡς ἐμείνη τοῦ City Clearing.

Ἡ τελική ἐξίσωσις, ὡς ἀνωτέρω ἀνεπτύχθη, εἶναι εὐκέρως ἐφ' ὅσον ὑπάρχει κεντρική τράπεζα.

Ἐκεῖ ὅμως ἔνθα ἰσχύουσιν εὐσετήματα ἀπομεινωτικά, ὡς ἐν Ἀμερικῇ, Σινταίᾳ καὶ Ἰταλίᾳ, ἡ ἀντιδηλία τῶν διαφόρων τραπεδῶν δέν ἐπιτρέπεται, ὅπως ἡ τελική ἐξίσωσις γίνεταί διὰ μιᾶς τούτων.

Εἰς τὴν Γλασιόρην ἐναίσηται τῶν τραπεδῶν ἀναλαμβάνουσα τὸ ἔργον τοῦ γενικοῦ συμψηφισμοῦ διαδοχικῶς.

Εἰς Νέαν Ὑόρκην οἱ συμψηφισμοὶ γίνονται διὰ τισετοποιητικῶν, ἅτινα ἔχουσι ὡς καλύμμα κατὰθεσίων κρουσῶν.

Ὅτω δὲ κατορθοῦται ἡ πλήρης συρμέντωσις τοῦ μεριστοῦ μέρους τῶν πληρωμῶν ὁλοκλήρου τῆς κῶρας, αἵτινες διενεργοῦνται διὰ τῶν εἰς τὰ βιβλία τῶν τραπεδῶν μεταγραφῶν, ἀνεῷ χρησιμοποίησις νομίσματος.

Ἴνα δώσωμεν ἰδέαν τινὰ τῶν μολοσβιαίων ποσῶν, ἀνα συμψηφίζονται ἐτησίως εἰς τὰ μεγάλα συμψηφιστικά γραφεῖα τοῦ κόσμου, ἀναφέρονται ὀλίγοι ἀριθμοὶ.

Εἰς τὸ Clearing house τοῦ Λονδίνου οἱ συμψηφισμοὶ ἀνέρχονται εἰς 14-16 δισεκατομμύρια λίρας ἐτησίως, ἢτοι περίπου 400 δισεκατ. φράγμα.

Μετὰ τὸν πόλεμον αἱ συναλλαγῆαι τοῦ Clearing πύθνησαν καταπληκτικῶς.

Κατὰ τὸ 1920 ἐγένετο εἰς τὸ Clearing τοῦ Λονδίνου συμψηφιστικά πράξεις ποσοῦ λιρῶν 34,8 δισεκατομμύρια καὶ εἰς τὸ Country Clearing 4 δισεκατομμύρια, ἐν συνόλῳ 39 δισεκατομμύρια λιρῶν, ἢτοι 975 δισεκατομ. φράγμα.

Εἰς τὸ συμψηφιστικὸν γραφεῖον τῆς Νέας Ὑόρκης αἱ συναλλαγῆαι πρό τοῦ πολέμου ἐμοραίνοντο περί τὰ 100 δισεκατομμύρια δολάρια.

Τὸ 1920 ἀνῆλθαν περίπου εἰς 245 δισεκατομμύρια δολάρια.

τό 1921 εἰς περίπου 190 δισεκατομμύρια, τῶν συμψηφιστικῶν γραφείων ἐτέρων πόλεων τῶν ἠνωμένων πολιτειῶν ματὰ τό 1921 εἰς περίπου 162 δισεκατομμύρια δολλάρια.

Οἱ παρίσιοι καθυστέρουν τλήρως εἰς τὰς κοινάτας συμψηφιστικῶν συναλλαγῶν, τό συμψηφιστικόν γραφεῖον τῶν τραπεζιῶν ἐν Παρισίοις πρό τοῦ πολέμου μόλις παρουσιάδα μὴ νηεν κατωτέραν τῶν εἰκοσι (20) δισεκατομμυρίων φράγκων.

Τό 1918 τό ποσόν ἀνῆλθεν εἰς 28 δισεκατομμύρια, τό 1920 εἰς 167 δισεκατομμύρια.

[The following text is a faint, mirrored bleed-through from the reverse side of the page, appearing upside down and is largely illegible.]

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVI

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ.

Αἱ ὁμολογίαι, περὶ ὧν πρόκειται ἐνταῦθα, δὲν εἶναι αἱ εἰσι-
δόμεναι ὁμολογίαι ὑπὸ τῶν συνήθων τραπεδῶν διὰ τὰς ματα-
θεεῖς προθεσμίας καὶ αἴτινες ματὰ κανόνα ἐμδίδονται ὀ-
νομαστικαί δι' ὠρισμένην ματαθεσιν.—

Αἱ προεῖμεναι ὁμολογίαι εἰσὶν ἔγγραφα, τίτλοι, καὶ δὴ-
ναυται μὲν νὰ ἐμδοθῶσιν ὀνομαστικαί καὶ εἰς διαταγήν,
ἀλλὰ καὶ ματὰ κανόνα χάριν εὐχερεστεράς κυκλοφορίας
ἐμδίδονται εἰς τὸν μομιστὴν εἰς βτρογγυλὰ πασά, ἐφωδια-
μέναι μὲ ἐξαμηνιαῖα συνήθως τοιομερίδια. Αὐταὶ ἐμδίδον-
ται ὑπὸ τραπεδῶν ὠρισμένου τύπου, τῶν ὑποθημιῶν, καὶ ὀ-
πὸ ἑταιρειῶν, ὡς βιοηροδρομιῶν, ὡς καὶ ὑπὸ προσώπων
τοῦ δημοσίου δικαίου.—

Αἱ ὑπὸ ἑταιρειῶν καὶ προσώπων τοῦ δημοσίου δικαίου
ἐμδιδόμεναι, ἐξασφαλίζονται δι' ὑπαθήκης ἐπὶ ὠρισμένων
αἰνιήτων ἢ ἔμματαστάσεων ἢ προσώδων ἢ ἐμδίδονται
ἀνευ πραγματικῆς ἐξασφαλίσεως, ἐνῶ αἱ ὑπὸ τῶν ὑποθη-
μιῶν τραπεδῶν θετόμεναι εἰς κυκλοφορίαν παρουσιάζου-
σιν ὄλως ἰδιαιτέρον τρόπον.—

Αἱ συνήθεις τράπεζαι δὲν προσφέρουσιν εἰς τὸ μέσον τοι-
οῦτου δανεισμοῦ, εἰτὸς εἰάν ἐρράδωνται ὡς μιται, ὅτε
τὰ ἐν τῶν ὁμολογιῶν προσερχόμενα πασά προορίζονται
διὰ προματαβολῆς ἐπὶ ὑποθήκῃ καὶ αἱ τράπεζαι αὐταὶ
ὑποβάλλονται εἰς ὠρισμένους ὅρους, ἐν ἑκείνῃ πρὸς τὴν δια-
κείρησιν τοῦ κλάδου τούτου.—

Μία δὲ τράπεζα δανειδομένη ὡς ἑταιρεία, ἢ τοι δίδουσα
εἰς ὑποθήκην ὠρισμένα αἰνιήτα, θὰ ἐξέθεσε τὴν πίστην
αὐτῆς.—

Αἱ ὁμολογίαι τῶν ὑποθημιῶν τραπεδῶν δὲν εἶναι ἐξ-
σφαλισμέναι δι' ὠρισμένου κτημάτος, ἐφ' οὗ ἐγγράφεται

ὑπὲρ τῶν νομιστῶν ὑποθήκη.-

Ἄλλ' αἱ ὑποθημιμαὶ ἀπαιτήσεις τῆς τραπεζῆς ἐν τῷ συνό-
λῳ ἀπαλλάσσονται τῆς δεσμεύσεως ἀπὸ τῶν ἀμνητῶν, μι-
νητοποιοῦνται καὶ δίδονται ὡς ἐξασφαλίσεις εἰς ταῖς ὁμολο-
γίας, αἵτινες κυκλοφοροῦσιν ἐλευθέρως, φέρονται μεθ' ἐ-
αυτῶν καὶ μεταβιβάζουσαι ἀπὸ ματόχου εἰς μάτοχον τὴν
ὑποθημιμὴν ἀσφάλειαν.-

Ὁ μάτοχος ὅθεν μιᾶς ὁμολογίας ἐμ δραχμῶν 200, χωρὶς
νὰ ἔχη ὠρισμένην ὑποθήκην ἐφ' ἑνὸς ἀμνητοῦ, ἐφ' ὠρισμέ-
νου μετῆματος, ἔχει ἐν τούτοις ἐξασφαλισμένην ὑποθημιμὴν
ἀπαιτησιν, καθ' ὅσον ἔχει ἀξίωσιν δραχμῶν ἑκατὸν (100) ἐτίτων
ὑποθημιμῶν ἀπαιτήσεων τῆς τραπεζῆς, εἶναι ὁ δικαιοῦ-
κος ἐνὸς ἀναλόγου ποσοστοῦ ἐπὶ τῶν εἰς τὴν τράπεζαν ἀνη-
μοσῶν ὑπόθηκων.-

Αἱ νομοθεσίαι προσεπάθησαν νὰ ἐξασφαλίσωσι πλήρως
ταῖς ὁμολογίαις, ὠρίζουσαι ὅτι αἱ ἐπιτῶν ὁμολογιῶν εἰσερχόμε-
να κρήματα ὀφείλουσι νὰ τοποθετῶνται εἰς ὑποθημοδά-
νεια, ἅτινα εἶναι ὑπέρρυα εἰς ταῖς ὁμολογίας, ὥστε ἐν περι-
πτώσει πτωχέσεως τῆς τραπεζῆς αἱ ἀπαιτήσεις τῶν ὁμο-
λογιούκων προεμῶνται παντὸς ἑτέρου δανειστοῦ ἐπὶ τῶν
ποσῶν, ἅτινα ἀντιπροσωπεύουσι τὰ ὑποθημοδάνεια καὶ
ἐν περιπτώσει, καθ' ἣν δὲν ἐπαρμῶσι πρὸς πληρωμὴν αὐτῶν,
ἔρχονται αὐτὰ συμμέτρως μετὰ τῶν λοιπῶν δανειστῶν, ὡς ἐγ-
χειρόγραφα ἀπαιτήσεις ἐπὶ τῆς διανομῆς τοῦ λοιποῦ ἐνεργη-
τικοῦ τραπεζῆς.-

Καὶ ἐπι περαιτέρω ὀρίζεται ὅτι τὸ σύνολον τῶν ἐν κυκλο-
φορίᾳ εὐρισμομένων ὁμολογιῶν ὀφείλει πάντοτε νὰ καλύ-
πτεται δι' ὑπόθηκων κατ' ἐλάχιστον ἴσου ποσοῦ καὶ νὰ μὴ
ὑπερβαίνῃ ὠρισμένον πολλαπλάσιον τοῦ κεφαλαίου συνή-
θως ἑπταπλάσιον ἢ δεκαπλάσιον.-

Αἱ ὁμολογίαι ἐμ δίδονται συνήθως ἐξοφλῆσαι μετὰ μα-
κρᾶς χρονικαῖς περιόδους 30-40-50 ἐτῶν, πολλοὶ μὲν δὲ μα-
κρῶν ὠρισμένου χρόνου ἐξοφλήσεως, ἐξοφλοῦνται δὲ συνή-

ως κρεολυτικῶς ἦτοι ἐπείως, ἐκτός τοῦ τόμου ὀρίζεται καί ἐν ποσοστῶν 1%-2% τοῦ κεφαλαίου, ὡς κρεολύκειον, ὅπερ κρησιμοποιεῖται δι' ἐξόφλιν, ἥτις γίνεται διὰ κληρώσεων, προεπιλήσεως εἰς ἐξαργύρωσιν ἢ ἀγορᾶς εἰς τὸ κρηματοστῆριον..

Ἡ ὁμολογία ἀποτελεῖ τὸν κατ' ἐξοχὴν τίτλον πρὸς τοποθέτησιν κεφαλαίου, ἐνῶ ἐξ ἑτέρου καθίσταται δυνατόν εἰς τὴν τράπεζαν, ὅπως αὕτη παρέχῃ μακροχρονίους πιστώσεις, ἀφοῦ καί αὕτη δανεῖζεται μακροχρονίως..

Ὁ μάτοκος τῆς ὁμολογίας ἀπριτᾶ πραγματικῆν ἐξασφάλισιν κατὰ τῶν ἐνοικησέων, ἃς παρέχει ἡ διαδικασία τῆς ἀπουτήσεως ὠριμένῃς ὑποθήκῃς, διὰ τὴν ἀπουτήσιν τῆς ὁποίας ἐφρόντισαν ἕτεροι..

Εἰσπράττει εὐχερῶς τὸν τόμον του, διὰ τῆς ἀπομόφεως τῶν τομομεριδίων, εἰάν ἔχη ἀνάγκην τοῦ κρήματός του, εἰ ποιεῖ τὸν τίτλον εἰς τὸ κρηματοστῆριον..

Αἱ ὁμολογίαι αὗται ἔχουσιν τὸν προορισμὸν νὰ κρησιμεῶσιν διὰ τὴν ἀποταμίευσιν καί συνεπῶς εἰς τὰς μεσαιασιατικὰς μισρὰς τάξεις..

Διὰ τοὺς λόγους τούτους αἱ νομοθεσίαι προσπαθοῦσιν νὰ περιφρουρήσωσι τὰς ὁμολογίας δι' ὅλων τῶν δυνατῶν προφυλάξεων, ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω..

Ὅτω δημιουργεῖται εἰς μαλὸς ἀσφαλῆς καί μὴ ὑποκείμενος εἰς μεγάλας διακυμάνσεις τίτλος, εἰς ὃν δύναται κατ' ἐξοχὴν νὰ ἐπενδύεται τὸ κρήμα τοῦ μικροῦ κεφαλαίου, ὅστις ἔχει πρόχειρον καί ἀσφαλὲς μέσον τοποθετήσεως, παρορμάτου εἰς τὴν φειδίω καί ἀποταμίευσιν..

Ὁ φημισθεὶς ἑλληνικὸς νόμος περί ὑποθηκικῶν τραπεζῶν (2413 3-6-1920) ἐπιτρέπει εἰς πάσαν τράπεζαν τήν ἐπιδοσὶν ὁμολογιῶν, ὑπὸ τοὺς ὄντιν ὅρους κολύμματος αὐτῶν δι' ἴσου ποσοῦ ὑποθηκοδανείων..

Ἄλλ' ὅπως ὑπάρκῃ καί πρόσθετος ἐγγύτης, ἀπαιτεῖται ὅπως τὸ κεφάλαιον τῆς τραπέζης ἀνέροχεται εἰς ἴσο ἔματομ..

μύρια δραχμίας.--

Ὁ νόμος περιορίζεται εἰς γενικαῖς γραμμὰς, θέτων τὰς βάρσεις διὰ τὴν ἐμδωσιν Β. Διατάγματος-καταναλιστικοῦ τῶν λεπτομερειῶν καὶ ὅπερ ἔτι δὲν ἐξεθόθη.--

Ἐν τῶν ἄνω καταφαίνεται κατ' ἡ διαφορά εἰς τὰς σχέσεις τῆς τραπεζῆς πρὸς τοὺς ματόκοις ὁμολογιῶν καὶ τοὺς συνήθεις καταθέτας αὐτῆς.--

Ἐπὶ τῶν συνήθων καταθέσεων ὄφως καὶ προθεσμίας, διαταθέτης εὐρίσκειται εἰς στενὴν ἐπαφὴν μετὰ τῆς τραπεζῆς, καταθέτων καὶ ἀποσῶρων, ἐνῶ ὁ ὁμολογιούχος ἀπαξ ἢ δις τοῦ ἔτους ἔχει νὰ προσέλθῃ εἰς τὴν τράπεζαν καὶ ἐξαργώσῃ τὰ τοιομεριῖδια, ὅπερ δύναται νὰ πράξῃ καὶ παρ' ἑτέρα τραπεζῆν, δίδων αὐτὰ πρὸς εἴσπραξιν καὶ οὐτε δύνανται νὰ ζητήσῃ τὴν ἐξαργώσασιν τῆς ὁμολογίας παρὰ τῆς ἐμδοτρίας τραπεζῆς εὐτὸς εἶναι κληρωθῆ.--

Τὸ μόνον μέσον ὅπως εἰσπράξῃ τὸ κρῆμα του εἶναι ἡ πώλησις τῆς ὁμολογίας εἰς τὸ χρηματιστήριον.--

Τὸ ἔτος 1924 ἐφηφίσθη νέος νόμος, ὁ 3221, περί ὑποθημικῶν τραπεζῶν καὶ δυνάμει αὐτοῦ συνεστήθη καὶ ἡ κτηματικὴ τράπεζα.--

ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΕΠΙΣΤΕΜΑΤΩΝ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVII

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΙΚΑΙ ΚΑΙ ΓΡΑΜΜΑΤΙΑ ΕΙΣ ΔΙΑΤΑΓΗΝ.

I. "ΕΝΝΟΙΑ.

Τὰ ματ' ἔδοχὴν ἔμποριᾶ ἔγγραφα ἀποτελοῦσιν αἰθυναλαγματιαὶ καὶ τὰ εἰς διασαρὴν γραμμάτια. —

Ἐν ἀμφοτέροις εὐσεφματοῦνται αἰ πλείσται τῶν ἔμποριῶν ἀπαιτήσεων. —

Τὰ ἔγγραφα ταῦτα καθίστανται οἱ φορεῖς τῆς ἀπαιτήσεως, ἥτις δι' αὐτῶν μεταβιβάζεται ἀπὸ προσώπου εἰς πρόσωπον καὶ καθίσταται ἀνεξάρτητος τῆς δημιουργικῆς αὐτῆς αἰτίας. —

Εἶναι ἔγγραφα τυπιᾶ, ὑποκειμένα εἰς ὠρισμένας διατάξεις καταρτέσεως, ἄνευ τῆς τηρήσεως τῶν ὁμοίων, δὲν ἰσχύουσιν ἔς συναλλαγματιαὶ ἢ γραμμάτια. Εἰς πάντοτε φύσεως ἔμπορικῆς, ἀπολαμβάνοντα ταχείας διαδικασίας καὶ ἐυτελέσεως. —

Αἰ συναλλαγματιαὶ καὶ τὰ γραμμάτια εἰσὶν ἔγγραφα ματ' ἔδοχὴν πιστωτιᾶ καὶ ματὰ μανόνα οὐκ ἔγγραφα δημιουργούμενα καρὶν ἐυτελέσεως πληρωμῆς. —

Ἐν τούτοις ὅτε τὸ πρῶτον ἐδημιουργήθη ἡ συναλλαγματική, ἐρένετο πρὸς διενέργειαν πληρωμῶν καὶ μάλιστα διεθνῶν πληρωμῶν, ἥσο καὶ ματ' ἔδοχὴν μέσον ὅπως ἀποφεύρηται ἡ μεταφορὰ πραγματικοῦ νομίσματος, ἀπὸ κώρας εἰς κώραν. —

τὴν θέσιν τῶν συναλλαγματιῶν ἔς μέσον πληρωμῶν, ματέλαρον σήμερον αἰ ἐπιταφαί.

Αἰ συναλλαγματιαὶ καὶ τὰ γραμμάτια ἐυπληροῦσι τὸν κιντὸν εἰσπὸν, προορίζονται, ἵνα ἢ παρεχομένη πιστώσεις, διὰ πῶ.

λυσιν ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ ἐμπορεύματος ἢ καὶ ἄλλως παρεχο-
μένη, ὡς διὰ μεταβολῆς μετρητῶν, περιβληθῆ τύπον ὁ-
ρισμένου ἔγγραφου, ἵνα ὁ δανειστὴς ἀπουτήσῃ βεβαι-
οτέρην καὶ εὐμολωτέραν εἰσπραξιμὸν ἀπαιτήσιν καὶ
ἂν λαβῆ καὶ αὐτὸς ἀνάγκην χρημάτων νὰ δύναιται
νὰ μεταβιβάσῃ αὐτήν εἰς ἕτερον, προεξοφλῶν τὸ προ-
κειμένον ἔγγραφον, ὡς θὰ ἴδωμεν εἰς τὸ περὶ προεξο-
φλήσεως μεθ' ἄλλαιον.

Τὴν ἀνείληψιν, ὅτι ἡ συναλλαγματικὴ ἔχει ὡς συ-
κὸν τὴν μεταφορὰν χρημάτων ἀπὸ τόπου εἰς τόπον,
ἔσχον αἱ παλαιότεραι νομοθεσίαι

Τὸ ἄρθρον 110 τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐμπορικοῦ νόμου ὁ-
ρίζεν, ὅτι ἡ συναλλαγματικὴ ἐυδίδεται εἰς ἕνα τόπον
διὰ νὰ σταλῆ εἰς ἄλλον καὶ συνεκτὸς ἀπηγορεύετο, ὅπως
ὁ τόπος τῆς ἐυδόσεως ἢ ἂ αὐτὸς τῆς πληρωμῆς.

Τὸ τοιοῦτον μετεβλήθη διὰ τοῦ Ν. Γ. Φ. Ο. Δ. 22-2-1910
ἄρθρον 1 (109 Ἐμπ. Νόμου), δὲ οὐδ' ὀρίζεται ὅτι συναλλα-
γματικαὶ ἐυδίδονται ἐπίσης πληρωταὶ εἰς τὸν αὐτὸν τό-
πον τῆς ἐυδόσεως.

Ἐπίσης τὰ γραμματῖα ἐξισώθησαν πλήρως πρὸς τὰς
συναλλαγματικὰς, ἐν σκέσει πρὸς τὰς ἐπὶ τῶν τελευταίων
ἐφαρμοσομένας διατάξεις (ἄρθρον 186 Ἐμπ. Νόμου).

Συναλλαδομένα πρόσωπα

Τὸ γραμματῖον προϋποθέτει κατὰ τὴν ἐυδοσίαν δύο
πρόσωπα τὸν ἐυδόστην, ὅστις εἶναι ὁ ὀφειλέτης, ὅστις ὑ-
πογράφει γραμματῖον καὶ ἐυεῖνον εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποί-
ου ἐυδίδεται, τὸν δανειστήν, ὅστις παρέχει τὴν πίστωσιν.

Τούναντιον, ἡ συναλλαγματικὴ προϋποθέτει κατὰ κα-
νόνα τρία πρόσωπα, τὸν ἐυδόστην, ὅστις εἶναι δανειστὴς
ἐυεῖνου, καθ' οὗ ὑπάρχει ἡ ἀπαιτήσις, ἐυεῖνον, ὅστις
εἶναι ὀφειλέτης, καὶ τέλος ἐυεῖνον, εἰς διαταγὴν τοῦ ὁποίου

επιδίδεται και ὅστις εἶναι δανειστής τοῦ ἐμδότη ἢ εἰς ὃν μεταβιβάζεται ἀπλῶς πρὸς εἰσπραξίν, διὰ τῆς συναλλαγματικῆς ὄθεν δύναται νὰ διαμανοισθῶσι συγχρόνως δύο ἀπαιτήσεις, ἢ ἀπαίτησις τοῦ ἐμδότη ἐναντίον τοῦ ὀφειλέτου του, τοῦ ἀποδέκτου καὶ πληρωτοῦ τῆς συναλλαγματικῆς, καὶ ἢ ἀπαίτησις ἐμείου, εἰς οὗ τὴν διαταγὴν ἐξεδόθη κατὰ τοῦ ἐμδότη.

Ἄς μετασχηθῶμεν τὸ πρᾶγμα καταληπτὸν διὰ παραδείγματος.

Ὁ Α πωλεῖ εἰς τὸν Β ἔμπορεύματα τὴν 8^{ην} Μαΐου ἀξίας δραχμῶν 10000 ἐπὶ προθεσμίᾳ ἐξοφλήσεως 3 μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς πωλήσεως.

Ὁ Β ὑπογράφει γραμματίον εἰς διαταγὴν τοῦ Α ὑποσχόμενος νὰ πληρῶσῃ μετὰ μῆνας τρεῖς, ἥτοι τὴν 8^{ην} Αὐγούστου.

Ἐνὶ ὅμοις γραμματίου δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ ὁ ὅμοιος τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐμδοθῇ εἰς διαταγὴν τρίτου τινὸς τοῦ Γ, εἰς ὃν ὁ Α ὀφείλει τὸ ποσὸν τῶν 10000 δραχμῶν καὶ διὰ τῆς συναλλαγματικῆς ταύτης θέλει νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ πρὸς τὸν Γ χρεὸς του.

Ἐφ' ὅσον ὁ Α δὲν θέλει νὰ χρησιμοποιηθῇ ἀμέσως τὴν συναλλαγματικὴν καὶ θέλει νὰ διατηρήσῃ αὐτὴν εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν του ἐπὶ τοῦ παρόντος, τότε ἐμίδει αὐτὴν εἰς τὴν ἴδιαν αὐτοῦ διαταγὴν, ὅτε ἐμφανίζονται καὶ ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς μόνον δύο πρόσωπα, ὡς ἐπὶ τοῦ γραμματίου.

Βραδύτερον δὲ εἰάν ὁ Α λάβῃ ἀνάγκην χρημάτων, προεξοφλεῖ ταύτην εἰς τὴν τράπεζάν του, ὀπισθογραφῶν αὐτὴν ἢ δίδει αὐτὴν εἰς τὸν μεγαλέμπορον, ὅπως προμηθευθῇ παρ' αὐτοῦ ἔμπορεύματα καὶ ὅτε τὴ συναλλαγματικὴ λαμβάνει τὸν ὀρισμὸν αὐτῆς χαρακτῆρα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ

ὁ εἰς διαταγὴν γραμματίου.

Ἡ μεταβίβασις εἰς τὴν τράπεζαν δύναται νὰ γίνη καὶ ἀλλῶς πρὸς εἰσπράξιν, ἢτοι ὁ νομιστὴς μεταβιβάζει τὴν συναλλαγματικὴν, χωρὶς νὰ λάβῃ τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς, ἀλλ' ἄλλῶς ὅπως ἢ τράπεζα ἀναλάβῃ νὰ τὴν εἰσπράξῃ καὶ τοῦτο γίνεται συνήθως προκειμένου περὶ συναλλαγματικῆς πληρωτέας εἰς ἕτερον τόπον, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν αὐτὸν τόπον, ὅσῳις ὁ νομιστὴς θέλει ν' ἀπαλλαγῇ τῶν ἐνοχλήσεων τῆς εἰσπράξεως ἢ καὶ θεωρεῖ ὅτι ἡ παρουσίασις παρὰ τράπεζῆς θέλει ἐπιδράσῃ ἐπὶ τοῦ ὀφειλέτου ὅπως ἐξοφλήσῃ αὐτὴν.

Προκειμένου περὶ ἐμπορικῆς συναλλαγῆς γενομένης ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, καθ' ἣν ὁ πωλητὴς τοῦ ἐμπορεύματος καὶ ὁ ἀγοραστὴς δὲν διαμένουσιν εἰς τὸν αὐτὸν τόπον καὶ ὁ πωλητὴς πέμπει τὸ ἐμπόρευμα εἰς τὸν ἀγοραστὴν, συνήθως εἶναι ὅπως ὁ πωλητὴς σύρη συναλλαγματικὴν ἐπὶ τοῦ ἀγοραστοῦ, ἢν οὕτως, παραλαμβάνων τὸ ἐμπόρευμα, ἀποδέχεται καὶ ἐπιστρέφει.

Προκειμένου περὶ συναλλαγῶν μετὰ τοῦ ἔξωτεριουῦ, χρησιμοποιεῖται γενικῶς ὁ τύπος τῆς συν/μῆς.

Προκειμένου περὶ ἐπιτοπίων συναλλαγῶν αἰ τραπευμαὶ συνήθως διαμανοῦνται εἰς τὴν γίνονται χρήσις τοῦ τύπου τῆς συναλλαγματικῆς ἢ τοῦ γραμματίου, ὡς π.χ. ἐν Ἀθῆναις καὶ Πειραιεὶ εἶναι γενικῶς διαδεδομένη. ἡ χρῆσις τῆς συναλλαγματικῆς καὶ διὰ τὰς ἐν τῇ αὐτῇ πόλει διεξαγομένας συναλλαγὰς, ἐνῶ ἐν Σύρῳ, Πάτραις ἐπιπραττεῖ ἡ χρῆσις τοῦ γραμματίου εἰς διαταγὴν.

Δὲν ἀντίκει εἰς τὴν παρούσαν συγγραφὴν βεβαίως νὰ αναπτύξωμεν τὸ δίαιον τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἐν τούτοις νομίζομεν ὅτι λόγῳ συνεχείας τῆς ὕλης καὶ ἐφ' ὅσον αἱ συναλλαγματικαὶ ἀποτελοῦσι τὴν βῆσιν τῆς σπουδαιοτέρας ἐνεργητικῆς λειτουργίας τῶν Τραπεζῶν, ἐπιβάλλεται νὰ καράξωμεν τὰς γενικὰς περὶ συναλλαγ-

μασινης αρχας, ως αυτη εμφανιζεται και υυλοφορει και τούτο, εφ' όσον αι διατάξεις αυται έχουν οίονομοιυτήν σημασίαν.

II. Νομοθεσία.

Τα άφοραύνα τήν συναλλαγμασιυήν και τό γραμμασίον εις διαταρήν διυπνοτο υπό του έμποροιου νόμου (άρθρα 109-188), ως ούτος μετερρυθμίση διά του νόμου ΓΦΟΑ τής 22/2/1910. Τελευταίως όμως έρένοτο αι δύο διεθνείς συμβάσεις τής Γενεύης (7/6/1930), περί ενιαίου νόμου επί συναλλαγμασιυών και γραμμασιών εις διαταρήν και περί υανοιομου συμρυόσειω τινών νόμοω, άποιοιοκούσαι τήν παραδοχήν όμοιομόρφου διαίίου διά τήν συναλλαγμασιυήν και τό γραμμασίον εις διαταρήν μεταξύ των Κρατών, άτινα θα υπέγραφοι ταις συμβάσεις έν τω συνόλω και θα έδέχοτο ταις διατάξεις τούτων ως ισχύον δίυαιον, πλην ώρισμένων τινω διατάξειω υωμαιομένων, άς ήδύνατο γά μή άποδεχθώσι, τηρούνται τά παρ' αύτοις υρατούνηα. Παρ' ήμίν έξεδόθη ό επιυυρωόσασ νόμοσ 5280 τής 11/9/1931, και υατόπιν ό νόμοσ 5325 τής 9/16/3/1932 "Περί συναλλαγμασιυής και γραμμασιου εις διαταρήν, δι' ου τελικώσ ρυθμίζεται τό σχετιμόν δίυαιον έν τω συνόλω, τής ισχύω του νόμου άρχομένης από τής 15/4/1932 (άρθρ. 99). Άπασαι αι προρυόμεναι διατάξεις υαταρρούνται, έμώσ μόνον των άναφερομένων εις τήν προστασίαν του έθνιου νομίσματοσ, άιτινεσ δέν θίροται (άρθρ. 100). Αί έν ταις υατωτέρω παραπομπαις, εφ' όσον δέν όριζεται τι έτερον, άναφέρονται εις τόν τελευταίοι νόμοι 5325. Κυρίωσ έπιστάται ή προσοχή επί τής οίονομοιυής σημασίω ενίων διατάξειω, αλλά ό ναγραφονται και αι ούσιωδέσειραι των άλλω άνευ περαιτέρω άναπαύσειω, ίνα ό άναρνώσεις ό μή νομίοσ, λάβη τούλάχιστοι μίαν περιυηπιυήν ιδεάν του διαίίου τής συναλλαγμασιυής.

III. "Ευδοκίς και τύπος τῆς συναλλαγματικῆς. Άρθρ. 1-10. (ἔμπ. Ν. ἀρθ. 109-115).

Ἐφ' ὅσον ἡ συναλλαγματικὴ παρέχει πλεονεκτήματα διωδικασίας καὶ ἐπιτελέσεως, πρέπει τὸ ἀποτελοῦν ἀπὸ ἑν-
μυρίων νὰ περιέχῃ ἐν τῷ μειμένῳ ὠρισμένα στοιχεῖα, ὧν τὴ
παράλειψις ἢ τροποποιήσις σκεπῆ τούτο τῆς ἰδιότητος τῆς
συναλλαγματικῆς καὶ μετατρέπῃ εἰς ἀπλήν ὑπόσχεσιν ὀ-
φειλῆς.

Κατὰ τὸ ἄρθρον 1 ἡ συναλλαγματικὴ πρέπει νὰ περιέχῃ:
α) ἐν τῷ μειμένῳ τὴν ὀνομασίαν συναλλαγματικὴν, εἰς τὴν πλῆ-
ραν συντάξεσιν ὁ τίτλος, β) ἀπλήν καὶ καθαρὴν ἐντολὴν περὶ
πληρωμῆς ὠρισμένου ποσοῦ, γ) ὄνομα πληρωτοῦ, δ) σημείω-
σιν λήξεως, ε) τόπον πληρωμῆς, στ) ὄνομα εἰς ὃν ἢ εἰς διατα-
γὴν τοῦ ὁποῖου θαί ρινητὴ ἢ πληρωμῆ, ζ) χρονολογίαν καὶ τό-
πον ἐμδόσεως, η) ὑπογραφήν τοῦ ἐμδότη.

Ὁ νέος νόμος καινοτομεῖ δεχόμενος ὅτι καὶ ἐπὶ συναλλα-
γματικῆς καὶ γραμματίου εἰς διαταγὴν πρέπει ἐν τῷ μειμέ-
νῳ νὰ καθορίζηται περὶ τινος ἑγγράφου προέβεται, ἥτοι νὰ
ναφέρεται ἢ λέξις "Συναλλαγματικὴ" "Γραμματίον εἰς δι-
αταγὴν". Ἡ προηγουμένη νομοθεσία ἀπῆτει τούτο μόνον ἐπὶ
τῆς ἐπιταγῆς (Ν. 1338, ἀρθ. 1).

Ὁ ἔμπορικὸς νόμος (ἀρθ. 110) ἀπῆτει ὅτιως ἐν τῷ μειμένῳ
ἀναγράφηται ἢ αἰτία, δι' ἣν ἐξεδόθη ἡ συναλλαγματικὴ, ἥτοι
πῶς ἐδόθη τὸ ἀντιτίμον εἰς μετρητὰ, ἔμπορεύματα ἢ εἰς
λογαριασμόν. Τὴν ἀναγραφὴν τῆς αἰτίας εἶχεν ἤδη καταρ-
τῆσαι ὁ νόμος ΦΓΟΔ, ὡς δὲν τὴν δέχεται καὶ ὁ νέος νόμος.
Σκοπὸς τοῦ πιεστικιοῦ ἑγγράφου εἶναι ὅπως ἐπέλθῃ δι-
άσπασις πάσης σχέσεως μετὰ αὐτοῦ καὶ τῆς δημιοური-
κῆς αὐτοῦ αἰτίας, διότι μόνον οὕτω διευκολύνεται ἡ νο-
μιλοφορία, ἀποτελούσης τῆς συναλλαγματικῆς τρόπον τινὰ
μῖαν ἐντελῶς νέαν ὀφειλὴν, ἀνεξάρτητον πάσης προηγου-

μένης σχέσεως, ούτως ὥστε ἀποκλείεται πᾶσα ἔνστασις τοῦ ὀφειλέτου, ἐπιτηράζουσα ἐν προηγουμένης συναλλαγῆς αὐτοῦ μετὰ τοῦ ἐυδότου, δι' ἣν ὑπεργράφη ἡ συναλλαγματικῆ.

Ὅπως μὴ ὁμως ὠρισμένοι παρευβάσεις ἀπὸ τὰ ἀνομιανὰ φερόμενα στοιχεῖα ἐπιφέρωσι τὴν ἀκύρωσιν τῆς συναλλαγματικῆς, ὁ νόμος ποιεῖται τινὰς παραχωρήσεις. Ἐάν δὲν ἀναφέρηται λήξις, ἡ συναλλαγματικῆ θεωρεῖται ὀφειλῶς. Ἐάν δὲν σημειοῦται τόπος πληρωμῆς, ὡς τοιοῦτος θεωρεῖται ὁ παρὰ τὸ ὄνομα τοῦ πληρωτοῦ ἀναφερόμενος, ὅσους λογίζονται καὶ τόπος τῆς κατοικίας αὐτοῦ. Ἐάν δὲν σημειοῦται τόπος ἐυδόσεως, ἡ ἐυδοσία θεωρεῖται γεννημένη εἰς τὸν σημειούμενον τόπον παραπλευρῶς τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐυδότου.

Ἡ συναλλαγματικῆ δύναται νὰ ἐυδοθῆ εἰς διαταρῆν αὐτοῦ τοῦ ἐυδότου, ἢ τοῦ ὀφειλέτου εἶναι καὶ ὁ πληρωτής. Ὁ νέος νόμος ἐν τούτῳ καινοτομεῖ. Ὁ ἐυδότης τουτέστι δίδει ἐντολὴν εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ ὅπως πληρώσῃ. Τὸ πρᾶγμα ἐν τούτοις δὲν εἶναι παράδοξον, ὅσον ἐν πρώτης ὀψεως φαίνεται. Ἡ συναλλαγματικῆ οὕτω ἕξομοιοῦται πρὸς τὸ γραμματίον. Διὰ τοῦ γραμματίου ἀναλαμβάνει ὁ ὑπογράφων νὰ μεταβιβάσῃ ἢ ἐν ποσὸν εἰς τρίτον, διὰ τῆς συναλλαγματικῆς ἐυδιδωμένης ὑπ' αὐτοῦ τοῦ ἐυδότου, ὁ ἐυδότης λέγει τρόπον τινα εἰς τὸν ἑαυτὸν τοῦ «πληρώσατε». Ἐπειδὴ ἡ συναλλαγματικῆ ἀποτελεῖ τὸ σπουδαιότερον μέσον ἀναδοχῆς ὑποχρεώσεων, ὁ νόμος δέχεται αὐτὴν τὴν ἐυδοκίαν, ὅπως ὑπ' αὐτὴν τὴν τὴν προϋπόθεσιν, δύναται ἡ συναλλαγματικῆ ν' ἀντιματαστήσῃ τὸ γραμματίον.

Οὐκὶ ἀνευ σημασίας καινοτομίαν εἰσαγεῖ ὁ νέος νόμος. Κατὰ τὸν ἐμπορικὸν νόμον (ἄρθ. 109, 137) ἡ συναλλαγματικῆ καὶ τὸ γραμματίον δὲν ἔδυναντο νὰ ἐυδοθῶσι παρὰ μόνον εἰς διαταρῆν. Ὁ τελευταῖος νόμος δέχεται καὶ τὴν εἰς τὸ ὄνομα ὠρισμένου προσώπου ἐυδοσίαν χωρὶς προσθήκην εἰς διαταρῆν. Ἐπειδὴ ὁμως τὸ ὀνομαστικὸν ἔγγραφο, ὡς

μεταβίβασθῆ ἀπαιτεῖ τὸν τύπον τῆς ἐκχωρήσεως, τοῦθ' ὅπερ ὁ ἀπεστερέει τὰ ἔγγραφα ταῦτα τῆς εὐχεροῦς μεταβίβασεως, ὁ νόμος ὀρίζει ὅτι, καὶ εἴν ἡ συναλλαγματικὴ εὐδοσῆ ὀνομαστικῆ, δύναται νὰ ὀπισθογραφηθῆ ὡς ἰσχύειμαὶ ἐπὶ ἐπιταγῆς καὶ ὅπερ ὁ παλαιὸς νόμος ἐδέχετο μόνον ἐπὶ τῆς ἐπιταγῆς. Προϋποτίθεται δηλαδῆ ὅτι ὁ εὐδόσις ὀνομαστικῆς συναλλαγματικῆς δέν ἐσιώπει νὰ στερησῆ ταύτης τοῦ ἐπιουδαιότερου αὐτῆς πλεονεκτήματος, τῆς εὐχεροῦς μεταβίβασεως, Ἐάν ὅμως θέλει ν' ἀποκλείσῃ τὴν ὀπισθογράφειν, νὰ μὴ δύναται νὰ τὴν εἰσπράξῃ ἄλλος ἀπὸ ἐμείνον, εἰς ὃν τὴν δίδει ἢ ἡ μεταβίβασις νὰ δύναται νὰ γίνῃ μόνον διὰ ταυτικῆς ἐκχωρήσεως, δύναται νὰ ἐπιτύχῃ ταῦτο ἐναρράφειν ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς τὴν φράσειν "οὐκὶ εἰς διαταρτὴν," ἢ ἄλλην ἰσοδύναμον (ἀρθ. 111. 75 (5) 77).

Κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸ μέχρι τοῦδε ἰσχύον δίταμον, εἰς δύο περιπτώσεις ὁ εὐδόσις δύναται νὰ ὀρίσῃ ὅτι τὸ ποσὸν ἔσεσθαι ἔντομον, ὅταν ἡ συναλλαγματικὴ εἶναι ὀψεως ἢ μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὀψεως. Δέν συντρέχει οὐδεὶς λόγος ὀπως τὸ ἀντιπροσωπευόμενον ὑπὸ τῆς συναλλαγματικῆς ποσὸν παραμένῃ ἄεσιμον μέχρι τῆς ἐμφανίσεως καὶ ματατὸν χρόνον ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως μέχρι τῆς πληρωμῆς. Ὁ τὸμος τρέχει ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς συναλλαγματικῆς, εὐτὸς εἴν ἐσημειώθη ἄλλη χρονολογία. εἰς πᾶσαν ὄλλην περίπτωσιν ἢ φέρουσα προσῆμτην ῥήτρας ἐυτομισμοῦ συναλλαγματικῆ παραμένει ἰσχυρὰ, ὀλλά ἡ ῥήτρα θεωρεῖται ὡς μὴ περραμμένη, ὡς ἐπίσης τοιαύτη ῥήτρα θεωρεῖται ὡς μὴ περραμμένη, εἴν μὴ καθορίσῃται τὸ ἐπιτόμιον.

Ὁ τὸπος τῆς πληρωμῆς δέν εἶναι ἀνάγκη νὰ εἶναι ὀαυτὸς μετὰ τὴν ματοιμίαν τοῦ ὀφειλέτου. Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ εἶναι πληρωτὴς καὶ εἰς ματοιμίαν τρίτου ἢ ἐν ἄλλῃ συνομισίμῳ ἀπὸ ἐμείνον, εἰς ὃν ματοιμει ὁ ὀφει-

λέγεις.

Ἐάν τό ποσόν ἔχη γραφή ὀλογράφως καί ἀριθμητικῶς καί ὑπάρχη διαφορά μεταξύ των, ἰσχύει τό ὀλογράφως ἐάν ἐγγράφη πολλάκις εἴτε ὀλογράφως, εἴτε ἀριθμητικῶς, ἰσχύει τό μικρότερον ποσόν.

Ἐάν ἡ συναλλαγματιική φέρη ὑπογραφάς ἀντιπάναν πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρεώσεων ἐν συναλλαγματιικῆς προσώπων ἢ πλαστάς ἢ ἀνυπάρζοντων προσώπων, αἱ ὑποχρεώσεις τῶν ἄλλων ὑπογραφέων παραμένουσιν ἰσχυραί. Ἐάν τις ἐμδότη συναλλαγματιικήν ὡς ἀντιπρόσωπος ἀνευ ἐξουσιοδοτήσεως ἢ ὑπερβῆ τὰ ὅρια τῆς ἐντολῆς, ὑποχρεοῦται αὐτός ὁ ἴδιος καί ἐάν πληρώσῃ, ἀπομειῶ τὰ δικαιώματα, ἅπερ θα εἶχεν ὁ ἐμπροσσωπευθεὶς. Ὁ ἐμδότης φέρει τὴν εὐθύνην διὰ τὴν ἀποδοχήν καί τὴν πληρωμὴν. Δύναται ὅμως δι' ἐιδιμῆς ἑτέρας νά μὴ ἀναλάβῃ εὐθύνην διὰ τὴν ἀποδοχήν, ἅπερ δέν δύναται νά πράξῃ διὰ τὴν πληρωμὴν. Πᾶσα τοιαύτη ἑτέρα θεωρεῖται μὴ γραμμμένη.

IV. Ὅπισθογραφησις.

(Ἄρθρα 11-20) (Ἐμπορ. Ν. ἀρθ. 135-158).

Πᾶν πιστωτικὸν ἐγγράφον, ἵνα ἐμπληρώσῃ τὸν οἰκονομικὸν αὐτοῦ προορισμὸν, δεόν νά ἦναι εὐχερῶς μεταβιβάσιμον, δεόν τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀντεπροσωπευομένην ἀπαιτήσιν νά δύναται εὐχερῶς νά τὴν ἀσειτῆσθαι πρὸ τῆς λήξεως ἕτερος γενόμενος κατόχος αὐτοῦ. Ἐπὶ τῆς συναλλαγματιικῆς ὀπίσκει διαρμῶς ἡ ἀνάγκη τῆς μεταβιβάσεως. Ἀσθενεῖ δὲ δύναται βεβαίως νά παραμένῃ μέχρι τῆς λήξεως εἰς τὸ χαρτοφυλάκιον τῶς ἀρχικῶς δικαιούχου, εὐεῖνου εἰς διαταρτήν τοῦ ὁποίου τὸ πρῶτον ἐξεδόθη ἢ τοῦ ἐμδότη, ἐάν ἐξεδόθη εἰς διαταρτήν αὐτοῦ καί νά παρουσιασθῇ παρ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου κατὰ τὴν λήξιν πρὸς πληρωμὴν, ἀλλὰ φυσικώτερον εἶναι ὅτι ὁ κατόχος, ἵνα εἰσπράξῃ πρὸ τῆς λήξεως τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς, θέλει δώσῃ αὐτὴν εἰς πρῶ-

ξόφλησιν ἢ χρησιμευομένης πρὸς ἐξόφλησιν ὀφειλῆς του, δι-
δων αὐτὴν εἰς δανειστέην του, ἢ καὶ ἐν τὴν υφαιρέσῃ εἰς τὸ
καρποφυλάκιόν του, θέλει ἴσως δώσῃ αὐτὴν πρὸς εἰσπρα-
ξῆν εἰς μίαν τράπεζαν. Ὁ τόκος εἰς τὸν νομιστὴν ἀπογελεῖ
βεβαίως τὴν εὐχερεστεράν μορφήν μεταβιβάσεως, ἀλλ' ὀρ-
θῶς ἐὰν ἐρένετο δευτὸς ἐπὶ τῆς συναλλαγματοῦ, πρὸς μὲν
μένου περὶ πιστωτικοῦ ἐγγράφου καὶ οὐκ ἐγγράφου τλη-
ρομῆς, ὡς εἶναι ἡ ἐπιταγή, ἢ ὁ μόνος σκοπὸς εἶναι ἡ ἀ-
μεσος εἰσπραξίς τοῦ εἰς αὐτὴν ἐνσωματωθέντος πασοῦ.

Κατὰ τὴν παλαιότεραν νομοθεσίαν, ἵνα ἡ ὀπισθογρά-
φισ μεταβιβάσῃ τὴν υφαιρέσῃ καὶ μὴν ἐπιταχόν ἀ-
πλοῦ ἐπιταχοῦ, ἀπαιτεῖτο νὰ εἶναι χρονολογημένη
καὶ νὰ φανερώσῃ τὸ ὄνομα ἐμείνου, εἰς διαταγὴν τοῦ
ἑλοῦ μετεβιβάσθη. Ὁ τελευταῖος γῶμος ἐν ἀρθρῷ 14
ἀναγνωρίζει πλήρως τὴν εἰς λευκὸν ὀπισθογράφησιν τὴν
γινομένην δι' ἀλλῆς θέσεως τῆς ὑπογραφῆς, ὡς πληρῶσαν
πάντα τὰ προαπαιτούμενα τῆς πλήρους μεταβιβάσεως
καὶ ὀρίζει ὅτι ὁ νομιστὴς συναλλαγματοῦ ἐν λευκῷ ὀπι-
σθογραφημένῃ δύναται νὰ συμπληρώσῃ τὸ λευκὸν, ὀπι-
σθογραφήσῃ ἐμ νέου ἢ παραδῶσῃ ἐν λευκῷ. Ἡ ἀχρονολογη-
τος ὀπισθογράφησις θεωρεῖται γενομένη πρὸ τῆς ληξε-
ως τῆς πρὸς σύνταξιν τοῦ διαμαρτυριῶν προθεσμίας.

Ἡ ὀπισθογράφησις ἀπογελεῖ ἐντολήν πρὸς τὸν πληρω-
τὴν ὅπως ἀνέσῃ τοῦ ὀπισθογραφούντος, μεταβάλλῃ
τὸ ἀντίτιμον τῆς συναλλαγματοῦ πρὸς ἐμείνου, ὑπὲρ
οὔ ἢ συναλλαγματοῦ ὀπισθογραφεῖται. Ἡ ὀπισθογράφη-
σις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ὑπὲρ τοῦ πληρωτοῦ ἀποδέυτου
ἢ μὴ, τοῦ ἐυδέτου καὶ παντὸς ἄλλου ὀπισθογράφου.
Ὁ ὀπισθογράφος ἐδύναται διὰ τὴν ἀποδοχήν καὶ πλη-
ρωμὴν. Δύναται ὅμως ν' ἀπαγορεύσῃ νέαν ὀπισθογράφη-
σιν, ὅτε δὲν ἐδύναται ἔναντι τῶν προσώπων, εἰς ἃ ἡ ἐ-
ναλλαγματοῦ ὀπισθογραφήθη μεταγενεστερώς. Ἡ ὀνομα-
στικὴ συναλλαγματοῦ καὶ τὸ ὀνομαστικὸν γραμματεῖον

δύνανται επίσης να μεταβιβασθῶσι δι' ὀπισθογραφήσεως, ὡς εἶ-
δομεν εἰς τὸ περὶ ἐμδόσεως καὶ τύπου τῆς συναλλαγματικῆς
μέρη.

Ἡ ἀνάγκη ἐπανειλημμένων μεταβιβάσεων προκλήσκει συνήθως
ὀπισθογραφήσεων καὶ πολλοὺς αἱ ὀπισθογραφήσεις εἰς τὰς
πολλὰ, ὥστε δὲν ἐπαρμεί τὸ ὀπισθεν μέρος τῆς συναλλαγμα-
τικῆς ὅπως ἀναγραφῶσιν ἄπαισαι. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ προ-
βιβάζεται φύλλον χάρτου, προσυλλογόμενον εἰς τὴν συναλλαγμα-
τικὴν, ἐφ' οὗ γράφονται αἱ πλεονάζουσαι ὀπισθογραφήσεις
(allonge, πρόσθεμα ὡς τὸ λέγει ὁ νόμος). Ἡ ὀπισθογραφὴ τῆς
τῆς συναλλαγματικῆς γράφεται ἐπ' αὐτῆς ἢ ἐπὶ τοῦ προσ-
θέματος. Ἡ ὀπισθογραφὴ εἰς ἐν λευκῷ γράφεται ὀπισθεν
τῆς συναλλαγματικῆς ἢ ἐπὶ τοῦ προσθέματος. —

Προσθήκη ὄρων εἰς τὴν ὀπισθογραφὴν δὲν καθιστᾷ
τὴν ἀνίσχυρον, ἀλλὰ θεωρεῖται μὴ ρεγραμμένη. Μερικὴ ὀπι-
θογραφὴ εἶναι ἀίυρος. Ἡ ὀπισθογραφὴ εἰς τὸν κομιστὴν
ἰσχύει ὡς ἐν λευκῷ. Ὁ κομιστὴς θεωρεῖται νόμιμος κατόχος
μιας συναλλαγματικῆς εἰάν στερῆ τὰ δικαιώματα τοῦ
ἐπὶ ἀδιαιτότου βεράς ὀπισθογραφῆσεων καὶ εἰάν ἡ τελευ-
ταία εἶναι ἐν λευκῷ. Διαρρηγμένα ὀπισθογραφήσεις θεω-
ροῦνται μὴ ρεγραμμένα. Ἐνστάσεις στερηδόμεναι ἐπὶ προ-
σωπικῶν σχέσεων τῶν ἐναγομένων ἐν συναλλαγματικῆς
προσώπων μετὰ τοῦ ἐμδότου ἢ τῶν προηγουμένων κομι-
στῶν δὲν δύνανται ν' ἀντιταχθῶσι μετὰ τοῦ κομιστοῦ. —

Ἡ ἀνάγκη ἢ συναλλαγματικῆ περιέχει τὴν μνείαν καθὼς εἰς
καὶ ἄλλοις « πρὸς εἰσπραξίν » ἢ πῶσον ἄλλην ἐνέχουσαν ἀπ-
λὴν ἐνταλτὴν, ὁ κομιστὴς δύναται ν' ἀσκήσῃ τὰ ἐν τῆς συναλ-
λαγματικῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα, ἀλλὰ δὲν δύναται
νὰ ὀπισθογραφῆσιν αὐτὴν εἰμὴ λόγῳ πληρεξουσιότητος. —

Ἡ μεταγενεστέρα τῆς λήξεως ὀπισθογραφῆσεις παραρτῶν
τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα ὡς ἡ προγενεστέρα. Εἰάν ὅμως
ἡ ὀπισθογραφὴ εἰς ἐρένετο μετὰ τὸ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ δια-
μαρτυριῶν ἢ μετὰ τὴν λήξιν τῆς ὀρισμένης προθεσμίας

διὰ τὴν εὐταξίαν τοῦ διαμαρτυριῶν, παρὰ αὐτὸν μόνον ἀπο-
τελέσματα κοινῆς ἐγκωρύψεως. Ἡ ἀιχρολογητικὸς ὀπισθογρα-
φίαις, ἐντὸς ἐναντιοῖς ἀποδείξεως, θεωρεῖται φενομένη πρό-
τῆς λήξεως τῆς ὀρισμένης προθεσμίας διὰ τὴν εὐταξίαν τοῦ
διαμαρτυριῶν.

V. Ἀποδοχή. (Ἄρθρ. 21-29) (Ἐμπ. Ν. ἄρθρα 117-124).

Ἡ ἀποδοχὴ τῆς συναλλαγματικῆς προσδίδει τὴν τελικὴν
ὀριστικὴν μορφήν εἰς ταύτην. Διὰ τῆς ἀποδοχῆς ὑπὸ τοῦ πλη-
ρωτοῦ ἐξασφαλίζεται ὁ μάτοχος ὅτι ὁ ἀναγραφόμενος ὡς
πληρωτὴς εἰς τὴν συναλλαγματικὴν ἀναλαμβάνει τὴν ὑπο-
χρέωσιν νὰ τὴν πληρῶσῃ εἰς τὴν λήξιν καὶ ὁ μομιστὴς καὶ
αὐτὸς εἶναι αὐτὸς ὁ εὐδοκῆς, ἔχει ἀπ' εὐθείας ἀμφηρῆν κατ'
αὐτοῦ. Ἡ συναλλαγματικὴ δύναται νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς ἀ-
ποδοχὴν μέχρι τῆς λήξεως ἐν τῷ τόπῳ τῆς κατοικίας τοῦ
πληρωτοῦ ὑπὸ τοῦ μομιστοῦ ἢ καὶ ἀπλοῦ μάτοκου.

Ὁ πληρωτὴς δύναται νὰ ζητήσῃ ὅπως αὐτὴ ἐμφανι-
σθῇ πρὸς ἀποδοχὴν τὴν ἐπομένην τῆς πρώτης ἐμφανίσε-
ως χωρὶς νὰ ὑποχρεῖται ὁ μομιστὴς ν' ἀφίση εἰς χεῖρας
τοῦ πληρωτοῦ τὴν πρὸς ἀποδοχὴν ἐμφανισομένην συναλ-
λαγματικὴν, ἐνῷ ἄλλως εἶχε κατὰ τὴν προηγουμένην νο-
μοθεσίαν. Ἡ διάταξις αὕτη εἶναι εὐότιμος, διότι ὁ πληρωτὴς,
μὴ φραρίδων ποτε θαί ρίγη ἢ ἐμφανίσεις, δύναται νὰ μὴν ἔχη
ἐσοικον τὸ ἀναγματικὸν κρῆμα. Ἡ ἀποδοχὴ γράφεται ἐπὶ τῆς
συναλλαγματικῆς διὰ τῆς λέξεως δευτῆ ἢ ἄλλης ἰσοδυνα-
μου καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ. Ἀλλὰ καὶ ἀ-
πλῆ ὑπογραφή τεθεμένη εἰς τὸ ἐμπροσθεν μέρος τῆς συ-
ναλλαγματικῆς καὶ ἀνευ τῆς λέξεως δευτῆ ἰσχύει ὡς ἀ-
ποδοχὴ. Ὅταν ἡ συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα μετὰ προ-
θεσμίαν ἀπὸ τῆς ὀψεως ἢ εἶναι ἐμφανιστέα ἐντὸς ὀρισμέ-
νης προθεσμίας δυνάμει εἰδητῆς ῥήτρας, ἢ ἀποδοχὴ
δεῖν νὰ χρονολογῆται ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως. Ἡ
ἔλλειψις χρονολογίας δὲν μαθιστῶ ἀμυρον τὴν ἀποδοχὴν

ἀλλ' ἀπαιτεῖται νὰ βεβαιωθῇ διὰ διαμαρτυριῶν, συνκα-
σομένου ἐμπροσθέντος, ἵνα διατηρηθῶσι τὰ δικαιώματα
ἀναφορῆς. Πᾶσα τροποποίησις, ἐπιφερομένη διὰ τῆς ἀ-
ποδοκῆς, ἀποτελεῖ ἄρνησιν ἀποδοκῆς ὑποχρεωμένου ὁ-
μως τοῦ ἀποδέχτου ἐντὸς τῶν ὁρῶν τῆς ἀποδοκῆς τοῦ.
Ὁ πληρωτῆς ὁμως δύναται νὰ περιορίσῃ αὐτὴν εἰς μέρος
τοῦ πληρωτέου ποσοῦ, ὅπερ ὁ κομιστὴς ὑποχρεοῦται νὰ
δεχθῇ...

Συναλλαγματικὴ πληρωτέα μετὰ προθεσίαν ἀπὸ τῆς
ὀφείας, δεῖν νὰ ἐμφανισθῇ πρὸς ἀποδοκὴν ἐντὸς ἔτους
ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς. Ὁ ἐμδότης δύναται νὰ συντα-
μῇ τὴν προθεσίαν ταύτην ἢ νὰ ὀρίσῃ μικροτέραν, ἐνῶ
οἱ ἐπιθετογράφοι νὰ συντάμωσι. Ὁ ἐμδότης δύναται νὰ ὀ-
ρίσῃ ἐπὶ καίσης συναλλαγματικῆς ὅτι δεῖν νὰ ἐμφανισθῇ
πρὸς ἀποδοκὴν χωρὶς νὰ τὰδῃ προθεσίαν ἢ τὰσσων προ-
θεσίαν, ἐντὸς τῆς ὁποίας δεῖν νὰ γίνῃ ἡ ἐμφάνισις ἢ νὰ ὀ-
ρίσῃ ὅτι ἡ ἐμφάνισις δεῖν πρέπει νὰ γίνῃ πρὸ ὠρισμένης
προθεσίαις. Διακρινόμενος ὁμως ἐπίσης ν' ἀπαγορεύσῃ τὴν
πρὸς ἀποδοκὴν ἐμφάνισιν, ἐκτὸς εἰς τὸν περὶ συναλ-
λαγματικῆς ἐμδιδόμενης ἐπὶ προθεσίαν ἀπὸ τῆς ὀφεί-
ας ἢ πληρωτέας παρὰ τρίτῳ ἢ ἐν συννομισμῷ διαφο-
ρῶν τῆς κατοικίας τοῦ ὀφειλέτου. Πᾶς ἐπίσης ἐπιθετογρά-
φος δύναται νὰ ὀρίσῃ ὅτι δεῖν νὰ γίνῃ ἐμφάνισις πρὸς
ἀποδοκὴν τὰσσων ἢ μὴ προθεσίαν, ἐκτὸς εἰς τὴν συναλλα-
γματικὴν ἐμπρὸς τὸν ἐμδότην μὴ ἀποδέξιμος. Ἐάν ὁ
ἐμδότης ἐσημειώσῃ τόπον πληρωμῆς διάφορον τῆς κα-
τοικίας τοῦ πληρωτοῦ ἢ ἐν ὑποδείξει τρίτου κατὰ
τῶν ὁποίων δεῖν νὰ γίνῃ ἡ πληρωμὴ, ὁ πληρωτῆς δύναται
νὰ σημειώσῃ κατὰ τὴν ἀποδοκὴν τοιοῦτον, ὅπερ εἰς τὸν
πράξῃ, ὑποχρεοῦται νὰ πληρώσῃ αὐτὸς εἰς τὸν τόπον
τῆς πληρωμῆς. Ἐάν ἡ συναλλαγματικὴ εἴσῃ πληρωτέα
εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ πληρωτοῦ, οὕτως δύναται νὰ σημει-
ώσῃ διεῦθυσθαι ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ, ἐνθα δεῖν νὰ γίνῃ ἡ

πληρωμή.-

Ἡ διαγραφή ὑπὸ τοῦ πληρωτοῦ τῆς ἀποδοκῆς συναλλαγματικῆς ἢ ἀπεδέχθη ἰσοδυναμεί πρὸς ἄρνησιν ἀποδοκῆς. Ἐάν ὅμως ὁ πληρωτής ἐνῴρισε τὴν ἀποδοκὴν τοῦ ἐγγράφου εἰς τὸν κομιστὴν ἢ ἄλλον ὑπογραφέα ὑποχρεοῦται ἔναντι αὐτοῦ ἐντὸς τῶν ὄρων τῆς ἀποδοκῆς του.-

VI.- Τριτεργρήσις (Ἀρθ. 30-32). (Ἐμπ. Ν. ἄρθ. 140-141).

Ὅσον περισσότερο ἀσφάλεια παρέχεται διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς, ἐπὶ τοσοῦτον καθίσταται εὐχερεστερά ἢ κυκλοφορία αὐτῆς καὶ ἐπὶ τοσοῦτον μακρύνονται αἱ συναλλαγαί, ὅταν ἡ πληρωμὴ τῶν συναλλαγματικῶν, αἵτινες ἀποτελοῦσι τὸ σπουδαιότερον ὄργανον τῶν πιστώσεων, δὲν ὑστεροῦν. Ἐντὸς τῶν ἐμ τῆς συναλλαγματικῆς ὑποκρέων, παρεμβάλλεται πολλάκις καὶ ἡ εὐθύνη τοῦ τριτεργρητοῦ, ἢ τῆς τρίτου προσώπου, ὅπερ ἀναλαμβάνει νὰ πληρώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν, εἰάν αὐτὴ δὲν ἐξοφλήθῃ κατὰ τὴν λήξιν τοῦ πληρωτοῦ. Ἡ ἀσφάλεια ὅμως αὐτὴ παρέχεται οὐ μόνον παρὰ τρίτων ἐντὸς τῆς συναλλαγματικῆς ἐνδεδειγμένων προσώπων, ἀλλὰ καὶ παρ' ὑπογραφῆως τῆς συναλλαγματικῆς διὰ τὰς περιπτώσεις, καθ' αἷς ὁ ἐνδεχόμενος, ὁ ὑπὲρ οὗ ἢ ἐγγυήσις ὑπογραφῆως δὲν δύναται δι' αἰονόηποτε λόγον νὰ ἐναχθῇ, ὡς π.χ. ἐν περιπτώσει ἀνιμανότητος ἀποδοκῆς ὑποχρέωσης ἐμ συναλλαγματικῆς, ἐνῶ κατὰ τὴν προηγουμένην νομοθεσίαν μόνον παρὰ τρίτου ἢ δύνατο νὰ δοθῇ.-

Ἡ τριτεργρήσις δύναται νὰ δοθῇ δι' ὁλόκληρον ἢ μέρος τοῦ ὑπὸ τῆς συναλλαγματικῆς ἀνειπροσωπευομένου ποσοῦ, γράφεται ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς ἢ τοῦ προσθέματος, ὑπογράφεται καὶ ἐμφράζεται διὰ τῆς φράσεως « διὰ τριτεργρήσιν » ἢ ἄλλης ἰσοδυναμίου. Ἀλλὰ καὶ μόνη ἢ ὑπογραφή τοῦ τριτεργρητοῦ, ἐκτὸς τῆς ὑπογραφῆς τοῦ πληρωτοῦ ἢ τοῦ ἐυδότου, τιθεμένη ἐπὶ τοῦ ἐμπροσθεν μέρους τῆς συναλλαγματικῆς ἰσχύει ὡς τριτεργρήσις

Ἡ τριεγγύσις δύναται νὰ δοθῆ ὑπὲρ οἰουδήποτε τῶν ὑποχρέων, τοῦ ἔργυτου ἔνεχομένου ὡς ἑμείνος ὑπὲρ οὗ ἔργυ-
 ῆθη καὶ ἀποικῶντος, ἀπαξ πληρώσει, ἀπαντα τὰ ἐν τῆς εο-
 ναλλαγματικῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα ἔναντιον αὐτοῦ,
 ὡς καὶ παντὸς ἔνεχομένου ἔναντι αὐτοῦ ἵεν ὁμως ἡ τρι-
 εγγύσις δοθῆ ἀνευ στικμειώσεως, ὅπερ οὗ δίδεται, λογιζε-
 ται γενομένη ὑπὲρ τοῦ ἐμδότου. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ τριεγ-
 γυτου εἶναι ἰσχυρά καὶ ἐάν ἢ ἐνοκῆ ὑπὲρ οὗ ἔργυ ῆθη
 εἶναι αὐτοῦ δι' οἰανδήποτε αἰτίαν, ἐκὼς ἐλαττώσεως
 περὶ τὸν τῶνον.

VII. Λήξις.

(Ἀρθ. 35-37). (Ἐμπορ. Ν. ἀρθ. 128-134).

Ἐὰν ἡ ἐπιταγή ὡς ὄργανον πληρωμῆς δέον νὰ εἶναι
 ὄψεως καὶ νὰ ἐμφανίσῃται πρὸς πληρωμὴν ἐντὸς ὅσον
 τὸ δυνατόν βραχυτάτης προθεσμίας, ἡ συναλλαγματικὴ
 ἀντιπροσωπευοῦσα παροχὴν ὠρισμένης πιστώσεως, ἐπι-
 δέται συνήθως ἐπὶ προθεσμίᾳ, ἥς τὸ χρονικὸν ὄριον ναο-
 νίδεσθαι κατὰ συμφωνίαν τοῦ πιστοδότου καὶ πιστολήτου,
 ἐξυρτάμενον ἐν τῷ εἶδους τῆς χρησιμοποίησεως τῆς πι-
 στώσεως, ἰδίως ἐξ ἑνὸς μετὰ πόσον χρόνον ὁ πιστολήτης
 θὰ εἶναι εἰς θέσιν νὰ ἀποδώσῃ τὸ ληφθέν καὶ ἐξ ἑτέρου εἰς
 πόσον χρόνον ὁ πιστοδότης δύναται νὰ διαθέσῃ αὐτό.

Ἡ συναλλαγματικὴ ἐπιδέεται ἐν ὄψει, μετὰ προθεσμί-
 αν ἀπὸ τῆς ὄψεως, μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογί-
 ας, εἰς ταυτην ἡμέραν. Ἡ ἐν ὄψει συναλλαγματικὴ εἶναι
 πληρωτέα ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει καὶ δέον νὰ ἐμφανισθῆ τὸ
 βραδύτερον ἐντὸς ἑξῶς ἀπὸ τῆς χρονολογίας αὐτῆς καὶ
 καθίσταται ληξιπρόθεσμος εὐθὺς ἅμα ἐμφανισθῆ. Ὁ ἐμ-
 δότης δύναται νὰ συντάμη ἢ καὶ παρατείνῃ τὴν προ-
 θεσμίαν ταύτην, ἐνῶ εἰ ὀπισθογραφῆ μόνον νὰ συντάμῃ
 ταύτην διαιουῦνται. Ὁ ἐμδότης δύναται ἐκίσης νὰ ὀρίσῃ
 θεὶ ἢ ἐν ὄψει πληρωτέα συναλλαγματικὴ δὲν δύναται

να ἔμφανισθῆ πρὸς πληρωμὴν πρὸ ὀρισμένης προθεσμίας,
ὅσα ἡ προθεσμία ἔμφανίσαιως ἄρχεται ἀπὸ τῆς διαρίας τῶν
ἐπι συναλλαγματοῦ πληρωτέως μετὰ προθεσμίας
ἀπὸ τῆς ὀψέως, ἢ λήξει ὀρίζεται ἐν τῆς χρονολογίας τῆς
ἀποδοχῆς ἢ τοῦ διαμαρτυριῶν. Ἐάν τι ἀποδοχὴ δὲν φέρῃ
χρονολογίαν καὶ δὲν ἔρηνετο διαμαρτυριῶν, ἢ ἀποδοχὴ
ὅσον ἀφορᾷ τὸν ἀποδέκτην, θεωρεῖται ὁδοῖσα τὴν τελευ-
ταίαν ἡμέραν τῆς προθεσμίας τῆς προβλεπόμενης διὰ τὴν
ἐμφάνισιν πρὸς ἀποδοχὴν.

Συναλλαγματικὴ εὐδοθεῖσα μετὰ προθεσμίαν μηνῶν ἀ-
πὸ τῆς χρονολογίας ἢ ἀπὸ τῆς ὀψέως λήγει τὴν ἀντίστοιχον
χρονολογίαν τοῦ ὅψεως μηνός, καὶ ὃν ὅσον ναί γινῆ ἢ
πληρωμῆ. Ἐν ἔλλειψι ἀντίστοιχου χρονολογίας ἢ λήξει ἔ-
πέχεται τὴν τελευταίαν ἡμέραν. Ὅστω ἔαν μίᾳ συναλ-
λαγματικῇ τρίμηνος ἐξεδόθη τὴν 30 Ἰουνίου, λήγει τὴν 30
Σεπτεμβρίου, ἔαν ἐξεδόθη τὴν 31 Αὐγούστου λήγει τὴν 30
Νοεμβρίου. Ἐπὶ ταυτέως ἡμέρας λήξεως, ἔαν ἴσχωσιν διά-
φορα ἡμερολόγια εἰς τὴν τὸν τῆς εὐδοθεῖως καὶ τὸν τό-
πον τῆς πληρωμῆς, ἐφαρμόζεται τὸ ἡμερολόγιον τοῦ τόπου
τῆς πληρωμῆς. Ὅταν συναλλαγματικῇ εὐδοθεῖσω μεταξύ
ἄλλων τόπων ἔχοντων διάφορα ἡμερολόγια, εἶναι πληρωτέα
μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας, ἢ ἡμέρα τῆς εὐδο-
θεῖως ἀναρτῆσαι εἰς τὴν ἀντίστοιχον ἡμέραν τοῦ ἡμερολο-
γίου τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς, ὅπως ὀρίσθῃ ἢ λήξις. Αἱ
πρὸς ἐμφάνισιν προθεσμίαι ὑπολογίζονται ἐπίσης κατὰ
τὸν αὐτὸν κανόνα, εἰτός ἔαν, ἐν ὄψερας καὶ ἐν τοῦ περιε-
χομένου, ἔδαρεται τὸ ἐναντίον.

Ἐπὶ συναλλαγματικῆς μετὰ προθεσμίαν ἐνός
ἢ πλείονων μηνῶν καὶ ἡμέρας ἀπὸ τῆς χρονολο-
γίας ἢ ὀψέως, πρῶτον ὑπολογίζονται αἱ ὀκτώμηροι μῆνες.
Ἐάν ἢ λήξις ὀρίζεται εἰς τὴν ἀρχὴν, τὸ μέσον ἢ τὸ τέλος
τοῦ μηνός, αὐταὶ ἀντιστοιχοῦσιν εἰς τὴν 1, εἰς 15 ἢ τὴν τε-
λευταίαν ἡμέραν τοῦ μηνός. Ἐάν ἀναγράφονται 8 ἢ

15 ημέραι, δέν υπολογίζονται ως μία τ' αὐτοῦ εβδομάδες, ἀλλ' ἀριθμοῦνται ως πραγματικά 15 ἡμέραι. Ἡμεῖς μὲν λο-
γίζεσθαι ὡς 15 ἡμέραι.

XIII. Πληρωμή.

(Άρθρα 33-42). (Έμκ. Π. άρθρα 142-156).

Ὁ νομιστής εἶναι ὑποχρεωμένος νά δεχῆ μερικτὴν κα-
ταβολὴν, ἥτοι καί μέρος τοῦ ποσοῦ τῆς συναλλαγματιῆς,
ἐνεργῶν τὰ δεῖντα διὰ τὸ ὑπόλοιπον. Δέν ὑπάρχει λόγος
μὴ ἐξασφάλισις τῆς πληρωμῆς μέρος τοῦ ποσοῦ, ἐφ'
ὅσον δέν θίγονται τὰ δικαιώματα τῆς ἀναγορῆς διὰ τὸ
ὑπόλοιπον. Δέν ὑπάρχει ὑποχρέωσις ἀποδοχῆς τῆς πλη-
ρωμῆς πρὸ τῆς λήξεως καὶ ἐάν ὁ πληρωτής πληρωσῆ πρὸ
τῆς λήξεως, πράττει τοῦτο ἐπὶ ἰδίῳ κινδύνῳ. Ἐάν ἡ συν-
αλλαγματιῆ εἶναι πληρωτέα εἶναι νόμισμα μὴ κυλο-
φορῶν εἰς τὸν τόπον τῆς πληρωμῆς, αὕτη γίνεσθαι εἰς τὸ
νόμισμα τοῦ τόπου τῆς πληρωμῆς, διὰ μετατροπῆς τοῦ
ἄλλοδαποῦ νομισματος κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως.
Ὁ εὐδόξος ἔμκος δύναται νά ὀρίσῃ ὅσα δεῖον τὸ πληρωτέ-
ον ποσόν νά υπολογισθῆ κατὰ τὴν ἐν τῇ συναλλαγματιῇ
μαθορισμένην τιμὴν. Ὁ εὐδόξος ἐπίσης δύναται νά ὀρίσῃ
ὅτι ἡ πληρωμή δεῖον νά γίνῃ εἰς τὸ ἐν τῇ συναλλαγματιῇ
σημειούμενον νόμισμα (ῥῆτρα πληρωμῆς εἰς ἕτερον νόμισμα).
Ὁ πληρωτής, ἐάν ὁ νομιστής δέν ἐμφανισθῆ κατὰ τὴν λή-
ξιν, δύναται νά καταθέσῃ τὸ ποσόν παρὰ ἀρμοδίᾳ ἀρ-
χῇ ἐπὶ δαπάνῃ καὶ κινδύνῳ τοῦ νομιστοῦ. Ὁ πληρωτής
ὑποχρεοῦται νά ἐξετάσῃ τὴν κανονικότητα τῆς συνε-
χείας τῶν ὀπισθογραφίσεως καὶ οὐκὶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν
ὀπισθογράφων.

Ὁ νομιστής συναλλαγματιῆς πληρωτέας εἰς ῥητὴν
ἡμέραν ἢ μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ ἀπὸ
τῆς ὀψεως ὑποχρεοῦται νά τὴν ἐμφανίσῃ, εἴτε καθ' ἣν ἡ
μέραν εἶναι πληρωτέα, εἴτε εἰς μίαν τῶν οὐκ ἐπομένων

ἐργασιμῶν ἡμερῶν. Ἡ ἐμφάνισις εἰς γραφεῖον συμψηφισμοῦ ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἐμφάνισιν πρὸς πληρωμὴν. Ὁ πληρωστὴς πληρώσων τὴν συναλλαγματικὴν δύναται ἢ ἀπαιτήσει, ὅπως τῷ παραδοθῆ ἄτη ἐξοφλημένη ἀπὸ τῶν υφιστην.

IX.- Ἀναγκωρὴ ἑλλείπει ἀποδοχῆς καὶ ἑλ-
λείπει πληρωμῆς.

(Ἄρθρα 43-54). (Ἐμπ.π. ἀρθ. 139, 159-171, 176-185).

Ἡ νομοθεσία λαμβάνει πᾶν μέτρον πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς πληρωμῆς, ὀριζομένης ἀλληλεγγύου καὶ ἀπ' εὐθείας τῆς εὐθύνης ἀπάντων τῶν ὑπογραφάντων, ὑφ' οἵανδήποτε ἰδιότητα εἶν συναλλαγματικὴν, ἐν περιπτώσει μὴ ἀποδοχῆς ἢ μὴ πληρωμῆς. Ἡ ἄρνησις ἀποδοχῆς ἢ πληρωμῆς δεόν νά πιστοποιηθῆ διὰ διαμαρτυριῶν. Ἐάν τὴ πρότερον ἐμφάνισις ἐγένετο τὴν τελευταίαν ἡμέραν τῆς προθεσμίας, τὸ διαμαρτυριῶν δύναται νά συνταχθῆ τὴν ἐπομένην. Τὸ ἐπιμέμωποδοχῆ διαμαρτυριῶν γίνεται ἐντὸς τῶν προθεσμιῶν τῶν ὀριζομένων διὰ τὴν ἐμφάνισιν πρὸς ἀποδοχὴν. Ἐάν τὴ συναλλαγματικὴ δὲν γινῆ ἀποδοχῆ, δὲν ὑπάρχει πλέον ἀνάγκη ἐμφανίσεως πρὸς πληρωμὴν. Τὸ ἐπι μὴ πληρωμῆ συναλλαγματικῆς πληρωστέον εἰς ῥητὴν ἡμέραν ἢ μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἢ ὄψεως διαμαρτυριῶν γίνεται τὴν ἡμέραν, καθ' ἣν τὴ συναλλαγματικὴ εἶναι πληρωτέα ἢ κατὰ τὴν μίαν τῶν δύο ἐπομένων ἐργασιμῶν ἡμερῶν.

Ἡ ἀναγκωρὴ δύναται νά στραφῆ ὁμαδιῶς καθ' ὅλων τῶν ὑποχρέων, εὐδότου, ὀπισθογραφῶν, τριτεγγυητῶν, ἀπάντων ἀλληγγύων, ἢ ἀτομιῶς κατὰ τινος τούτων ἢ καὶ μόνον ἐνός καὶ εὐκί κατὰ σειράν. Τὸ δικαίωμα τῆς ἀναγκωρῆς ἔχει καὶ πᾶς ὑπογραφεὺς, ὅστις ἐπλήρωσε τὴν συναλλαγματικὴν. Ἐρεθεῖσα ἀγκωρὴ καθ' ἐνός δὲν καλύει τὴν ἔργεσιν ἀγκωρῆς κατὰ τῶν ἄλλων, ἔστω καὶ ἐπομέ-

των του αρχικως αναθεντος. Ο νομιστής, ως και πᾶς πληρωσας την συναλλαγματινή, εντός του ποσού αὐτῆς, τῶν συμφωνηθέντων τούτων και τῶν ἐξόδων, διαιουται ν' ἀπατήση τούτων 6% ἀπὸ τῆς λήξεως. Προειμένου ὅμως περὶ συναλλαγματιῆς ἐυδομένης ἐν Ἑλλάδι και πληρωτέας ἐν Ἑλλάδι, ὁ ἡμέτερος νόμος ἀφίσταται τοῦ ὑπὸ τῆς συμφύσεως τῆς Γενεῦθς ὀριζομένου τούτου 6% και δέκεται τὸν ἐν Ἑλλάδι ἰσχύοντα νόμον τούτου. Ἡ προσθήκη τῆς ῥήτρας «ἀνεξόδου ἐπιστροφή» ἢ ἄλλης ἰσοδυναμίας, ἥτις σημαίνει ὅτι δὲν ὑπάρχει ἀνάγκη διαμαρτυρήσεως ἐπὶ μὴ ἀποδοχῇ ἢ ἐπὶ μὴ πληρωμῇ, διατηρουμένων ἀνευ ταύτης τῶν δικαιωμάτων ἀναρωγῆς, δὲν ἀπαλλάσσει ἀπὸ τῆς ὑποχρέσεως πρὸς ἐμφάνισιν. Ἐάν ἡ ῥήτρα «ἀνεξόδου ἐπιστροφή» ἐτέθη ὑπὸ τοῦ ἐυδότου, ἐπιφέρει τ' ἀποτελέσματα αὐτῆς ἕναντι ὄλων τῶν ὑπογραφέων· εἰν παρ' ὀπισθογραφίου ἢ τριτεργητοῦ μόνον ἕναντι τούτου.

Ο νομιστής ὑποχρεοῦται νὰ εἰδοποιήσῃ περὶ τῆς μὴ ἀποδοχῆς ἢ τῆς μὴ πληρωμῆς τὸν ὀπισθογράφων του, ως και τὸν τριτεργητὴν αὐτοῦ και τὸν ἐυδότην, ἐντός τῶν σαράν ἡμερῶν ἡμερῶν ἐπομένων τῆς ἡμέρας τοῦ διαμαρτυριῶ ἢ τῆς ἐμφανίσεως ἐπὶ ἀνεξόδου ἐπιστροφῆς. Διὰ τοὺς ἄλλους ὀπισθογράφους ἢ ὑποχρέωσις πρὸς εἰδοποιήσιν περιορίζεται εἰς δύο ἡμέρας. Πρὸς τήρησιν τῆς προθεσμίας, ἀρκεῖ ἡ ἐνεός αὐτῶν τῶν ἡμερῶν παράδοσις τῆς εἰδοποιήσεως εἰς τὸ ταχυδρομείον. Ἡ μὴ τήρησις τῶν προθεσμιῶν τούτων δὲν ἐπιφέρει ἔπιτασιν τοῦ δικαιώματος ἀρωγῆς, ἀλλὰ καθιστᾷ ὑπεύθυνον τὸν μὴ τηρήσαντα εἰς τὴν ἀνὸρθωσιν τῆς ἐπελευθέρως τυχόν ζημίας, μὴ δυναμένης ὅμως νὰ ὑπερβῇ τὸ ποσὸν τῆς συναλλαγματιῆς.

Ἄλλα και πρὸ τῆς λήξεως δύναται νὰ γίνῃ ἀναρωγὰ κατὰ τοῦ ἐυδότου και πάντων τῶν ὑποχρέων : α) ἐπὶ ὀλιγῆς ἢ μερικῆς ἀρνήσεως ἀποδοχῆς, β) ἐπὶ πτωχεύσεως ἢ παύσεως τῶν πληρωμῶν τοῦ πληρωτοῦ, γ) ἐ

πὶ πτωχεύσεως τοῦ ἐυδότου συναλλαγματικῆς μὴ ἀποδείξιμου.

Ἐάν ὁ κομιστὴς δὲν τηρήσῃ τὰς προθεσμίας ἐμφάνισης, διαμαρτυριουῦ, ἐπιτίπτει κατὰ τὸ δικαίωμα ἀναγκωρῆς καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ ἐυδότου, ἐξαιρέσει μόνον τοῦ ἀποδέκτου, ἐνῶ κατὰ τὴν προηρουμένην νομοθεσίαν (Ἐμπ. Ν. ἄρθ. 169), τὸ δικαίωμα κατὰ τοῦ ἐυδότου ἀπώλυται μόνον ἐάν οὗτος ἀποδείξῃ ὅτι ὑπῆρχε πρόβλεψις κατὰ τὴν προθεσίαν τῆς συναλλαγματικῆς.

Αἱ προθεσμιαὶ τῆς ἀσειτήσεως ἀναγκωρῆς ρυθμίζονται διὰ πάντας τοὺς ὑπογραφεῖς ἀπὸ τοῦ νόμου τοῦ τοῦτου τῆς ἐυδόσεως τοῦ αἰγίου (ἄρθ. 93). Πᾶς ἕκαστος δικαιώμα ἀναγκωρῆς δύναται ἐν ἑλλάξει ἐνομοθέσει ἢ ἄλλῳ ἄλλῳ ἢ διὰ νέας συναλλαγματικῆς, ἐπιδομένης ἐν ὄψει ἐπὶ τῶν πρὸς αὐτὸν εὐθυνομένων. Πᾶς πληρωσὴ τὴν συναλλαγματικὴν δικαιουται ν' ἀπαιτήσῃ παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν εὐθυνομένων ὀλοῦληρον τὸ ἐπ' αὐτοῦ πληρωθὲν ποσὸν μετὰ τόμου 6% ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς καταβολῆς καὶ τὰ ἔξοδα, ἐξαιρέσει ἐσωτερικῆς ἀπυαρῆς, καθ' ἣν λογίζεται ὁ νόμιμος τόμος. Ἐάν ἡ ἐμφάνισις ἢ ἡ σύνταξις διαμαρτυριουῦ ἐμποδίσῃ λόφ καλύματος ἀνυπερβλήτου, αἱ προθεσμιαὶ παρατείνονται, τοῦ κομιστοῦ ὑποχρεωμένου νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν ὀπισθογραφόντα. Ἐάν τὸ κάλυμα ἐξαμαλουθῇ ὑπάρχον πέραν τῶν 30 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συναλλαγματικῆς, δύναται ν' ἀσειθῇ ἀναγκωρῆ καὶ ἄνευ ἐμφάνισως ἢ σύνταξεως διαμαρτυριουῦ.

Χ.- Παρέμβασις

(ἄρθ. 55-63). (Ἐμπ. Ν. 125 - 127).

Διὰ τοῦ θεσμοῦ τῆς παρεμβάσεως παρέχεται ἐπιμεκῶν ἐξασφάλισις διὰ τὴν ἀποδοκὴν καὶ τὴν πληρωμὴν τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἡ παρέμβασις δύναται νά λάβῃ χώραν κατὰ δύο τρόπους : α) ἐν τῇ συναλλαγματιῇ σημειούται τρίτον πρόσωπον ὑπό τοῦ ἐυδότου, τοῦ ὀπισθογράφου ἢ τριτεργουτοῦ, ὅπως οὕτως ἐν ἀνάρμη ἀποδεχθῆ ἢ πληρώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν. β) Κατὰ τὴν ἀποδοχὴν ἢ τὴν πληρωμὴν παρεμβαίνει τρίτος, ὅπως ἀποδεχθῆ ἢ πληρώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ νομιστὴς συναλλαγματικῆς ἀποδείξιμου δικαιουῖται ν' ἀσειῆσθαι πρὸ τῆς λήξεως ἀναγραφῆν, δύναται νά ρινη κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχῆ. Ἐάν ἐν τῇ συναλλαγματιῇ ἔχει σημειωθῆ πρόσωπον, ἵνα ἐν ἀνάρμη ἀποδεχθῆ ἢ πληρώσῃ τὴν συναλλαγματικὴν, ὁ νομιστὴς δύναται ν' ἀσειῆσθαι ἐπὶ τῆς ἀναγραφῆς δικαιώματά του κατὰ τοῦ ἀναγράφαντος τὴν σημείωσιν καὶ τῶν ἐπομένων ὑπογραφέων μόνον ἔάν ἐνεφαίνισε τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς τὸ σημειωθὲν πρόσωπον καὶ τοῦτο ἀρνηθῆ τὴν ἀποδοχὴν καὶ ἐρένετο διαμαρτύρησις. Εἰς τὰς ἄλλας περιπτώσεις ὁ νομιστὴς δικαιουῖται ν' ἀρνηθῆ τὴν ἀποδοχὴν.

Ἡ κατὰ παρέμβασιν ἀποδοχῆ γραφομένη ἐπὶ τῆς συναλλαγματικῆς καὶ ὀπισθογραφουμένη παρὰ τοῦ παρεμβαίνοντος, ἔάν μὴ σημειωθῆ διὰ λ/σμὸν τίνος γίνεταί θεωρεῖται γενομένη ὑπὲρ τοῦ ἐυδότου. Ὁ κατὰ παρέμβασιν ἀποδείκτης ὑποχρεοῦται ἕναντι τοῦ νομιστοῦ καὶ τῶν μεταγενεστέρων ὀπισθογράφων ἐμείνου διὰ λ/σμὸν τοῦ ὁποίου παρενέβη, καθ' ὄντροπον καὶ ὄ ὑπὲρ οὗ παρενέβη.

Ἡ κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴ περιλαμβάνει ὁλόκληρον τὸ ποσόν, ὅπερ ὑποχρεοῦται νά καταβάλῃ ἐμείνος ὑπὲρ οὗ ἢ παρέμβασις καὶ δύναται νά ρινη καθ' ὅλας τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ὁ νομιστὴς δικαιουῖται εἰς ἀναγραφῆν, εἴτε κατὰ τὴν λήξιν, εἴτε πρὸ αὐτῆς. Ἐάν ὁ νομιστὴς ἀρνηθῆ τὴν κατὰ παρέμβασιν πληρωμὴν ἀπόλλυσι τὸ δικαίωμα ἀναγραφῆς κατ' ἐμείνων οἷτινες θ' ἀπηλλοτριώσαντο

διὰ τῆς ἐπὶ τοῦ παρεμβαίνοντος πληρωμῆς. Ἐάν ὁ κομιστής δὲν ἐμφανίσῃ τὴν συναλλαγματικὴν πρὸς πάντα τὰ πρόσωπα, αἵτινα κατὰ παρέμβασιν εἶχον ἀποδεχθῆ τὴν συναλλαγματικὴν, ἔχοντα τὴν ματοικίαν των ἐν τῷ τόπῳ τῆς πληρωμῆς ἢ ἔχοντα τὴν ματοικίαν των ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἀποδοχῆς, εἶχον σημειωθῆ ὡς κατ' ἀνάγκην πληρωταὶ καὶ δὲν προβῆ εἰς διαμαρτυρήσιν, ὁ σημειώσας τὸν κατ' ἀνάγκην πληρωτὴν καὶ διὰ λ/σμόν τοῦ ὁποίου τὴ συναλλαγματικὴν ἐρένετο ἀποδεχθῆ καὶ οἱ μεταγενέστερου ὀπισθογράφοι παύουσι νὰ εἶναι ὑπόχρεοι.

Ὁ κατὰ παρέμβασιν πληρωτής ἀποστὰ τὰ ἐν τῆς συναλλαγματικῆς ἀπορρέοντα δικαιώματα κατ' εὐερίαν, ὑπὲρ αὐτῶν ἐπλήρωσε, καὶ κατ' εὐερίαν, οἱ ὁποιοὶ ὑπόχρεοι ἐπὶ ἐναντίῳ τοῦ τελευταίου, δυνάμει τῆς συναλλαγματικῆς. Δὲν δύναται ὅμως νὰ ὀπισθογραφηθῆ ἐν νέου τὴν συναλλαγματικὴν. Οἱ μεταγενέστεροι ὀπισθογράφοι τοῦ ὑπογράφους, ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐρένετο ἡ πληρωμὴ, ἀπαλλάσσονται. Ἐάν παρεμβῶσι πλείονες διὰ τὴν πληρωμὴν, προτιμᾶται ὁ πλείονας ἀπαλλάσσων.

XI.. Πλείονα ἀντίτυπα καὶ ἀντίγραφα.

(Ἄρθρ. 64-68). (Ἐμπ. Ν. ἀρ. 109. 146. 147).

Ἡ ἐμδοσις πλείονων ἀντιτύπων τοῦ αὐτοῦ περιεχομένου καθιερούται νομοθετικῶς, ἀλλ' ὀρίζεται ὅπως ἐντὸς τοῦ μεικτοῦ εὐαίστου τούτων ἀναγράφεται ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐμδοθέντων, διότι ἄλλως πᾶν τοιοῦτον ἀντίτυπον ἀποτελεῖ αὐτοτελὴ συναλλαγματικὴν. Ὁ λόγος τοῦ ἀπιτρεικτοῦ τῆς ἐμδόσεως πολλοῦ ἀντιτύπων, ἔρμειται εἰς τὸν κίνδυνον τῆς ἀπωλείας καὶ εἰς τὸ ὅτι οὕτω διευκολύνεται ἡ κωλυφορία, τοῦ ἐνὸς ἀντιτύπου πεμπομένου πρὸς ἀποδοχὴν καὶ τιθεμένου ἐνὸς ἄλλου εἰς κωλυφορίαν. Πᾶς κομιστής, εἰάν δὲν σημειούται ὅτι τὴ συναλλαγματικὴν ἐξεδόθη εἰς ἓν μοναδικὸν ἀντίτυπον, δικαιούται νὰ ζητήσῃ δαπάνη αὐτοῦ περιόδου

των άλλων, ἀπευθυνόμενος εἰς τὸν ἄμεσον αὐτοῦ ὀπισθογράφον καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς. Ὁ μεταβιβάσας ὀπισθογράφος ἀντίκτυπα εἰς διάφορα πρόσωπα, ὡς καὶ οἱ ἐπόμενοι αὐτοῦ ὀπισθογράφοι, ὑποχρεοῦνται διὰ πάντα τὰ φέροντα τὴν ὑπογραφήν των καὶ μὴ ἐπιστραφέντα.

Ἡ πληρωμὴ οἴου δῆποτε ἀντιτύπου ἀπαιτᾷ εἰς τὴν πληρωτὴν, ἐκτός ἐάν ἔχη ἀποδεχθῆ ἕν τούτων, ὅτε ἵνα ἀπαλλαγῆ πρέπει νὰ ἐξοφλήσῃ τὸ ἀποδεδεγμένον. Ὁ ἀποστείλας ἕν ἀντίτυπον πρὸς ἀποδεχτὴν ὀφείλει νὰ σημειώσῃ ἐπὶ τῶν άλλων τὸ ὄνομα τοῦ προσώπου τούτου, παρ' οὗ ὁ νόμιμος νομιστὴς διαικιοῦται νὰ αἰκισθῆ ἐπὶ παραδόσει τῆς ἀποδεδεγμένης συναλλαγματικῆς, ἵνα τὴν δώσῃ εἰς τὸν πληρωτὴν. Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως, ὀφείλει νὰ προβῆ εἰς σύνταξιν διαμαρτυριεῦ, ἵνα περιώσῃ τὰ πρὸς ἀναγκορὴν διαικισμάτα του.

Ἀντίγραφα τῆς συναλλαγματικῆς δύναται νὰ ἐκδώσῃ πᾶς νομιστὴς αὐτῆς. Τὰ ἀντίγραφα εἰσὶν ἐπίσης δευτευσια ὀπισθογραφησεως καὶ τριτεργησεως, ἀλλ' ὁ ἐκδίδων ἀντίγραφον ὑποχρεοῦται νὰ σημειώσῃ ἐν αὐτῷ τὸν καίτοιχον τοῦ πρωτοτύπου, ἵνα παραδοθῆ τούτο εἰς τὸν νόμιμον νομιστὴν.

XII. Ἀλλοιώσεις (Ἄρθ. 69).

Εἰς τὴν περίπτωσιν ἀλλοιώσεως τοῦ μειμένου συναλλαγματικῆς, οἱ μεταγενέστεροι τῆς ἀλλοιώσεως ὑπογραφεῖς ὑποχρεοῦνται ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀλλοιωθέντος μειμένου, οἱ προγενέστεροι ἐντὸς τῶν ὅρων τοῦ ἀρχικοῦ μειμένου.

XIII. Παραρραφή (Ἄρθ. 70-71) - (Εμπ. Π. 188).

Γενικὸν συμφέρον τῆς συναλλαγματικῆς κινήσεως εἶναι ὅπως αἱ εἰς τῶν συναλλαγματικῶν δημιουργούμεναι ὁ-

ποκρεώσαιτε ιερατώνται ὅσον εὐδονακὸν ταχύκερον καὶ
πρὸς τοῦτο ὁ νέος νόμος εἰσέσει πολὺ συντομοτέρως προ-
θεσμίας, ποιμιλλούσας ἐν σχέσει πρὸς, ὡς πρόσκιτον τοῦ ἀ-
σιμῶντος ἀναγκωρῆν, ἐν σχέσει πρὸς τὸν παλαιόν, ὅσως ἐ-
δέκετο γενικῶς πενταετη παραγραφὴν διὰ πᾶσαν ἐν
συναλλαγματικῆς κηραῖουσαν ἀγκωρῆν. Οὕτω κατὰ τὸν νέ-
ον νόμον, ἡ ἀγκωρὴ κατὰ τὸ ἀποδέκτου παραγράφου
μετὰ εἰρεσίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας τῆς λήξεως τῆς συν-
αλλαγματικῆς, τοῦ νομιστηῦ κατὰ τῶν ὀπισθογραφῶν καὶ
εὐδότου ἐν ἑταῦς ἀπὸ τοῦ διαμαρτυριμοῦ ἢ τῆς λήξεως ἐ-
πι ἀνεξόδου ἀπιστροφῆς, τῶν ὀπισθογραφῶν μετὰ τῶν καὶ
κατὰ τοῦ εὐδότου ἐξ μῆνας ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν ὁ ὀπι-
σθογράφος ἐπλήρωσεν ἢ ἀφ' ἧς ἐνήκηθη. Διαμοκτὴ τῆς παρα-
γραφῆς ἔχει ἀποτέλεσμα μόνον κατ' εὐεινοῦ, ὡς πρὸς
ὃν ἔλαβε κῶραν τὸ διαμοκτὸν τὴν παραγραφὴν πε-
ρονός. -

XIV. - Γενικαὶ Διατάξεις.

(Ἄρθ. 72-74, 98).

Ἡ ἐμφάνισις πρὸς ἀποδοκῆν, τὸ διαμαρτυρικόν, αἰς καὶ
πᾶσα ἄλλη πράξις σχετικῆ πρὸς τὴν ἀποδοκῆν γίνεται
μόνον ἐν ἡμέρᾳ ἐρασίμοῦ. Ἐάνδ' ἡ λήξις συμπίπτῃ εἰς ἐρασί-
σιμον ἡμέραν, τὴν πληρωμὴ δύναται ν' ἀπαιτηθῇ μόνον κα-
τὰ τὴν πρώτην ἐπομένην ἐρασίσιμον καὶ ἐάν μία τῶν προ-
ξῆσαν τούτων δεῖον νὰ εὐγυλεσθῇ ἐντὸς προθεσμίας, ἧς
ἡ τελευταία ἡμέρα εἶναι ἐρασίσιμος, ἡ προθεσμία παρα-
τείνεται μέχρι τῆς πρώτης μετὰ τὴν εὐκνήουσαν τῆς προ-
θεσμίας ἐρασίσιμον. Αἱ διάμεσοι ἐρασίσιμοι περιλαμβά-
νονται ἐν τῷ ὑπολογισμῷ τῆς προθεσμίας. Αἱ προθεσμί-
αι, νόμιμοι καὶ συμβατικοί, δὲν περιλαμβάνουσι τὴν ἡμέ-
ραν τῆς ἀφετηρίας αὐτῶν. Νόμιμοι ἐρασίσιμοι εἰσὶν ἐντὸς
τῆς κυριατικῆς, πᾶσα ἡμέρα πλήρους ἀργίας τῶν Δημο-
σίων Γραφαίων. Οὐδεμία ἡμέρα χάριτος, νόμιμος ἢ δι-

υασιωπή, ἐπιτρέπεσαι.

XV.. Γραμμαζιον εἰς διασαρην

(Ἄρθρ. 75-78) (Ἐμπ. Ν. 186-187).

Ἐπίσης τὸ γραμμαζιον ἀποταλεῖ ζωπιὸν ἔρραφονοῖ ὁ νόμος ὀρίζει τὰ στοιχεῖα, ἅτινα δεόν νά περιέχη, ἵνα ἰσχύσῃ ὡς γραμμαζιον καὶ ὧν ἡ ἔλλειψις στερεῖ τὸν τίτλον τῆς ιδιόσηπος τοῦ γραμμαζίου. Προσπατοῦμενον τοῦ γραμμαζίου εἶναι ὅπως, ὡς καὶ ἐπὶ συναλλαγμασιωτῆς, κατακαρῖσθῆται ἐν τῷ κειμένῳ ἡ ὀνομασία τοῦ τίτλου (γραμμαζιον), εἰς ἣν γλώσσῃς ὁ ὅτος συντάσσεται.

Ὡς ἡ συναλλαγμασιωτῆ, οὕτω καὶ τὸ γραμμαζιον εἶναι ὀπισθογραφῆσιμον, εἰ καὶ μὴ ῥητῶς εἰς διασαρην ἐυδοθῆν. Τὸ γραμμαζιον ἄνευ σημειώσεως λήξεως θεωρεῖται ὄψεως.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸν τόπον τῆς ἐυδόσεως καὶ πληρωμῆς, ὁ νόμος ὀέχεσαι ἔξαιρέσεις τινάς, καθ' ἅς τὸ γραμμαζιον παραμένει ἰσχύν. Ἐλλείψει εἰδιωτῆς σημειώσεως, ὁ ὅπος τῆς ἐυδόσεως θεωρεῖται ὡς ὅπος πληρωμῆς καὶ ὡς ὅπος υασιωίας τοῦ ὀφειλέτου. Τὸ ἄνευ σημειώσεως τοῦ τόπου ἐυδόσεως γραμμαζιον θεωρεῖται ὡς ἐυδοθῆν ἐν τῷ σημειομένῳ τόπῳ παραπλευρῶς τοῦ ὀνόματος τοῦ ἐυδοτού.

Ἐπὶ τῶν γραμμαζίων ἐφαρμόδονται mutatis mutandis αἱ περὶ συναλλαγμασιωτῆς διατάξεις, ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὀπισθογράφειν, τὴν λῆξιν, τὴν πληρωμῆν, τὴν ἀνακαρῖτην ἔλλειψις πληρωμῆς, τὴν διὰ παρεμβάσεως πληρωμῆν, τὰ ἀντίγραφα, τὰς ἀλλοιώσεις, τὴν παραρραφῆν, τὰς ὀρτασίμους ἡμέρας, τὸν ὀπολορισμὸν τῶν προθεσιωῶν, τὴν περὶ τόμου ἔπτερσιν, τὰς συνεπειὰς τῆς ὀπογραφῆς ὑπὸ προσώπων ἀνιυαίναν ἢ ἐνεργούντων ἄνευ τῆς ἐυδοσιωίας τῆς ἡ καθ' ὑπερβασιν τούτων, τὴν τριεργῶσιν.

Αἱ ὀποχρεώσεις τοῦ ἐυδοτού γραμμαζίου εἶναι αἱ αὐταὶ πρὸς ἐμείνας τοῦ ἀποδούτου συναλλαγμασιωτῆς. Τὸ γραμ-

μάτιον επίσης δύναται νά ἐυδοθῆ ὡς συναλλαγματιῆ ἐν ὄψει, μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς ὄψεως, μετὰ προθεσμίαν ἀπὸ τῆς χρονολογίας, εἰς ἑπτείν τήμεραν.

XVI. - Εἰδιωμαὶ Διατάξεις (Ἄρθ. 79-80).

Ἰουανόσης.- Ἡ ἰουανόσης πρὸς ἀνάληψιν ὑποχρεώσεων ἐν συναλλαγματιῆς εἶναι ἡ αὐτὴ πρὸς τὴν ἰουανότητα ἀναλήψεως ἐν συμβάσεως.

Ἄδικοιολόγητος πλουτισμὸς.- Εἰς τὰς περιπτώσεις, μαθ' ἂς ἐπῆλθεν ἔκπτωση τοῦ μομιστοῦ ἢ τοῦ πληρώσαντος ὀπισθογράφου ἕξ οἱασδήποτε αἰτίας, κωρεὶ ἀγωγὴ ἕξ ἀδικοιολογήτου πλουτισμοῦ ματὰ τοῦ ἐυδότου ἢ τοῦ ὀπισθογράφου, παραρραφομένη μετὰ πενταεσίαν ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς συναλλαγματιῆς. Ἡ αὐτὴ ἀγωγὴ κωρεὶ ἐν περιπτώσει παραρραφῆς καὶ ματὰ τοῦ ἀποδέκτου.

Διαμαρτυριῶν.- Τὸ διαμαρτυριῶν συντάσσεται ἐνώπιον συμβολαιογράφου ἀνευ παρασάσεως μαρτύρων. Ἐγκαῦθα ὁ νέος νόμος δέχεται τὴν ὑποματάστασιν τοῦ διαμαρτυριῶν διὰ ὀπλώσεως τοῦ πληρωτοῦ, ματὰ κωριζομένης ἐν τῇ συναλλαγματιῇ καὶ ὑπογραφομένης παρ' αὐτοῦ, αὐτὸς ἐάν ὁ ἐυδότης ἔχη διὰ ἑπτερας ἐπιβάλλει τὴν σύνταξιν διαμαρτυριῶν.

Ἀπώλεια. Κλοπή. Τα ἄρθρα 84-89 πραγματεύονται περὶ τῆς κηρτικέας διαδικασίας εἰς τὰς περιπτώσεις ἀπωλείας, ὑπεξαίρεσεως, υλοπῆς, ληστείας, πειρατείας, ματαστροφῆς τῆς συναλλαγματιῆς ἢ τοῦ γραμματίου. Ἡ σχετικὴ διαδικασία γίνεταί παρὰ τῶν Προέδρων τῶν Πρωτοδικῶν.

XVII. Διατάξεις Διεθνούς Ἰδιωτικοῦ Δικαίου. (Ἄρθρα 90-96).

Ἐν ταῖς ἀρθροῖς τούτοις ἐρυθμίζονται τὰ ζητήματα ποῖον δίκαιον εἶναι ἐφαρμόσιμον ὡς πρὸς τὴν ἰουανότητα τοῦ

προσώπου, όπως υποχρεωθή εις συναλλαγματικής, τὸν τόπον τῶν υποχρεώσεων, τὰ αποτελέσματα τῶν υποχρεώσεων, τὰς προθεσμίας τῆς ἀσπιτίσεως ἀναρρωτῆς, εἰς τὴν ἢ ἀποδοκίμῃ δύναται νὰ παρασχεθῇ ἐπὶ μέρος τοῦ πησοῦ, εἰς τὴν ὅ μομιστῆς υποχρεοῦται νὰ δεχθῇ μερικτὴν γαπρωμτὴν..

Φορολογία.

Εἰς τὸ ἀναλογιμὸν τέλος τῶν ἐμπορευμῶν ἐγγραφῶν τοῦ ἀρθ 14 τοῦ Νόμου 4755/1931 « Κώδικος τῶν νόμων περὶ τελῶν καρτοσήμου, » ὑπάρχονται αἱ συναλλαγματικαὶ καὶ τὰ γραμματῆα εἰς διαταρτὴν καὶ αἱ παντός εἶδους τραπεζικαὶ καὶ ἐν γένει πάντα τὰ εἰς διαταρτὴν ἐγγραφῆα περιέχοντα ὑπόσχεσιν πληρωμῆς κρηματιοῦ ποσοῦ, ἐφ' ὅσον εὐδίδονται ἐν Ἑλλάδι. Εἰς τὸ αὐτὸ τέλος ὑπόμεινται τὰ ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ εὐδοθέντα τοιαῦτα ἐγγραφῆα, ὅταν γίνονται ἀποδοκίμα ἐν Ἑλλάδι ἢ ὀπισθογράφονται ἢ τριτεργυῶνται καὶ ἐν ἔλλειψει τούτων κατὰ τὴν ἐξόφλησιν ἢ καὶ ἐν ἔλλειψει καὶ ταύτης ὅταν ἀπλῶς πρᾶσσονται, πρὸ τῆς διαμαρτυρῆσεως. Ἀποδοκαὶ, ὀπισθογραφῆσεις, τριτεργυῶσεις, ἐφ' ὅσον κατὰ τὰ ἀνωτέρω ἔχει μακαβληθῇ τὸ τέλος, γενόμενα δια καρτιστοῦ ἐγγραφῶν εἰς τέλος δρ. πέντε. Συναλλαγματικαὶ καὶ γραμματῆα, ἐφ' ὅσον εὐδίδονται εἰς πολλὰ πρωτότυπα, ὑπόμεινται εὐμιστον τούτων εἰς τὸ ἀναλογιμὸν τέλος τοῦ ἀρθ. 14, ἐπιτός εἰς καρτοσημοῦ τὰ ἐν τούτων παρὰ τοῦ Οἰμονομιμοῦ Ἐφόρου, ὅτε τὰ ἄλλα ὑπόμεινται εἰς παρῖον τέλος δρ. πέντε (Ν. 4755 ἀρθ. 15 παρ. 9, ἐδαφ. α, β, γ, ε).-

XVIII. Συναλλαγματικὴ μετὰ Φορτωτικῆς.

Ὁ ἀποστολεὺς ἐμπορευμῶν ἀπὸ μίης χώρας εἰς ἕτεραν, ὅτε μὲν ζητεῖ ὅπως παραδώσῃ τὰ φορτωτικὰ

ἔγγραφα τὴν καταβολὴν τοῦ τιμημάτων, ὅτε τὸ τοιοῦτον γίνεται δι' ἀνοίγματος πιστώσεως (Crédit confizité), ὅτε δὲ παραδίδει τὴν φορτωτικὴν εἰς μίαν Τράπεζαν ἐπὶ τῷ ὄρει τῆς παραδόσεως ταύτης εἰς τὸν ἀγοραστὴν ἐπὶ πληρωμῇ ἢ ἀποδοκῇ τραβητικῆς.

Δι' ἐμποροῦς εἰσαγωγῆς ἀπολαμβάνοντας ἀμερταίας πιστώσεως, πολλάκις πέμπεται ἀπ' εὐθείας εἰς αὐτοὺς ἡ φορτωτικὴ καὶ ἡ τραβητικὴ, ἣν ἀποδέχονται.

Ἡ τραβητικὴ, ἥτις εἶναι συναλλαγματικὴ, συνοδευομένη ὑπὸ φορτωτικῆς καὶ τινῶν ἄλλων δευτερευόντων ἔγγραφων, ἥτοι ἀσφαλιστηρίου, τιμολογίου καὶ πολλάκις ἐνευεν ἀπαιτουμένων διατυπώσεων εἰσαγωγῆς, προξενιῶν ἢ τελωνειακῶν πιστοποιητικῶν, ἀποτελεῖ τὴν δι' ἔγγραφων συνοδευομένην φορτωτικὴν (effet documentaire).

Τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα εἰς παραδοσέα ἐπὶ πληρωμῇ, ἀλλὰ δύνανται νὰ ᾖσι παραδοσέα καὶ ἐπὶ ἀποδοκῆς τῆς συναλλαγματικῆς, ἥτις δύνανται νὰ εἶναι 30, 60, 90 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀποδοκῆς ἢ τῆς ἐμδόσεως.

Εἰς πολλάς περιπτώσεις τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα δὲν συνοδεύονται ὑπὸ τραβητικῆς, ἀλλ' ὁ παραδίδων ταῦτα εἰς τὴν Τράπεζαν δίδει εἰς αὐτὴν ἐνσολὴν ὅπως τὰ παραδώσῃ ἐπὶ τῇ καταβολῇ ὀρισμένου ποσοῦ.

Ἡ τραβητικὴ συνοδεύεται ὑπὸ τῆς φορτωτικῆς, ἵνα ὁ ἀποστέλλων διατηρήσῃ τὴν κατοκίαν τοῦ ἐμπορεύματος, εἰάν ὁ συρόμενος δὲν πληρώσῃ ἢ δὲν ἀποδέξῃ.

Ἡ μετ' ἔγγραφων φορτωτικὴ παραδίδεται παρὰ τοῦ ἐξαγορέως εἰς τὴν τράπεζαν, ἥτις εἴτε προυαταβάλλει τὸ ἀντιτίμον εἰς αὐτόν, εἴτε λαμβάνει αὐτὴν ἀπλῶς πρὸς εἰσπραξιν, μεθ' ἣν δίδει ἐυμαθαίσεις εἰς τὸν ἀποστολεὰ.

Ἄλλὰ συνθέςτερον ἡ Τράπεζα δίδει προυαταβολὴν ἐνὸς ποσοῦ, μιμροσέρου ἐμείνου, ὅπερ ἀντικροσωπεύει ἡ φορτωτικὴ (προυαταβολαὶ ἐπὶ φορτωτικῶν).

Αἱ προυαταβολαὶ αὗται ἔχουσιν ὡς ἐξασφαλίσειν τὴν

συνοδεύουσιν τὴν τραβηκτικὴν φορτωτικὴν, διότι διὰ τῆς δικαστογραφίσεως τούτων ὑπὸ τοῦ φορτωτοῦ, ἡ τράπεζα ἔχει εἰς τὴν ματοχὴν τῆς γὰ ἐμπορεύματα καὶ δύνασαι νὰ πωλήσῃ αὐτὰ καὶ εἰσπράξῃ τὸ λαβεῖν τῆς.

XIX. - Ἀποστολαὶ Ἐμπορευμάτων.

Πολλάκις οἱ ἔξαρχοὶς πέμπουσιν ἐμπορεύματα εἰς ἑτέρας πόλεις, εἰς Τραπεζὰς ἢ ἰδιώτας, ταῖς ὁποῖα δὲν ἔχουσι πωλήσει, ἀλλ' ἀπλῶς παραμένουσιν ἐμείεις ἀποθήκας, μέχρις οὗ παρουσιασθῶν ἀγορασταί. Ἡ τοιαύτη πράξις ἀποτελεῖ ἀποστολὴν ἐμπορευμάτων εἰς παρακαταθήκην (en consignation).

Ἐμπορεύματα ὑπ' αὐτῶν τῶν τύπων πέμπονται εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἔξαρχῶν, εἴτε μέσον Τραπεζῆς, εἰς τὴν παραδίδουσι ταῦτα οἱ ἔξαρχοὶς.

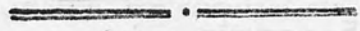
Ἡ λαμβάνουσα γὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα Τράπεζα εἶναι ὑποχρεωμένη, ἀφοῦ παραλάβῃ αὐτὰ, νὰ γὰ ἕνα πωθημεύση εἰς ἰδιαιτέρας ἀποθήκας, ἢ τὰς Γενικαῖς Ἀποθήκας, νὰ ἀσφαλίσῃ αὐτὰ κατὰ τοῦ πυρός, νὰ λάβῃ πάντα τὰ μέτρα πρὸς συντηρήσειν αὐτῶν ἢ τὴν παράδοσιν εἰς ἄλλους, νὰ ἀμολουθήσῃ ἀνεστραφῶς τὰς ὁδηγί-
ας τοῦ ἀποστολέως.

Πολλάκις ὁ παραδίδων εἰς μίαν Τράπεζαν τὰ φορτωτικὰ ἔγγραφα μέτῃν ἐντολήν, ὅπως ἀποσταλέσιν εἰς ἑτέραν χώραν en consignation, λαμβάνει προαταβολὴν παρὰ τῆς τραπεζῆς, εἰς τὴν εἰσὶν ὑπέργρα τὰ ἐμπορεύματα.

Τοιαῦται μεγάλα ἀποστολαὶ σταφίδος en consignation γίνονται εἰς Ἀγγλίαν.

Εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τοῦ ἀρθροῦ 14 τῶν ἐμπορευμῶν ἐγγράφων τοῦ ν. 4765/1931 ὑπόμεινται τραβηκτικὰ καὶ ὁπουδήποτε ἐκιδιδόμενα, συνοδεύουσαι παραστα-

τινά ἔργραφα ἀποστολῆς ἐμπορευμάτων καὶ οὐσαι πλη-
ρωτέαι ἐπὶ παραδόσει τῶν ἔργραφων τούτων, ἐπιτός
ἐάν ματηρζίσθη ἰδία σύμβασι πρεμισαταβολῆς ἐπί φορ-
τωζιυῆς καρτωσημανθεῖσα, ὅτε ἐπιβαλλεται τέλος δε.
10 (N. 4755 ἄρθρον 15 παρ. 9, ἐδ. γ).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XVIII

ΠΡΟΞΟΦΛΗΣΕΙΣ.

I. "Εννοια

Ἡ προξόφλησις συνίσταται εἰς τὴν ἐν τῶν προτέρων πρὸ τῆς λήξεως καταβολὴν τῶν ὑπὸ μιᾷ συναλλαγματοῦς ἢ γραμματίου εἰς διαταρῆν ἢ καὶ ἑτέρου χρηματογράφου ὡς υλθρωθείσης ὁμολογίας, τομομεριδίου, ἐντόμου γραμματίου ἀντιπροσωπευομένου ποσοῦ, διὰ παραμεινόμενου μέρους τοῦ ποσοῦ τούτου ὑπὸ τοῦ προξοφλοῦντος, λόγῳ τόμου διὰ τὸ μέχρι τῆς λήξεως μέλλον νὰ διαρρέυσῃ χρονικὸν διάστημα.

Ἐνεαῦθα πρὸκειται περὶ τῆς προξοφλήσεως συναλλαγματιῆς καὶ γραμματίων εἰς διαταρῆν.

Τὸ ἐπιτόμιον ποιῶνται ἀναλόγως τῆς κρινομένης φερεγγυότητος τῶν ὑπογραφῶν.

Τὸ κρατούμενον δηλ. ποσόν, ὅπερ λέγεται προξόφλημα, ἀντιπροσωπεύει τὸν συνῆθη τόμον τῆς ἀγορᾶς καὶ προμήθειαν διὰ τὴν περιπτώσιν τῆς μὴ εἰσπράξεως, προκειμένου περὶ μὴ πρώτης τάξεως ὑπογραφῶν.

Πολλοὶς ὅμως οἱ προξοφλοῦντες ἐπὶ τοῦ τόμου καταλογίζουσι καὶ προμήθειαν, ποιῶντων ἀναλόγως τοῦ ποιῶν τῶν ὑπογραφῶν καὶ τῶν ἀναγκῶν τοῦ δανειζομένου ἀπὸ $1/16$ ἕως $1/4\%$ διὰ τρίμηνον προξόφλησιν.

Αἱ τοποθετίσεις εἰς προξοφλήσεις κρῖνονται γυναικὸς εἰς πάσας τὰς χώρας ὡς συρμειντρούουσαι εἰς μέγιστον βαθμόν, πλέον πάσης ἄλλης τοποθετίσεως, καὶ ἀναγκαιὰ ἐφόδια προσαρμογῆς εἰς τὰς ἀπαιτήσεις καταλλήλου χρησιμοποίησεως τῶν ἐν τῶν καταθέσεων καὶ ἰδίως

ὄψεως προσερχομένων χρημάτων καὶ διὰ τοὺς λόγους τούτους αἱ διάφοροι νομοθεσίαι, ὡς καὶ ἔξοχὴν τοποθετήσεις διὰ γάλημμα τῶν τραπέζογραμμάτων, ἄνευ ἐμπροσθοῦ-σιν ἐπίσης κρῆμα απαιτητῶν, ἐν ὄψει, δριῦσαι τὰς προ-ξοφλίσεις.

Καὶ ναὶ μὲν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ἀσφαλείας δύναται τις εἰπεῖν ὅτι ἀσφαλέστεραι εἰσὶν αἱ τοποθετήσεις, αἱ ἡγρυ-πημένοι δι' ἐμπράγματος ἀσφαλείας, ὡς δανείων ἐπ' ἐνεχύ-ρου ἢ καὶ ὑποθηκῶν, ἀλλὰ καὶ αἱ προξοφλίσεις ναὶ μὲν παρουσιάζονται ὡς πιστώσεις προσωπικαί, ἀλλ' αἱ ἀλη-θεῖς τοιαῦται ἔχουσιν ἐμπράγματος ὑπόστασιν.

Εἰς τὰς συναλλαγματίας καὶ τὰ γραμματῖα ναὶ μὲν δίδεται ἀριστέρον πρᾶγμα εἰς ἐνεχύρον, ἀλλ' ὑπάρχει ἡ θετικὴ βᾶσις συναλλαγῆς ἐμπορικῆς.

Ὁ Α π.χ. πωλεῖ εἰς τὸ Β ἐμπορεύματα ἀξίας 10.000 δραχμῶν καὶ λαμβάνει παρ' αὐτοῦ γραμματῖον λήξεως τριμήνου.

Ὁ Α προξοφλεῖ τὸ γραμματῖον εἰς τὴν ἀρτίειάν του καὶ λαμβάνει παρ' αὐτῆς ἀμέσως εἰς μετρητὰ δρχ. 9.850. Ἦται τὸ ὑπὸ τοῦ γραμματῖου ἐμπροσποούμενον ποσὸν μεί-ον τοῦ τόμου 6%, Ἦται δρχ. 150.

Ὅτω ὁ Α δύναται νὰ προβῇ ἀμέσως εἰς ἀνεκμεταίεστα-σιν τοῦ πωληθέντος ἐμπορεύματός του διὰ τῶν χρημα-των, ἄνευ λαμβάνει παρὰ τῆς τραπεζῆς.

Ἡ τράπεζα κρατεῖ τὸ γραμματῖον εἰς τὸ καρτοφυλά-μιόν της μέχρι τῆς λήξεως, ὅτε παρουσιάζει αὐτὸ πρὸς πληρωμὴν εἰς τὸν Β.

Ὁ Β ἐν τῇ μεταξὺ πωλεῖ τὸ ἐμπόρευμα καὶ ἔξοφλεῖ. Κατὰ ταῦτα τὸ γραμματῖον ἀναφέρεται εἰς τὸ ἐμπό-ρευμα, ὅπερ ἐπώλησεν ὁ Α εἰς τὸν Β καὶ ἐν τῆς ἀξίας αὐτοῦ ἔξοφλεῖται.

Ἀλλ' ἐπεὶς αὐτοῦ αἱ εἰς συναλλαγματίας καὶ γραμ-μάτῖα πιστώσεις ἀπολαμβάνουσι πλεῖστα ἔσα διανο-

μιά και ουσιαστικά πλεονεκτήματα, ως ταχείον διαδικασίαν, ἀλληλέγγρουν εὐθύνην ὅλων τῶν ὑπογραφεῶν, εὐχέρειαν ἐπιτελέσεως, εὐαπόδοτον τῆς ἐμπορικῆς ἰδιότητος τοῦ ὑποχρέου, ὅπως ἀπαρρηθῆ προσωποκτικὴ κράσεις (ἄρθρ. 732 Πολιτικῆ Διομονομία ὡς μεταβλήθη διὰ τοῦ νόμου ΕΧΟΣΤ' τοῦ 1900).

II. Προθεσμία.

Ἡ συνθήκη διορία εἶναι τριμηνος εἰς ἀπάσας σχεδόν τὰς χώρας.

Ὅτε π.κ. συναλλαγματικῆς ἐυδοθείσης τὴν 21 Ἰανουαρίου, διορίας τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐυδόσεως, ἠλπίσι πίπτει εἰς τὴν ἀντιστοιχον ἡμέραν τοῦ μηνὸς μετὰ μῆνας τρεῖς, ἦτοι τὴν 21 Ἀπριλίου.

Αἱ κενερικαὶ τράπεζαι δὲν δέχονται εἰς προεξόφλησιν συναλλαγματικὰς καὶ γραμματίαι, εἰ μὴ ἡμέρα τῆς λήξεως ἀπέχει πλέον τῶν 90 ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας, καθ' ἣν δίδονται εἰς προεξόφλησιν.

Αἱ λοιπαὶ τράπεζαι ἀκλουθοῦσι κατὰ κανόνα τὴν ἰδίαν ταυτικὴν διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ δίδου πολλὰ εἰς προεξόφλησιν τὸ καρτοφυλάκιον των εἰς τὴν κενερικὴν τράπεζαν, ἧς δὲν δεχεται γραμματίαι μετὰ προεξόφλησιν.

Οἱ ἔμποροι ἐπίσης ὑποχρεοῦνται νὰ προσαρμόζονται εἰς τὴν τοιαύτην συνθήκη καὶ συναλλάσσονται διὰ τριμηνῶν γραμματιῶν.

Ἐπειδὴ δὲ τὰ γραμματίαι δὲν προσφέρονται εἰς τὰς τράπεζας εἰς προεξόφλησιν τὴν αὐτὴν ἡμέραν τῆς ἐυδόσεως, ἀλλὰ συνήθως κατὰ τὸ μάλλον ἢ ἥττον βραδύτερον, αἱ ματεχόμεναι συναλλαγματικαὶ καὶ γραμματίαι ἐν δεδομένῃ στιγμῇ παρὰ μίαν τραπεζικὴν παρουσιάζουσι πάντοτε βραχυτέραν μέσην λήξιν.

Διὰ τῆς τοιαύτης ταυτικῆς, τῆς ἀποδοχῆς εἰς προ-

εξόφλησιν συναλλαγματιῶν τῶσον βραχείας διάρκειας αἱ τράπεζαι δύνανται νὰ εἰσπράξωσι τὸ ἐν τῶν προεξοφλήσεων λαβεῖν τῶν ἐντὸς βραχυτάτου χρόνου διαστήματος.

Τετέτος δι' ὅτι αἱ λήξεις ὅλων τῶν συναλλαγματιῶν θὲν εὐμπίπτουσιν, ἀλλὰ κατανέμονται εἰς διαφόρους ἐποχάς, αἱ τράπεζαι πραγματοποιοῦσι καθ' ἑαυτὴν εἰσπράξεις, δι' ὧν δύνανται ν' ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς αἰτήσεις τῶν καταθετῶν τῶν.

III. Σχέσεις τῶν Προεξοφλήσεων πρὸς τὰς καταθέσεις.

Κατὰ τὴν ἀνω αἱ προεξοφλήσεις ἀποτελοῦσι τὴν καθ' ἑξοχὴν τοποθέτησιν τῶν τραπεδογραμματιῶν καὶ τῶν καταθέσεων καὶ ἔχουσι ὡς βάσιν πραγματιῶν ἐμποριῶν συναλλαγῆν, παρουσιάζουσι τρόπον τινὰ ἐμμέσως πραγματιῶν ἐξασφάλισιν.

Τὸ σύντομον τῶν λήσεων καθιστᾷ ἐπι αὐταῖς ἀσφαλέςτερας, καθ' ὅσον δυσχερέστερον δύναται νὰ μεταβληθῆ ἢ φερεγγότης τοῦ ὀφειλάτου ἐντὸς τῶν μικροῦ χρόνου διαστήματος.

Ἀπὸ δὲ τῆς ἀπόφραξ τοῦ ρευστοποιησίου κατέκουσι τὴν πρῶτιστην θέσιν, καθ' ὅσον αἱ εἰσπράξεις ἀπὸ αὐτῶν διαβαθμίζονται κατὰ συντομότητα χρόνου διαστήματα καὶ ἐν ἀνάγκῃ ἢ τράπεζα δύναται νὰ δώσῃ πρὸς ἑτέραν τράπεζαν τὸ καρτοφυλάγιόν της εἰς προεξόφλησιν.

Ἡ Ἑλλην νομοθέτης ἀποβλέπων κυρίως εἰς τὴν ἀσφάλειαν τῶν τραπεδογραμματιῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς, διὰ δύο νόμων τοῦ 1841 ἐπέτρεφεν εἰς αὐτὴν τὴν ἐκδοσιν γραμματιῶν καὶ ἐμανόνισε τὸ καλυμμὰ αὐτῶν καθὰ τὸ $\frac{1}{4}$ εἰς μεταλλικὸν καὶ καθὰ τὰ $\frac{2}{3}$ εἰς ὁμολογίαν ὑποθημιαῖς διπλασίας ἀξίας.

Ὁ νομοθέτης ὅμως τοῦ 1843 διεύρωσε τὸ σφάλμα τοῦ νομοθέτου τοῦ 1841 καὶ ὥρισεν ὅτι καὶ 3/4 τοῦ εἰς ἐμφάνισιν παθητικοῦ ὀφείλουσι ν' ἀντιπροσκοπεύωνται δι' ἐμπορικῶν συναλλαγματικῶν βραχυπροθέσμων.

Ἐν αὐταῖς ὀφείλομεν νὰ παρατηρήσωμεν ὅτι αἱ προεξοφλήσεις δὲν ἐπιτηροῦσιν ἐν Ἑλλάδι τὸν ἐπιωφελετῶν προορισμὸν οὔτε ποσοτικῶς, οὔτε ποιοτικῶς.

Κατὰρθώσαμεν νὰ διαφθερίσωμεν καὶ αὐτὰς καὶ ἐπιφερομεν αὐτὰς τῆς μανουλιῆς αὐτῶν τροχιᾶς.

Αἱ προεξοφλήσεις δὲν ἔλαβον ἕκαστιν ἀνάλογον πρὸς τὴν ἐπέτασιν τοῦ ἐμπορίου.

Ἄλλὰ καὶ ποιοτικῶς δὲν ἀνταποκρίνονται εἰς τὰς ὑριεῖς ἀρχάς.

Ἐν συνήθῃ χρήσει εἰσὶν αἱ προεξοφλήσεις εὐμολίας.

Αἱ ἀναγεώσεις εἰσὶ διαρμείς. Ἐν μιᾷ λέξει ἡ ἐργασία τῶν προεξοφλήσεων τυχάνει ἀνοργάνωτος ἐνεσλῶς.

Εὐμταῖον ἤθελεν εἶσθαι, ὅπως αἱ τράπεζαι διὰ μολιῆς συνεννοήσεως θέσωσι βάσεις ὑριεῖς διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ σπουδαιοτάτου τούτου κλάδου, ἥτις θὰ συνετέλει εἰς τὴν ἐξυγιάνσιν καὶ ἐπέτασιν τοῦ ἐμπορίου καὶ ἐκτός τούτου θὰ δημιουργηθῇ καὶ ὁ καλύτερος τίτλος διὰ τὰς τοποθετήσεις τῶν τραπεζῶν ὡς ἀντίκρουσμα τῶν ἐπιωφελῶν ματαθέσεων αὐτῶν.

IV. Προεξοφλήσεις μὴ πραγματικαί.

Ἴνα αἱ προεξοφλήσεις ἐπιτηρώσωσι τὸν προορισμὸν τῶν ὀφείλουσι νὰ ᾖσι πραγματικαί, νὰ τηρᾶζώσιν ἐν πραγματικῆς ἐμπορικῆς συναλλαγῆς, μεθ' ἧς νὰ συνδέονται οὗτος, ὥστε ὁ ἔμπορος περατουμένης τῆς διαρκείας αὐτῆς, νὰ δύναται νὰ ἐξοφλῇ τὰς εἰς βάρος αὐτοῦ συναλλαγματικὰς κατὰ τὰς λήξεις αὐτῶν.

Ἡ τοιαύτη ἐξ ἐμπορικῆς προεξοφλήσεως ἐπιπηγάζουσα συναλλαγματικὴ παρέχει βεβαίως περισσοτέραν

σφάλειαν, καθ' όσον η αξία αυτής περιήλθεν εις έμιασιν των υποχρέων, ώστε υπάρχει τό πραγματικόν υπόθεμα, έξ ου θα άνελθη η πληρωμή.

Ούτως όφείλουν ν' άπουλείωνται:

1) Συναλλαγμαται, εις άς φέρονται πρόσωπα μη έχοντα σχέσιν μετὰ του έμπορίου και άνα δανείζονται δι' εμπλήρωσιν άπομιμῶν άναγκῶν, δι' άνάγκην.

2) Συναλλαγμαται, μη άντιπροσωπεύουσαι έμπορικὴν συναλλαγὴν, άλλ' ὧν η μία υπογραφή τίθεται απλῶς πρὸς εμπλήρωσιν του τύπου των δύο υπογραφῶν (Kellzewchsel).

3) Αί λεγόμεναι συναλλαγμαται εύμολιας (Billets de complaisance).

Αὗται δύνανται νά φέρουν πραγματικὰς υπογραφὰς έμπόρων, άλλὰ δέν έχουνιν ὡς βάσιν έμπορικὴν συναλλαγὴν.

Έπειδή αἱ Τράπεζαι ζητοῦσι δύο υπογραφὰς, η δευτέρα δίδεται παρὰ τρίτου καὶν εύμολιας, χωρὶς νά μεσελάβη άποραπαλησία έμ/τος.

Ὁ τρίτος υπογράφει είτε ὡς εὐδότης, είτε ὡς οπισθογράφος, είτε ὡς τριεγγυτητής, άλλὰ και ὡς πληρωτής.

Η πρόσθετος αὕτη υπογραφή δίδεται είτε καὶν φιλίας, είτε άντι παραχωρουμένης άμοιβῆς, είτε και ὅταν ὁ προσυπογράφων χρησιμοποίηση τὴν υπογραφὴν έμείνου, δι' ὃν υπογράφει, εις παρομοίαν περίστασιν, καθ' ἣν έχει αὐτὸς άνάρητην χρημάτων.

Η τελευταία περίπτωση είναι και η συνθηθετέρα, καθ' ἣν δύο έμπορευόμενοι συνυπογράφουσιν, ὅπως ἐν δεδομένη περιπτώσει αλληλοβοθηῶνται, διανεμόμενοι πολλαίως τό οὗτω εἰσπραττόμενον χρηματικόν ποσόν.

Αἱ τοιαῦται ταστώσεις προμηθεύουσι χρήματα εις έπιχειρήσεις, αἵτινες δέν έχουνιν έπαρμέσ μεφάλαιον και συντελοῦσιν εις άνάπτυξιν μερδοσμοτικῆς έμπορικῆς,

εξωθούσαι τὰς ἐπιχειρήσεις ταύτας εἰς ἐπέευσαις ἔργων πέραν τῶν ἰδίων αὐτῶν δυναίμεων.

Ἐπέρχεται οὕτω στενωτέρη ἀλληλοσύνθεσις μεταξὺ τῶν ἐμπορευομένων, ὥστε ἡ ἐλαχίστη ἀντιθέτου ἀνέμου πηοὶ ἀρμαί, ὅπως ἐπιφέρει γενικὸν ὄλεθρον.

Ἀπάρχουσιν ἐπαριτῆ υριτήρια, ὡς ἐπανειλημμένοι ἀνανεώσεις, ὅπως ὁ προσευτιμὸς τραπεζίτης διαγνώσῃ τὴν φύσιν τούτων καὶ τὰς ἀποφύγῃ.

Αἱ τράπεζαι ὀφείλουσι νὰ ἔχωσι ματαῶν ὑπηρεσίαν, οὐσαν εἰς θέσιν νὰ γνωρίζῃ τὰς μεταξὺ τῶν ἐμπορευομένων σχέσεις, τὴν ἕξασιν τῶν συναλλαγῶν τῶν, ὥστε νὰ δύναται νὰ υρίνη τὸ ποιὸν τῶν πρὸς προεξόφλησιν προσαρομένων συναλλαγματικῶν.

4) Αἱ ἀνανεώσεις:

Τὸ ἐμπόριον δὲν πρέπει νὰ ἔχῃ ἀνάγκη νὰ ἀναρῶνται κεφαλαίου παρίου, τὸ κεφάλαιον δὲν συσσωματοῦται ἐν τῇ ἐπιχειρήσει, δὲν συνδέεται ἀναποσπασίμως μετ' αὐτῆς.

Ἄφου ὁ ἔμπορος χρησιμοποιοῖ τὸ πρῶτον κεφάλαιον, ὅπερ ὀφείλει νὰ ἔχῃ δι' ἀγορὰν ἐμπορευμάτων, πωλεῖ μετὰ τούτων ἐπὶ πιστώσει.

Ἴνα ἐξαμολουθῆσῃ τὴν διαδιμασίαν τῶν συναλλαγῶν του, ἔχει ἀνάγκη νὰ ἔχῃ ἐμπόρευμα καὶ συνεπῶς προεξοφλεῖ τὰς συναλλαγματικὰς, αἰτίνας ἀντιπροσωπεύουσι τὴν ἀξίαν τῶν πωληθέντων ἐμπορευμάτων.

Ἐξ ἑτέρου ἀγοράζει καὶ αὐτὸς ἐπὶ πιστώσει, ὅπως ἐπυκεῖν τὴν ἔργασίαν του.

Ὁ ἀγοράσας τὸ ἐμπόρευμα ὑποτίθεται ὅτι ἐν τῇ πωλήσει τούτου θάβῃ πληρώσει τὰς εἰς βάρος του συναλλαγματικὰς ἢ ἐὰν πωλήσῃ ἐπὶ πιστώσει προεξοφλεῖ ταύτας.

Οὕτω δημιουργεῖται ἀλύσις συνδέουσα ἀπ᾿ αἰτίας τὰς κρεωπιστώσεις ταύτας. Οὐδεὶς υριμὸς τῆς ἀλύσεως πρέπει νὰ διασπᾶται.

Αἱ ἀνανεώσεις δεινύουσιν ὅτι ἐπέρχεται διάσπαισις, ἀλλὰ συνάμα δεινύουσιν ὅτι πρόκεινται γραμματίζια εὐουλίας.

Προσιμητέα εἶναι ἢ παροχή μαυροτέρων προθεσμιῶν, ἀλλὰ αἱ ἀνανεώσεις ὀφείλουσι γ' ἀποφεύγωνται, διότι δεινύουσιν ἀδυναμίαν.

V. Ὑπογραφαί.

Ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τῶν συναλλαγματιῶν καὶ τῶν ἐμπορευμάτων γραμματίων ἐξάγεται ὅτι ἐμφανίζονται πάντοτε δύο πρόσωπα, μεταξύ τῶν ὁποίωνπραγματοποιεῖται ἢ ἐμπορευμῆ συναλλαγή, τοῦ ἐμδότη τῆς συναλλαγματιῆς, ἐμείνου ὅστις παρέχει τὸ ἐμπόρευμα ἐπὶ πιστώσει, ὅστις ἔχει τὰ λαβῆ, ἢτοι τοῦ δανειστοῦ, καὶ ἐμείνου, εἰς ὃν ἐπώληθη τὸ ἐμπόρευμα, ἐφ' οὗ σῦρεται ἢ συναλλαγματιῆ, ὅστις ὑπογράφει τοῦ πληρωτοῦ.

Ἐπὶ τῆς συναλλαγματιῆς ἀμέσως κατὰ τὴν ἐμδότησιν παρουσιάζεται συνήθως καὶ τρίτον πρόσωπον, ἐμείνος δηλαδὴ, εἰς ὃν ὁ ἐμδότης μεταβιβάζει τὸ δικαίωμα αὐτοῦ κατὰ ὑριότητα ἢ πρὸς εἰσπραξίαν, καὶ ὅπερ τρίτον πρόσωπον δύναται νὰ μὴ παρεμβληθῆ, ἐυδιδομένης τῆς συναλλαγματιῆς εἰς διαταγήναυτοῦ τοῦ ἐμδότη.

Οὕτω λοιπὸν μία γνήσια ἐμπορευμῆ συναλλαγματιῆ ἢ γραμματίων διδομένη εἰς προεξόφλησιν φέρει κατ' ἀνάγκην δύο ὑπογραφάς.

Ὁ ἐμπόρος, ὅστις ἐπώλησεν ἐμπόρευμα καὶ ἔλαβε παρὰ τοῦ ὀφειλέτου τοῦ συναλλαγματιῆν τμήτηνον, δύναται νὰ φέρῃ αὐτὴν εἰς τὸν τραπεζίτην τοῦ καὶ λαβῆ εἰς κρῆμα τὸ ἀντίτιμον αὐτῆς.

Δύναται ὅμως νὰ παραχωρήσῃ αὐτὴν εἰς τὸν προ-

μηθευτήν του μεγαλεμπορου άντι πληρωμής του αγορασθέντος παρ'αυτού έμπορεύματος.

Ο μεγαλέμπορος δέ τότε δύναται να προεξοφλήσῃ αὐτήν εις τὸν τραπεζίτην του, ὅτε ἡ συναλλαγματικὴ φερομένη εις τὸν τραπεζίτην, φέρει πλέον τρεῖς ὑπογραφάς, τοῦ ἀρχικοῦ ἐυδότου, τοῦ πληρωτοῦ καὶ τοῦ εις οὗ τὴν διαταρὴν ἀρχικῶς ἐξεδόθη ἢ εις ὃν βραδύτερον μετεβιβάσθη δι' ὀπισθογραφήσεως μεγαλεμπόρου.

Ὅτω δέ ἡ συναλλαγματικὴ, ὀπισθογραφουμένη ἀπὸ τοῦ ἐνός εις τὸν ἕτερον, δύναται νὰ φέρῃ καὶ πλείονας τῶν τριῶν ὑπογραφῶν.

Διὰ τὸν ἐυδότην ὅμως, ἐφ' ὅσον ἀπολαμβάνει πίστωσης, εἶναι βεβαίως προτιμότερον νὰ προεξοφλήσῃ εις τὸν τραπεζάν του τὰς συναλλαγματικὰς, ἄν ἔλαβε παρ' ἐμείνων, εις οὓς ἐπώλησεν ἔμπορεύματα καὶ ὑπερβάλλει αὐτὸς νέας συναλλαγματικὰς εις τὸν προμηθευτήν του διὰ τὴν ἀξίαν ἀγορασθέντων ἔμπορευμάτων, διότι ὁτω λαμβάνει καὶ τὸ ἀντίτιμον τῶν ἐκπίπτουσάων παρ' αὐτοῦ πωληθέντων ἔμπορευμάτων εις μετρητὰ καὶ συνάμα ἀγοράζει ἐπὶ πίστῶσει παρὰ τοῦ προμηθευτοῦ.

Αἱ Τράπεζαι ἀπαιτοῦσι συνήθως δύο ὑπογραφάς.

Αὗται προεξοφλοῦσι κατὰ καινὸν συναλλαγματικὰς, αἵτινες ἐμπηράζουσιν ἤδη ἐν πιστωτικῆς γενόμενης πράξεως, καὶ οὐκί τοιαύτας, αἵτινες δημιουργοῦνται ὅπως ληφθῆ πίστωσης παρὰ τῆς τραπεζῆς.

Ἡ τράπεζα παρουσιάζεται ἐυδοκῶς τῷ ἤδη παρακωρήσαντος τοιαύτην πίστῶσιν καὶ οὐκί ὡς πρῶτη παρακωρούσα τὴν πίστῶσιν.

Ἐν τούτοις μεντηριαί τινες Τράπεζαι, ὡς ἡ Γαλλικὴ ἀπαιτοῦσι τρεῖς ὑπογραφάς.

Ἡ ἀπαίτησις αὕτη τῆς Γαλλικῆς Τραπεζῆς καθε-

στῶ δυσχερεῖς τὰς ἀπ' εὐθείας παρὰ τῶν ἐμπορῶν παρὰ τῆ προεξοφλήσεις.

Οἱ ἔμποροι ὅσων προεξοφλοῦσιν εἰς ἑτέρας Τραπεζάς, εἰς ἰδιώτας τραπεζίτας, ὅστινες λαμβάνουσι προμήθειαν ὅπως δώσει τὴν ὑπογραφὴν τῶν καὶ προεξοφλοῦσι παρὰ τῆ τραπεζῆ τῆς Γαλλίας.

VI.. Εἰς ποίους λόγους βασιίζεται ἡ τριμηνος διορία

Ἡ,ὡς ἂν αὖ ἐξετάσθῃ, κατὰ γενικῶν κανόνων παραδεδομένη τριμηνος προθεσμία, ἐγένετο κατὰ συνθήκην καὶ δὲν βασιίζεται ἐπὶ οὐσιώδους τινός λόγου, ἢ δύνατο νὰ εἶναι βραχυτέρα ἢ μακροτέρα καὶ διὰ τοῦτο φρονούμεν, ὅτι δὲν πρέπει νὰ παραλαμβάνηται ἀνευ ἐρεύνης τῶν ἐπιτοπιῶν συνθημάτων καὶ ἐμπορικῶν ἀναγκῶν.

Πρὸς ὁποσδήποτε τούτης προβάλλονται κυρίως δύο λόγοι, τὸ δυνατόν ὅπως ἡ τράπεζα δύναται συντόμως νὰ ρευστοποιήσῃ τὰ κεφάλαια τῆς καὶ ὅτι συνήθως τὸ ἐμπορικὸν κεφάλαιον, τὸ συσσωματούμενον εἰς τὸ ἐμπόρευμα, ἀπαλλάσσεται τῆς δεσμεύσεως ταύτης ἐντὸς τριῶν μηνῶν, λογισομένης ἐπαρμούς τῆς τριμηνου προθεσμίας, ὅπως τὸ ἐμπόρευμα ἐμποιπηθῆ καὶ μετατραπῆ εἰς χρήμα.

Ἄλλ' ὁ τοιοῦτος ἐμπορικὸς κύβλος δύναται νὰ εἶναι διάφορος εἰς διαφόρους χώρας, ἐνεκεν δυσχερεστερῶν συμφωνικῶν, ἐλλείψεως ἐπαρμούς κεφαλαίου καὶ ἐτέρων λόγων.

Ἡ Ρωσικὴ καὶ Γαλλικὴ τράπεζα δέχεται προεξοφλήσεις μέχρις ἑξ μηνῶν καὶ διὰ τινος χώρας τῆς ἀκαχοῦς αὐτοκρατορίας μέχρι δώδεκα.

Φρονούμεν, εἰ οὐκὶ κατὰ κανόνα, ἀλλὰ τούτοις

στον υπ' ώρισμένας περιπτώσεις αἱ ἑλληνικαὶ τράπεζαι θὰ ἔπρεπε νὰ δέχονται γραμματῖα μέχρις ἑξ μηνῶν.

Ἄλλ' ἰδίως ἀνεπαρκῆς παρουσιάζεται ἡ προθεσμία διὰ τὸ ὑπερπόντιον ἔμποριον, διὰ τὰς πέραν τῆς εὐρώπης εἰς τὴν Ἀνατολὴν συρομένας συναλλαγματοματίας, αἷτινες ἐμυδίδονται εἰς μαυράς προθεσμίας.

Ἐν Ἀγγλίᾳ ὁμως τελευταίως διωρίσθη ἐπιτροπή, ὅπως ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα τῶν οἰκονομιῶν εὐμολιῶν, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Βασσαζ Σμιθ τῆς Λογῶς Βανκ. Ἡ ἐπιτροπή ὑπέβαλεν τὴν ἔμθεσιν τῆς καὶ ὑπέδειξεν ὅτι πρὸς ὑποστήριξιν τοῦ ἔξωτεριμοῦ ἔμποριου ὑπάρχει ἀνάγκη παροχῆς πιστώσεων μαυροζέρας διαρμείας καὶ πρὸς τοῦτο αἱ τράπεζαι πρέπει τὸ μὲν ν' αὐξήσωσι τὰ κεφάλαιά των, τὸ δὲ ὅπως προσπαθήσωσι νὰ προσελύσωσι καταθέσεις μαυροχρονίου.

Ἐπίσης πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν συνέστησεν ἡ ἐπιτροπή τὴν ἰδρυεὶν εἰδικῶν τραπεζιτικῶν ἰδρυμάτων καὶ οὕτω πράγματι ἰδρύθη ἡ Βρεϊτικὴ Trade Corporation, μὲ κεφάλαια 10 ἑξατομμυρίων λιρῶν, ὅπερ καταβάλλεται κατὰ τὰς ἀνάγκας.

Ἡ τράπεζα αὕτη δὲν δέχεται καταθέσεις εἰς πρῶτην αἷτησιν.

Ἄλλὰ καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς χώραις παρατηρεῖται τὰς ἰδρύσεως τοιούτων τραπεζῶν, πρὸς διευκόλυνσιν καὶ ἐξώθησιν τοῦ ἔξωτεριμοῦ ἔμποριου.

VII.. Διὰ ποίας τάξεις εἰσὶ καταλλήλοι αἱ βραχυπρόθεσμοι προεξοφλήσεις.

Αἱ τοιαῦται προθεσμίαι δὲν εἶναι χρησιμοποιοῦ-

σιμοι παρά μόνον δι' εμπορικής ἐργασίας, παρ' αὐτὸ
κεφάλαιον κυκλοφορεῖ συντόμως καὶ διὰ τοῦτο σο-
χνά ἀμεινύονται παρά τῶν διαφόρων ἐξέ-
ρων τάξεων, βιομηχανικῶν, γεωργικῶν ἐπιχειρήσε-
ων καὶ ἐπίσης τῶν μικροβιομηχανῶν καὶ μικροε-
παγγελματικῶν, ὅτι δὲν βοηθοῦνται ποσῶς ὑπὸ τῶν
τραπέζων.

Ὁφείλει νὰ σημειωθῆ ὅτι ἡ βιομηχανία δὲν προσ-
αρμοδεῖται εὐκόλως εἰς τὰ τραπεζικὰ συστήματα,
ὡς εἶναι ὀργανωμένα.

Ἡ βιομηχανία, δημιουργοῦσα ἐρματαστάσεις πα-
ρίας, ἔχει ἀνάγκη κεφαλαίου κρεωλυτικῶς ἐξωφλου-
μένου, ὅπως ἐπαρκῶς βοηθηθῆ.

Ἄλλὰ καὶ τὸ κινητὸν κεφάλαιον τῆς ἐργασίας ἔχει
ἀνάγκη μακροζέρας προθεσμίας ἀποδόσεως, καθ' ὅσον ἀπαι-
τεῖται ὁ χρόνος τῆς μεταποιήσεως τῆς πρώτης ὑ-
λης εἰς τὸ βιομηχανικὸν προϊόν.

Αἱ γεωργικαὶ τάξεις ἐπίσης ὀφείλουσι νὰ ἀναμε-
ντοσὶ τὴν ἐσοδείαν, ὅπως ἀποδώσῃ τὸ δανεισθέν.

Οἱ μικροεπαγγελματικαὶ συνήθως δὲν ἔχουσι νὰ
παρουσιάσωσι γραμμάτια εἰς προσέξοφλησιν καὶ ἔ-
χουσι μᾶλλον ἀνάγκη ἀτομικῶν πιστώσεων.

Δι' ὅλους αὐτοὺς τοὺς λόγους αἱ τράπεζαι ματα-
θέσεων δὲν δύνανται νὰ παρέχωσι τοιαύτας πι-
στώσεις.

Ἐν τούτοις μέρος τῶν κεφαλαίων τῶν καὶ τοῦ ἀ-
ποθεματισμοῦ τῶν δύνανται νὰ χρησιμοποιήσωσι
διὰ τοιαύτας πιστώσεις, ὡς καὶ τὰς ματαθέσεις ἀ-
τῶν προθεσμίας, συντονίζουσαι τὰς προθεσμίας
τῶν τελευταίων πρὸς ἐμείνας τῶν παρεχομένων πι-
στώσεων.

Ὅσον ἄμφω ἀφορᾷ τὴν παροχὴν κρεωλυτικῶν δανείων
καὶ προματαβολῶν εἰς τὰς μικρὰς ἐπαγγελματικὰς

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIX

ΠΡΟΚΑΤΑΒΟΛΑΙ ΕΠ' ΕΝΕΧΥΡΩ.

I. Εισαγωγή

Αἱ προκαταβολαὶ ἐπ' ἐνεχύρω ἀποτελοῦσιν ὡς καὶ αἱ προεξοφλήσεις μίαν τῶν σπουδαιοτέρων τραπεζικῶν ἐνεργειῶν λειτουργιῶν.

Δι' αὐτῶν μεταβιβάζεται εἰς τὴν ματοκτὴν τῆς τραπέζης ἓν μινυτὸν ἀντικείμενον, ἐπὶ τῆς ἀξίας τοῦ ὁποίου ἡ Τράπεζα δικαιούται νὰ πληρωθῆ πρόνομιαιμῶς τὴν ἀπαιτήσιν της, ἀποκλειομένου παντὸς ἑτέρου δανειστῶ.

Αἱ προκαταβολαὶ αὗται παρουσιάζουσι πραγματικὴν ἀσφάλειαν, ἐνῶ αἱ προεξοφλήσεις βασίζονται ἐπὶ τῆς φερεγγυότητος τοῦ προσώπου, ἐπὶ τοῦ ὅτι ὁ δανειζόμενος θέλει εἶναι εἰς θέσιν καὶ θέλει θελήσῃ ἢ ἐξαναγκασθῆ νὰ πληρώσῃ ματὰ τὴν λήξιν.

Παρέδωκ τὴν πραγματικὴν ταύτην βᾶσιν, ἣν παρουσιάζουσι τὰ ἐνέχυρα ἔναντι τῶν προεξοφλήσεων, ματατάσσονται εἰς δευτερεύουσαν θέσιν ὡς τραπεζικαὶ τοκοθετήσεις κατὰ μαλὺμματος τῶν τραπεζογραμματίων καὶ ματαθέσεων.

Ἡ προεξοφλήσις ἀποτελεῖ τίτλον εὐτόλου φυλάξεως, τακτικῆς διαδικασίας καὶ εὐτόλου ἐπιτελέσεως, ἐνῶ τὰ ἐνέχυρα αἰονόητοσε ἀντικείμενον καὶ ἀν' ἑκωσιν, ἀπαιτοῦσι ματαβολὴν φροντίδων καὶ συγχρόνως παρουσιάζουσι μινδόνους διὰ τὴν παραλαβὴν καὶ τὴν φυλάξιν ἔναντι κλοπῆς, φθορᾶς, χειροτερεύσεως κλπ. δυσχερεστέραν διαδικασίαν, χρονοτριβᾶς καὶ προσθημίας δαπανῶν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ἥτις ἀπαιτεῖ πάντοτε ὄρισμένους τύπους.

Ἡ Ἑλληνικὴ νομοθεσία διὰ διαφόρων νόμων ματέστη-
σεν εὐκολωτέραν οὐ μόνον τὴν σύστασιν, ἀλλὰ καὶ τὴν ἐμ-
ποίησιν τῶν τραπεζικῶν ἐνεχύρων, ὡς θὰ ἴδωμεν μα-
τωτέρω.

Ἡ συμφωνία ὅτι ἡ τράπεζα δύναται νὰ ἐμποιήσῃ τὸ ἐ-
νέχυρον ἄνευ τῶν νομίμων διακυκλώσεων δὲν εἶναι ἰσχυρά.

Συνήθως αἱ τράπεζαι ἐπιφυλάσσονται τὸ δικαίωμα, ὅπως
συμφηφίσασιν τὸ πλεόνασμα ἐν τῆς πωλήσεως τοῦ ἐνεχύρου
εἰς ἑτέρας ληξιαρχεῖς αὐτῶν ἀπαιτήσεις.

Αἱ προεξοφλήσεις ἀντιπροσωπεύουσι ὀρισμένον ἀμετά-
βλητον ποσόν, ἐνῶ ἡ εἴξια τοῦ ἐνεχύρου εἶναι μεταβλητὴ καὶ
δύναται νὰ παρουσιάσῃ πολλὰς ἐμπλήξεις.

Τὸ ἐνέχυρον ἐπίσης παρουσιάζει τὸν κίνδυνον τῆς ἐμδι-
τήσεως, ἐὰν ἐνεχυριάσθῃ παρὰ μὴ δικαιοῦχου, εἰ καὶ ὁ κίν-
δυνος οὗτος ἐξέλιπε προημιμένου περὶ χρεωγράφου δυνά-
μει τοῦ νόμου ΑΛΜΔ' τοῦ 1885, ὃν ἡ ματοχὴ ἀποδεικνύει τὴν
υπορίστηκα.

Ἐν γένει διὰ τὰ ἐνέχυρα ἰσχύουσιν ἐξαιρετικαὶ διατάξεις
διὰ τὴν Ἑθνικὴν Τράπεζαν καὶ τὴν Λαϊκὴν, περὶ ὧν ματω-
τέρω.

Ἡ κυρία βᾶσις ὅλων τούτων εἶναι ὅτι, ματαβαλλομένης
τῆς ὀφείτης προσοχῆς, τὸ ἐνέχυρον δύναται νὰ παρουσιά-
σῃ ἐπαρμηῆ ἀσφάλισιν πλέον τῶν προεξοφλήσεων, ἀλλὰ
στερεῖται πάντοτε τοῦ δυνατοῦ τῆς ῥευστοποιήσεως ἐν
τῷ μέτρῳ τῶν προεξοφλήσεων καὶ διὰ τοῦτο ἀρμόζει
ματὰ δεύτερον λόγον ὡς καλύμμα τῶν τραπεζογραμμά-
των καὶ ματαθέσεων.

Τὸ ῥευστοποιησιμον δυσχεραίνεται ἐπὶ τοῦ ὅτι τὰ
ἐπὶ ἐνεχύρων δανείων συνήθως παραστίνονται αἱ προεξοφ-
λαι, τοῦθ' ὅπερ περιορίζει καὶ τὸν κῶλον τῆς πελατείας τῆς
τραπέζης, ὁρῶσης ματὰ τὸ ὀρισμέναν προσώπων, ἅτινα
χρησιμοποιοῦσι τὰς πιστώσεις ταύτας.

Ἡ τράπεζα ἐν τούτοις ἐν ἀνάγκῃ δύναται ἐπίσης νὰ ῥεῦ-

στοιχηθήσεται τα δάνεια ταῦτα, ἐφ' ὅσον ἀναφέρονται εἰς χρεώγραφοι, δίδουσα καὶ αὐτῇ εἰς ἐνέχυρον τοὺς ἐνεχυριασμένους τίτλους εἰς ἔξο-
ρον τράπεζαν, ἰδίως τὴν μενερικεὴν.

Ἄπο τῶν ἀποφασῶν τούτων τῆς ἀσφαλείας καὶ τοῦ βεβαιοποιεῖ-
μου αἰταντῶνται μεγάλαι διαφοραὶ ἀναλόγως τῶν εἰς ἐνέχυρον δι-
δομένων εἰδῶν, ὡς θέλομεν ἰδῆ ἐν τοῖς μετέπειτα. —

II. Κατηγορίαι.

Τὰς προματαβολὰς ἐπ' ἐνεχύρω δυνάμεθα νὰ διαμερίναμεν εἰς
τοιαύτας ἐπ' ἐνεχύρω:

α) χρεωγράφων, β) πολυτίμων μεταλλῶν (εἰς ράβδους, νομί-
σματὰ) καὶ τιμαλφῶν (κοσμημάτων καὶ στέφανων εἰδῶν ἐν πολυ-
τίμων εἰδῶν) γ) Ἐμπορευμάτων, δ) ἀπαιτήσεων. —

Ἐπὶ πάντων τῶν εἰδῶν τῶν ἐνεχυρῶν δύνανται νὰ καθιε-
ρωθῶσι γενικαὶ τινὲς ἀρχαί, ἅς ὀφείλουσιν ἀμολογηθῆσιν αἰ
τράπεζαι πρὸς μείωσιν τῶν κινδύνων. —

Ἐννοεῖται: αἱ αἰ ἀρχαὶ αὗται ὑπόκεινται εἰς διαφόρους ἀποκρίσεις ὡς
μοῦν γὰρ διαφορὰ ἰσῆ ὡν εἰδῶν ἐνεχυρῶν ἀλλὰ καὶ ἀναλόγως τῶν ἐν
τῇ ἀγορᾷ ὑφισταμένων συνθημῶν, ἅς θέλομεν προσπαθῆσαι
νὰ ὑποδείξωμεν

Εἰς τὰς ἐνεχυριάσεις ὁ δανειστής ὀφείλει ν' ἀποβλεπῆ μα-
τὰ πρῶτον λόγον εἰς τὸ ἐνέχυρον. —

Οἷα δὴ ποτε καὶ ἀν' ἧ ἢ φερερρύσσης τοῦ ἐνεχυριάσαντος
δέν ἐπιτρέπεται ἡ προματαβολὴ νὰ ἧ ἀνωτέρα τῆς ἀξίας
τοῦ ἐνεχύρου, ἀλλ' οὔτε ἐπιτρέπεται νὰ μὴ ὑπαίρη τὸ ἀνά-
λογον περιθώριον. —

Ἡ συναλλαγὴ συνίσταται εἰς προματαβολὴν ἐπ' ἐνεχύρω, εἰς
τοὺς ἰσολογισμοὺς τῆς ἢ τράπεζα θά παρουσιάσῃ τὰς προμα-
ταβολὰς ταύτας ὡς ἐξησφαλισμένους δι' ἐνεχύρου καὶ αὗται
συνεπῶς ὀφείλουσιν νὰ ὦσιν ἐπαριμῶς ἐξησφαλισμένοι διὰ
τῆς ἀξίας τοῦ ἐνεχύρου, διότι ἄλλως δημοσιεῖ ψευδῆ ἰσο-
λογισμοὺς. —

Τὰ ἀνω ἐκτεθέντα δέν δηλοῦσιν ὅτι δέν ὀφείλει νὰ λαμβά-

νεται υπό όψιν το πρόσωπον -

Τούτουτέτοιον η φερερριότης και η εντιμότης του δανεισο-
μένου προσώπου οφείλουσι να είνενται εις την πλάστειρα, δι-
ότι αι ιδιότητες αύται δύνανται ν' απομακρύνουσι πολλὰς ε-
νοκλήσεις καί δημίας εν της έρρασιαις των ένεχυρων. -

Η τράπεζα προβαίνει εις ένεχυριάσεις επι τη προϋποθέσει
ότι ο δανειζόμενος εϋρισμεται εις θέσιν να πληρώση το δα-
νειου και θά θελήση να καταβάλη πάσαν προστιθέσαν, ό-
πως άνταποκριθῆ εις τας υποχρεώσεις του, και ουχι επί
τώ σιωπῶ όπως πληρωθῆ προβαίνουσα εις άναρμιαστικας
εμποήσεις, αίεινες παρέχουσι παντοτε πρραματα. -

Έάν η τράπεζα υπέθετεν ότι η συναλλαγή θα κατέ-
ληγεν εις έμετέσεις, άναμφισβητήτως θ' απέφευγε την συνομο-
λόρησιν αυτής

Και διά τους λόγους τούτους συνετή τραπεζιτική πολι-
τιμή, καθορίζουσα μέριστον ποσόν πιστώσεως δι' έμασαν
πελάτην αυτής, συμπεριλαμβάνει εις των λογαριασμών των
εν των υποχρεώσεων αυτού μινδύναν και τας εις αυτών επί
ένεχυρον προυαταβολάς..

III Προϋποθέσεις Ένεχυριάσεως.

Αύται δύνανται να συναρσθώσιν εν ταις εξῆσι:

1) Η τράπεζα οφείλει να εξετάση εάν το διδόμενον ως ενέ-
χυρον άντιμειμενον είναι κατάλληλον προς τούτο.

Άπό της άπόψεως ταύτης παρουσιάζονται ποιμίλαι δι-
αφοραί εν σχέσει προς τας διάφορους κατηγορίας των
ένεχυρων και τά διάφορα είδη εν τη αύτῃ κατηγορία.

Πολλοί τράπεζαι όρκουσι διά τω καταστατικου αυ-
των η άποφάσεων τω διοικητικου συμβουλίου ποια είδη χρε-
ωγράφων και έμπορευμάτων οφείλουσι ν' αποκλείωνται της
ένεχυριάσεως.

Πολλάκις δέ προβαίνουσιν ουχι άρνητικώς, αλλά θετικώς
και όρίζουσι ποια είδη χρεωγράφων και έμπορευμάτων

δέχονται εἰς ἐνεχύρον καὶ οὕτω περιορίζουσι τὰς ἐνεχυρίσεις ταύτας εἰς στενόν, στενωτάτον μύλον πολλάκις.

Καὶ οὕτως αἱ νομοθεσίαι καθορίζουσι πολλάκις ὅρια τοιαῦτα διὰ τὰς ἐυδοσίμους καὶ ἰδίους ὑποθημιμίας τραπεζάς.

Ἐμπορεύματα: Ἀπὸ τῆς ἀπόφραξος ταύτης τὰ ἔμπορεύματα παρουσιάζουσι πολλὰς ποιμιλίας, ὥστε πολλὰ ἐξ αὐτῶν νὰ ᾄσιν ὅλας ἐπιμύδονα δι' ἐνεχυρίσιν.

Ἐπειδὴ δὲ γενικῶς ὑπόκεινται εἰς μεγάλας μεταπτώσεις τιμῶν καὶ εἰς μινδύνους χειροτερέσεως καὶ φθορᾶς, πολλοὶ τραπεζοὶ ἀποκλείουσιν ἐν-τελῶς τὰ ἔμπορεύματα ἐν τῷ μύλῳ τῶν ἐπ' ἐνεχύρῳ ἐργασιῶν τῶν, ὡς ἡ Αὐστραλοσυγγρημὴ Τραπεζα.

Τὰ ἔμπορεύματα ὀφείλουσι νὰ λαμβάνονται εἰς ἐνεχύρον μόνον, ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται εἰς τὰς χεῖρας τῶν παραρρητῶν καὶ τῶν ἐμπόρων.

Ὅταν περιέλθωσιν εἰς τὰς χεῖρας τῶν καταναλωτῶν, δὲν ἀποτελοῦσι ματαλλήλον εἶδος ἐνεχύρου διὰ τὰς συνήθεις τραπεζάς.

Αἱ τραπεζαὶ ὀφείλουσι νὰ παρέχωσι πιστώσεις, μόνον ἐφ' ὅσον πρόκειται νὰ χρησιμεύσωσιν αὐταὶ διὰ σιμπούς παραρρητιῶν.

Ἡ παραχώρησις δανείων ἐπ' ἐνεχύρῳ ἀντικειμένων, εὐρισκομένων εἰς χεῖρας τῶν καταναλωτῶν, ὡς μοσηματικῶν κ.τ.λ., ἀνήκει εἰς ἑτέραν τάξιν ἰδρυμάτων, τὰ ἐνεχυροδανειστήρια, τὰ ὅποια ἐνεργοῦσι δι' ἰδίων κεφαλαίων καὶ δὲν δέχονται ματαθέσεις.

Ὅπως ἀματάλληλα δι' ἐνεχυρίσιν εἰσὶν ἔμπορεύματα μικρᾶς ἀξίας, ὑποκειμένα εἰς φθορὰν καὶ χειροτέρευσιν, ὡς καὶ τοιαῦτα, ὧν ἡ ἀξία ὑπόκειται εἰς μεγάλας διακυμάνσεις καὶ ἂν ἡ κηρῆσις πολλάκις παρέρχεται, ὡς εἶδη πολυτελείας, ἅτινα ὑπόκεινται εἰς κατ' ἰδίωτροπίας τοῦ συρμού.

Πολλά ματαστασια (316 τού ματαστασιαίου τῆς κραπέ-
της τῆς Λειψίας) ἀπουλείουσι τὴν ἐνεχυρίασιν εἰδῶν πολυ-
τελείας.

Χρεώγραφα: Ἐπὶ πολλῶν εἰδῶν χρεωγράφων πα-
ρουσιάζονται συχναί, μεγάλαι καὶ ἀπότομοι διακυμάνσεις
τιμῶν καὶ διὰ τοῦτο ὀφείλει νὰ καταβῆται ἡ μεγαλυ-
τέρα προσοχή διὰ τοιαύτας ἐνεχυρίσεις καὶ νὰ ἀποκλει-
σῶνται τὰ κυρίας μερδοσυνομιαί τοιαῦτα.

Τὸ τοιοῦτον βεβαίως δὲν σημαίνει, ὅτι πρέπει νὰ ἀπο-
κλεισῶνται ὀλόκληροι ματηγορίαί χρεωγράφων, διότι
ἐπιλαμβάνεται ἀόσων ἢ μερδοσυνομιαί, ὡς ἐν π. κ. οἱ τίτλοι
βιομηχανικῶν ἀξιών, ἀλλ' ὀφείλει νὰ διερευνηθῶσι ἡ ἄσωτε-
ρικὴ ἀξία καὶ νὰ διδῶνται ἀνάλογοι προματαβολαί.

Κατάλληλα πρὸς ἐνεχυρίασιν εἰσὶ ματ' ἔσοκὴν καὶ δημό-
σια χρεώγραφα, αἱ ὑποθημιαὶ ὁμολογίαι, αἱ μετοχαὶ σιδη-
ροδρομικῶν ἐταιρειῶν, φωτισμοῦ, ὕδατος.

Κατάλληλα πρὸς ἐνεχυρίασιν δὲν εἶναι οἱ τίτλοι, ἐφ' ὧν
δὲν ἔχει καταβληθῆ ὀλόκληρος τὴ ἀξία, χρεώγραφα μὴ ἐκ-
πλημένα εἰς τὸ χρηματιστήριον, ἐπίσης ἰδρυτικοὶ τίτλοι, μαθ'
ἄσων ἢ ἐμποίσεις αὐτῶν εἶναι δυσχερεστερά.

Ἐν πάσει περιπτώσει γενικοὶ κανόνες δὲν δύνανται
νὰ τεθῶσιν, ἀλλ' εὐδαιμονοτε μόνον δι' εἰδιμῆς ἐρεύνης δύναν-
ται νὰ καθορισθῶσιν τὰ παρέχοντα ἀσφαλές ἐνεχυρον χρε-
ώγραφα.

2) Ἡ τράπεζα ὀφείλει νὰ ἐξετάσῃ εἰάν ἡ προματαβολὴ
τῆς εἶναι πλήρως ἐξασφαλισμένη διὰ τοῦ ἐνεχύρου, εἰάν
εἶναι δεδομένον ὅτι δύνανται νὰ εἰσπράξῃ τὸ καταβληθὲν
ποσὸν μετὰ τόκων καὶ ἐξόδων ἐκ τῆς ἀξίας τοῦ ἐνεχύρου
ἐν περιπτώσει μαθ' ἢν ὁ ὀφειλέτης δὲν ἐξοφλήσῃ εἰς τὴν
λήξιν.

Καὶ πρὸς τοῦτο ὀφείλει νὰ ἐπιμητῆσῃ τὸ διδόμενον ἐνε-
χυρον καὶ ἂν δὲν εἶναι ἐνήμερον διὰ πραγματοποιηθῶντων
τῶν χρεωγράφων ἡ τιμὴ εἶναι δεδομένη διὰ τοῦ χρη-

ματιστηρίου.

Αί τράπεζαι ἐπιφυλάσσονται νά ζητῶσιν συμπληρωματικὴν μεταβολὴν ἐναντι τοῦ δανείου, ἐάν ἡ τιμὴ τοῦ ἐνεχυριασθέντος ἀντιμειμένου ἐυπέσῃ καὶ τούτου μὴ γενομένου νά θεωρήσωσιν τὴν ἀπαιτήσειν ληξιπρόθεσμα.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους ὀφείλοισι νά παραμολογήσῃ τὴν μεταβάσασιν τῶν τιμῶν καὶ τηρῶσι καὶ ἀναγκασίως στατιστικῶς.

Πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ ἄνω ὅρου ὀφείλει κατὰ πάσαν ἐνεχυρίασιν νά ὑπάρχη ἀνάλογον περιθώριον.

Οὐδέποτε δίδεται ὡς προματαβολή ὀλιγόληρος ἢ ἀξία τοῦ ἐνεχυριασθέντος ἀντιμειμένου, οἷον διήποτε καὶ ἂν ἡ τῷτο καὶ ὅσον στερεὰ καὶ ἂν λογίζεται ἡ ἀξία αὐτοῦ.

Ἐν πάσῃ ἐνεχυρίσει ἡ τράπεζα ὀφείλει νά ἔχη πρὸ ἐφ' ὀφθαλμῶν ὅτι πρέπει νά εἶναι ἐξασφαλισμένη διὰ τὴν εἰσπραξίν τῶν προματαβολῶν τῆς, τῶν μαθυστερουμένων τόκων καὶ ἐξόδων ἐτελέσεως καὶ συναίμα ὅτι ἡ ἀναγκαστικὴ ἐτελέσις συντελεῖ εἰς τὴν μείωσιν τῆς τιμῆς.

Ποῖον ποσοστὸν ὀφείλει νά κρατῆται ὡς περιθώριον ἐπὶ τῆς ἐυτιμωμένης ἀξίας, δὲν δύναται ἐν τῶν προέρων νά ὀρισθῇ, ἐξαρτώμενον ἐν τοῦ εἶδους τοῦ ἐνεχυριασθέντος ἀντιμειμένου καὶ πολλῶν ἐξέρων συνθηκῶν, διαφυκῶς μεταβαλλομένων.

Τὸ περιθώριον δύναται νά εἶναι ἐλάχιστον, συνιστάμενον εἰς ὀλίγα ἑκατοστὰ τῆς ἀξίας, ἐπὶ ἐνεχυρίασεως μεταλλικῶν νομισμάτων, ὧν ἡ τιμὴ δὲν μεταβάλλεται, καὶ λίαν ἐγγὺς εὐρίσκονται τὰ πολύτιμα μέταλλα, τεθέντος ὅτι τὰ δάνεια γίνονται διὰ βραχὺ χρονικὸν διάστημα καὶ δὲν εἶναι πιθανὴ ἡ ἐντὸς τοιοῦτου διαστήματος οὐσιώδης μεταβολὴ τῆς σχέσεως τῆς τιμῆς τοῦ ἀργύρου πρὸς τὸν χρυσόν.

Πάντως ὅμως ἡ ἐνεχυρίασις τοῦ ἀργύρου ἀπαιτεῖ

μεγαλύτερον περιθώριον.

Εἰς τὴν αὐτὴν κατηγορίαν ἀντιποῦσι τὰ μισθήματα, προϋποτιθεμένου ὅτι διὰ τῶν δανεισμῶν λαμβάνονται ὑπὸ ὄφιν τὸ ἔξ ὧδὸν σὺνμειται πολυτίμων μέγαλλον.

Ἐφ' ὅσον ὅμως πρόκειται περὶ λίθων πολυτίμων ἢ εἰδῶν τέχνης, εἰς ἀντιμεινόμενα ταῦτα ὑπάρχοντα εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἐμπορευμάτων.

Ἡ ἐνεχυρίασις ξένων τραπεζογραμματικῶν ἀπαιτεῖ πλεονα προσοχήν, ἔνευεν τοῦ ἐπιμεινόμενου πάντοτε κινδύνου εἰσαγωγῆς τῆς ἀναγκαστικῆς κυκλοφορίας καὶ ὀφείλει γ' ἀπομυροῦνται ἔντελῶς τραπεζογραμματικῶν ἤδη ὑπομεινόμενων εἰς ἀναγκαστικὴν κυκλοφορίαν, καθ' ὅσον εἶναι πάντοτε ἀγνωστον μέχρι ποίου σημείου δύναται νὰ φθάσῃ ἢ ἔμπτωσις αὐτῶν.

Ἡ διδομένη προματαβολὴ ἐπὶ ἐμπορευμάτων δὲν πρέπει κατὰ μανόνα νὰ ὑπερβαίῃ τὰ $\frac{2}{3}$ τῆς ἀξίας καὶ εἰς ὅλας ἐξαιρετικὰς περιστάσεις τὰ $\frac{3}{4}$.

Ἐπὶ χρεωγράφων δύναται νὰ τίθενται εὐρύτερα ὅρια, ἰδίως προμεινόμενου περὶ τίτλων ὑπῆλκων, μὴ ὑπομεινόμενων εἰς διαμυμάνσεις, ὡς ὁμολογικῶν προσώπων τοῦ δημοσίου δικαίου, ἐφ' ὅσον ἡ οἰκονομικὴ αὐτῶν θέσις εἶναι καλὴ, ὁμολογικῶν ἐμπραγματικῶν ἐξησφαλισμένων, κ.τ.λ. Ταιαῦτα ὅρια προϋποθέτουν τιμὰς μανονικὰς καὶ συνήθεις καὶ διὰ τοῦ χρόνου καθορισόμενα καὶ πρό παντὸς ἐπὶ εἰδῶν, μὴ ὑπομεινόμενων εἰς διαμυμάνσεις ἀποτόμου.

Ἐφ' ὅσον τῶναντίον πρόκειται τιμαί, ἔνευεν τῆς κερδοεμοσπίας, πλεον τοῦ συνήθεου ὑφαμεναι καὶ μὴ ἀνταπομυρινόμενα εἰς τὴν ὡσιαστικὴν ἀξίαν, αἱ προματοβολαὶ ὀφείλουσι νὰ μειῶνται, βασιζόμενα ἐπὶ προγενεστέραν φυσικωσαστέραν τιμῶν.

Ἄλλῃ αὐτῇ προσοχὴ ὀφείλει νὰ καταβαλλῆται καὶ νὰ ζητῶνται ἐπίσης πλεον ἐπαρμῆ περιθώρια, εἰάν αἱ τιμαί εἰσιν ἐμπεσμένα περὶν τοῦ συνήθεου, διότι

τό τοιοῦτον δύναται νά εἶναι ἀποτέλεσμα κρίσεως, ἥτις εἶναι ἄρνωστον πού θά καταλήξῃ καί εἰς τολαύτας περιπτώσεις αἱ ἐμποιώσεις εἰς ὀυαχερεῖς καί πολλαμς μὴ πραγματοποιήσιμοι.

3) Ὄφείλει νά διερευνάται ἐάν τό ἐνεχῦρον εἶναι εὐλόγως ἐμποιώσιμον, καθόσον πρῶτιστη βραῖς τῶν πρῶτα βρολῶν μίας τραπέζης εἶναι, ὅπως αὐται εἰσὶν εὐχερός ρευστοποιήσιμοι.

Τά ἄνω ἐυτεθέντα περὶ καταλλήλων πρὸς ἐνεχυρίασιν ἀντιμειμένων δίδουσι καί ἐνταῦθα τὴν λύσιν.

4) Δέν ὀφείλουσι νά λαμβάνονται εἰς ἐνεχυρίασιν μεγάλα ποσά τοῦ αὐτοῦ εἶδους κρεωγράφων ἢ ἐμπορευμάτων, καθ' ὅσον ἐάν τὴ τράπεζα διαρμασθῇ νά πρῶβῃ εἰς ἐμποιώσιν, προσφέρουσα μέγα ποσόν, πρῶαλεῖ αὐτὴ ἢ ἴδια πῶωσιν τιμῆς.

Ἄλλως τε δέ, πρῶαταβάλλουσα μεγάλα ποσά ἐπ' ἐνεχῦρον ὀρισμένου εἶδους, πρῶαλεῖ αὐτὴ τὴν μερδασωτικόν.

5) Αἱ προθεσμῖαι παροχῆς τῶν τοιοῦτων δανείων δέν ὀφείλουσι νά ὦσι μαυραί.

Ὡς ἐπὶ τῶν προεσοφλήσεων, αὐτῶ καί ἐνταῦθα ἡ εοητής προθεσμῖα εἶναι κρίμνος καί ὅτι εἴπομεν περὶ ἐμείνων δια τῶς λόρους τῆς τοιαύτης βραχυτάτης προθεσμίας, ἰσχύει καί ἐνταῦθα.

IV. Κατοχή τοῦ ἐνεχῦρου.

Ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως τοῦ ἐνεχῦρου, ἔχοντας ὡς ἀντικείμενον πρᾶγμα μινητόν, ἔπεται ὅτι, ἵνα ὑπάρχη ἡ ἀναρμαία ἐξασφάλις τοῦ δανειστοῦ, ὀφείλει τό ἐνεχυρίαζόμενον ἀντικείμενον ἀναρμαίως νά περιέλθῃ καί παραμῆνῃ καθ' ὅλον τό διάστημα τῆς ἐνεχυρίασεως εἰς τὴν κατοχὴν αὐτοῦ καί δια τούτο αἱ νομοθεσίαι, ἵνα θεωρήσωσιν ἰσχυράν τὴν ἐνεχυρίασιν, ἀπαιτοῦσι τὴν πρᾶγματικὴν κα-

τοχήν τοῦ ἀντικειμένου τοῦ ἐνεχύρου ἐν μέρει τοῦ δανειστού.

Τὰ κρεώγραφα καὶ τιμαλφῆ φυλάσσονται εἰς τὰ χρηματωματώδη, τὰ ἐμπορεύματα εἰς τὰς ἀποθήκας.

Αἱ τράπεζαι πολλάκις ἔχουσιν ἰδίαν ἀποθήκην πρὸς τοποθέτησιν τῶν λόγων ἐνεχύρων λαμβανομένων ἐμπορευμάτων, ἵνα φυλάσσονται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἀποθηματάρχου.

Ἐάν δὲν ἔχουσιν ἰδίαν ἀποθήκην, λαμβάνουσι τὴν ἴσιν τοῦ δανειστή, εἰς τὴν ἴσιν εἰσὶν ἐναποταμειωμένα.

Συνήθως ὁμοίως αἱ τράπεζαι, λόγῳ περισσοτέρας ἀσφαλείας ἐν τῇ περιπέσει τούτῃ, ἵνα μὴ ἀμφισβητηθῇ ἡ ματοχή των, ἀπαιτοῦσιν ὅπως ἡ ἐνομιμία τῆς ἀποθήκης, εἰς τὴν πρόκειται νὰ εἰσκαθίσθῃ γίνῃ ἐπ' ὀνόμασι των ἢ ὁ ἐμισθωτὴς ἀναγνωρίσῃ τὴν τράπεζαν ὡς μισθωτὴν.

Πολλάκις ὁμοίως αἱ τράπεζαι διεξάγουσι τὴν ἐργασίαν τῶν τῶν ὡς ἐπιχειρήσεων καὶ δέχονται ἐν ταῖς ἀποθήκαις αὐτῶν ἐπὶ καταβολῇ ὑπερωμένων διαιτωμάτων (ἀποθηματωματάρχου) ἐμπορεύματα πρὸς φύλαξιν, ἀνεξαρτήτως ἐάν ἔδωκαν προσαχβολὴν ἢ οὐ.

Ἡ τοιαύτη μεταβίβασις τῆς ματοχῆς ἀπὸ τοῦ ὀφειλέτου εἰς τὸν δανειστήν δημιουργεῖ ὑποχρεώσεις διὰ τὸν τελευταῖον. Ὁ δανειστής εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ καταβάλῃ πᾶσαν φροντίδα διὰ τὴν φύλαξιν τοῦ ἀντικειμένου καὶ τὴν προφύλαξιν αὐτοῦ ἀπὸ φθορᾶς καὶ βλάβης. Πρὸς τὸ συμφέρον ἐπίσης αὐτοῦ, ὀφείλει νὰ φροντίζῃ ὅπως τὰ ἐνεχυριασμένα ἀντικείμενα ὡς ἐπιβεβαιωμένα κατὰ τὸ πῦρ, καὶ ὅλην τὴν διαρμυσίαν τῆς ἐνεχυριαστικῆς καὶ διὰ ποσὸν καλύπτρον τὴν ἀπαιτήσιν του.

Εἰς τὴν τράπεζαν ὀφείλει νὰ γίνῃται ἡ ἐμχώρησις πάντων τῶν κατὰ τῆς ἀσφαλιστικῆς ἐταιρίας διαιτωμάτων, ἡ ἀναρμυσία τῆς ἀναρμυσίας διαιτωμάτων εἰς τὴν ἀσφαλιστικὴν ἐταιρίαν, ὅπως γίνῃ πρόσθετος πρᾶξις εἰς τὸ ἀσφαλιστικὸν συμβόλαιον.

Ἡ τράπεζα ἐπίσης ἐπιφυλάσσεται τὸ δικαίωμα ν' ἀσφαλί-
σῃ, ἐὰν ὁ ὀφειλέτης παραμελήσῃ αὐτὰ.

Ἐὰν ὅμως ἀποβλέψωμεν εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ ὀφειλέτου,
ἡ τοιαύτη ἀναρμαία προϋπόθεσις τῆς ἐνεχυρίασεως, ἐπι-
φέρουσα τὴν ἀφαίρεσιν τοῦ πράγματος ἀπὸ τῆς ματο-
κῆς αὐτοῦ καὶ στεροῦσα αὐτὸν τῆς χρήσεως αὐτοῦ, ἐπιπερ-
ρεῖ πολλάκις δυσμενῶς οἰκονομικῶς ἐπὶ τῆς περιουσιακῆς
αὐτοῦ καταστάσεως.

Ὁ σκοπὸς τῆς ἐνεχυρίασεως εἶναι νὰ προσδώσῃ ἐξασφα-
λίσιν εἰς τὸν δανειστὴν διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἀπαιτήσεώς
του, χωρὶς, ὅσον δυνατόν, νὰ ὑφίσταται μείωσιν ὁ ὀφειλέτης
εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πράγματος καὶ κατὰ τὸ αὐτὸ ὀφείλουσι
νὰ δημιουργηθῶσιν ἀνάλογοι διαρρυθμίσεις, ὅπως μὴ θίγῃ-
ται ὁ ὀφειλέτης εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πράγματος τῶ.

Οὐδεμίαν τοιαύτη διαρρυθμίσιν εἶναι δυνατὴ ἐπὶ τῆς ἐ-
νεχυρίασεως τῶν εἰδῶν οἰκιακῆς χρήσεως, ἅτινα φέρονται
εἰς τὰ ἐνεχυροδανειστήρια.

Ὁ πιστωλήτης εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ στερηθῇ τῆς
χρήσεως αὐτῶν, ἐφ' ὅσον εὐρίσκονται εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ
ἐνεχυροδανειστήριου.

Ἐπὶ τῆς ἐνεχυρίασεως τίτλων, μετοχῶν καὶ ὁμολογιῶν,
ἐξ αὐτῆς τῆς φύσεως αὐτῶν ἔπεται ἡ ἔλλειψις πάσης ζη-
μίας παρὰ τῷ ὀφειλέτῃ ἐν τῆς στερήσεως τῆς ματοκῆς τῶ
ἀντικειμένου τῆς ἐνεχυρίασεως. Δι' αὐτοὺς αὐτοὶ ἀντιπροσω-
πεύουσιν ἀπαιτήσεις. Ἐἴτε εὐρίσκονται εἰς χεῖρας τοῦ ἰδι-
ουκτήτου, εἴτε εἰς χεῖρας τοῦ ἐνεχυροῦχου δανειστοῦ, τὰ
αὐτὰ ὀφελήματα παρέχουσιν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην. Πᾶσα ἐξ
αὐτῶν εἰσπραεῖς ἐν τόμων ἢ μερισμάτων ἀνήκει εἰς αὐ-
τὸν, αὐτὸς δικαιούται νὰ ἐμποιήσῃ τοὺς τίτλους, δίδων
ἐντολήν εἰς τὸν πιστωτήν, ὅπως παραδώσῃ αὐτοὺς εἰς τὸν
ἀγοραστήν, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι μαλύπτεται τὸ δά-
νειον, αὐτὸς δικαιούται νὰ παραστῇ εἰς γενικὰ συνε-
λεύσεις, ὡς κύριος τῶν ἐνεχυριασμένων τίτλων.

Ἐμπορεύματα: Ἐγκαῦθα μαδίσταται ἀναγμαία ἡ ἐξέυρεσις τρόπου, ὅπως τεθῶσιν ἐν ποδῶν τὰ ἐν τῆς μεταβίβασις τῆς κατοκῆς μειονευτήματα, ἅτινα παρουσιάζουσι μερίστας δυσκολίας.

Ἐπάρκει ἀνάγκη φυλάξεως καὶ συντηρήσεως, ὅμα δὲ συνεχοῦς ἐπιβλεψέως καὶ καταβολῆς ἐργασίας, ὅπως προφυλαχθῶσι κατὰ τῆς χειροφερευσεως καὶ τῆς φθορῆς καὶ ὀφείλουσι νὰ ληφθῶσιν ἀρισμένα διαρρυθμίσεις πρὸς ἐπιτυχίαν τούτων.

Ἄλλ' ἐντὸς τούτων ὅλων, ὁ προορισμὸς τοῦ ἐμπορεύματος εἶναι ὅπως ἐμποιθῆ καὶ παρουσιάζεσθαι ἡ ἀνάγκη διαρμυοῦς ἐπισιμῆσεως τοῦ ἐμπορεύματος ὑπὸ τῶν παρουσιαζομένων ἀπορροσῶν καὶ μεριστῶν.

Ὁ δανειστής εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ παρέχη αἰτίας τὰς εὐκολίας ταύτας.

V. Γενικαὶ Ἀποθῆμαι.

Πλήρης διευκόλυνσις τῆς ἐνεχυρίασεως τῶν ἐμπορευμάτων ὑφ' ὅλας τὰς ἀναγμαίας προϋποθέσεις, οὐ μόνον ἀπὸ τῆς ἀνω ἀπόψεως, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν εὐκολίαν τῆς συστάσεως τοῦ ἐνεχύρου, τῆς μεταβίβασεως αὐτοῦ, τῆς ἐμποίσεως τοῦ ἐμπορεύματος ὑπὸ τοῦ ἰδιουτήτου καὶ ὀφειλέτου καὶ τῆς ἀναγμαστικῆς ἐμποίσεως αὐτοῦ, ἐπετεύχθη διὰ τοῦ λεγομένου θεσμοῦ τῶν Γενικῶν Ἀποθημῶν.

Αἱ τράπεζαι οὕτω ἀπαλλάσσονται τῆς φροντίδος νὰ ἔχουσιν ἀποθῆμας καὶ τῆς φροντίδος τῆς φυλάξεως τῶν ἐμπορευμάτων καὶ τῶν σχετικῶν ἐνοχλήσεων καὶ εὐθυνῶν.

Ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὴν ἴδρυσιν Γενικῶν Ἀποθημῶν ἀπολαμβάνουσιν ἐταιρεῖαι, ὑπομείμεναι συνήθως εἰς κυβερνητικὸν ἔλεγχον.

Παρ' ἡμῖν ἐφηφίση ἐιδιμὸς νόμος, ὁ Β.Υ.Π. ἀπὸ 10-4-1896, ὅστις ἔχει εὖς βάσιν τὸν Γαλλικὸν καὶ ἰδίως τὸν Ἰταλικὸν, καὶ ἀκολουθεῖ τὸ ὀρθώτερον σύστημα τῆς διπλῆς ἀποδείξεως,

δίῃς υατορθούται ἡ ἐνεχυρίασις τοῦ ἐμπορεύματος, ἐνῶ συγχρόνως ὁ ἰδιουκτητὴς καὶ ὀφειλάτης ἐλευθέρως δύναται νὰ ἐμπούσῃ αὐτό.

Αἱ Γενικαὶ Ἀποθήμαι ἅμα τῇ παραδόσει αὐταῖς ἐμπορεύματος, ἐυδίδουσιν ἐν δικαιογράφῳ ὅπερ καλεῖται τίτλος ἀποθημεύσεως καὶ ὅπερ σύγκριται ἐν δύο τμημάτων, ἀγίνα εἰσὶν ἠνωμένα καὶ δύνανται νὰ χρησιμοποιηθῶσιν χωρισμένως. Τὸ ἐν καλεῖται ἀπόδειξις ἀποθημεύσεως (τὸ τεκερίσσέ), ἐν ᾗ περιγράφεται τὸ ἐμπόρευμα καὶ ἧτις ἀποτελεῖ τὴν ἀπόδειξιν δεῖ ἐν ἐμπόρευμα ὠρισμένον ἀπεταμιεύθη, εἰσπύθη εἰς τὰς ἀποθήμας καὶ παρεδόθη ἐν τάξει, τὸ δ' ἕτερον καλεῖται ἐνεχυρόγραφον (wattapi, billet de gage) καὶ χρησιμεύει εἰς τὸν υάτοχον, ὅπως δα-ναισθῆ ἐπὶ τοῦ ἐμπορεύματος (ἀρθ. 1, 15).

Ὁ δικαιοῦχος διαιουῖται νὰ σπύτῃ, ἐφ' ὅσον κατέχει ἀμ-φότερα τὰ φύλλα, τὴν διαίρεσιν τοῦ τίτλου εἰς τμήματα, χωριστομένων κατὰ μέρος τῶν ἐμπορευμάτων, δι' ἐυδόμε-ως νέων πλειόνων τίτλων (ἀρθ. 17).

Ἄμφότερα τὰ τμήματα τοῦ τίτλου ἀποθημεύσεως εἰ-σὶν ὀπισθογραφίσιμα.

Ἡ ὀπισθογράφσις τοῦ πρώτου τμήματος τῆς ἀποδεί-ξεως ἀποθημεύσεως μεταβιβάζει τὴν κυριότητα τοῦ ἐμ-πορεύματος, ἐν ᾗ διὰ τῆς ὀπισθογραφίσεως τοῦ ἐνεχυρο-γράφου ἀπουτάζει ἐνέχυρον ἐπὶ τοῦ ἐμπορεύματος.

Ἡ πρώτη ὀπισθογράφσις τοῦ ἐνεχυρογράφου ὀφείλει νὰ περιέχῃ τὸ ὡς προματαβολὴ δοθέν ποσόν, τὸν τόμον καὶ τὴν ἡμέραν τῆς λήξεως καὶ νὰ εἶναι χρονολογημένη (ἀρθ. 18, 19).

Ἐάν ἐν τῇ ὀπισθογραφίσει ταύτῃ δέν ἀναρραφῆται πο-σόν, ὁ τρίτος καλῆ τῇ πίστει, ἔχει ὑπέργνον ὀλόκληρον τὴν ἀξίαν τοῦ ἐμπορεύματος.

Ἡ εἰς λευκὸν ὀπισθογράφσις δι' ἀμφότερα τὰ τμήμα-τα, εἴαν εἶναι χρονολογημένη, ἔχει τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα

(άρθρον 20).

Ο ένεχυρούχος δανειστής εξασφαλίζεται έναντίον τής παρά τού όφειλέτου πωλήσεως τού έμπορεύματος χωρίς υπαγοποίησεως αυτού, όπερ ό όφειλέτης δύναται νά τό πράξη, άν υάτοχος τής άποδείξεως άποθμύσεως, άντιγράφων επί τής άποδείξεως άποθμύσεως τήν πράξιν τής ένεχυρίσεως, ότε ο άγοραστής μαθίσταται ένήμερος ότι τό έμπορεύμα είναι ένεχυριασμένον (άρθ. 19).

Ο νομιστής τού ένεχυρογράφου, εάν κατά τήν λήξιν όν πληρωθή, δύναται νά προβή εις έμποίησιν τού έμπορεύματος.

Τά δικαιώματα τού όμοιως κατά τών όπισθογράφων διατηρεί, μόνον εάν προβή εις έγμαιρον διαμαρτύρησιν και έμποίησιν τού ένεχύρου, έν ώ ή άξίασις αυτού κατά τού πρωτοφειλέτου και τών όπισθογράφων τής άποδείξεως άποθμύσεως διατηρείται και άνευ διαμαρτυρίας πενταετής (άρθ. 23).

Ο ένεχυρούχος δανειστής όν δύναται νά άσκήσῃ τήν άγραφήν του κατά τών όπισθογράφων, ότε νά προβή εις άναγκαστικά μέτρα επί εξέρας περιουσίας τού όφειλέτου πρό τής πωλήσεως τού ένεχυριασμένου έμπορεύματος (άρθ. 22).

Ο νόμος όρίζει σύντομον διαδικασίαν έμποίησεως ένώπιον τού ειρηνοδίου (άρθ. 25) και παρέχει τά αυτά πλεονεκτήματα εις τούς τίλους άποθμύσεως, οία δίδει εις τας συναλλαγματίας.

Διά τας προνομιούχους τραπεζας τό παρταντ θεωρείται ως μία τών απαιτούμένων ύπογραφών δια τας προεσοφλίσεις.

Άπασαι αί τίμαι έν τής ύπηρεσίας τών Γενικών Άποθμύων θεωρούνται προτετιμημένα.

Άπαγορεύεται κατάσχεσις και διεμδίησις τών εις τας Γενικάς Άποθμύας μάτασθειμένων έμπορευμά-

των (άρθ. 27-38)

Εἰς τὴν διαχείρισιν τῶν Γενικῶν Ἀποθημῶν εἶναι ἀνα-
τεθειμένη ἡ φύλαξις καὶ συντήρησις τῶν ἐμπορευμάτων
δι' ἃς ἐνεργείας αὕτη ὑπόκειται εἰς εὐθύναν (άρθ. 1 καὶ 12).

Τὰ ἄρθρα 1-7 τοῦ Β.Δ. 18-9-1919 περιέχουσι λεπτομε-
ρεστάτας ὁδηγίας περὶ τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἐμπορευμάτων
τῆς κατανομῆς αὐτῶν κ.τ.λ.

Οἱ ἔχοντες ἀποθημευμένα ἐμπορεύματα διαισιῶνται
νὰ ἐπισκεπτόνται αὐτὰ καὶ νὰ συνοδεύωνται, ὅπως τὰ
ἐπιδείξωσιν, ὑπὸ ἑτέρων ἀγοραστῶν ἢ μεσιτῶν (άρθ. 7-10
Β.Δ.).

Αἱ τραπεζαὶ ἢ δανεῖζουσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν κῆρι-
ον τοῦ ἐμπορεύματος, λαμβάνουσι τὸ βατταντ ἀπ' εὐ-
θείας παρ' αὐτοῦ ἢ ἀναλαμβάνουσι παρακωρηθεῖσαν ἤδη πλ-
ετωςὶν διὰ τῆς μεσαβιβάσεως ὑπὸ τοῦ δανειστοῦ.

Ἡ Γερμανικὴ νομοθεσία (παρ. 416-424 τοῦ ἐμπορικοῦ
νόμου) καὶ ἡ Ἀγγλικὴ δὲν ἔχουσι τὸ σύστημα διπλῶν ἀ-
ποδείξεων, παρὰ μόνον ὀπισθογραφησίμον ἀπόδειξιν ἀ-
ποθημεύσεως (Lagerzettel, warran, deliverty order).

Διὰ καταλλήλου ὁμοῦ συνδιασμοῦ ἐπιτυγχάνουσι τὰ
αὐτὰ ὁμονομιὰ ἀποτελέσματα.

Αἱ ἀποδείξεις ἀποθημεύσεως εἰς τὰς Γενικὰς Ἀποθήκας
ὑπομένονται εἰς τέλος δρ. 5. Τὰ πρωτόμολα ἐμποτίσεως καὶ
πιστοποιητικὰ εἰς δρχ. 10 (Ν. 4755/1931 ἄρθρ. 18 παρ. 13, 14).

Εἰς τὸ ἀναλογισμὸν τέλος τοῦ Ν. 4755 τοῦ ἄρθρου 14
τῶν ἐμπορικῶν ἐγγράφων ὑπόκειται ἡ ὀπισθογραφήσις
τοῦ ἐνεχυρογράφου τῶν Γενικῶν Ἀποθημῶν. Ἐὰν ὁμοῦ ἢ
σύμβασις τοῦ δανείου συνέστη δι' ἰδιαιτέρας συμφωνίας, ὑπο-
βληθεῖσιν εἰς τὸ ἀναλογισμὸν τέλος, ἡ ὀπισθογραφήσις τοῦ ἐ-
νεχυρογράφου ὑπόκειται εἰς τέλος δρ. 5 (άρθ. 15 Ν. 4755 παρ. 16β).

VI. Νομιμὴ Ρύθμισις τοῦ Δανείου ἐπ' ἐνεχύρου.

ἵνα τὰ τραπεζικὰ δάνεια προσαρμοσθῶσιν εἰς τὰς

ανάγκας των συναλλαγών, έπρεπε να διευκολυνθῆ ἡ σύστασις αὐτῶν διὰ τῆς ἀποφυγῆς δυσχερῶν διατυπωσέων καὶ ἡ ἀναρκεστικῆ αὐτῶν εὐποιήσις νά μὴν ὑπόκειται εἰς μαυρὰς προθεσμίας καὶ νά καθίσταται εὐχερῆς.

Εἰς τὰς ἀνάγκας ταύτας δὲν ἴδυναντο ἠστυποιεῖσθαι ὁ περὶ ἐνεχύρου νόμος τῷ 1836 καὶ ὁ πρῶτος ἐυδοθεὶς νόμος περὶ τραπεζιτικῷ ἐνεχύρου εἶναι ὁ Ν.Κ.Θ τῆς 18/4/1885. Δι' αὐτὸ εὐρωσθῆ σύμβασις τοῦ Δημοσίου μετὰ τῆς Γενικῆς Πεντακτικῆς Τραπεζῆς πρὸς σύστασιν Τραπεζῆς ἐν Ἐπιτανίῳ. Αἱ διατάξεις ὅμως αὗται, αἰ ἀφορῶσαι τὰ εἰς τὴν Τράπεζαν ταύτην διδόμενα ἐνεχύρα ἴδυναντο νά ἐπευκταῶσι δια Διατάγματος εἰς πᾶσαν Τράπεζαν, ἣτις ἤθελε τὸ Στεγίστη. Μεταρνεστέρωσ μέχρι τοῦ 1906 ἐξεδόθησαν διάφοροι νόμοι τροποποιητικοὶ καὶ συμπληρωματικοί. Τέλος ἅπαντες οἱ νόμοι αὗτοι κατηργήθησαν διὰ τοῦ ἀρθροῦ 96 τοῦ Ν.Δ. τῆς 17/5/15/1923 "Περὶ εἰδικῶν διατάξεων ἐπὶ Ἀκονόμων Ἑταιρειῶν", ὅπερ ἐν τοῖς ἀρθροῖς αὐτοῦ 35-47 ἐυθεμίζει ὁλοκληρωτικῶσ τὰς σχέσεις τοῦ ἐνεχύρου.

Διαικούμενα πρόσωπα. Μόνον Ἑλληνικῆ Ἀνόνομος Ἑταιρία, ἔχουσα καταβληθέν ὑεφάλαιον τοῦλάχιστον δύο ὀμματ. δραχμῶν, ὡσ καὶ πᾶσα ἄλλοδαπῆ Ἀνόνομος Ἑταιρία, ἐργαζομένη ἐν Ἑλλάδι, δύνανται νά ποιήσωσι χρῆσιν τῶν εὐνοϊμῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ., ἀλλ' ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς παροχῆς εἰδικῆς ἀδείας διὰ Διατάγματος, ἐυδοθῆμένου τῆ προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Διαικισότης καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Συμβουλίου (ἀρθρον 1). Ἡ προηρουμένη νομοθεσία ἔβαινε περαιτέρω. Τὰ διαικώματα τῆς ἐφαρμογῆς τῶν εὐεργετικῶν διατάξεων περὶ ἐνεχύρου ἴδυναντο νά παρακωρηθῶσι καὶ εἰς τραπεζίτας καὶ ἐμπόρους (Νόμος ΒΡΝ/1893, καὶ ΒΤΣΤΗ/1896).

Ἀντιμειμένον τοῦ ἐνεχύρου. -- Εἰς ἐνεχύρον δύνανται νά δοθῶσι: α) πᾶν κινητὸν ἀντιμειμένον, β) ἀπαιτήσις (ἀρ. 35).

Σύστασις.. Ἡ σύστασις τοῦ ἐνεχύρου δύναται νὰ γίνῃ μόνον διὰ συμβάσεως ἐνεχυρίσεως, ματαρτυζομένης διὰ συμβολαιογραφικοῦ ἢ καὶ ἰδιωτικοῦ εἰς ἀπλοῦν ἔγγραφου (ἀρθ. 36).

Ἡ προπrouμένη νομοθεσία ἐδέχετο καὶ αὐτοῦσθερον τρόπον συστάσεως, ἀλλὰ μόνον προειμμένου περὶ Τραπεζῶν. Ἡ σύστασις ἐτλείτο δι' ἀπλῆς ἔγγραφης εἰς τὰ βιβλία τῆς Τραπεζῆς, συνοδευομένης ὑπὸ ἐμδόσεως ἀποδείξεως (Νόμος 248/1880). Ἡ τιαύτη δι' ἀπλῆς ἔγγραφης σύστασις παρέχει μεγάλην διευκόλυσιν διὰ τὴν ἐνεχυρίσιν ἰδίως κρετογράφων ἐν μέρους μιᾶς Τραπεζῆς καὶ πρό παντός προειμμένης ἐντολῆς ἀγορᾶς ἐξ ἄλλης πόλεως. Φρονῶ ὅτι ἡ τιαύτη ἀπλῆ καὶ εὐχερῆς μορφή τῆς συστάσεως ἴδύνατο νὰ διατηρηθῆ μόνον διὰ τὰς Τραπεζὰς, αἵτινες παρέχουσιν ἐκέγγυον ἐμπιστοσύνης, ἐφ' ὅσον ἄλλως τε τὸ νέον Ν.Δ. ἀρμείται εἰς τὴν σύνταξιν ἰδιωτικοῦ ἔγγραφου, κορὶς νὰ ἐπιβῆλη συμβολαιογραφικὴν βεβαίωσιν.

Κατοχή τοῦ ἐνεχύρου.. Πρὸς τὴν παραίδοσιν καὶ τὴν καποκτὴν τοῦ ἐνεχύρου ἐξομοιοῦνται : α) ἡ ἐμδοσις ἢ ὀπισθογραφῆσις εἰς διαταρὴν τοῦ δανειστοῦ φορτωτικῆς ἀποκλοῖαν ἢ σιδηροδρόμων β) ἡ φύλαξις τοῦ ἀντιειμμένου εἰς ἀποθήκην, οὔσαν μεμισθωμένην εἰς τὸν πιστωτὴν καὶ ἢς οὔτος κατέχει ἐὰς κλειδας γ) ἡ παραμονή ἐν δημοσίᾳ ἀποθήκῃ, ἐφ' ὅσον ἡ ἀπόδειξις ἀποσπυεύσεως εἶναι ὑπὲρ τοῦ πιστωτοῦ δ) ἐν τελωνεῖᾳ Προειμμένου περὶ ἐνεχυρίσεως δικαιογράφου εἰς διαταρὴν, αὕτη τελείται δι' ἀπλῆς ὀπισθογραφῆσεως, κορὶς ν' ἀπαιτῆται ἄλλη ἔγγραφος σύμβασις ἐνεχυρίσεως. Ἀντιειμμενον τῆς ἐνεχυρίσεως δύνανται ν' ἀποτελέσῃ καὶ ὀνομαστικὴ ἀπαιτήσις τοῦ λαμβάνοντος τὸ δάνειον κατὰ τρίτου, ὅτε ἡ ἐνεχυρίσις συνελάγεται τὴν ἐνεχυρίσιν τῆς ἀπαιτήσεως καὶ ὁ δανεισας δικαιοῦται νὰ εἰσπράξῃ παρὰ τοῦ τρίτου τιαύτην ὡς ἐμδοχεύς (ἀρθ. 37, 38, 39, 44). Ὁ νόμος κατὰ τὰ ὄνω δε-

κεται μεταβιβαζομένην τὴν ματοχὴν μόνον, ἐφ' ὅσον τὸ ὑν-
 τιμείμενον εὐρίσκεται εἰς ἀποθήκην μεμισθωμένην εἰς τὸν
 πιστωτήν. Ἡ τιαύτη ἀξίωσις τῆς νομοθεσίας παρέχει πρὸς
 θεούς δαπάνας καὶ ἀριμετὰς δυσχερείας. Δὲν διαβλέπω τί
 θὰ παρέβλαπτεν ἢ τί μίνδονον θὰ ἐδημούρει, ἐάν διὰ τὴν
 μεταβίβασιν τῆς ματοχῆς ἤρμαι ἢ παράδοσις τῆς κλειδῆς
 τῆς ἀποθήκης, ἐν τῇ τὸ ἀντιμείμενον εὐρίσκεται, ἰδιομαίτου
 οὕσης τοῦ ὀφειλέτου ἢ εἰς αὐτὸν μεμισθωμένης.

Ἀναρμιστικὴ εὐτέλεσις.— Ἄμα τὸ δάνειον ματαστῆ
 ἀπαιτητὸν, ὁ δανειστής διαιουῖται νὰ προβῇ εἰς ἀναρμισ-
 στικὴν ἐμποίησιν, μισοποιῶν ἐπιταρὴν πρὸς πληρωμὴν. τὰ
 ἀνώγυμα κρεώγραφα εὐποιούονται χρηματιστηριακῶς. Ἐ-
 ἀν ὅμως ἡ ἐνεχυρίασις δὲν ἐμένετο ἐν Ἀθήναις καὶ τὴ ἀπαι-
 τησις δὲν ὑπερβαίγη τὰς πενταμισχιλίαις δραχμαῖς, ὁ πι-
 στωτικὸς ὑποχρεοῦται νὰ ἄρρησῃ τὰ ἐνεχυριασμένα κρεώγρα-
 φα εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ Χρηματιστηρίου τῆς ὀρδό-
 ης ἡμέρας μετὰ τὴν ἐπιταρὴν. Ἐπὶ μεγαλυτέρας ὅμως ἀ-
 παιτητήσεως, τὰ κρεώγραφα πρέπει νὰ μεταφερθῶσιν, δα-
 πᾶν καὶ μίνδονον τοῦ ὀφειλέτου, καὶ πωληθῶσι χρηματιστη-
 ριακῶς. Ἐπὶ κρεωγράφων μὴ εἰσηγμένων εἰς τὸ Χρηματιστη-
 ριον, ὡς καὶ ἐπὶ παντός ἄλλου πράγματος, γίνεται ἀναρμισ-
 τικὸς πλειστηριασμὸς ἐνώπιον συμβολαιογράφου τὴν πρῶ-
 τὴν Κυριακὴν μετὰ πάροδον ὀκτώ ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἐπιτα-
 ρῆς. Ἀπειλουμένης φθορᾶς ἢ ὑποτιμήσεως τῶν ἐνεχυριασθέν-
 των πραγμάτων, ὁ πιστωτικὸς, τῇ ἀδείᾳ τοῦ προέδρου, δύνα-
 ται νὰ προβῇ εἰς ἐμποίησιν ἄνευ ἐπιταρῆς καὶ πλειστηρι-
 ασμοῦ (ἀρ. 42, 43).

Σημασίαν ἔχει ἡ διατάξις τοῦ ἀρθροῦ 46, καθ' ἣν ἐν πε-
 ριπτώσει ἀναρμιστικῆς ἐμποίησεως ἀνωνύμων κρεωγρά-
 φων, ἡ κυριότης μεταβιβάζεται εἰς τὸν ὑπερθεματιστὴν καὶ
 ἐάν ὁ ἐνεχυρίαστας δὲν ἦτο ἀληθὴς κύριος. Ὁ ἀληθὴς κύρι-
 ος δὲν δύναται νὰ προβῇ ἀξίωσιν ματὰ τοῦ πιστωτοῦ εἰμῆ
 μόνον, ἐφ' ὅσον τὸ ἐπιτελεσθὲν τίμημα εἶναι μεγαλύτερον τοῦδε-

νείου, τόμων καὶ ἐξόδων, ἐπὶ τοῦ ἀπερβλήοντος. Αἱ αὐταὶ διατάξεις ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ πιστώσεως ἐπ' ἀνοικτῶ λογαριασμῶ. Ἡ ἀμφισβήτηση τοῦ κρεσσέντου ἀπολοίπου, δι' ὃ γίνεσθαι ἢ ἐτελέσθαι, δύναται ἢ ἀμφισβητηθῆναι ὑπὸ τοῦ ὀφειλέτου, ἀλλ' ἡ ἀμφισβήτησις δὲν ἀναστρέφει τὴν ἐτελέσθαι (ἀρ. 41, 47).

Φορολογία. - Αἱ κατὰ τὸ Ν.Δ. τῆς 17/7/1928 συμφωνίαι δανείων ἢ ἀνοικτῶν λογαριασμῶν ἐπ' ἀνεχόρῳ, συμπεριλαμβανόμενων καὶ τῶν ἀφορωσῶν εἰς τὰ μακρὰ, ὡς καὶ ἡ σύμβασις ἀμαλύπτου πιστώσεως εἰς τρεχούμενον λογαριασμὸν ὑπόκεινται εἰς τὸ ἀναλογικὸν τέλος τῶν ἀπορριμῶν ἐπὶ ἀρθρῶν τοῦ ἀρθροῦ 14 τοῦ Ν. 4755/1931 καθόπως τελῶν καρτοσῆμα (ἀρθρον 15 παρ. 8 Ν. 4755).

VII. - Γεωργιὰ Ἐνέχυρα.

Ἔνα διευκολυνθῆναι παραχώρησις πιστώσεων εἰς γεωργούς καὶ κτηνοτρόφους, ἐψηφίσθη ὁ νόμος 2184 τῆς 25-5-1920 (ἐτελεστικὸν διατάγμα 26-8-1920) (Γαλλικὸς νόμος 18-7-1898) εἰσαγωγῶν τὰ ἐνεχυρογραμμάτια διὰ τὰ γεωργικὰ προϊόντα.

Αἱ πιστώσεις αὗται δύναται νὰ παραχωρηθῶσι παρ' οἰκοδόμητος, ἀλλὰ δίδονται μόνον εἰς γεωργικοὺς συνεταρισμοὺς καὶ οἱ συνεταρισμοὶ δύναται νὰ παρέχωσι τοιαύτας πιστώσεις εἰς γεωργούς καὶ κτηνοτρόφους.

Εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ ἕτερα νομικὰ πρόσωπα δύναται νὰ ἐπιτραπῆ ἢ ἀπὸ εὐθείας εἰς ἰδιώτας χορηγήσιν τοιούτων δανείων.

Ὡς ἐνέχυρα δύνανται νὰ δοθῶσι καρποὶ καὶ μὴ παραχθείσθαι ἐπὶ ἐσοδείας, γεωργικὰ, κτηνοτροφικὰ ἢ βιομηχανικὰ προϊόντα τῆς ἐμμεταλλεύσεως τοῦ δανειζομένου καὶ χρησιμοποιούμενα κτηνὰ, κτήνη, μηχανήματα, ἔργα.

Διὰ τοῦ νόμου τούτου καθιεροῦνται νέα ἀρχὴ ἐπὶ τῆς ἐνεχυρίσεως, τῆς παραμονῆς τοῦ ἐνεχυριαζομένου ἀναι-

μένου εις την κατοχήν του ένεχυρισθέντος, δίδει άλλως η ένεχυρίασις εκούτων άνειμεμένων δέν θα ήτο έφικτή, καθ' όσον η άφαιρέσις των όργάνων τούτων της παραγραφής από του άφαιρέτου θα επέφερε τελείαν άδυναμίαν αυτού προς εξαμολούθησιν της έργασίας του.

Τό ένεχυρισθέντον κρατεί ο δανειζόμενος ή συνεταρισμός, του όποιου ο δανειζόμενος είναι μέλος, έυτός εάν όρισθή διά συμφωνίας τρίτος θεματοφύλαξ. Έυδίδεται μόνον ένεχυρόγραφον, διατι δέν ρίγεται άποθήμευσις.

Τό Νομοθετικόν Διαταγμα της 31-3-19, κρωθέν διά του νόμου 1954/27-1-1920 εισηγάγε εδ' ένεχυρον επί ματινών των νέων χωρών διά την Έθνηκήν Τράπεζαν.

Τό ένεχυρον συσταται διά της παραδόσεως εις την Τράπεζαν της κατά τό άρθρον 4 του νόμου 352 του 1915 άδειας κατοχής κτινιού καί της συνάψεως συμπόσεως, ρινομένης διά συμβολαιογραφικώ έγγραφω ή ιδιωτικώ εις διπλόν καί φορολογουμένου διά $\frac{1}{2}\%$...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XX

ΥΠΟΘΗΚΙΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΙ.

Ἡ πραγματικὴ ἔξασφάλις παρέχεται διὰ δοθέντων πι-
στασων, προκειμένου περὶ κινήτων πραγμάτων, διὰ τῆς μετα-
βιβάσεως τοῦ ἀντικειμένου εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ δανειστοῦ,
διότι εἰάν παρέμενε τὸ ἀντικείμενον εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέ-
του, ἡ ἀσφάλεια τοῦ δανειστοῦ θα ἀπέβαινε ὄλως ἴσχυρη,
ἐνῶ προκειμένου περὶ ἀκινήτων τὸ πρᾶγμα παραμένει εἰς
τὴν κατοχὴν τοῦ ὀφειλέτου, διότι, ἐφ' ὅσον διὰ τῆς τολαύτης
παραμονῆς δὲν παραβλάπτονται τὰ δικαιώματα τοῦ
δανειστοῦ, δὲν εἶναι ὀρθόν ὁ ὀφειλέτης νὰ στερηθῇ τῆς
χρῆσεως τοῦ πράγματος του.

Ἐπὶ κινήτων πραγμάτων συνιστάται ἐνέχυρον, ἐπὶ κινή-
των ὑποθήκη.

Τὰ πλοία, ὡς κινητὰ, δὲν ἠδύνατο ν' ἀποτελέσωσιν ἀντι-
κειμενον ὑποθήκης καὶ τὸ τοιοῦτον παρουσιάζει δυσχερεί-
ας, ὡς αὖ ἀφ' οὗ ἀπὸ τῆς τελευταίας δευραετηρίδος τῆς
1915 ἐμαντωνδετηρίδος ἤρχισεν ἀναπτυσσομένη ἡ ἑλληνι-
κὴ ναυτιλία καὶ οἱ ἀγοράζοντες εἶχον ἀνάγκην προμα-
ταβολῶν. Ἐκρησμοποιήθη τότε, ἰδίως ὑπὸ τῆς Τραπε-
ζῆς Ἀθηνῶν, ἕτερος τύπος δανεισμοῦ, ὁ τοῦ δανείου ἐπὶ
ἔξωνήσει.

Εὐτυχῶς ὁ νομοθέτης βραδύτερον διεμανόνισε τὰ
περὶ ὑποθηκεύσεως πλοίων διὰ τοῦ Ν. ΓΨΙΖ' τοῦ 1910.

Ἡ τολαύτη ὅμως παραμονὴ εἰς χεῖρας τοῦ ὀφειλέτου
τοῦ εἰς ὑποθήκην δοθέντος ἀντικειμένου, ἵνα καταστῇ ἀ-
κινήτος διὰ τὸν δανειστήν, ὀφείλουσι νὰ ληφθῶσι μέτρα
τινά, ὥστε τὸ μὲν ὁ θέλων νὰ δώσῃ προματαβολὴν ἐπὶ ὑ-
ποθήκῃ, νὰ δύναται νὰ δύναται νὰ πληροφρηθῇ εἰάν ὁ

πάρχωνιν ἕτεροι τοιαῦται, βαρύνουσαι τὸ αἰνιχτον, τὸ δὲ ὁ θέλων τὸ κτῆμα νὰ δύναται νὰ πληροφορηθῆ εἰς τὸ κτῆμα εἶναι ἐλεύθερον.

Τὸ τοιοῦτον ἐπιτυγχάνεται διὰ τῆς ἀρχῆς ὅτι τὸ δικαίωμα ὑποθήκης θεωρεῖται ὑπάρχον μόνον ἀπὸ τῆς ἐγγραφῆς εἰς δημόσιον βιβλίον, διότι οὕτω ἢ ὑποθήκη ἀκουσθῆ δημοσίως, ἐπειδὴ πᾶς αἰς δύναται νὰ συμβουλευθῆ τὰ βιβλία ταῦτα (ἀρθρον 90 νόμου «περὶ ὑποθήκης»), καὶ εἰδιωσθῆ, καθ' ὃ ἀναφερομένη εἰς ἀρισμένον κτῆμα.

Ὁ ἡμέτερος νόμος περὶ ὑποθήκης ἀπὸ 11-8-1836 δὲν ἀνταποκρίνεται πλήρως εἰς τὰς ἀνάγκας ταύτας. Τὸ σύστημα εἶναι λίαν ἀτελεῖς, ὡς καὶ τὸ Γαλλικόν, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως δημοσιότητας.

ἵνα τὸ σύστημα ἀνταποκριθῆ εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς δημοσιότητας καὶ εἰδιωσθῆς, ἀπαικούνται αἱ ἐξῆς προϋποθέσεις (ἰδίως ὡς ἀπαντᾶται παρὰ τῷ Αὐστριακῷ νόμῳ ἀπὸ 5-7-71 καὶ τῷ Γερμανικῷ ἀπὸ 20-1-911):

1) Ἐκαστον κτῆμα ὀφείλει ν' ἀναγραφῆται εἰς ἀρισμένον φύλλον, ἢ τὸ βιβλίον δὲν ὀφείλει νὰ εἶναι ἀπλοῦν βιβλίον ὑποθηκῶν, ἀλλὰ νὰ δεικνύῃ τὸν ἰδιουκτησίην τοῦ κτῆματος, ὅπερ δὲν συμβαίνει παρ' ἡμῖν, ἔνθα ἕτερον εἶναι τὸ βιβλίον τῶν ὑποθηκῶν καὶ ἕτερον τὸ βιβλίον τῶν μεταγραφῶν (νόμος 28 9-10-56), ἔνθα ἀναγράφονται αἱ μεταβιβάσεις τῆς ἰδιουκτησίας τῶν αἰνιχτῶν.

2) Ἡ ἰσχὺς ὅλων τῶν βαρυνόντων τὸ κτῆμα ἐμπραγματῶν δικαιωμάτων καὶ οὐκ ἰσχυρῶν τῶν ὑποθηκῶν, ὀφείλει νὰ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἐγγραφῆς εἰς τὸ βιβλίον.

3) Ἡ τάξις τῆς ὑποθήκης (ἢ προτεραιότης) ὀφείλει νὰ ἐπιτηράτῃ ἐκ τῆς προτεραιότητος τῆς ἐγγραφῆς καὶ δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχωσι προνομιοῦχα δικαιώματα, ἅτινα νὰ δύνανται νὰ ἐνασκηθῶσι καὶ μετὰ τὴν ἐγγραφήν τῆς ὑποθήκης, ἐκτὸς ἀναγκαιῶν ὁσπανῶν πρὸς συντήρησιν τοῦ πράγματος ὑπὲρ τῶν ἀπ' εὐθείας μεταβαλόντων.

των αὐτῶν (ἄρθρον II μαι 7 τοῦ νόμου περί ὑποθήκης) καὶ ὀφειλομένων φόρων τοῦ αἰνίτου διὰ συντομίαν τὸν διαίστημα.

Τὸ εἰς ὑποθήκην διδόμενον αἰνίτην εἶναι προαρισμένον καὶ προαπορίον μάλυμα εἰς τὰς ἐνοπιθηκίους θανατώσας χωρίς βλάβης τῆς γάλακτος αὐτῶν.

Ἐκ τῆς ἀρχῆς ταύτης ἔπεται ὅτι, εἰς ἀξιαλειφώσων αἰ προηρόμενοι μαζὰ τὰς ὑποθήκας, τὴν γὰρ αὐτῶν μεταλαμβάνουσι εἰ μεταγενέστερα καὶ ἀπαικῶσιν οὕτω ἀπαικῶσιν θέσιν.

Ἐν ταύτοις κρῖνεσαι ὅτι ὁμοιογενεῶς συνελεστωτέρω ἐὰν ἦτο ἡ μαθιέρωσις ἀνεκῶσιν ἀρχῆς.

Ὁ ἐνοπιθηκίος θανατώσας λαμβάνει δευτέρω ὑποθήκην ἐπ' αὐτῆς βασίσει τὴν πραγματικὴν αὐτοῦ ἔξασφαλισίαν καὶ συνεπῶς ἐὰν ἡ ὑποθήκη ἀποβεσθῆ ἢ δὲν συνεσκηθῆ, δὲν ὑπάρχει λόγος καὶ θωπῆ εἰς τὸν δευτέρω ἐνεκῶσιν ἐνωικωτέρω θέσιν ἐμείνης, ἢν ἐξ ἀρχῆς ἐξέλεσαν, ἀλλ' ὀφείλεινα εἰσκηρῆσθαι διὰ τὸν ὀφειλέτην ἑλευθέρω ἢ μεκοθεῖσα θέσις ἐν αἰσῆσιν τῶν ὑποθηκῶν, ὥστε καὶ δύναται καὶ χρησιμοποίησθαι αὐτῆν πρὸς ἐπιτυχίαν νέας πιστώσεως.

Τὴν ἀρχὴν ταύτην ἠκολούθησεν ἡ Γερμανικὴ νομοθεσία (ἄρθρον 381, 1163, 1163, 1183, 13-9-13 f. d. Deutsches Reich).

Καὶ οὐ μόνον ταῦτο, ἀλλὰ καὶ ὁ ἰδιουκτηῖς βαρύνει τὸ αἰνίτην αἰ ὑποθήκῃς δύναται καὶ ἐπιφυλακῆ τὸ διαίτημα παρακωρησῆσως ἑτέρας ὑποθήκῃς ἐχούσῃς προτεραιότησα ἐπὶ τῆς ἡδὲ παρακωρηθείσης.

Ἡ νεωτέρα ἐπιστήμη προσεπόθησε καὶ ἐξέυρη τρόπους ἐυκολωτέρως μεταβιβάσεως τῶν ὑποθηκῶν ἀπαικῶσιν ὡν, μινητοποιώσα τρόπον τινα αὐτάς.

Ἡ Γερμανικὴ νομοθεσία εἰσῆγαγεν ἐμτὸς τῆς διὰ τῆς ἔγγραφῆς δημουργουμένης ὑποθήκῃς καὶ ἡς μεταβιβάσεται οἱ ἐυκωρησῆσως, νέα εἶδη, ἦτοι:

1) Τὴν λεγομένην Βερίφυροθεκ, ἣς συσσωματωμένη ἐν ὤρισμένῳ ἔγγραφῳ, δὲν ἀπουεῖται ἤδη ἀπὸ τῆς ἔγγραφῆς, ἀλλὰ διὰ τῆς μεταβιβάσεως δι' ἔγγραφου δηλώσεως καὶ παραδόσεως τοῦ ὑποθημογράφου εἰς τὸν δανειστήν, καὶ εἰς τὴν ὑπάρχουσαν ἀνάγκη τῆς ἔγγραφῆς τῆς τοιαύτης μεταβιβάσεως εἰς τὰ βιβλία (παρ. 26, 40, 56 γζαβγ καὶ 113 Βγ 13).

2) Τὴν ὑποθήκην πρὸς ἔγγραψιν διὰ μελλούσας μίσηθαι ἀπαιτήσεις. Ὁ τίτλος δύναιται γὰρ εἶναι εἰς διαταγὴν ἢ τὸν νομιστήν.

Ἡ ἔγγραφη γίνεται μόνον διὰ τὴν ὑποθήκην καὶ εἰς τὴν ἀναγράφεται ποσὸν ἀπαιτήσεως (παρ. 1184, 1185, 1187, 1190, Βγ Β).

3) Τὴν λεγομένην γζυנדσεκβεκ, ἣς ἀποτελεῖ χρεὸσιν τοῦ ἀμνήτου, βαρύνουσαν αὐτό, ἀπουλειομένης ποίσης προσωπικῆς εὐθύνης (παρ. 1191, 1197, 1193, 1195 Βγ Β).

Ἡ παραχώρησις πιστώσεως ἐπὶ ὑποθήκῃ δύναιται γὰρ ἐπεδουθῆ τὸν τύπον τοῦ δανείου, ὅτε ἡ ἀπόδοσις ὀφείλει νὰ λάβῃ χώραν κατόπιν ὀρισμένης προθεσμίας ἐταῖν ἢ κατὰ τμηματικαῖς προθεσμίας διὰ δόσεων ἢ καὶ τὸν τύπον τρεχομένου λογαριασμοῦ, καθ' ὃν ὁ πιστολήτης δύναιται νὰ λαμβάνῃ ποσὰ κατ' ἀρέσκειαν μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς παραχωρήσεως τῆς πιστώσεως καὶ ἀποδίδει καὶ πάλιν ἀποσύρει, τῆς ὑποθήκης χρησιμευούσης ὡς ἔγγραψος τῆς πιστώσεως.

Ἄλλ' ὁ καταλληλότερος τύπος, ὅπως αἱ πιστώσεις αὗται ἐπιτηρῶσιν τὸν οἰκονομικὸν αὐτῶν προορισμὸν, εἶναι τὸ χρεωλυτικὸν δάνειον.

Ἡ χρεωλυτικὴ ἐξόφλησις μὴ ἀπαιτήσεως συνίσταται εἰς τὴν καταβολὴν ἐπιτοκίου ἢ κατ' ἐξαμηνίαν ἢ κατὰ τριμηνίαν ἐνὸς ποσοῦ ἀναλογοῦντος τόσον τοῖς ἐματὸν τοῦ δανείου, ὅπερ ποσὸν περιλαμβάνει τὸν τόμον καὶ τὸ λεγόμενον χρεώλυτρον.

Διὰ τῆς καταβολῆς τοῦ χρεώλυτρον, ὅπερ δύναιται γὰρ

είναι $1/8\%$, $1/4$, $1/2$ ή και πλέον εώς έμισόν, υποθηκεύεται ή έξοφλήσις του δανείου άντώς σειράς έτών 20, 30, 50, 50 ή και πλέον, ανάλογα του μεγέθους του χρεώλυτου.

Τό έξ άρχής υποθηκευθέν τοιοκρεώλυτον έξομοιωθεί καταβαλλόμενον δι όλης τής σειράς των έτών και άνω, έφ' όσον μειούται τό κεφάλαιον, έξυπηρετείται δι έλάττωτος τόμου, τό πλέονάζον ποσόν προστίθεται εις τό χρεώλυτον και χρησιμοποιείται προς έξοφλήσιν του κεφαλαίου.

Ούτω π.χ. δάνειον δραχμών (300) έμισόν, εις ό καταβαλλεται τόμος 7% και χρεώλυτον 1%, ήτοι έν όλω 8%, έξοφλεί τις εις 30 1/2 έτη.

Ο τόπος ούτος έξυπηρετεί όδως ιδιαιτέρως την άμνησιν υπήσιν, καθ' όσον άντη ούτω δόναται άμύπησιν ή έξοφλήσιν τας όφειλάς της. Ο άγοράζων υπήσιν, σιμοδομών, ό βιομηχανος διά τας άρματασεισάς του, ό γεωργός διάγορον ή διενέργειον βελτιώσεων, έχει άνάγκην μακροχρονίων πιστώσεων ή μισράς προθεσμίας. Η χρεωλυτική έξοφλήσις παρέχει τό πλέονέκτεμα, όπως ό πιστωλητής καταβάλλη τό τοιοκρεώλυτον έν τω εισοδήματι του άμνηστου ή τής έργασίας και ούτω απαλλάσσεται του χρέους άμύπης και άνεπισθητός.

Η μακροτέρησις χρεωλυτικής δόσεως έπιφέρει συνήθως, κατά την συμφωνίαν, την άμνησιν του δανείου.

Αι προασφαρολαί παρέχονται συνήθως εις μετροτά, αι ύποθημιμαί τράπεζαι έπιφυλάσσονται τό δικαίωμα να όρίσθωσι τοιαύτας προμεταβολάς εις όμαρογίας ύποθημιμαίς, ότε, ό όφειλέτης συνήθως έχει επίσης τό δικαίωμα να έξοφλήσιν με τοιαύτας.

Άλλά και ή βιομηχανία έχει άνάγκην τοιούτων πιστώσεων. Τό κεφάλαιον συσσωματούται εις την έπιχείρησιν και μαθίσταται πάριον και αναπαράγεται βαθμηδόν έν τή διαδικασία τής παραγωγής διά τω προϊόντος, του όποιου ή τιμή περιλαμβάνει τό κέρδος και μέρος προς έξοφλήσιν των έρ-

ματασκάσειον.

Ταιαύτα δάνεια κρεωλυτικά δύνανται να συντελέσωσι προς ανάπτυξιν της βιομηχανίας. Γὰ κρεωλυτικά όμως ταύτα δάνεια δέν είναι ματαλλήλα διά τραπεζίας συνθήδους τύπου ματαθέσεων, επειδή δέν είναι ρευστοποιήσιμα. Δέν δύνανται ν' ανταποκριθώσιν εις τήν υποχρέωσιν τών τραπεζών τούτων ν' αποδώσι ταύταις εμπιστευμένα χρήματα ήμα διητηθώσι. Προς παροχήν τσιούτων πιστώσεων είσι ματαλλήλα μόνον είδιμα έδρύματα, περί ών έν ίδιαιτέροις μεφαλαίοις.

Υπό τραπεζών ματαθέσεων δύνανται να παρέχονται υποθημιαί πιστώσεις ως άντίμροσμα ματαθέσεων προθεσμίας, προσαρμοδόμεναι εις τας προθεσμίας τών καταταίτων, άλλα και τούτο μετά μεγάλης περισυμέφους, διότι εάν διά τών υποθημιαών τούτων δανείων επιδικιώνονται σιωπαί ως άνω, δυνάμενοι μόνον να επιτευχθώσι διά βαθμιαίας έξοφλήσεως της πιστώσεως, μαθίσταται δυσχερής ή έξόφλησις ματά τήν λήσιν, διότι ό πιστολήτης τότε μόνον δύναται να έξοφλήση, εάν εύρη έσθρον, εις όν να εύχαρήση τήν άπαιτήσιν του. Είς τας τραπεζάς ματαθέσεων δύνανται να προσαρμωσθώσι μάλλον προμασεβολαί εις τρεχούμενον λ/σμόν επί υποθήμη, χρησιμευούσης ως έγγυήσεως διά τήν άπαιτήσιν, άλλα και ένταύθα άπαιτείται ως άνω περίστυφισ, ήναμή υποκρύπτεται θανεισμός διά τας άνω σισοκούς, δι' ούς άπαιτείται πιστωσις μαυροχρόνιος.

Αί άποδείξεις ματαβολής τούτων δανείων άλλών ή κρεωλυτικων ή επί άνωματῶ λογαριασμῶ, ως και οι τόκοι και αι γενικαί σφέλειαι όμολογιών Άναγόμενν Έξαιρειών υποκεινται εις τό αναλοριμόν τέλος τών έμπορικων έγγραφών του Ν. 4755/1931, κώδιξ τελών καρτοσήμου (άρθ. 15 παρ. βιαί 21). -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XXI

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΣ ΤΡΕΧΟΥΜΕΝΟΣ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΣ.

Ὡς εἶδομεν εἰς τὸ περὶ καταθέσεων κεφάλαιον, ὁ παθητικὸς τρεχούμενος λογαριασμὸς δημιουργεῖται διὰ τῶν καταθέσεων τοῦ πελάτου, ὡς καὶ διὰ παντὸς ποσοῦ, ὅπερ φέρεται εἰς πίστωσιν τοῦ λογαριασμοῦ τούτου διὰ λ/μὸν τοῦ πελάτου.

Εἰς χρέωσιν δὲ τοῦ λογαριασμοῦ τούτου φέρονται τὰ ποσά, ἅτινα ἀποσύρη ὁ πελάτης ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ τούτου, ὡς καὶ ὅσα ποσά καταβάλλει ἢ τραπέζῃ διὰ λογαριασμὸν καὶ κατ' ἐντολὴν αὐτοῦ.

Ὁ ἐνεργητικὸς τρεχούμενος τὸναντίον ἀντιπροσωπεύει παρακώρῃσιν πιστώσεως ἐκ μέρους τῆς τραπέζης εἰς τὴν πελάτην, ὅστις διαικιοῦται ν' ἀποσύρη ἐκ τοῦ λογαριασμοῦ τούτου οἰαδήποτε ποσά, μέχρι ἐξουλήσεως τῆς ὠρισθεῖσης πιστώσεως. Ἐντὸς δὲ τῶν ὁρίων τῆς πιστώσεως ταύτης δύνανται ν' ἀποσύρη καὶ καταθέσῃ οἰαδήποτε ποσά κατ' ἀρέσκειαν, καθ' οἷονδήποτε χρόνον.

Εἰς τὰ τελειοποιημένα τραπεζικὰ συστήματα, οἱ ἐνεργητικοὶ αὗτοι τρεχόμενοι δὲν παρουσιάζουσιν ἐπιδοτικότητα, ὡς ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ Ἀμερικῇ, καθ' ὅσον ἐκεῖ τὸ πᾶν ἐνεργεῖται διὰ τοῦ λογαριασμοῦ καταθέσεων.

Αἱ παρακωρούμεναι πιστώσεις καθ' οἷονδήποτε τρόπον κατακωροῦνται εἰς τὸ παθητικὸν τοῦ λογαριασμοῦ καταθέσεων τοῦ πελάτου, ὅστις οὕτω προσδέχεται πᾶν πᾶν, ὅπερ ὁ πελάτης ἔχει λάβει παρὰ τῆς Τραπέζης ἐκ προεδοφληθεισῶν παρ' αὐτῆς συναλλαγμάτων, ἐκ πιστώσεως, ἢ ἢ τραπεζῇ τῇ παρακωρεῖ ἐπ' ἀγγυήσει τίτλων κ.λ.π., φέρεται εἰς πίσιν τοῦ λογαριασμοῦ καταθέσεως αὐτοῦ, ἢτοι πᾶσα συναλλαγή οἰαδήποτε φύσεως τοῦ πελάτου διέρχεται διὰ λογα-

ριασμοῦ καταθέσεως.

Ἐπειδὴ ὁμῶς τὸ σύστημα δὲν εἶναι γενικόν, οὕτε εἶναι εὐκόλον νὰ γίνῃ συνήθως παρ' ἡμῶν, εἰάν παρακωρηθῇ πιστώσις πραγματικῆ ἢ προσωρινῆ, γίνεται ἐνεργητικὸς τρεχόμενος.

Ὁ ὀφειλέτης χρεοῦται, ἐφ' ὅσον ἀποσβῆται.

Αἱ προακαταβολαὶ ἐπ' ἐνεκώρω χρεωγραμμάτων, ἐμπορευμάτων, ἐφ' ὑποθήκη ἀκινήτων ἢ καὶ ἐπ' ἐγγυήσει ἐτέρων ἐγκλήσεων, συνήθως δίδονται ὑπὸ τὸν τύπον δανείου, ἐξοφλήτου ἐντὸς ὠρισμένης προθεσμίας συντομωτέρας, συνήθως τριμήνου, διὰ τὰ δάνεια κινήτων καὶ μακροτέρας διὰ τὰ ὑποθηκοδάνεια.

Συνήθως δ' ἐπὶ τῶν δανείων ἐπ' ἐνεκώρω κινήτων, τίτλων, ἐμπορευμάτων, ὁ τόκος λαμβάνεται προακαταβολικῶς εἰς τὴν ἀρχὴν τῆς τριμηνίας.

Ἄλλ' αἱ προακαταβολαὶ αὐτὰ πολλάκις δίδονται εἰς τρεχόμενον λογαριασμὸν ἄνευ προθεσμίας ἀποδόσεως ἢ καὶ δι' ὠρισμένην, προθεσίαν, ἀλλὰ πάντοτε ἐπιφυλασσομένου τοῦ δικαιώματος τῆς Τραπεζῆς ὅπως μείσῃ ὅποτεδήποτε τὸν λογαριασμὸν, συνήθως κατόπιν προειδοποιήσεως ὀλίγων ἡμερῶν ἢ μηνός, ὡς καὶ ὁ ὀφειλέτης ἔχει τὸ δικαίωμα νὰ ἐξοφλήσῃ ἄνευ οὐδεμιᾶς προειδοποιήσεως τὴν ὀφειλὴν του, καταβάλλων τὸν τόκον μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξοφλήσεως.

Τὸ δάνειον ἀναφέρεται εἰς ὠρισμένον ποσόν, ὅπερ ἁμέσως λαμβάνει ὁ πελάτης, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ τρεχομένου λογαριασμοῦ, καὶ μὲν καθορίζεται τὸ ποσὸν τῆς πιστώσεως, ἀλλ' οὐτὲρ οὐ αὐτῇ, δύναται νὰ τὴν χρησιμοποιοῦσιν ἐντὸς ὀρισμένων ὁρίων, καθ' ὅλου ἢ ἐν μέρει ἢ καὶ οὐδαμῶς.

Ἐνῶ ὅθεν ἐπὶ τῶν δανείων εἶναι καθορισμένα τὰ διατεθέντα ποσά, ἐπὶ τῶν τρεχομένων, ἡ τράπεζα εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ κρατῇ τὰ ποσά εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πελατῶν τῆς, εἰς τὴν δυνάμειν αὐτῶν νὰ τὰ χρησιμοποιοῦσιν ὅποτεδήποτε στιγμήν καὶ διὰ τὸν λόγον τοῦτον εἰς τοὺς τρεχομένους κατα-

βάλλεται εις τὸν τόκον καὶ προμήθειά τις, $\frac{1}{4}$ π.χ. τοῖς εἰκο-
τὸν ἑταίως, ἑξαμηνίως ἢ τριμηνίως ἐφ' ὀλουλήρω τοῦ ποσοῦ
τῆς πιστώσεως ἀνεξαρτητως τοῦ ποσοῦ, οὗ ὁ πελάτης ἔ-
λαμψε χρῆσιν ἢ καὶ ἂν δὲν ἔλαμψε καθόλου χρῆσιν τῆς πισ-
τώσεως. -

Ἐν τῇ φύσει τοῦ τρεχομένου ἐμπελαται ἢ μὴ θέσις προ-
θεσμίας λήξεως, δυναμένης τῆς τραπεζῆς νὰ μείσῃ ὅποτε
ὄποτε τὸν λογαριασμόν, ἢ γε προὔποσιθεται ἢ διαστήσει
αὐτοῦ μέχρι οὗ ἀναλήθῃ, ὅπερ συνήθως λαμβάνει χώρα, ἐάν
ὑποσῆ μείωσιν ἢ φερεγγυότης τοῦ πελάτου ἢ ἀφίη αὐτὸς ἐπι-
νιτον τὸν λογαριασμόν του. -

Ἄλλ' ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω, πολλάκις τίθεται καὶ προθεμία
λήξεως, μετὰ παρέλευσιν τῆς ἧ ποίας, ὁ τρεχόμενος ὀφείλεινα
ἰσοφληθῆ καὶ τοῦτο γίνεται, ἵνα ὁ ὀφειλέτης γνωρίσῃ ἐν τῶν προέ-
ρων, ὅτι ἡ πίστωσις παρῆλται δι' ὠρισμένον χρονικὸν διάστη-
μα καὶ μὴ βραβεύεται εἰς τὸ διαρμῆς αὐτῆς. -

Ὁ τρεχόμενος λογαριασμός παρέχει εἰς τὸν ὀφειλέτην τὸ
μέριστον πλεονέκτημα, ὅτι χρησιμοποιεῖ τὴν πίστωσιν ἐάν
θέλῃ, ὅποταν θέλῃ καὶ ἐφ' ὅσον θέλει καὶ οὕτω δὲν κατὰ ἀνά-
γκην εἰς τὸν ὀλουλήρω τοῦ ποσοῦ, εἰμὶ μόνον διὰ τὰ ποσὰ
τὰ ὁποῖα ἐχρησιμοποίησε καὶ ἐφ' ὅσον ἐχρησιμοποίησεν αὐ-
τὰ καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ ἐάν ἔχῃ διαθέσιμον οἰονόητο-
τε ποσόν, δικαιούται νὰ τὸ καταθέσῃ καὶ πάλιν ν' ἀναλήθῃ
αὐτῇ ὅταν τὸ χρειασθῇ, ἐνῶ ἐπὶ τοῦ δανείου δὲν δικαιού-
ται πρὸ τῆς λήξεως νὰ καταβάλλῃ. -

Ὁ τρεχόμενος παρέχει καὶ εἰς τὴν τραπεζάν τὸ μερίστην
σημασίας πλεονέκτημα, ὅτι διὰ τοῦ τρεχομένου λογαρι-
ασμοῦ ἔρχεται εἰς μεροληττέραν ἐπαφήν μετὰ τοῦ πελά-
του καὶ διὰ τῆς παρακολουθήσεως τῆς κινήσεως τοῦ
λογαριασμοῦ δύναται νὰ κρίνῃ περὶ τῆς ὅλης αὐτοῦ οἰω-
νομικῆς θέσεως. -

Διὰ παροχὴν ὅθεν μερολητέραν ποσῶν καταλλήλοισιν
εἶναι οἱ τρεχομένοι, ἐνῶ διὰ μικρὰ ποσὰ ὀφείλασι νὰ προ-

τιμώνται τὰ δάνεια...

Ἄλλ' ἐμὸς πραγματικῶν ἐξαφαιρέσεων τίτλων ἔμπορευ-
ματίων, δύναται νὰ δοθῇ καὶ ἐρρηγίαι προσωπικῆ παρὰ
τρίτου προσώπου.

Τοιαῦται παραχωρήσεις πιστώσεων εἰς τρεχομένον ἐπὶ
τριετησίαι εἰσὶν λίαν ἐπιθήσι ἐν Σικωτία, ἐνθα παρέεται
ὑπὸ τῆς τραπεζῆς τὸ δικαίωμα εἰς τὸν ἐρρηγτὴν νὰ παραμο-
λωθῇ τὴν θέσιν καὶ τὴν κίνησιν τοῦ λογαριασμοῦ εὐεῖου,
ὑπὲρ τοῦ ὁποίου ἐρρηγῆθαι καὶ ἐνῆ οἱ τοιοῦτοι τρεχομέ-
νοι εἰδείχθησαν ἐδόχως εἰς ἐργετικὰ διακτὴν ἀνάπτυσιν τῆς
χώρας.

Πολλάκις ὅμως παραχωροῦνται καὶ πιστώσεις εἰς ἀ-
νοικτὸν λογαριασμὸν, ἀνεὺ οὐδεμιᾶς ἀσφαλείας (πιστώ-
σεις εἰς λευκόν).

Αὗται εἰσὶν ὅλως προσωπικαὶ καὶ ἵνα ὀντακουριθῶ-
σι εἰς τὸν προορισμὸν αὐτῶν ὀφείλουσι νὰ ἔχωσιν ὅλως προ-
σωρινόν χαρακτῆρα, νὰ εὐρίσκωνται δηλ. διαρρηγῶς ἐν κί-
νησει, μεταβαλλομένων τῶν ποσῶν, ὧν γίνεται κρῆσις καὶ
κατὰ περιόδους νὰ ἐξοφλῶνται.

Εἰς τὸν ἔμπορον ἀναλόγως τῆς ἐποχῆς παρουσιάζον-
ται ἔπιτακτα τινὲς ἀνάγκαι, ὡς ἀνεὶ νὰ δώσῃ πραγμα-
τικὰς ἀσφαλείας, καλύπτει δὲ ἀνοικτῆς πιστώσεως, ἥς ὁ-
μως ἀνοιγνύσιν παρερχομένης, ὀφείλει νὰ ἐξοφλήσῃ.

Αἱ πιστώσεις αὗται ὀφείλουσι νὰ παραχωροῦνται
ἐν μέτρῳ πολὺ περιορισμένῳ καὶ μόνον εἰς ταυτικῶς
πελάτας, ὧν ἡ τράπεζα γνωρίζει καλῶς τὴν φερεγγυότη-
τα καὶ τὴν καλὴν πίστιν, κρηνομένης ἐν τῆς μέχρι τοῦ δεξι-
νήσεως τῶν δοσοληψιῶν αὐτῶν μετὰ τῆς τραπεζῆς, τῆς
ἀμριβεῖας αὐτῶν εἰς τοὺς πληρωμὰς τῶν, τῶν ἔμπορικῶν
αὐτῶν σχέσεων κ.λ.π. Αἱ πιστώσεις αὗται δὲν ὀφείλουσι νὰ
χρησιμοποιοῦνται ὡς κεφάλαιον διὰ τὴν κίνησιν τῆς ἐργα-
σίας καὶ ἡ τράπεζα ὀφείλει ἐνδελεχῶς νὰ παρακολουθῇ
τὴν κίνησιν τῶν λογαριασμῶν τούτων, ὅπως γίνεσθαι ἐντί-

μέρος τῆς μεταβολῆς καὶ εἶναι πάντοτε εἰς θέσιν νά γινώ-
ριση ὅτι προέμειται περί ἀνάγκης προσωρινῆς καὶ ὁ ὄφει-
λέτης, εἰάν δὲν τῷ παρεκχωρεῖτο ἢ ἀνομιεῖ πιστώσει, εἴθε
τὸ μέσον νά καλυφθῇ, διὰ προεξοφλίσεως ἢ ἐνεχυροσίσεως
ἐμπροσθεμαίων, ἢ ἄλλως, καὶ συνεπῶς ὅτι εἶναι εἰς θέσιν
νά ἐξασφαλίσῃ καὶ εἰανδύποτε σιγμῆν νά εὐώσῃ ἐμ-
πράγματον ἀσφάλειαν εἰάν τῷ ἔπιση τριαύτη.

Πολλάκις αἱ τράπεζαι διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἐπιτελέσε-
ως ἔπιση ἐπιπροσθέτως καὶ τὴν ὑπογραφὴν συναλλαγ-
ματικῆς ἢ γραμματικῆς εἰς διαταγὴν.

Συνήθως δὲ αἱ δύο τρεχοῦμενα, ἐνεργητικὸς καὶ παθη-
τικὸς, συνδιδόνται. εἰς τὸν ἔχοντα παθητικὸν τρεχοῦ-
μενον καταθέσεων, παρέχεται διαιώνημα ἢ ἄ σῦρη πέ-
ραν τοῦ πιστωτικῆς αὐτοῦ ὑπολοίπου μέχρι ὠρισμέ-
νου ποσῆς, ὅτε, ἐφ' ὅσον γίνεται χρῆσις τῆς ὑπερβάσε-
ως ταύτης, ὁ λογαριασμὸς μεταβάλλεται εἰς τρεχοῦμε-
νον ἐνεργητικὸν γουόν.

Τὸ ἐπιτόμιον εἶναι διάφορον, ἐφ' ὅσον ὁ λογαριασμὸς
εἶναι πιστωτικὸς ἢ χρεωστικὸς. -

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XXII

ΕΙΣΠΡΑΞΕΙΣ ΔΙΑ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟΝ ΤΡΙΤΩΝ.

Αἱ εἰσπράξεις διὰ λογαριασμόν τῆς πελατείας αὐτῶν ἀποτελοῦσι μίαν τῶν βοηθητικῶν λαβομένων ἐργασιῶν τῶν τραπεζῶν.

Αὗται ἀναλαμβάνουσιν εἰσπράξεις διὰ λογαριασμόν τρίτων, ὡς τοιομεριδίων κληρωθεῶν ὁμολογιῶν, ἐγκαταστάσεων, συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων καὶ ἐν γένει οἰουδήποτε αἰδούς ἀπαιτήσεων, εἴτε ἐν τῷ ἔξωτεριῶν, εἴτε ἐν τῷ ἔσωτεριῶν.

Αἱ τράπεζαι ἀναλαμβάνουσιν ἐπίσης πάσαν φρονίδα διὰ τὴν εἰσπράξιν τοιούτων ἀπαιτήσεων καὶ διενεργεῖαν τῶν ἀναρμαίων διατυπώσεων, ὡς σύνταξιν συμβολαίων κ.λ.π., ὡς ἐπίσης πολλάκις καὶ δικαστικῶν ἐνεργειῶν ἢ ἀνάθεσιν τῆς ὑποθέσεως εἰς διμηρόρον κ.λ.π.

Τὴν σπουδαιότεραν ματηγορίαν τῶν εἰσπράξεων διὰ λογαριασμόν τρίτων ἀποτελοῦσιν αἱ εἰσπράξεις συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων, ὅσον ἐν τῷ ἔξωτεριῶν, ὅσον καὶ ἐν τῷ ἔσωτεριῶν.

Ὁ πελάτης ἀντὶ τῆς πωλησῆς συναλλαγματικῆν εἰς ξένον νόμισμα πληρωτέον εἰς τὸ ἔξωτεριῶν, ἢ προεξοφλήσῃ συναλλαγματικὴν πληρωτέαν εἰς τὸ ἔσωτεριῶν, εἴτε οἷον δὲν ἔχει ἄμεσον ἀνάμνην τῶν χρημάτων, εἴτε οἷον δὲν ἔχει στερεωθῆ ἢ πίστις του, δίδει τὰ ἔγγραφα ταῦτα εἰς τὴν τράπεζαν, ἥτις μετὰ τὴν εἰσπράξιν, ἀφού βεβαιωθῆ περὶ ταύτης δι' ἐπιστολῆς τοῦ ἐν τῷ ἔσωτεριῶν ἢ ἔξωτεριῶν οἴμου, εἰς ὃν τ' ἀπέστειλε, εἴτε καὶ τηλεγραφικῶς, εἰς τὴν ζήτησιν ταῦτο ὁ πελάτης, δίδει ἐμπαθῶρσιν εἰς αὐτὸν ἢ κρατεῖ τὸ ποσὸν εἰς τὴν ὁμοθεσίαν του ἢ συμπίπτει αὐτὸν εἰς ἀμὸν ἐνέ-

κη τοιοῦτον, ὑπολογίζουσα μίαν προμηθεΐαν ἢ καὶ ἀνεξόδατος, εἴαν πρόκειται περὶ πελάτου, ὅσους ἔχει παρούσῃ καταθέσεις καὶ δίδει ἔργασίον εἰς τὴν τράπεζαν καὶ μεθ' οὗ ἔχει συμφωνηθῆ ὅτι αἱ εἰσπράξεις γραμματικῶν καὶ συναλλαγματικῶν θὰ γίνονται ἀνευ προμηθεΐας.

Ἡ ἀναλαμβάνουσα τοιαύτας εἰσπράξεις τράπεζα εἶναι ὑποχρεωμένη ὑπὲρ εὐδελίαν τῆς ἀεὶ λαμβάνῃ ὅλα τὰ αναγματῶν μέτρα πρὸς ἐξασφαλίσειν τῶν δικαιωμάτων τοῦ πελάτου, ὡς καὶ τὴν ἐργασίον ἐμφάνισιν, διαμαρτυρήσιν καὶ νὰ εἰσποιῆ αὐτὸν ἐργασίως περὶ τῆς μὴ πληρωμῆς, κρατούσα εἰς τὴν διάθεσιν αὐτοῦ τὰ ἔγγραφα, ἵνα ἀναλάβῃ αὐτὸς ταῦτα, καταβαλλὼν τὰς δαπάνας, ἵνα μὴ ἀπωλέσῃ τὸ πρὸς ἀγωγὴν δικαίωμα.

Πολλὰ μὲν δίδονται πρὸς εἰσπράξιν συναλλαγματικῶν, γραμματικῶν, ἐπιταγῶν, τομομεριδίων, κληρωθεῖσαι ὁμολογίαι, ὧν τὸ πᾶν πληρωμῆς εἶναι αὐτῇ τῇ κατοικίᾳ τοῦ δικαιούχου.

Τούτο γίνεται, τὸ μὲν διότι ὁ δικαιούχος ἐπιθυμεῖ τὴν ἀποφυγὴν τῶν ἐνοχλήσεων τῆς παρουσίας αὐτοῦ καὶ τὴν διενεργεσίαν τῶν αναγματικῶν διατυπώσεων, ὡς ἐπὶ τομομεριδίων καὶ κληρωθεῖσων ὁμολογιῶν, τὴν σύνταξιν τῶν αναγματικῶν πινάκων κ.λ.π., τὸ δὲ προεπιμένου περὶ συναλλαγματικῶν καὶ γραμματικῶν, διότι φρονεῖ ὅτι ὁ πληρωτὴς θὰ πεισθῆ περισσότερον νὰ πληρωθῆ, μὴ ἐπιθυμῶν νὰ ἐπιζητῆ, εἴαν παρουσιάσῃ τὰ ἔγγραφα ταῦτα τῇ τράπεζᾳ.

Διὰ τῶν εἰσπράξεων τούτων παρὰ τῶν τραπεζῶν διὰ λογαριασμὸν τῆς πελατείας αὐτῶν, αἱ τράπεζαι μαθίστανται ἐξόχως εὐεργετικαί, διότι ἔχουσαι ὑποματαστήματα, πρακτορεία καὶ ἀντακουριτάς, τραπεζίτας ἢ ἰδιώτας, εἰς τὰς διαφόρους πόλεις τοῦ ἐξωτερικοῦ καὶ ἐσωτερικοῦ, ἀμψιφίδουσι τὰς ἀμοιβαίας εἰσπράξεις καὶ πλη-

ρωμάς και ούτω περιορίζεται εις τό ελάχιστον
ή αποστολή νομισματός αύτουσίου και αι κρη-
ματιαι αύται μεταφοραι ευκαλούνται υπό όρους
πολύ οικονομικούς.

Πάσα έντολή εισπράξεως έμ μέρους Τραπεζης
άξιων δια λογαριασμόν τρίτων υπόκειται εις τέλος
δρ. 1 (άρθρ. 18 παρ. 5 Ν. 4755/1931).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XIII

1) ΦΥΛΑΞΙΣ ΤΙΤΛΩΝ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ ΠΟΛΥΤΙΜΩΝ.

Πάντοτε πρόκειται ἡ ἀνάγκη ἀσφαλούς φυλάξεως τῶν ἀντικειμένων ἀξίας. Μεταξύ τούτων τὴν πρωτεύουσαν θέσιν κατέχουσι τὰ χρεώγραφα (μετοχαί, ὁμολογίαι) ἔξ ἑνός καὶ ἔξ ἑτέρου πολύτιμοι λίθοι, νοσητήματα, χρυσός καὶ ἄργυρος. Ἀσθένεια, ἀποδημία ἐπιβάλλουσι τὴν ἐν ἀσφαλεστέρω μέρει φύλαξιν ἢ ἐν τῷ οἴκῳ, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ συνήθεις περιστάσεις ἐνδοκίμωται ἡ ἀνάγκη τῆς ἀλλαγῆς φυλάξεως. Ἡ φύλαξις τῶν ἀντικειμένων τούτων ἀπαιτεῖ σοβαρὰς ἐγματοστάσεις, ὅπως μὴ αὐταὶ εὐχερῶς ὑπόμνηται εἰς διάρηξιν. Ἀλλὰ καὶ εἴαν τοιαῦται ὑπάρκωσιν, οὐσα ἄλλως τε ὀκατηραί, πάλιν πρόκεινται οἱ κίνδυνοι τῆς κλοπῆς ἢ τῆς διαρρηξέως. Ἐπὶ δ' εἰς προγενεστέραις ἐποχαίς, ἡ αὐτοσία παραδόσις πρὸς φύλαξιν περιλαμβάνεται καὶ τὰ κρήματα (παραματαθήκη), σήμερον ἡ φύλαξις περιορίσθη εἰς τὰ χρεώγραφα καὶ τὰ πολύτιμα.

Κατάλληλοι ὄργανισμοὶ ὅπως δέχονται ἀντικείμενα εἰς φύλαξιν εἰσὶν αἱ τραπεζαί, αἰτίνες πρὸς τὸν εμποτὸν τοῦτον κατασκευάζουσιν ἐγματοστάσεις, σιδηρὰ σιδηροφυλάκτια, ἀσφαλῆ κατὰ πάσης ξένης ἐπίδρομης. Αὐταὶ δέχονται πρὸς φύλαξιν κρηματογραφα καὶ ἄλλα πολύτιμα, ἕτινα θέτουσιν εἰς τὸ θησαυροφυλάκιόν των καὶ φυλάσσουσιν ἐφ' ὠριμισμένη ἀμοιβῇ. Ταῦτα ἀποδίδονται, ὡς κατετέθησαν, εἰς τὸν πελάτην, ὅμα τὰ ζητήσῃ. Ἡ ἀφαίρεσις τῆς κατοχῆς τῶν χρεωγράφων ἀπὸ τὸν καταθέτοντα ταῦτα πρὸς φύλαξιν δὲν ἀσχεῖ ἐπίδρασιν ἐπὶ τῆς διακερηξέως αὐτῶν παρ' αὐτοῦ, διότι εἰς τὸν καταθέτην παρα-

δίδονται τὰ τοιομεριδία καὶ αἱ κληρούμεναι ὁμολογίαι καὶ, ἐφ' ὅσον θέλει παραστή διαικώματι μετόχου εἰς τὴν γενικὴν Συνέλευσιν ἑταιρίας, ἥς μετοχὰς ἔχει καταθέσει, δι' ἐνὸς πιστοποιητικοῦ καταθέσεως τῆς Τραπέζης, δύναται ἢ ἀσκήσῃ τὸ δικαίωμα του, ὡς εἴαν εἶχεν αὐτὰς εἰς χεῖράς του. Ἀναλαμβάνουν δὲ συνήθως αἱ Τράπεζαι τὴν εἰσπραξίν τῶν τοιομεριδίων καὶ κληρωθαισῶν ὁμολογιῶν μὲ πίστιν τοῦ πελάτου, ὡς καὶ τὴν ἐνέργειαν ἐξωτερικῶν ξυγγράφων κατ' ἐντολήν τοῦ πελάτου, εἰς ἃς ἡ κατοχὴ τῶν κρησῶν παρέχει ἀφορμὴν, ὡς π.χ. συμμετοχῆς εἰς τὴν αὐξήσει κεφαλαίου.

Ἐπίσης ὁμοίως καὶ ἄλλος τρόπος φυλάξεως. Ἡ Τράπεζα ἐνοικιάζει, ἐπὶ καταβολῇ μηνιαίου μισθοῦματος, εἰς τὸν πελάτην κωδικοποιημένον διαμερισμὸν μικρότερον ἢ μεγαλύτερον ἐν μεγάλῃ χρηματικῶν βουζιῶν, ἔχοντι δύο κλεῖδας, τῶν ἢ μία δίδεται εἰς τὸν πελάτην, ὅστις ἐναποθέτει ἐν αὐτῶν τὰ πρὸς φύλαξιν ἀναμειβόμενα. Οὗτος ἔχει τὴν εὐμοιρίαν καὶ καταθέτη καὶ ἀποσύρη ὅποτε θέλει, ἢ ἀπομύκτη τὰ τοιομεριδία, παρισταμένου ὑπαλλήλου τῆς Τραπέζης, ὅστις κρατεῖ τὴν ἄλλην κλεῖδα.

Ἄλλ' ὑπάρχει καὶ τρίτος τρόπος φυλάξεως. Ὅτε ἔχον ἀντιμισθίαν πρὸς φύλαξιν, παραδίδει ταῦτα εἰς τὴν Τράπεζαν, κλειδωμένα ἐντὸς κρησίδιου, οὗ κρατεῖ τὰς κλεῖδας καὶ εἰς τὸ περιεχόμενον μόνον αὐτὸς γινώσκει. Διὰ τοῦτο ὁμοίως τὴν ἀξίαν τοῦ περιεχομένου, ὅπως ἐν περιπτώσει ἀπαιτίας ὅσοι καθυστερήματα αὐτὸς εὐθύνη τῆς Τραπέζης.

Αἱ τοιαῦται παραχωρήσεις ὑπόκεινται κατὰ τὸν νόμον 4755/1931 ἀρθρ. 18 παρ. 3 εἰς τέλος. Ὅταν πᾶν ἔγγραφο περιέχον συμφωνίαν ἢ πράξιν ἢ ἀπόδειξιν περὶ παραχωρήσεως τῆς κρησεως κρηματομειβαστικῶν ἢ διαμερισμάτων αὐτῶν πρὸς φύλαξιν, ἐπὶ καταβολῇ μηνιαία ἕως δρ. 30, ὑπόκειται εἰς τέλος δρ. 3, ἀνω τῶν 30 ἕως 60 εἰς δρ. 10 καὶ ἄνω τῶν 60 εἰς δρ. 20. -

2) ΕΝΤΟΛΑΙ ΠΛΗΡΩΜΗΣ. ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΑ
ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ. ΑΝΟΙΓΜΑ ΠΙΣΤΩΣΕΩΝ.
ΠΙΣΤΩΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ.

Ὅτε ἔχων νὰ ἐμβάσῃ εἰς ἕτερον πόλιν προσιμῶ πολλὰ-
υἱς ὅπως, ἀντὶ νὰ τῷ δοθῇ ἐπιταγὴ παρὰ τῆς Τραπεζῆς,
δῶσῃ ἐντολὴν ἢ τραπεζα καὶ μετρηθῇ τὸ ποσὸν εἰς ἐμεί-
ναν, εἰς ὃν ἔχει νὰ ἐμβάσῃ εἰς τὴν ἕτερον πόλιν.

Τὸ τοιοῦτον πράττειται συνήθως ἐμείνοι, ἀζίνες, ἐφ'
ὅσον δὲν ἔχουσιν ἀνάγκην νὰ μεταβιβάσωσιν εἰς ἕτερον
τὴν ἐπιταγὴν, δὲν θέλουσι νὰ τρέχωσι τοὺς κινδύνους ἀ-
πωλείας τῆς ἐπιταγῆς εἰς τὸ ταχυδρομεῖον ἢ ἄλλως.

Ἡ Τράπεζα δίδει ἀπόδειξιν ὅτι ἔλαβεν τὸ ποσὸν καὶ
ἐντέλλεται εἰς τὸν εἰς τὴν πόλιν τῆς πληρωμῆς ἀνεπιτο-
μητικὴν τῆς, ὅπως μετρηθῇ τὸ ποσὸν εἰς ὠρισμένον πρό-
σωπον ὑπὸ τοῦ ἐντολέου.

Ἀντὶ ἐπιταγῆς ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ (chéque), ἐπειδὴ
πρότερον αἱ ἐπιταγαὶ ὑπεβάλλοντο εἰς χαρτόσημον τῆς
ἐμπορικῆς κλίμακος, οἱ ἔχοντες ἀνάγκην νὰ ἐμβάσω-
σιν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, εἶδον καὶ ἐνταῦθα τὴν προσιμὴν
εἰς τὴν ἐντολὴν πληρωμῆς ἢ συνθεστέρον ἐλάμβανον ἐ-
πιστολὴν, δι' ἧς ἢ εἰς τὸ ἐξωτερικόν Τράπεζα ἐνετέλετο νὰ
καταβαλλῇ εἰς τὸ ὠρισμένον πρόσωπον ἓν ποσόν. Ἡ τοιαύ-
τη ἐντολὴ ἐλέγετο délégatio.

Εἰς πολλὰς περιπτώσεις ὅτε ἔχων νὰ ἐμβάσῃ εἰς τὸ ἐ-
σωτερικόν ἢ ἐξωτερικόν ἐπιτρέπεται διὰ διαφόρους λό-
γους, ὡς π.κ. ἵνα τὸ ἐμπόρευμα φορτωθῇ ταχύτερον, ὅπως
ἢ ἐντολὴ πρὸς πληρωμὴν μὴ βραδύνη.

Εἰς τοιαύτας περιπτώσεις αἱ ἐντολαὶ μεταβιβάσσονται
τηλεγραφικῶς.

Εἰς τὰ τηλεγραφικὰ ἐμβάσματα, ἢ προμήθεια εἶναι
μεγαλύτερα, ἐν ᾗ συμπεριλαμβάνεται καὶ ὁ τίμος τῆς

διαφορᾶς τῶν ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ συνήθους ἐμβρίσματα ἢ ὁ χρόνος ὑπολογίζεται ἰδιαίτερος.

Εἰς τὰ ἀέλτεια συναλλάγματος τῶν ξένων χωρῶν ἀναγράφεται ἰδιαίτερος ἡ τιμὴ τῶν τηλεγραφικῶν ἐμβρισμάτων.

Ἄνοιγμα πιστώσεων ἀπλῶν καὶ μευρωμένων.
(Crédit simple - Crédit confitme).

Αὗται συνίστανται εἰς τὴν διδομένην ἐντολὴν ἐκ τῆς τραπεζικῆς εἰς τὴν ἐν ἑτέρᾳ πόλει ἀνατακουριζτίν του, ὅπως καὶ ἐντολὴν τοῦ ἀνοίγοντος τὴν πίστωσιν πελάτου, κρατηθῆ εἰς τὴν διάθεσιν ὀφεισμένου προσώπου, ἐφισμένον ποσόν, συνήθως ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ἐυεξαλάσεως ὀφεισμένου ἐνεργειῶν ἐν μέρους τοῦ δικαιούχου τῆς πιστώσεως.

Τὸ ποσὸν δύναται νὰ τεθῆ ὀλοκληρὸν ἀμέσως εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ δικαιούχου, ὅστις τότε δύναται νὰ τὸ λαμβάνῃ καὶ κατὰ δόσεις ἢ νὰ ὀφείωνται προθεσμιαί ἢ ὄροι, μετὰ τὴν παρέλευσιν ἢ τὴν ἐπιπλήρωσιν τῶν ὁποίων, ὁ δικαιούχος τῆς πιστώσεως δύναται νὰ λαμβάνῃ αὐτὸ ἐν ὅλῳ ἢ κατὰ δόσεις.

Συνήθως τοιαῦται πιστώσεις ἀνοίγονται πρὸς τὸν σὺν-κὸν εἰσαγωγῆς ἐμπορεύματος.

Οἱ εἰσαγωγεῖς συνήθως πᾶμπουσι τὰ ἐμπορεύματα μετὰ τῆς φορτωτικῆς καὶ τῶν λοιπῶν ἀναγκαιῶν ἐγγράφων, συνήθως δὲ καὶ τραβητικῆς ἢς μίαν Τραπεζάν καὶ ἢ ἀγοραστῆς, παραλαμβάναν τὴν φορτωτικὴν, καταβάλλει τὸ ἀντίτιμον.

Ἐφ' ὅσον ὅμως οἱ ἀγορασταὶ ἀπολαμβάνουσι πίστωσης εἰς τὸ ἐξωτερικόν, οἱ ἐξαγωγεῖς πολλὰκις παραδίδουσι τὰ ἐμπορεύματα ἐπὶ πιστώσει, παίροντες προθεσμίαν διαπληρωμῆς, ὑπογραφομένης συναλλαγματικῆς.

Κατὰ τὸν πόλεμον ὅμως καὶ μετ' αὐτόν, κλονισθείσης τῆς πίστωσης, ἐρευνεῖσθαι τὸ σύστημα τῶν δι' ἀνοίγματος πι-

στώσεων συναλλαγών.

Ὁ θέλων νὰ εἰσαγάγῃ ἔμπορεύματα, ἐντέλλεται εἰς τὴν Τράπεζαν του, ν' ἀνοίξῃ πίστωσιν ὑπερτοῦ ἔξαρωρέως, ματαβαλλομένου τοῦ ποσοῦ, ἅμα παραδοθῶσι καὶ ἀναγκαῖα ἔγγραφα, ἧτοι συνήθως φορτωτικῆ, ἀσφαλίστηριον συμβόλαιον, εὐτὸς εἰάν τὴν ἀσφάλειαν θελεῖ νὰ διενεργήσῃ ὁ εἰσαγωγεὺς καὶ τιμολόγιον, ὡς καὶ οἰονόητοσε ἕτερον ἔγγραφον, ὡς πιστοποιητικὸν προελεύσεως κ.λ.π.

Ὁ πωλητικὸς τοῦ ἔμπορεύματος ἐπιθυμεῖ εἰς τοιαύτας περιπτώσεις, ὅπως ἢ ἔξασφαλισμένος ὅτι παραδίδων τὰ ἔγγραφα θελεῖ πληρωθῆ καὶ πρὸς τοῦτο πλάμβανουσα τὴν ἐντολὴν Τράπεζα, ὅπως θέσῃ εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ πωλητοῦ τὸ ποσόν, εἰδοποιεῖ αὐτὸν ὅτι θελεῖ ματαβαλῆ εἰς αὐτὸν ὠρισμένον ποσόν, ἅμα παραδώσῃ τὰ ἔγγραφα.

Καὶ ἐνταῦθα ἔρμειται ἡ διαφορὰ μετὰξὺ τοῦ *crédit simple* καὶ τοῦ *crédit confizité*.

Τὸ *crédit simple* εἶναι ἀπλὴ ἐντολὴ δυναμένη ν' ἀνακληθῆ, ἐφ' ὅσον δὲν ἔξεπληρώθησαν ὠρισμένοι προϋποθέσεις, καὶ ὡς ὁ ὑπὲρ οὗ ἠνοιχθῆ ἡ πίστωσις ἀπέυκτησε διαιαιώματα πρὸς εὐτέλεσιν αὐτῆς ἕναντι τοῦ ἐντολοδόκου, ἧτοι πάντως ὁ ἐντολοδόκος δὲν εὐθύνεται διὰ τὴν εὐτέλεσιν τῆς ἐντολῆς καὶ τὰς ἀξιώσεις του, ὁ διαιαιούχος τῆς πιστώσεως δύναται ν' ἀσυστήσῃ μόνον ματὰ τοῦ ἐντολέως, ἐν ᾧ τὸ *crédit confizité* εἶναι ἀνεκλήπτου καὶ ἡ μέλλουσα νὰ ματαβαλῆ Τράπεζα, εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ εὐτελέσῃ, εἰάν ἐμπληρωθῶσιν οἱ ὅροι, καὶ διὰ τοῦτο κρατεῖ ὑπόχρεον τὴν δώσασαν τὴν ἐντολὴν Τράπεζαν καὶ μάλιστα δεσμεύει παρ' αὐτῆ τὸ ποσόν ἐκ τοῦ λαβεῖν τοῦ ἐντολέως, εἰάν δὲν θελῇ νὰ τὸ ἀφίσῃ ἀνοιχτόν.

Ἐάν ἡ πίστωσις ἀνοίγεται εἰς τὸ ἔξωτερικὸν εἰς ἕνα νόμισμα, συνήθως κλειεῖται ἡ τιμὴ τοῦ συναλλάγματος, ἅμα τῷ ἀνοίγματι τῆς πιστώσεως διὰ τὸ ποσόν τῆς πιστώσεως καὶ οὕτω ὁ ἀνοίξας τὴν πίστωσιν ἔχει νὰ μετρή-

στη ώρισμένον ποσόν έγκωρείου νομίσματος, ανεξαρτήτως εάν κατά την έπιπέσειν ή έλευσειν των φορτωτικων έργρα-
φων, ή τιμή του έξωτεριμου συναλλάγματος έχαι ύψωθή ή
έπιπέση.

Είς τας τραπεζας κατατίθεται ή άμέσως τόδον τίμη-
μα ή ανάλογον περιθώριον 20-30% ή όλιγώτερον ή περισ-
σότερον, αναλόγως της φερεγγυόσεως του πελάτου και
του είδους του έμ/τος.

Έπίσης πολλάίσι εάν, ένεμεν προσθέτων δαπανων ή
άλλων λόγων, δέν δύναται να προσδιορισθή τό ποσόν της τι-
στώσεως, ή έντολή δίδεται περίπου, άλλ'εάν πληρωθή ποσόν
πλεον ή έπιπτον, ή τιμή θεωρείται υλεισμένη δι'έν ώρισμέ-
νον ποσόν και τό πλεον ή έλαττον διατιμάται εις την τιμήν
του συναλλάγματος κατά την έλευσειν των έργραφων.

Πολλάίσι όμοως ή τιμή του συναλλάγματος δέν υλει-
εται κατά τό άνοιγμα της πιστώσεως, αλλά κατά την
έλευσειν των έργραφων, ότε τό περιθώριον κατατίθεται εις
συναλλάγμα ή ανάλογον εις δραχμάς και σπεύεται τότε και
ανάλογον περιθώριον, ένεμεν του ύπαρχοντος μινδύνου δια
την Τράπεζαν ύψώσεως της τιμής του έξωτεριμου συν/τος.

Τ'άφορώντα τας ένεργύους πιστώσεις έμακόνισε τό Ν.Δ.της
17/7/13/3/1928 « περί είδιωων διατάξεων επί άνωνύμων Έπι-
ριων » άρθρα 25-34. Δια του Ν.Δ. (άρθρ. 25 παρ. 2 και 29) παρέ-
χεται εις την άνοιξασαν την ένεργύον πιστωσειν Τραπεζαν δι-
ταίωμα ένεχύρου επί των εν τη φορτωτικη πράγματων, από
της μεταβολής των χρημάτων, ως επίσης παρά του δοθέν-
τος παρά του όφειλάτου περιθωριου (χρήματα ή χρεάγραφα),
χωρίς να ύπάρχη άνάγκη σπρησεως των περι συστάσεως
ένεχύρου διατυπώσεων. Αι συμβάσεις ένεργύου πιστώσεως ή
προυαταβολής επί φορτωτικης ύπόμεινται εις τό 1/2 του άνα-
λοριμου τέλους των έμπορικων έργραφων του άρθρου 14 Ν.
4755/1931. Προυεμένου δε περί είτου, ματηνων, σταφίδος εις
τό 1/4 (άρθρ. 15 παρ. 1 και 3 Ν. 4755/1931).

Πιστωτικά Ἐπιστολάι (Lettres de Crédit).

Τοιαῦται πιστωτικά ἐπιστολάι δίδονται συνήθως εἰς ταξιδιώτας, οἵτινες δὲν θέλουσι νὰ φέρωσι μεθ' ἑαυτῶν χρήματα ἢ ἐπιταρὰς διὰ τὸν κίνδυνον τῆς ἀπώλειας.

Ἡ ἐυδίδουσα Τράπεζα δι' ἐπιστολῆς ἐντέλλεται εἰς τὴν ἀνταποκριτὴν τῆς, ὅπως καταβάλῃ ἐνόλην ἢ εἰς τὴν ἐπιταρὰν εἰς τὸν νομιστὴν μέχρι ἀρισμένου ποσοῦ.

Τὴν πιστωτικὴν ἐπιστολὴν βεβαιώνει δι' ἰδιαιτέρας ἐπιστολῆς, ἐν ἧ ἔρμειται καὶ τὸ ὑπόδειγμα ὑπογραφῆς τοῦ δικαιούχου.

Ἡ καταβάλλουσα Τράπεζα λαμβάνει διπλὴν ἀπόδειξιν, ἧς τὴν μίαν πέμπει εἰς τὴν ἐυδιδούσαν πιστωτικὴν ἐπιστολὴν Τράπεζαν καὶ τὴν ἑτέραν κρατεῖ.

Ὅταν πληρωθῇ ὁλόκληρον τὸ ἐν τῇ πιστωτικῇ ἐπιστολῇ ἀναγραφόμενον ποσόν, ἡ ἐξοφλήσασα ταύτην Τράπεζα παραυρατεῖ τὴν ἐπιστολὴν.

Τοιαῦται ἐπιστολάι ἐυδίδονται καὶ ἐρμύλλιοι (Lettres de crédit circulaire), ὅταν ὁ ταξιδιώτης πρόκειται νὰ ταξιδεύῃ εἰς διαφόρους χώρας καὶ ἐπιθυμῇ εἰς ἀπάσας νὰ ἔχῃ διαθέσιμα χρήματα.

Εἰς τὸν λαμβάνοντα τὴν ἐπιστολὴν δίδεται καὶ ἐν μί-
κρον βιβλιάριον (cartnet), εἰς ὃ σημειοῦνται οἱ ἀνταποκρι-
ταὶ τῆς Τραπεζῆς εἰς τὰς διαφόρους πόλεις, ἅς πρόκειται
νὰ ἐπισκεφθῇ.

Λαμβάνονται δὲ καὶ διάφορα μέτρα πρὸς ἐξασφάλι-
σιν κατὰ πλαστογραφίσεως, ὡς ὑπόδειγμα ὑπογραφῆς
τοῦ πελάτου εἰς τὸ βιβλιάριον ἢ συνθηματικοὶ ἀριθμοὶ κ.

Αἱ πιστωτικά αὗται ἐπιστολάι ἐυδίδονται συνήθως
εἰς ἐν ἀρισμένον νόμισμα, λίρας ἢ φράνκια, καὶ εἰάν μία
Ἰταλικὴ Τράπεζα καταβάλῃ τὸ ποσόν εἰς λίρας, καὶ ἡ ἑλληνικὴ
μετατραπῆν καὶ κρατῶναι τὴν Τράπεζαν εἰς τὸ ἀναγραφόμενον
νόμισμα, κερδίζουσα ἐκ τῆς διαφορᾶς μεταξὺ ἀγορᾶς ἢ πωλήσεως

Ἀποδοχαὶ (Acceptations)-Ἐργησεις.

Συνήθως αἱ Τράπεζαι ἀποδέχονται συναλλαγματικῶς προθεσμίας, συρομένας ἐπ' αὐτῶν διαλ/σμόν τῶν πελαστῶν των. Ὁ ἀποστέλλων ἐμπορεύματα ἐξ ἑτέρας χώρας ἵνα ἀποσταίλη αὐτὰ ὅν δέχεται τὴν ὑπογραφὴν καὶ ἀγοραστοῦ, ἐφ' ὅσον αὐτός ἔχει πίστωσιν, ἀλλ' ἀπαιτεῖ κραπεκτικὴν ἀποδοκὴν διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐμ/τος.

Ὁ εἰσαγωγεὺς ἀποτείνεται εἰς μίαν τράπεζαν ἢ εἰς ἀποδέχεται τὴν συναλλαγματικὴν ἀντ' αὐτοῦ ἐπὶ προμηθεῖα.

Ὁ ἀποστολεὺς τοῦ ἐμπορεύματος ἀντὶ τῆς σύρη ἐπὶ τοῦ ἀγοραστοῦ συναλλαγματικὴν προθεσμίας, σύρη ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς καὶ ὡς τὸ ἀπομ/τῆ ἔργγραφον πρῶτος τῆς ἑξέως, ὅπερ δύνασαι νὰ μετατρέψῃ ἀμέσως εἰς μετρηκὰ.

Ἐμείνος, δι' ἃν ἡ Τράπεζα ἀπεδέχθη τὴν συναλλαγματικὴν ὑποχρεοῦται κατὰ τὴν ἀξίαν νὰ μεταθέσῃ τὸ ἀναρμῶσιν πᾶσιν πρὸς ἐξόφλησιν τῆς συναλλαγματικῆς.

Ἐνωεῖται ὅτι αἱ Τράπεζαι, ἵνα ἀποδεχθῶσι τοιαύτας συναλλαγματικὰς, λαμβάνουσιν ἐξασφαλίσεις, εὐχὸς εἶναι προμειται περὶ πληρώως φερεγγῶν προσώπων.

Κατὰ τ' ἄνω τὸ διαιώμα τοῦ ἐξαγωγέως νὰ σύρη ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς δημιουργεῖται τῆ ἐνεργεία τοῦ εἰσαγωγέως.

Ἡ Τράπεζα, εἰς ἣν ὁ ἐξαγωγεὺς παραδίδει πρὸς εἰσπραξὴν τὴν φορτωτικὴν ἢ καὶ ἀπλὴν τραβητικὴν, ἀντὶ νὰ ποιήσῃται εἰς αὐτὸν προματαβολὴν ἐπὶ τοῦ ἐμπορεύματος ἢ νὰ προεξοφλήσῃ τὴν τραβητικὴν ἢ νὰ δώσῃ προματαβολὴν ἐπὶ τοῦ ἐμπορεύματος ἢ νὰ προεξοφλήσῃ τὴν τραβητικὴν ἢ νὰ δώσῃ προματαβολὴν ἐπ' αὐτῆς, ἐπιτρέπει εἰς αὐτὸν νὰ σύρη συναλλαγματικὴν ἐξ αὐτῆς διὰ ποσὸν ἀντιπροσωπεῦσιν ὁλοκληρῶς ἢ ἐν μέρει τὴν δοθεῖσαν πρὸς εἰσπραξὴν ἀπαιτήσιν.

Ὅττω ὁ ἐξαγωγεὺς προεξοφλῶν τὴν ὑπό Τραπεζῆς πᾶσιν ἀποδεδεγμένην συναλλαγματικὴν, εἰσπραττει ἀ-

μέσως τὴν ἀξίαν τοῦ ἐμπορεύματός του, ἢ δὲ Τράπεζα δὲν δίδει μετρητὰ χρήματα, ἀλλὰ μόνον τὴν ὑπογραφὴν τῆς, δι' ἧς εὐρίσκεται ἄλλοθι τὸ κρῆμα.

Ἄλλὰ καὶ αἱ Τράπεζαι μετὰ τῶν ἀποδέχονται συναλλαγματικῶς. Μία Τράπεζα εἰς Νεὴν Ὑόρκην σὺρει ἐπὶ μίας Τραπεζῆς εἰς Λονδίνον τρεῖς μῆνες συναλλαγματικῶν εἰς λίρας. Ἡ Τράπεζα τῆς Νεῆς Ὑόρκης δύναται οὕτω νὰ ποιήσῃται χρηματικῶς τοποθετήσεις εἰς δολλάρια, καὶ νὰ ἔξαχθῶσι μετρητὰ ἐκ τοῦ ταμείου τῆς, οἷον δύνανται νὰ ὄψῃ εἰς προεξόφλησιν τῆν εἰς λίρας συναλλαγματικῶν.

Ἡ συναλλαγματικὴ, ἣν ἀποδέχεται ἡ Ἀγγλικὴ Τράπεζα, δύναται νὰ ρίνη καὶ εἰς δολλάρια, ἐάν τι Ἀγγλικὴ Τράπεζα προῦποθέτῃ ὅτι κατὰ τὴν ἀξίαν τοῦ δανείου, ἢ τιμῆ τοῦ ἐπὶ Λονδίνου συναλλάγματος θὰ εἶναι χαμηλὴ.

Αἱ τράπεζαι ἐπίσης παρέχουσι ἐγγυήσεις οἰαοδήποτε φύσεως ὑπὲρ τῶν πελατῶν τῶν.

Συνήθεις εἰσὶν αἱ διδόμεναι ἐγγυήσεις εἰς τὰ ἀτμοκλάμα κραιτορεία, ἐνεμεν βραδύτικος τῆς ἐλεύσεως τῆς φορτωτικῆς.

Πολλάκις τὸ ἐμπόρευμα ἀφιικεῖται πρὶν ἢ ἔλθῃ ἡ φορτωτικὴ. Ὁ εισαγωγεὺς ἐπαίρεται νὰ ρίνη κατόχος τοῦ ἐμπορεύματος. Ἡ Τράπεζα τῆ ἐντολῆ τοῦ πελάτου δίδει προσωρινὴν ἐγγυήσιν εἰς τὸ κραιτορεῖον, ὅτι ἐντὸς ὀρισμένης προθεσμίας θέλει παραδώσῃ τὴν φορτωτικὴν. Ἐάν αὕτη δὲν παραδοθῇ ἡ Τράπεζα ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ μεταβάλῃ τὴν ἀξίαν τοῦ ἐμπορεύματος.

Ἐπίσης αἱ Τράπεζαι παρέχουσι συνήθως ἐγγυήσεις εἰς τὸ δημόσιον δι' ἐπιστολῆς διὰ λογαριασμὸν τῶν πελατῶν τῶν. Τοιαῦται ἐγγυήσεις παρέχονται καὶ εἰς ἄλλους ὀργανισμοὺς ἢ καὶ ἰδιώτας, δι' ἀνοδοκὴν ἐμταλέσεως ἐργασίας ὑπὸ τῶν Τραπεζῶν ὑπὲρ πελάτου αὐτῶν.

Τὸ δημόσιον προμηθεύει συνήθως δημοπρασίας καὶ

ἴνα ρίνη, τις τελειόδοξος ὀφείλει νὰ καταθέσῃ ἐγγράφειν καὶ ματίων ἢ διὰ κρεωγράφων, ἀλλὰ καὶ ὅταν κατακυρωθῇ ἢ δημοκρασία, εὐαίνος ὡπὲρ τοῦ ὁποιοῦ κατακυρωθῇ, ὀφείλει ἐπίσης νὰ καταθέσῃ ἐγγράφειν...

Ὁ ὑπόχρεως διὰ τὴν κατάθεσιν ἐγγράφειως προσφέρει εἰς τὴν τράπεζάν του, εἰς τὴν προσωπικὴν ἐγγράφειν τῆς ὁποίας ἀρνεῖται τὸ δημόσιον -

Ἡ ἐὼμβρασις παρακωρήσειως παρ' ἀναν. Τραπεζιτικῆς Ἑταιρείας ἐγγρητικῆς ἐπιστολῆς ὑπόκειται εἰς τέλος δρ. 5.

Ἡ δὲ ἐγγρητικὴ ἐπιστολή, ἐφ' ὅσων ἀφορᾷ ἀνάληψιν προμηθειῶν ἢ ἐμπολαβιῶν εἰς δρχ. 100. Εἰς πᾶσιν ἄλλῃν περιπτώσει, ὡς συμμετοχῆν εἰς διαγωνισμὸν εἰς δρχ. 10 (ἀρθρ. 18 παρ. 4 ἐδ. α καὶ β νόμου 4755/1931).

3) Ἀναδοχή Ἑυδόσεως Τίτλων.

Τὰ κράτη, ἕτερα πρόσωπα τοῦ Δημοσίου Δικαίου, αἱ Ἑταιρεῖαι, αἵτινες ζητοῦσι νὰ εἰσπράξωσι κρήμα διὰ τῆς εὐδόσεως μακροχρονίων ὁμολογιῶν, αἱ Ἑταιρεῖαι, αἵτινες θέλουσι ν' αὐδηῶσι τὸ κεφάλαιον των διὰ τῆς εὐδόσεως νέας σειρᾶς μετοχῶν, δύνανται βεβαίως ν' ἀποταμθῶσιν ἀπ' εὐθείας εἰς τὸ κοινόν, ἀλλὰ πολλαίσι ἢ μᾶλλον συνήθως ἢ τοιαύτη δόξος δὲν ἀκολουθεῖται, ἰδίως προκειμένου περὶ εὐδόσεως ὁμολογιῶν, ἀλλὰ προσφεύρουσιν εἰς τὰς τράπεζας, αἵτινες ἀποτελοῦσιν δυνάμεις μᾶλλον πεπειραμέναι καὶ μέμνηται καλοτέρας τεχνικῆς διαρρηθμίσεις, ὅπως διεξάρασι τὴν ἐργασίαν τῆς διαφημίσεως.

Εἰς τὰς ἀρχαιοτέρας ἐποχάς, οἱ μεγάλοι ἰδιωτικοὶ τραπεζιτικοὶ οἴμοι ἦσαν οἱ τραπεζίται τῶν ἠγρεμόνων καὶ τῶν κρατῶν καὶ παρεκώρουν αὐτοῖς βραχυπρόθεσμα δάνεια, ὧν τὰς ὁμολογίας εὐράτων εἰς χεῖρας των, ἐνῶ ἢ νεωτέρα ἐποχὴ ἐδημιούργησεν τὰ νεώτερα κρατικὰ δάνεια, ἅτινα ἐξοφλοῦνται εἰς μακρὰς προθεσμίας ἢ δὲν ἐξοφλοῦνται ποτέ (gentle) καὶ ὁ προορι-

εμὸς αὐτῶν εἶναι καὶ μεταλήθωσιν εἰς τὸν λαόν καὶ νὰ μὴ μείνωσι εἰς τὰ κρηματομυθώτια τῶν τραπεζῶν.-

Δύο εἶσιν κυρίως αἱ μέθοδοι, καθ' ἃς μία τράπεζα ἢ συνθηθέτερον ὁμάδες τραπεζῶν ἢ τραπεζιτῶν (συνδι-
κῆτων) ἀναλαμβάνουσι τὴν ἔμδοσιν ἑνὸς δανείου.-

Ἡ τράπεζα ἀναδέχεται ὠρισμένως ἓν ποσὸν ἤτοι ἄ-
γοράζει αὐτὸ καὶ προματαβάλλει τὸ ἀντίτιμον εἰς τὴν
πιστολήτην.-

Ἡ τοιαύτη ἄγορά ὁμολογιῶν ἢ μετοχῶν εἰς μέρος
τῆς τραπεζῆς δὲν γίνεται ἐπὶ τῷ σιωπῆ τοποθέτησε-
ως κεφαλαίων, ἀλλ' ὅπως μεταπωλήσῃ τοὺς τίτλους εἰς
τὸ κοινὸν καὶ κερδίσῃ τὴν διαφορὰν μεταξύ τῆς τιμῆς
εἰς ἣν τοὺς ἠγόρασε καὶ τῆς τιμῆς ἐμδόσεως ἢ λήψε-
τὴν εὐνομολογηθεῖσαν προμήθειαν.-

Τὰς τοιαύτας πράξεις αἱ τράπεζαι διενεργοῦσι δι' ἰ-
δίον λογαριασμὸν καὶ ἐπ' ἰδίῳ κινδύνῳ, ὥστε εἰάν δὲν
κατορθώθῃ ἢ τοποθέτησις τοῦ ὅλου ἢ μέρους εἰς τὸ κοι-
νόν, εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ κρατήσωσι τὰ παζα, ἂν δὲν
κατορθώθῃ ἢ τοποθέτησις εἰς τὸ κοινόν.-

Ἄλλος τύπος ἐμδόσεως ἐρμεύεται εἰς τὸ ὅτι αἱ τράπε-
ζαι ἀναλαμβάνουσι τὴν ἔμδοσιν ἅπλως ὡς μεσάζουσαι,
ὡς πρᾶκτορες (agents for the loan) καὶ εὐνομολογοῦσι
προμήθειαν τόσον τοῖς ἑαυτῶν ἐπὶ τῆς τιμῆς τῆς ἐμδῶ-
σεως διὰ τὴν ἔργασίαν αὐτῶν ταύτην.-

Μεταξὺ τῶν δύο βεβελιωδῶν τούτων τύπων ὑπάρκου-
σι πολλαὶ διαβαθμίσεις.-

Πολλάκις εὐνομολογεῖται ὠρισμένη τιμὴ ἐμδόσεως,
ἀλλ' εἰάν ἢ ἀναλαβοῦσα τὴν ἔμδοσιν ἐπ' ἰδίῳ κινδύνῳ τρά-
πεζα ἐπιτύχῃ τὴν εἰς τὴν καλιτέραν τιμὴν τοποθέτησιν,
διανέμεται τὴν διαφορὰν μετὰ τοῦ ὀφειλέτου.-

Πολλάκις ἡ τράπεζα δὲν ἀναλαμβάνει τὴν κάλυψιν τοῦ
συνόλου, ἀλλὰ μόνον ἓν μέρος τοῦ δανείου, καὶ ὅπερ ὑ-
πόλοιπον εἰδίδεται διὰ λογαριασμὸν τοῦ κράτους ἢ

ἐμδίθεσθαι μόνον τὸ μέρος, ὅπερ ἀνέλαβεν ὠφραμένως ἢ τράπεζα καὶ διατηρεῖ προτίμησιν ἐν περιπτώσει εὐδόσεως τοῦ ὑπολοίπου.

Εἰς τὴν περίπτωσιν, καθ' ἣν αἱ τράπεζαι ἀναλαμβάνουσι τὴν ἐμδοσιν, διακρίνονται δύο μεκωρισμένοι πράξεις, ἡ ἀναδοχή τῶν ὁμολογιῶν καὶ ἡ τοποθέτησις αὐτῶν εἰς τὸ κοινόν.

Σχηματίζονται δὲ πολλαίαις ὁμοειδέσιν, ἐν δὲ αὐτῶν ἀποδοχῇ καὶ ἑτέραν διὰ τὴν ἐμδοσιν εἰς δημοσίου ἐργαφῆν.

Εἶναι δὲ ἀδύνατον αἱ ἐμδίδουσαι τράπεζαι ν' ἀπορροῶσι τὴν συνεργασίαν εὐκὸς τῆς χρησιμοποίησεως τῶν ὑπομνηστικῶν τῶν, καὶ ἑτέρων τραπεδικῶν, ἰδίως εἰς τὰς ἐπαρχίας, ὅπου ἕτεροι τράπεζοι χρησιμοποιοῦσι τὴν ἐπιρροήν, ἣν ἔχουσι καὶ τὰς σχέσεις τῶν παρὰ τῷ κοινῷ.

Ἐπίσης χρησιμοποιοῦνται διάφορα ἕτερα μεσάζοντα πρόσωπα, πράκτορες, μεσίται κ.τ.λ.

Ἡ τοποθέτησις εἰς τὸ κοινόν δύναται νὰ γίνῃ ἢ διὰ πωλήσεως τῶν τίτλων ἢ διὰ δημοσίας ἐργαφῆς, ἐν ἣ περιπτώσει παρέχονται προθεσμιαὶ διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀξίας, διαβαθμιζόμεναι κλιμακῶδως.

Βεβαίως συμφέρου τοῦ συνάπταντος τὸ δάνειον, ἐν περιπτώσει καθ' ἣν αἱ τράπεζαι πρόκειται νὰ ἐργασθῶσιν ὡς ἀπλοῖ μεσάζουσες, εἶναι νὰ προσφύρῃ ὁ ἴδιος εἰς τὸ κοινόν καὶ νὰ διενεργήσῃ ἀπ' εὐθείας τὴν ἐμδοσιν εἰς δημοσίαν ἐργαφῆν, διότι οὕτω ἀπαλλάσσεται τῆς καταβολῆς μεγάλων προμηθειῶν, ἀλλὰ κατὰ κοινὸν εἶναι ὑποχρεωμένος, χάριν τῆς ἐπιτυχίας, νὰ καταφύρῃ εἰς τὰς τράπεζας, αἷτινες διαθέτουσι πλεονα μέσα καὶ πείραν διὰ τὴν διαφήμισιν.

Καὶ διὰ τοῦτο ἡ σπουδαιότης τῆς ἐνεργείας τῶν τραπεδῶν δέν ὀφείλει νὰ ὑποτιμηθῇ καί, εἰ καὶ εἶναι αἰλη-

ληθές ότι πολλοί αὐτοὶ τράπησαι προσπαθοῦσι νὰ ἐπι-
ρεάσωσι τὴν ἀγορὰν, ὑποθάλλουσαι τὰς κερδοσο-
πιμαὶς τάξεις τοῦ κοινοῦ πρὸς ἐξώθησιν τῆς ἐπιτυχίας,
αἵτινες θύναυται νὰ ἔχωσιν ἐπιδημίους δι' αὐτὸ συνεπεί-
ας, ἀλλὰ αἱ τοιαῦται ἐπιθρόαισεις εἰσὶ πράγματι ἀναρ-
καῖαι πρὸς τοποθέτησιν τῶν τίτλων καὶ ἀντιδρασιν
κατὰ τῶν ὑποτιμητῶν κερδοσομῶτων. —

Καὶ εἰάν συμβαίνῃσι δημίαι ἔστω καὶ εἰς τὸ μικρὸν
κεφάλαιον, εἰσὶν ἀναρχαῖαι διὰ τὴν ἐν γένει πλουτοπα-
ραγωγικὴν ἀνάπτυξιν, δι' ἣν εἶναι ἀναρχαία ἡ κερδοσο-
μοτία. —

Ἡ στατιστικὴ ἀναρραφὴ τῶν ἐμδόσεων παρασι-
άδει πολλὰς δυσχερείας καὶ χρησιμοποιοῦνται πολ-
λαὶ μέθοδοι, αἵτινες ἅπασαι παρασιάδουσιν ἐλλείψεις.

Ὁ Βελγικὸς *Moniteur des intéréts matériels*, δημοσιεύ-
ει ἐτησίως στατιστικὴν τοῦ συνολικοῦ ποσοῦ τῶν ἐμδό-
σεων ὁλοκλήρου τοῦ κόσμου. —

Ἄλλα καὶ τὰ σπουδαῖα οἰκονομολογικὰ περιοδι-
κὰ δημοσιεύουσι τοιαύτας στατιστικὰς διὰ τὰς ἐμδό-
σεις τῶν χωρῶν, εἰς ἃς ἐμδίδονται, ὡς καὶ δημοσιεύον-
ται καὶ ἐπίσημοι στατιστικαὶ ὑπὸ τῶν ἀρμοδίων ὤ-
πουρρείων. —

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ XXIV

ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΑΙ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΑΙ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Ἡ μεταπολεμικὴ ἐποχὴ ἐπιφέρει πλαίστας μεταρρυθμίσεις εἰς τὰ ἰσχύοντα τραπεζικὰ σύστηματα, τόσον ἐν σχέσει πρὸς τοὺς ἐμδοτικὰς τραπεζὰς, ὅσον καὶ πρὸς τοὺς λοιπὰς τοὺς ἐμπορικὰς. Πλείστοι ὅσοι λαοὶ ἀναμεικτοὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν των, ἐπαρκῶς ἀποσπῶνται ἀφ' ὠρνεμένων Κρατῶν καὶ προσκολλῶνται εἰς ἄλλα, ἢ Εὐρώπη κατατέμνεται εἰς περισσότερα Κράτη καὶ Κρατίδια, τὰ μὲν μερῶν, τὰ δὲ μικρότερα καὶ ἕκαστον τῶν ἀποικῶν τὸ νόμισμά του καὶ τὴν κεντρικὴν ἐμδοτικὴν τραπεζάν του. Γενικώτερον ἐρμηνεύεται τὸ σύστημα τῶν ἐλευθέρων ἀρχῶν καὶ ἐπιμρατοῦσι συστήματα διευθυνομένης ὁμονομίας.

Ἐμδοτικαὶ Τραπεζαί.

Διὰ τὰς εἰς τὰ νέα Κράτη ἰδρυομένας κεντρικὰς ἐμδοτικὰς τραπεζὰς, ἣν ἡ ὑπαρξὶς συνδέεται μετὰ τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ νομίσματος, τοῦ ὁποῦ ἡ προστασία καὶ διατήρησις ἀποτελοῦσι τὸν βιωματικὸν δι' αὐτὰς σκοπὸν ἐπιδιώξεως, ἐφαρμόζεται γενικώτερον ἐν σχετικῶς ὁμοίωμορον σύστημα, κατὰ τὰς ὑποδείξεις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Ἀλλὰ καὶ αἱ παλαιότεραι τραπεζαί τῶν ὑπαρχόντων ἠὲ Κρατῶν καὶ ἔχουσαι μακρὸν βίον προσαρμόζονται ἐμὲν ἐξαιρέσεων, εἰς τὸ σύστημα τοῦτο. Ἐπιμρατοῦσι σχεδὸν γενικῶς τὸ λεγόμενον ἠκερωτικὸν σύστημα, καθ' ὃ ἡ Τράπεζα πρέπει νὰ μεταβῆ εἰς μεταλλικὸν ἢ ποσοστὸν τῶν κυκλοφορούντων τραπεζογραμμάτων ἀνέπαφον, ὅπως δύναται ν' ἀνταπομῖνῃται εἰς τὰς ἀνάγκαις ἐφαρμυρώσεως αὐτῶν, ὅσας αὐτὴ ἔχειται

μαί ὅπερ συνήθως ὀρίζεται διὰ τὸ $\frac{1}{3}$ τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ γραμματίων, ἀλλὰ πολλοῖσι μαί πλεον.

Κατὰ ταῦτα εἰσάγονται οὐσιώδεις παρευλίσεις ἀπὸ τὸ προπολεμικῶς κρατοῦν τοιοῦτον σύστημα. Ἐνῶ τότε τὸ κούλυμμα ἀνεφέρετο, ἐμ τὸς ἐξερρέσεων ὡς ἐν Βελγίῳ, μόνον εἰς τὰ Τραπεδογραμματίαι, νῦν γενικῶς κρατεῖ ὅπως τὸ κούλυμμα περιλαμβάνη τὸ σύνολον τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τραπεδογραμματίων ὁμοῦ μετὰ τῶν ὑποχρεώσεων ὄψεως μαί ἐνῶ τότε τὸ κούλυμμα ἔπρεπε νά εἶναι εἰς πραγματικῶν μέταλλον, χρυσόν ἢ χρυσᾶ νομίσματα μαί εἰς τινὰς χώρας ματὰ μικρὸν ποσοστὸν μαί εἰς ἄρρυρον, νῦν τὸ κούλυμμα δύναται νά συνίσταται οὐ μόνον εἰς μέταλλον ἀλλὰ μαί εἰς συναλλαγμαεἰς πιστώσεις ἐν τῷ ἐσωτεριῳ, τὸ μὲν ἐν τῷ συνόλω, τὸ δὲ ἐν μέρει. Ὑπάρχει ὁμως μαί τρίτη ἐπίσης οὐσιώδης διαφορὰ οὕσα ἐπαμολούθημα τῆς προηρουμένης. Ἡ ἐμδοτικὴ Τράπεζα ὑποχρεοῦτο ν' ἀνταλλάσῃ τὰ τραπεδογραμματίαια τῆς εἰς χρυσόν ἢ εἰς ἄρρυρον, ὅπου ἴσχυεν ὁ διμεταλλισμὸς. Κατὰ τὰ νέα συστήματα, αἱ Τράπεζαι διαικιοῦνται ν' ἀνταλλάσσωσι τὰ τραπεδογραμματίαια τῶν εἰς συναλλαγμα. Δι' αὐτοῦ ἐπιτυγχάνεται ὁ ἀποικεισμὸς τῆς κυκλοφορίας μεταλλισμοῦ νομίσματος εἰς τὸ ἐσωτεριῶν μαί οὕτω ἐπέρχεται οἰκονομία εἰς τὴν χρησιμοποίησιν αὐτοῦ μαί τὰ τραπεδογραμματίαια, ματαλαμβάνουσι πλέον ὀλαυλήρως τὴν θέσιν τοῦ νομίσματος ἐν τῇ ἐσωτεριῇ κυκλοφορίᾳ. Ἐφ' ὅσον ὁμως ἐμᾶστοτε ἐμφανίζεται ἀνάρρη ἐξαρρωῆς πραγματισμοῦ κῆματος διὰ πληρωμᾶς εἰς τὸ ἐσωτεριῶν, δι' ἐξαρρωῆν ἐμπορευματίων ἢ δι' ὀτανδῆποτε ἄλλην αἰτίαν, αἱ Τράπεζαι ὑποχρεοῦνται νά παρέχωσι χρυσόν, εἰς χρυσᾶ νομίσματα ἢ ράβδους χρυσοῦ, καθορισμένου ὁμως ἐλακίστου ὀρίου δι' ὃ δύναται νά προμηθεῶσι τοιοῦτον. Οὕτω δὲ ῥυθμίζονται αἱ πλείσται ἐμδοτικαὶ Τράπεζαι.

Ἐν Γερμανίᾳ συνεπέια τῆς σταθεροποιήσεως, ἀνασχυριστέται ἡ Αὐτοκρατορικὴ Τράπεζα (Reichsbank) τὸ 1924 μαί αἰ ὀ-

ροι της λειτουργίας της και της εμδόμεως τραπεζογραμμασίων
ρυθμίζονται ως και μετὰ τὰ προτεταμένα κρηματά. Εἰς τὴν
Ἀγγλίαν διατηρεῖται τὸ αὐτὸ σύστημα τοῦ νόμου Ραελ, μετ' ἧς
παρὰ μὲν ἀνάλοπον ἓν ποσὸν, ἠρρηγμένον διὰ κρηματιῶν
κρηματιῶν, λιρῶν 19750000. Ἡ τράπεζα τὸ ἔτος 1928 συνέσω-
νευσεν εἰς τὰ τραπεζογραμμασία της τὰ κρηματά τοῦ Ἀν-
μοσιου, 240 ἑκατ. λιρῶν (καταπευποτες) καλυπτόμενα, ἐπίσης
διὰ κρηματιῶν ἀδίων καὶ ἐμδίδει ἐπίσης τραπεζογραμμά-
τια 10 σελ. καὶ 1 λίρας, ἐνῶ πρότερον τὸ μικρότερον
τμήμα ἦτο λίραι 5. Τὸ γαλλικὸν σύστημα ἀπὸ τῆς στα-
θεροποιήσεως τοῦ 1928 μεταβάλλεται καὶ ἀναλωθεῖ-
ται τὸ ἠπειρωτικὸν ἦτοι τὰ τραπεζογραμμασία καὶ αἱ
ὕποχρεώσεις ὀφείας δέον νὰ καλύπτονται εἰς χρυσὸν καὶ εὐ-
νόλλαγμα μετὰ 35% καὶ ἀναλλάσσονται εἰς εὐνόλλαγμα.
Χρυσὸς παρέχεται μόνον ὅταν πρόκειται περὶ μεγάλου ποσῶ
δι' ἑξακωστήν, οὗ τὸ μέγεθος καθορίζεται διὰ συμφωνίας μετὰ
τῆς Κομμερτίου καὶ τῆς Τραπεζῆς τῆς Γαλλίας. Ἡ τράπεζα τῆς
Αὐστρίας ἰδρύθη διὰ τοῦ νόμου τῆς 14/11/1923. Τὸ καλύμμα ὀρι-
ζεται εἰς 20%, μέλλον ν' αὐξηθῆ διαδοχικῶς εἰς 33 1/2%. Ἐν Οὐγγα-
ρία ἡ ἔθνη τράπεζα ἤρχισε τὸ ἔργον της τὴν 23/6/1925. Τὸ κα-
λύμμα εἰς χρυσὸν καὶ εὐνόλλαγμα διὰ τὰ τραπεζογραμμασία
καὶ τὰς ὕποχρεώσεις ὀφείας ὀρίζεται εἰς 20%, μέλλον διαδοχ-
ικῶς ν' αὐξηθῆ εἰς 33 1/2%. Ἐν Ἰταλία διὰ τοῦ Δ. τῆς 6/5/1925 εἰς
τὴν τράπεζαν τῆς Ἰταλίας ἐκορηθῆ τὸ ἐμδοτικὸν μονοπό-
λιον, ὀρισθέντος τοῦ καλύμματος εἰς 40% εἰς χρυσὸν καὶ εὐ-
νόλλαγμα διὰ τὰ τραπεζογραμμασία καὶ τὰς ὕποχρεώσεις
ὀφείας. Αἱ αὐταὶ περίπτου ἀρχαὶ ἐφηρμόσθησαν εἰς τὰς ἰδρυθε-
σας τραπεζὰς Πολωνίας, Τσεχοσλοβακίας, τῶν ἐσθονικῶν Βαλ-
τικῶν κρατῶν Λιθουανίας, Λετονίας, Ἑσθονίας, φινλανδίας, τῆς
Ρουμανίας, Σερβίας, Βουλγαρίας, Ἀλβανίας, ὡς καὶ τῶν κρατῶν
τῆς Νοτίου Ἀμερικῆς.

Πρὸς βελτίωσιν τῶν τραπεζικῶν ματαστάσεων, ἐφ' ὅσον
τὸ ἰσχυρὸν τραπεζικὸν σύστημα εἶναι μετὰ ἀνεπαρκῆ

ως είχε δειχθή εις την κρίσιν τοῦ 1907, τὸ 1913 ἐψηφίσθη ὁμοσπονδιακὸς νόμος, δὴ οὗ ἐδημιουργήθησαν 12 Τράπεζαι, ἑκατῆς δρώσης ἐν ὀρισμένη περιφερείᾳ. Εἰς ἑκάστην τούτων ὑπάγονται αἱ Ἐθνικαὶ Τράπεζαι τῆς περιφερείας καὶ αἱ 12 ὁμοσπονδιακαὶ αὗται Τράπεζαι εὐρίσκονται ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν τοῦ Federal Reserve Board (Ὁμοσπονδιακὸν Συμβούλιον Ἀποθέματός), δὴ οὗ παραδίδονται εἰς τὰς Τράπεζας τὰ τραπεζογραμματῖα ἐπὶ τῇ βραβείᾳ καταθέσεως ὀρισμένων ἐργησιῶν καὶ οὕτω ἐπιτυγχάνεται καὶ ἡ ὁμοιομορφία τῶν τραπεζογραμματῶν. Ἡ ἐπιανάληψις τῆς κρισεως ἀπὸ τοῦ 1930 καὶ ἐνεῦθεν ὑπὸ ἄδυστέραν μορφήν ἐρένετο ἀφορμῇ, ὅπως ἀπὸ τοῦ 1930 καὶ ἐνεῦθεν ὑπὸ ἄδυστέραν μορφήν ἐρένετο ἀφορμῇ, ὅπως διὰ διαφορῶν νομοθεσιῶν συμπληρώσεων ἐπιτελεσθῆ μερικοτέρα εὐχερεια εἰς τὰ κοιλ-φορμῖα μέσα καὶ οὕτω ἐπετραίτη ἡ παροχὴ πιστώσεων ὑπὸ τῶν ὁμοσπονδιακῶν τραπεδῶν εἰς τὰς Τράπεζας ὑφ' ὀρισμένους ὅρους καὶ ὑπὸ ἀλλήτερον εὐθύνην ὀρισμένου ἀριθμοῦ αὐτῶν.-

Ἐμπορικαὶ Τράπεζαι.

Οἱ διάφοροι κλονισμοί, ἀνασταλαὶ πληρωμῶν, πτωχεύσεις καὶ ἐμιαθαρίσεις, αἵτινες ἐπληῖσαν ἐκεθὸν εἰς πάσαις τοῖς χώραις, ἐμπολέμους καὶ μὴ, τὰ τραπεζιτικὰ ἰδρύματα, ἠνάγκασαν τὰς κυβερνήσεις νὰ μεταβαλλοῦν ταυτιότην ἐν σχέσει πρὸς τὴν κρατήσασαν προπολεμιῶς ἐλευθερίαν ἰδρύσεως καὶ διαχειρίσεως τῶν Ἐμπορικῶν Τραπεδῶν. Αἱ σοβαραὶ δυσκέρειαι εἰς ἃς περιῆλθεν ἡ Αὐστριακὴ Πιστωτικὴ Ἐταιρία διὰ τὸ ἔμποριον καὶ τὴν Βιομηχανίαν τὸ ἔτος 1931, προέδωκεν αἰωνήθη ἐντασιν ρενιωτέρον εἰς τὴν Τραπεζιτικὴν κρίσιν καὶ προσεληθή πανταχόθεν φυγὴ τοῦ κεφαλαίου. Τὰ γεγονότα ταῦτα ἐρένοντο ἡ κυριωτέρα ἀφορμὴ ψηφίσεως αὐστηροτάτων τραπεζιτικῶν νόμων. Ἐνῶ δὲ προπολεμιῶς σχετικαὶ ρυθμίσεις καὶ περιορισμοὶ ἐπεβάλλοντο μόνον εἰς τὰς Ἐμπορικὰς Τράπεζας καὶ μάλιστα ὑπὸ αὐστηροτέραν μορφήν

ή εις τας έμδοσιμας.

Διά των σχετικιών νόμων έρίσεται ποία έπιχειρήσεις δύναται να παρακηρισθῆ ως τραπεζα, όπως υπερβληθῆ εις τας νομοθεσιας διατάξεις και υπό ποιόν μορφήν (ως ανώνυμος, ετερόρρυθμος κ.τ.λ.) πρέπει να ιδρυθῆ. Απαιτείται άδεια ιδρύσεως, παρεχομένη υπό της ειδικής αρχής, όπως εδήκτοε και αν καλήται, και ήεις άσμεί διαρκή έποπτεία και έλεγκον διενεργούμενον υπό ειδικών οργάνων. Όρίσεται ελάχιστον όριον κεφαλαίου, καθορίζονται εξοδα ιδρύσεως και οργανώσεως εις ποσοστόν του κεφαλαίου. Όρίσεται εκέεις μεταξύ κεφαλαίου και υποχρεώσεων, μη έπιτεπομένους όπως αυτά υπερβώσιν ώρισμένον πολλαπλάσιον αυτού, ως και εκέεις τηρουμένου ποσοστού εις μετρετά, προς τας υποχρεώσεις. Οι ιδροταί υποχρεούνται εφ' ώρισμένα έτη να ώσι κάτοχοι ώρισμένου ποσοστού του κεφαλαίου. Τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου υποχρεώνονται να ώσι κάτοχοι ώρισμένου αριθμού μετοχών. Ο ίσολογισμος και ο λήμος κερδών και ζημιών έπιβάλλεται να συντάσσωνται καθ' ώρισμένον διάγραμμα. Η μείωσις και αύξησις του κεφαλαίου υποβάλλεται εις αυστηρούς όρισμούς. Διά την ένεργειαν ώρισμένων λειτουργιών άπαιτείται έμυρισις της έποπτειας αρχής, ενώ δι' άλλας θεσπίζεται απαορρυσεις.

Έννοείται ότι άπαντα αι διατάξεις αύται τασσονται διαφοροτρόπως εις τας διάφορους τραπεζικίους νόμους, ότε διαμαρφούμενα αυστηρότερον, ότε επικειμέτερον, άλλα πάντως άποτελοΰσαι τας βάσεις, εφ' ών εστηρίχθησαν τα διάφορα νομοθετήματα.

Επί τούτοις καίριω προαναταολισμού αναφέρομεν 1) τον Γερμανικόν νόμον της 7/12/1934 περι Τραπεζών και Πιστεως, η χφίση αρχή είναι ο αυτοκρατορικός Έπιτροπος, εις όν υποβάλλεται αίτησις άδειας προς ιδρυσήν τραπεζικίης επηκαρπσεως. Πάσα μεσαβολή εις την διεσθυσιν, τό κεφαλαίου και ευ γενει την έμμετάλλωσιν υποβάλλεται εις αυστηρά

πρός Γερμανίαν. Υπάρχει επίσης γραφείον ἐλέγχου τῆς Πίστεως, ὅπερ ἔχει πολὺ ἐπιτεταμένην διαιτησίαν. 2) Ἐὺν Ἑλβετικὸν τῆς 8/11/1934 περὶ τραπεζῶν καὶ Ταμιευτηρίων, ἔχει ἡ Ὁμοσπονδία καὶ Ἐπιτροπὴ τῶν Τραπεζῶν, ἣτις παρέχει τὴν ἀδελφὴν ἐξουσίαν καὶ εὖμα ἑλεγκτῶν, ὅπερ ἐλέγχει τοὺς βελογορισμούς καὶ ἐφ' ὅσον οἱ ἑλεγκταὶ πείθονται ὅτι δι' ἀποκαταστάσεων ἀποβῶν θίγονται τὰ συμφέροντα τῶν δανιστῶν ἀναφέρονται εἰς τὴν Ὁμοσπονδιακὴν Ἐπιτροπὴν 3) Τὸν Βελγικὸν νόμον τῆς 10/9/35. Πᾶσα τράπεζα ὑποχρεούται νὰ κἀμῃ ἀλλοσίαν παρὰ τῆς τραπεδικῆς Ἐπιτροπῆς, ἣ τις διαιτητικὸν τὴν ἐκείνην τῆς βελογορισμοῦ, ἐλέγχει τοὺς βελογορισμοὺς κ.λ.π. 4) τὸν Νορβηγικὸν νόμον τῆς 4/4/1924, δι' οὗ καθιερῶνται αὐστηροτάτη ἐπιτροπὴ καὶ ἐλεγκτὸς ἐπὶ τῶν τραπεζῶν καὶ τίθενται διάφοροι περιορισμοὶ εἰς τὴν ἐπιχειρήσεως.

Εἰς τὰς ἠνωμένας Πολιτείας ἐφαρμόζεται ὅλος πρωτότυπον σύστημα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῶν καταθέσεων. Διὰ τοῦ νόμου Glass-Steagall τῆς 16/6/1923 συνιστᾶται ἡ Federal Deposit Insurance Corporation (τὸ Ὁμοσπονδιακὸν ὄργανον πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν καταθέσεων), οὗ τὸ κεφάλαιον κατατίθεται ὑπὸ κράτους καὶ τῶν τραπεζῶν καὶ δι' οὗ ἀσφαλίζονται ἀλληλεγγύως αἱ τραπεδικαὶ καταθέσεις.

Αἱ Ἑλληνικαὶ Τράπεζαι.

Τὸ Ἑλληνικὸν τραπεδικὸν συγκρότημα ἐπέδειξε σημαντικὴν ἐξέλιξιν, ὑδροθεσιῶν τριῶν νέων τραπεζῶν, οὐκ μικρᾶς ἐθνικοοἰκονομικῆς σημασίας, τῆς τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος τῆς Ἰητηματικῆς καὶ τῆς Ἀγροτικῆς. Ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἑμπορικὰς τραπεζαί, ἐξ ὧν ἀνέε ὑπέμωσαν εἰς ἀνεύρους περιστάσεις, αἱ πλείους ἔδειξαν παρ' ὅλα τὰ ἐπισημαζόμενα γεγονότα ἀνωμαλιῶν πάντες φύσεως, ἀδιόλορον ἀντοχὴν καὶ μάστιγα πρὸσδόν.

Η Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Τὸ σπουδαιότερον μεταπολεμικὸν τραπεδικὸν γεγονός εἶναι ἡ ἱδρυσις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος. Ἐν Γενεῇ ὑπεγράφη τὴν 15/9/1927, Πρωτόκολλον, δι' οὗ ἐνευρίθη ἡ σύναψις δανείου ἐν νεῖς εἰσαε ἀγγλικῶν λιρῶν, ἐυδότησομένου ὑπὸ τὴν αἰγίδα τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν. Τὸ πρωτόκολλον ἐυρῶθη διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 10/11/1927, κωροθέντος διὰ τοῦ νόμου 3423 τῆς 7/12/1927. Εἰς τὴν νεῖν τράπεζαν θέλουσι περιέρχεσθαι αἱ εἰς πράξεισ μαὶ παρ' αὐτῆς θὰ καταβάλλονται αἱ πληρωμαὶ τοῦ Δημοσίου. Τὸ $\frac{1}{3}$ τοῦ δανείου, ἥτοι κρία εἰσαε λίραι, θελεὶ δοθῆ εἰς τὴν Τραπεζαν ἔναντι τοῦ κρέους τοῦ Δημοσίου πρὸς τὴν Ἐθνικὴν Τραπεζαν τῆς Ἑλλάδος, μεταβιβασόμενου εἰς αὐτὴν. Ἡ σύμβασις τῆς Κυβερνήσεως μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς, ῥυθμιζουσα πάντα κατὰ ὑπερρραφὴ τὴν 17/10/1927 καὶ ἐυρῶθη, μετὰ τοῦ καταστατικοῦ τῆς νεῖας Τραπεζῆς, διὰ τοῦ Ν.Δ. τῆς 10/11/1927, διαφόρου τοῦ ἄνω μνημονεωμένου, κωροθέντος διὰ τοῦ νόμου 3424 τῆς 7/12/1927. Ἡ τράπεζα ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν τῆς ἐντὸς τοῦ ἔτους 1928 καὶ ἔυλεισε τὸν πρῶτον αὐτῆς ἰσολογισμὸν τὴν 31/12/1928.-

Διὰ τὴν τράπεζαν, ἱδρυομένην ὑπὸ τῶπον ἀνωνόμου ἑταιρίας, με ἔδραν τὰς Ἀθήνας καὶ διάρμειαν μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1970, παρέχεται καθ' ὅλην τὴν Ἐπιπράτειαν, μονοπωλιτικὸν ἐυδοτικὸν δικαίωμα - μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1960, ὅτε δίδεται εἰς τὸ Κράτος τὸ δικαίωμα τῆς ἀνακλήσεως. Τὰ τραπεδογραμματα τῆς Τραπεζῆς ἔχουσι νόμιμον κυκλοφορίαν (ἄρθρ 4 Ν.Δ. 10/11/1927 καὶ 66 τοῦ Καταστατικοῦ). Τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον ὀρίζεται εἰς 400 εἰσαε δρακμῶν, διαιρούμενον εἰς 8000 μετοχάς, εἰσαε τῆς ὀνομαστικῆς ἀξίας δρχ. 5000, καταβαλλόμενον ὑπὸ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς καὶ ἐυδιδόμενον παρὰ ταῦτης εἰς δημοσίαν ἐγγραφὴν (ἄρθρ 8 τοῦ Καταστατικοῦ). Εἰς τὴν Τράπεζαν ἀνατίθεται ἡ ῥυθμισις τῆς κυκλοφορίας καὶ τῆς πίστεως, ἵνα οὕτω ἐξασφαλισθῆ ἡ σταθερότης τοῦ νομισματοῦ (ἄρθρ 4 τοῦ Κα-

κώστα αιμού και 4 τού Πρωτοκόλλου της Γενεύης)

Ἡ κρατούσα προπολεμικῶς ἀρχὴ τῆς ἀνταλλαγῆς τοῦ τραπεδορραγματίου διὰ χρυσοῦ ἐρικατελείφθη σχεδόν γενικῶς καὶ οὕτως καὶ διὰ τὴν τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος ὀρίζεται ὅτι ὑποχρεοῦται εἰς ἀνταλλαγὴν τῶν γραμματίων τῆς εἰσώ-
τερικῶν συναλλαγῆς (ἀρθρ. 5 Ν.Δ. 10/11/1927 καὶ 5 Καταστασι-
μοῦ). Εἰσαγεται ὁπλοσθὴ ἀντὶ τοῦ gold standard (μανίων χρυ-
σοῦ) τὸ gold exchange standard (μανίων συναλλαγματικῶν) ἐπι-
δικωμομένου οὕτω τοῦ ἀποκλεισμοῦ ἐν τῇ εἰσώτερικῇ
μεταλλικῷ νομίσματι ἐν τῇ εἰσώτερικῇ. Τὸ ὅριον πωλή-
σεως ὑπὲρ τὴν τιμὴν τοῦ ἀρτίου μεταξὺ δραχμῆς καὶ τῶν
ξένων νομισμάτων καθορίζει τὰ μεταφορικά ἔξοδα
καὶ ἐφ' ὅσον βασικὸν νόμισμα ὤρισθῆ ἡ ἀγγλικὴ λίρα, ἐπιτι-
μῆ δραχ. 375, τὸ ὅριον χρυσοῦ (gold point) ὀρίζεται δραχ. 250,
ἤτοι ἡ τράπεζα ὑποχρεοῦται νὰ πωλῇ συναλλογματῶν
ἀνώτατον πρὸς δραχ. 377,50 καὶ ἀγοράσῃ κατ' ἐλάχιστον
πρὸς δραχ. 372 1/2.-

Εἰς τὴν νέαν τράπεζαν μεταβιβάζονται διάφορα στοιχεῖ-
α τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ παθητικοῦ τῆς Ἐθνικῆς τραπε-
δῆς. Τὰ στοιχεῖα τοῦ ἐνεργητικοῦ μεταξὺ ἄλλων εἰσὶ, χρυσοῦ
καὶ εἰσώτερικῶν συναλλαγῶν ἀξίας λιγῶν 700.000, αἱ εἰς χρυ-
σοῦ ἀπολορικαὶ διαφόρων ἔθνικῶν δανείων, τὰ ἐπὶ ἀναρμα-
στικῇ κυκλοφορίᾳ καὶ διάφορα προσωρινὰ δάνεια τοῦ Δη-
μοσίου. Στοιχεῖα τοῦ παθητικοῦ εἰσὶ, τὰ ἐν κυκλοφορίᾳ
τραπεδορραγματία καὶ διάφοροι καταθέσεις τοῦ Δημοσίου,
διαφόρων Ὄργανισμῶν καὶ Ἑλληνικῶν Τραπεδῶν. Συνο-
μιλορεῖται ὅτι κατὰ τὴν ἐναρξιν τῆς λειτουργίας τῆς νέας
Τραπεδῆς τὸ συνολικὸν ποσὸν τοῦ εἰς τὴν τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος
μεταβιβασομένου παθητικοῦ, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ
τιμῶν ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς τραπεδῆς προϋπτοντος πιστωτικοῦ
ὑπολοίπου, πρέπει νὰ ᾖται τοιοῦτον, ὥστε νὰ μὴν ἐπιτηγῆ-
θῇ ἀνώτερον κάλυμμα τοῦ 50% τῶν ἐν κυκλοφορίᾳ τρα-
πεδορραγματίων καὶ τῶν ἄλλων ὑποχρεώσεων ὁφεισθέντων

τότε μεταβιβασθέντων (άρθρον 3 της συμφωνίας)

Κεφάλαιον X τού Καταστατικού

Άρθ. 55 - 60.

Έργασια της Τραπεζής. Η Τράπεζα δικαιούται να διενεργήσῃ ἐξοφλήσεις 1) συναλλαγματιμῶν καὶ γραμματιῶν εἰς δικαίῳν τριμήνου λήξεως, με δύο φερεγγύους ὑπογραφὰς καὶ προσέκοινας ἐξ ἐμπορικῆς συναλλαγῆς, ἀνανεώσεως ἐπιτρεπομένης μὴ μόνον καὶ μετ' ἀπόφασιν τοῦ Γενικοῦ Συμβουλίου (άρθρ. 27 ἐδ. δ) 2) Τοιομερικῶν τριμήνου λήξεως ὁμολογιῶν ἐυδιδομένων ἢ ἐπιτεργημένων ὑπὸ τοῦ Κράτους ὡς καὶ κληρωθεῶν ὁμολογιῶν ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὅρους (N, 5055 άρθρ. 1). 3) Γραμματιῶν Γραμματιῶν με δύο φερεγγύους ὑπογραφὰς. Ἐπὶ τῶν προεξοφλήσεων τούτων ἡ προθεσμία ἐπέκεινεται μέχρι τοῦ ἐνεαμήνου 4) Γραμματιῶν τοῦ Δημοσίου. Ἐπίσης δικαιούται νὰ ποιῆται χρηρήσεις προσωρινῶν προκαταβολῶν εἰς τὸ Δημόσιον. Ἐπ' ἀμφότερων ἰσχύουσιν ὠρισμένοι περιορισμοί. 5) Ἐπίσης ἐπιτρέπεται ἡ χρηρήσεις πιστώσεων ἐπὶ ἐνεχῶρῳ ὠρισμένων ἀναιμεμένων, ὡς κροῦθῶ, κρατικῶν ὁμολογιῶν, ἀλλὰ καὶ ἄλλων χρεωγράφων ὑφ' ὠρισμένους ὅρους. Ἐκτός τοῦ διὰ τῆς ἐμδόμεως τραπεδογραμματιῶν πορισμοῦ κρημάτων, ἡ Τράπεζα ἐπίσης δέχεται καταθέσεις, εἰς ἃς ὅμως, ἐκτός ἐξαιρέσεων, δὲν παρέχεται τόκος.

Ἐκτός τῶν ἄνω ἐργασιῶν, ἡ Τράπεζα δικαιούται νὰ διενεργῇ καὶ βοηθητικὰς λειτουργίας. Μεταξύ ἄλλων νὰ εὑρίδῃ ἐπιταγὰς, ν' ἀγοράσῃ καὶ πωλῇ χρυσόν, ν' ἀναλαμβάνῃ τὴν ἐμδοσὴν κρατικῶν Δανείων καὶ προσώπων τοῦ Δημοσίου Δικαίου. Ἀπαγορεύονται δὲ ῥητῶς ἡ ἀσκήσεις ἐμπορίας, ἡ ἀπόκτησις αἰνιῶν, ἐκτός δι' ἀνάγκης τῆς ἐργασίας, ἡ ἀπόκτησις μετωκίων οἷον δῆποτε κρατικῆς ἐταιρίας.

Κάλυμμα. Οὐ μόνον καὶ κυκλοφοροῦντα τραπεδογραμματια, ἀλλὰ καὶ αἱ ὑποχρέσεις ὀφείας, πρέπει νὰ καλύπτονται καὶ 40% (άρθρ 61 Καταστατικοῦ). Τὸ κάλυμμα δίνεται νὰ συνίσταται οὐ μόνον εἰς χρυσόν, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐξωτερικὰς πιστώσεις (άρθρ. 62).

Μετά τὴν ἐμαστάλειψιν τῆς χρυσῆς βάσειος ὑπὸ τῆς Ἀγγλοῦ κα-
τά Σεπτέμβριον 1931, ἐπέστηθη ἡ διατήρησις τῆς τιμῆς τῆς
δραχμῆς καὶ ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος διὰ ἀπλώσεώς της ἀπὸ
21/9/1931 κατέστησε γνωστὸν ὅτι ἡ ἀγοραπωλησία συναλλάγ-
ματος θὰ βασιῖσεται εἰς τὸ μέλλον ἐπὶ τοῦ δολλαρίου ἀντὶ τῆς
λίρας ἐπὶ τιμῇ 97 05. Διὰ τοῦ νόμου 5305 τῆς 31/12/1931, πρὸς
αὔξησιν τοῦ καλύμματος περιελήφθησαν εἰς αὐτὰ στοιχεῖ-
α μὴ ἀνταπομινόμενα εἰς τὰς προϋποθέσεις τοῦ ἀρθρ. 62.
Διὰ τοῦ Διατάγματος τῆς 14/1/1932 ἀνεστράφη ἡ ἐσχὲς τοῦ ἀρθρ. 61,
ἡ ἀφορώσα τὸ κάλυμμα 40% καὶ διὰ τοῦ νόμου 5422 τῆς 26/4/1932
ἀναστέλλεται ἡ ὑποχρέωσις τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἐξαφ-
ρῶσαι τῶν τραπεδογραμματίων αὐτῆς, καὶ παρέχεται εἰς αὐ-
τὴν μονοπωλιακῶς ἡ ἀσκησις ἀγοραπωλησίας χρυσοῦ καὶ χρυ-
σῶν νομισμάτων. Ἡ δ' ἀγοραπωλησία συναλλάγματος ἀε-
κεῖται παρὰ τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος καὶ παρ' ἐπιει-
κῶν τῶν Τραπεζῶν, εἰς ἃς ἤθελε παρέχεται εἰσὶν ἰδιῶτα.

Ἐθνικὴ Κτηματικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἐθνικὴ κτηματικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἰδρύθη ἐπὶ
τῆ βάσει τοῦ νόμου 3221 τῆς 28/30/8/1924 « περὶ Κτηματικῶν
Τραπεζῶν » καὶ δὴ δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 34 τοῦ νόμου τούτου,
ὀρίζοντες ὅτι ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος δύναται καὶ ἰ-
δρῆναι Κτηματικὴν Τράπεζαν. Ἡ ἀδεία τῆς ἰδρύσεως καὶ ἡ ἐρ-
μηνεία τοῦ Καταστατικοῦ ἐρένετο διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 17425 τῆς
1/6/1927 ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ
αἱ ἐργασίαι αὐτῆς ἤρσαντο τὴν 3 Ἰαννίου 1927. Ἐδρα αὐτῆς εἶ-
ναι αἱ Ἀθῆναι καὶ ἡ διάρμεια αὐτῆς ὀρίζεται πεντηκονταεστὶς
ἀπὸ τῆς ἐρμίσσεως τοῦ Καταστατικοῦ. Τὸ μεφάλαιον τῆς Τρα-
πεζῆς ὀρίζεται εἰς 80 ἑκατ. δρ., διαιρούμενον εἰς 8000 μετο-
χὰς δρ. κιλίων ἐμισθην. -

Εἰς τὴν ἰδρυομένην Τράπεζαν μεταβιβάζονται ἅπαντα, ἐπι-
τὸς τῶν ἐξαφρέσεων, αἱ ἐνεργητικὰ καὶ παθητικὰ στοιχεῖα
τῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος, τὰ ἀντίκρυτα εἰς τὸν κλάδον τῆς

κτηματιμῆς πύσεως ἦτοι ἐξ ἑνὸς τοποθετήσῃς ἐπὶ ὑποθήκη παντός εἶδους, δάνεια πρὸς νομιμὰ πρόσωπα, κτηματα κτηθέντα ἐξ ἀναγκαστικῶν ἐμποίσεων, χρηματογράφα τινα, (ἄμολογία ἐθνικῶν δανείων κ.τ.λ.) καὶ ἐξ ἑτέρου καταθέσεις ἀφαιεῖς καὶ ἐπὶ προθεσμία, τὰ ὑπόλοιπα τῶν λοχειοφόρων δανείων. Τὰ μεταβιβασθέντα οὕτω στοιχεία τοῦ ἐνεργητικοῦ ἦσαν μείζονα τοῦ παθητικοῦ κατὰ 117 περίπου ἑκατ. δρχ. Ἐφ' ὅσον ὁμοῦς ἄλλως τε τὰ μεταβιβασόμενα ἐνεργητικὰ στοιχεία ἦσαν ἐν τοποθετήσῃ, ὑπῆρξεν εὐθύς ἀμέσως ἡ ἀνάγκη πορισμοῦ διαθεσίμων, ὅπως ἡ Τραπεζα δυνθῆ ἢ ἐρκασθῆ καὶ κατὰ Ἰούνιον 1927 ἐπεσεύχθη ἐν Ἀγγλία ἡ συνάφῃς δανείου τριαῶν ἑκατ. λίρῶν ἐπὶ τόκῳ 7%, ἐμδοθέντος εἰς τὰ 89¼ καὶ μακότιν ἑξέρων 2000 λιρῶν.

Αἱ ἐργασίαι τῆς Τραπεζῆς συνίστανται πρὸ παντός ἐξ ἑνὸς εἰς τὴν κορήγησιν καὶ κτησιν ἐνοποθηκῶν δανείων, κρεωλυτικῶν καὶ μὴ, καὶ ἐπίσης εἰς κορηγήσεις εἰς νομιμὰ πρόσωπα καὶ ἰδρύματα, εωματεία, ἐπὶ ἐκχωρήσει προσόδων ἢ ὑποθήκη καὶ ἐξ ἑτέρου εἰς τὴν ἐμδοσιν ἄμολογιῶν καλοπτομένων διὰ τῶν τοιούτων στοιχείων τοῦ ἐνεργητικοῦ.

Κατότιν τῆς δραχμοποιήσεως διὰ τοῦ Ἀναγκαστικοῦ Διατάγματος τῆς 29/7/1932 ὀρίζεται ὅτι αἱ εἰς ξένον νόμισμα ἄφελαι εἰς τὴν κτηματιμῆν Τραπεζῶν μετατρέπονται εἰς δραχμὰς ἐπὶ τιμῇ δρχ. 425 κατ' ἀγγλικὴν λίραν, ἦτοι αἱ πρὸς τὴν κτηματιμῆν ἄφελαι ῥυθμίζονται δυσμενέστερον ἢ πρὸς ἄλλους δανεικτάς, δι' ἃς αἱ λίραι κανονίζονται πρὸς δρχ. 350. Λίαν δ' ἐνεταως κατ' Ἀγγουσκον τρ. ἔ διὰ νέας νομοθετικῆς διατάξεως ἐγένετο σημαντικὴ μείωσις τοῦ τόμου διὰ τὰς πρὸς τὴν κτηματιμῆν Τραπεζῶν ἐνοποθηκῶν ὀφειλάς καὶ παρετάθησαν αἱ προθεσμιαὶ ἀποδόσεις. Ἐξ ἑτέρου ὁμοῦς ἐπεβλήθη ἡ ἐξόφλησις εἰς τὴν τρέχουσαν τιμὴν τοῦ συναλλάγματος, κατὰ τὸν χρόνον τῆς πληρωμῆς.

Άγροτική τράπεζα τῆς Ἑλλάδος

Διὰ τοῦ νόμου 4332 τῆς 10/16/8/1929 ἐκυρώθη ἡ ἀπό 27/6/1929 συμβασις τοῦ Δημοσίου μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος « Περὶ συστάσεως καὶ λειτουργίας τῆς Ἀγροτικῆς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος » Τὸ περιεχόμενον τῆς συμβάσεως ἀποτελεῖτὸ καταστατικὸν τῆς νέας Τραπεζῆς, ἧς ἡρξάτο λειτουργοῦσα τὸ ἔτος 1930..

Αὕτη ἀποτελεῖ αὐτόνομον ὄργανισμὸν κοινωνικοῦ χαρακτῆρος καὶ ἔχει ὡς σκοπὸν τὴν ἐνάσκησιν τῆς ἀγροτικῆς πίστεως καὶ βελτίωσιν τῶν ἄρων τῆς ἐδαφικῆς τῶν γεωργικῶν προϊόντων, ἐνδεδειγμένη ἐν διαρμῇ ἐπαφῆ καὶ συνεργασίᾳ μετὰ τοῦ Κράτους. Ἡ διαρμεια αὐτῆς ὀρίζεται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1950. Ἡ τράπεζα ἀμειβ. τὸν ἔλεγκον καὶ τὴν ἐπιθεσίαν ἐπὶ τῶν Γεωργικῶν Συνεταιρισμῶν. —

Μεφάλαια. Δὲν πρόκειται κυρίως περὶ κεφαλαίου, ὡς νοεῖται ἐν σχέσει πρὸς μίαν ἐπιχείρησιν. Εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Τραπεζῆς, πρὸς ἐμπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τῆς τίθενται ὠρισμένα διαθεσιμότητες, προερχόμεναι τὸ μὲν ἐκ τῶν κρατικῶν ἐπιχορηγήσεων, τὸ δ' ἐκ προματαβολῶν καὶ πιστώσεων, ὡς ἀναλαμβάνει ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα νὰ κρατῆ εἰς τὴν διάθεσιν αὐτῆς. Εἰς τὴν Τράπεζαν παρέχονται μεγάλης ἐκτάσεως δημονομικὰ προνόμια ὡς καὶ ἐπίσης φορολογικαὶ ἐλαφρύνσεις..

Σκοπὸς τῆς Τραπεζῆς. Αὕτη ἔχει κυρίως ὡς σκοπὸν τὴν παροχὴν δανείων εἰς γεωργικοὺς συνεταιρισμοὺς καὶ εἰς μεμονωμένους ἀγρότας, τὴν προμήθειαν κησιμῶν εἰς τὴν γεωργίαν εἰδῶν, τὴν διευκόλυνσιν ἀποθημεύσεως καὶ πωλήσεως γεωργικῶν προϊόντων, τὴν συστηματοποίησιν τῆς κοινῆς προσφορᾶς τῶν γεωργικῶν προϊόντων καὶ τὴν ἐπίσκησιν τῆς ἐδαφικῆς αὐτῶν..

Τὰ δάνεια παρέχονται διὰ τὴν τρέχουσαν καλλιέργειαν (βραχυπρόθεσμα) πρὸς ἐμπλήρωσιν ἐφοδίων τῆς γεωργικῆς ἐπιχειρήσεως (μεσοπρόθεσμα, κατὰ μέριστον πενταεστῆ) καὶ

διὰ μονίμους ἐργαταγασταίους καὶ βελτιώσεις, (μακροπρόθεσμα κατὰ μέγιστον εἰκασασετή). Τὰ μεσοπρόθεσμα καὶ μακροπρόθεσμα παρέχονται χρεωλοσιμῶς -

Νομοθεσιακά μέτρα διὰ τὰς Ἐμποριακάς Ἑλληνιακάς Τραπεζάσας.

Ὡς εἰς τὰ πλείεστα ἔθνη, οὕτω καὶ ἐν Ἑλλάδι ἡ νομοθεσία δὲν ὑπετέρησε νὰ λάβῃ μέτρα, ἐν ἔχσει πρὸς τὰς Ἐμποριακάς Τραπεζάσας καὶ οὕτω διὰ τοῦ νόμου 5076 τῆς 30/6/1931 « περὶ Ἀνωμόμων Ἐταιριῶν καὶ Τραπεζῶν » (ἔρθρ. 10-20) ἐτέθησαν τοιαῦτα διατάξεις ἐν ἐφαρμογῇ διὰ τὰς Τραπεζάσας, ὑπὸ ἡπιωτέραν ὅμως μορφήν. Κατὰ τὸν νόμον θεωρεῖται ἡ Τραπεζα ἡ δεχομένη καταθέσεις ἐπιχειρήσεις. Μόνον ὑπὸ τὸν τύπον ἀνωμόμου εταιρίας δύναται νὰ ἰδρυθῇ μία Τραπεζα καὶ πᾶσα ὑπὸ ἄλλον τύπον ἐπιχειρήσεις, ἐνεργοῦσα Τραπεζικῆς ἐργασίας δὲν δικαιούται νὰ προσλάβῃ τὸν τίτλον Τραπεζα. Ἡ ἐπωνυμία τῆς Τραπεζῆς ἐμπίπτει ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας. Ὅριζεται ἐλαχιστον ὄριον κεφαλαίου, μεταξύ 5-15 ἑκατ. ἀναλογως τοῦ πληθυσμοῦ τῆς πόλεως εἰς ἣν ἔχει τὴν ἐργαταγαστασίαν τῆς. Ὅπως ἐξασφαλισθῆται εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς, ἡ καταθέσεις τοῦ κεφαλαίου, ὀριζεται ὅτι ὀλοκληρον τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον δεόν νὰ καταβάληται πρὸ τῆς ἐμπίσεως τοῦ Καταστατικοῦ παρὰ τῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος προσωρινῶς, ἀναλαμβάνομενον ἅμα τῆ συστάσει τῆς Τραπεζῆς. Πρὸς περιοσοτέραν ἐξασφάλισιν τῆς βεωσότητος καὶ ἐγγύησιν τῶν καταθέσεων προνοοῦσι δύο διατάξεις. Ἐπιβάλλεται ἡ κήρησις μερητῶν εἰς ὄρχ. ποσοστοῦ 12% τῶν εἰς ὄρχ. καταθέσεων καὶ τοῦ Ταμιευτηρίου. Τὸ ποσοστον τοῦτο ἐλαττοῦται 7%, ἐὰν τηρῆται κατατεθειμένον παρὰ τῆ Τραπεζῆ τῆς Ἑλλάδος. Εἰς τὰς Τραπεζάσας δέ, ὡν τὸ μετοχικὸν κεφάλαιον εἶναι ματώτερον τῶν 50 ἑκατ. ὄρχ., δὲν ἀπαγορεύεται μὲν νὰ δέχονται καταθέσεις ὄψεως, ἀλλ' ἐπιβάλλεται ὅπως τὸ περιπλέον, ἐφ' ὅσον αὐτοὶ ὑπερβαίνουσι τὸ τετραπλασίον τοῦ μετοχικοῦ κεφα-

λοίου και αποθεματιού, επενδύεται εις ομολογίας του Δημοσίου. Απαρραφώνεται η άσκησις εμπορίου και βιομηχανίας, η κορηρήσις δανείων η πιστώσεων εις τό αυτό πρόσωπον, πλην προκειμένου περί μεταξύ τραπεζών συναλλαγών περί δανείων επί ζιττος, μαγνου, σταφίδος η εις τό δημόσιον η προΐκτορα δημοσίου δικαίου, διά ποσόν υπερβαίνον τό $\frac{1}{5}$ του κεφαλαίου και αποθεματιού αυτών. Η αύτη απαρραφεισις ισχύει και προκειμένου περί συμμετοχής εις άλλας επιχειρήσεις. Μόνον άδεία της Γενικής Συνελεύσεως δύναται να δοθῆ πιστώσις άνευ εμπραγματου ασφαλίσεως εις τά μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου.

Διά του αυτού νομου άρθρ. 31-32 θεσπιζεται η ευστασις βώματος αρμωτών λογιστών, εις ους δύναται να άνατεθῆ η διεξαγωγή του ταυτιμού έλέγχου επί άνωνόμων εταιριών, ήτοι έπικαθιεται εις την θέλησιν της Εταιρίας, εάν θέλη ν' αναθέσῃ τον έλεγχον εις τους λογιστάς τουτους. Επιβάλλεται δ' η ανάθεσις εις αυτούς, εάν τό ζητήσῃ τό χρηματιστήριακόν συμβούλιον η ο Υπουργός της Εθνικής Οικονομίας. Μέχρι σήμερον βώμα τοιούτου δεν κατηρτίσθη.

ΤΕΛΟΣ